

Sanus hebraice: tentatio vel angustia latine dicitur: quod primum in tentatione ecclesie fit usus. persequebatur enim christianos: et inde habuit hoc nomen. postea mutato nomine de saulo factus est paulus: quod interpretatur mirabilis: siue electus. mirabilis quod multa signa fecit: vel quod euangelium christi omnibus gentibus predicauit. electus: quod in Actibus apostolorum dicit spiritus sanctus: Segregate mihi barnabam et paulum ad opus quo assumpsi eos. Latino autem sermone paulus a modico dicitur est quod humilis fuit et modicus. unde et ipse ad Galatas ait: Ego sum minimus apostolorum. vide in paulus.

Sanctus me dicitur onus secundum quosdam. vide et in sagina.

Saxus rea reu: in factu est.

Saxifraga. Saxum componitur cum frango gis: et dicitur saxifragus gurgulium. unde hanc saxifraga quedam herba dicitur quod semen eius petras frangat et comminuat: et cor. fra.

Saxonis cois ge. a saxu dicitur: quod sit duru et validissimu genus hominum. unde hec saxoniam regio eorum. unde hic et hanc saxonis gentile: et saxonum nomen: et saxonius nomen: et cor. pentul. saxonum.

Saxu a scindo dicitur dicitur hanc saxu xi: et sunt saxa durissima: sed lapidis mollis: et dura petra. et dicuntur saxa: quod cum difficultate scinduntur et secantur. vel saxa proprie scissa et praeputa sunt in montibus. unde saxus rea reu: et saxosus saxu: ut hec res est saxea. id est de saxo vel pertinens ad saxu. et iste est locus saxu id est plenus saxis.

S ante E

Scabellu. a scamellu mutata in b: dicitur hoc scabellu quod paruis lectulis apponitur. scamnu quod altioribus. unde hoc scabellu li dimi. vide in suppedaneus.

Scabiecula le dimi. parua scabies.

Scabies. a scabo bis dicitur hec scabies bie: et hanc scabia bie: et est scabia sicut lepra asperitas cutis: cum pruritu et squamositate. sed scabies tenuis asperitas et squamosa. unde et dicitur scabies quasi squamies: et est ethymo. unde scabiosus saxu. id est plenus scabie.

Scabiola le dimi. parua scabies.

Scabo bis scabi bere bitu. id est gratare. unde scaber bra bzu: et scabiosus saxu: et scabidus da du. id est asper: vitiosus. unde scabidulus la lu. id est aliquantulu scabidus. Scabo bis actiuu est cum omnibus suis compositis siqua bz. et in pnti hac syllaba sca cor. sed in pterito ea produ. unde versus: Praesens pone scabit: non pteritu bñ scabit. Similiter scabitu sup. corri. bi: sicut bibitum.

Scabreus. a scabo bis dicitur scabreus brea breu. id est asp vel vetustus: et etate plenus: et decrepitis. et inde scabreolus la lu: et hanc scabritudo dimis. id est asperitas corporis.

Scabro onis: vespe longiora crura hñtes secundum Papam. Et deriuat secundum quosdam a scaber bra bzu: quod dicitur a scabo bis. Item inuenitur cabro bronis: et tunc deriuat a cabo. De hanc vide in cabro: in c lra.

Scalaria. a scala dicitur hanc scalaria rie: nauis piratica: quod ibi sunt transtra disposita ad modum scalarium in scala.

Scalaris: in scala est.

Scala. a scando dicitur dicitur hanc scale. voluit tamen quidam dicere he scale baru scalaru: siue sit vna siue sint plures. Inuenitur et in singulari in Genesi. vbi dicitur: Vidit Jacob in somnis scala. unde hanc et hanc scalaris et hanc et hanc scalare ris: lignu transuerso in scala positu: quod et hanc interscalare ris dicitur. unde hanc et hanc interscalaris et hanc re: dicitur interpositiuus. unde versus interscalaris dicitur qui non continue interponitur ad modum scalarium in scala. et interscalas: scalaria interponere in scala: et simplr ponitur per interponere.

Scalenos grece latine dicitur gradatio: quidam color rhetoricus.

Scalinus ni: nauis vel illud ad quod nauis religatur.

Scalpellu li. vide in scalpru.

Scalpo pis pnti. id est gratare. et est proprie scalpere cum vno digito vel duobus caput gratare. et est proprie simiaru vel luxuriosorum. Scalpo actiuu est cum omnibus suis compositis siq bz: et a scalptu ptu fit scalpto ptas frequē. et scalpturio ris

meditatu.

Scalpru. a scalpo pis dicitur hanc scalpru pri: et hanc scalprus. id est ferrum cum quo corium aptatur vel raditur: vel cultellus vel capulus scriptorum. Item scalpru vel scalprus dicitur quoddam ferreum instrumentu quod alio nomine dicitur celtes. unde hanc scapellu li: et hanc scapellu li dimi. secundum Hugonem. unde Hieronymus. xxxvi. Scidit illud scapello scribe.

Samellu in scamellu vide.

Scamellu. a scamellu mutata e in i: dicitur hanc scamellu li dimi.

Scanellu. a scanu dicitur hanc scanellu li dimi. et per subtractionem inuenitur hanc scamellu li dimi. unde hanc scamellulu li aliud dimi.

Scanu. a scando scandis dicitur hoc scanu scani: quod altioribus lectulis apponitur: sed scabellu quod paruulis lectulis apponitur. Item dicitur suppedaneus et hypodeon a grecis: et est in ultima syllaba in scamnu.

Scandalu scandalon grece: latine dicitur scadalu: quod nos offendit: vel offendiculu: vel ruina: vel impactione pedis dicere possumus. unde scandalizo zas. id est offendere: vel ledere: vel occasione ruine dare: et est actiuu. ita dicit Hugonem. Scandalu a quibusdam sic describitur: Scandalu est dictu vel factu vel signu cuius occasione trahitur quis in sensu peccati mortalis. vel dicit Glossa super illud Matthei: Ue mundo ab scandalis. Scandalu est dictu vel factu minus rectu: praebens alijs occasione ruine. Nota quod ut dicit Gregorius in vij. homel. Ezech. Si de veritate scandalu sumitur vtiliter permittitur nasci scandalu quod veritas relinquitur. Et intelligitur de triplici veritate. scilicet de veritate vite: quod per nullo scandalo dicitur quod mortaliter peccare. Item de veritate doctrine: quod per dicatorem vel doctorem non dicitur falsum dicere vel predicare per aliquo scandalo. Tacere tamen potest et dicitur si oēs obstinati sunt: ita quod ex doctrina deteriores fiant: et nullius correctio vel utilitas inde speretur. Nam sicut dicit Hieronymus in prologo Esch. Frustra ut ait quidam videtur nihil aliud fatigando nisi odium querere quod extreme dementie est. Item de veritate iustitiae: quod nec iudex falsam sententiam: nec testis falsum testimonium dicitur perferre per aliquo scandalo. unde versus: Scandala non vitat doctor: iudex bñ vitans. ita dicit Gregorius in ix. homel. super Ezech. Sancti viri in voce libere increpationis succensu eos ad sua odia excitare non metuunt: quos deum diligere non cognoscunt. Peruersorum vero derogatio vite nostrae est approbatio: quod iam ostendit nos aliquid iustitiae habere si illis displicere incipimus: qui non placent deo. Sed videtur quod veritas vite sit propter scandalu dimittenda: quod vitatio cuiuslibet peccati pertinet ad veritatem vite. Sed homo ad vitandum scandalu proximi dicitur peccatum veniale committere ut videtur: quod plus dicitur cauere damnum eternu proximi quod patitur per peccatum mortale quo scandalizatus fuit quod damnum temporale suum quod patitur per peccatum veniale: quod veritas vite dimittenda est propter scandalu. Ad hoc respondet frater Thomas quem sequitur quod homo aliquo peccatum veniale committere ne alius peccet mortaliter non tenetur: nec bñ facit committendo: quod ad vitandum peccatum non inclinamur principaliter ex damno proprio: quod hoc esset desistere a peccato timore pene: sed inclinamur ne deum offendamus cuius offensa est et veniale peccatum quod non ita magnu sicut mortale. Nullus autem debet deum offendere parum ne alius offendant multu: quod homo dicitur deum in infinitu plus diligere quod proximu. Et ideo nullus dicitur facere peccatum veniale ad vitandum scandalu: dummodo actus suus ex tali causa effectus peccatum veniale remaneat. Est vero oppositio in adiuncto: si dicatur quod aliquis dicitur peccare aut bñ facit peccando. Contingit tamen aliquo actu ex tali causa factu non esse peccatum veniale quod alias veniale esset: sicut dicere verbum iocosu: iam non esset ociosu quod non caret causa pie utilitatis: sed huic soluti dicitur videtur obuiare illud apostoli ad Roma. ix. Optabat ego ipse anathema esse a christo pro fratribus meis vbi videtur quod apostolus magis diligeret salutem proximi quam suam: imo quod dilectionem dei. Ad hoc dico quod secundum vnam glossam apostolus non optabat tunc quod in statu erat grege: ut scilicet separaretur a christo pro fratribus suis: sed hoc optabat quod erat in statu infidelitatis. unde in hanc non est imitandum: vel dic sicut dicit Chrysostomus in li. de copunctioe:

per hoc non ostenditur qd Apłs plus diligeret primū qd deum: sed quia plus diligebat deum qd seipsum. Uolebat vō ad tempus priuari fruitione dei quod pertinet ad dilectionē sui: ad hoc qd honor dei procuraretur in proximis quod pertinet ad dilectionē dei. Item scias qd q̄uis per peccatū veniale gratia non tollatur per quā hominis est salus: inquantū tamē veniale disponit ad mortale: vergit in detrimentū salutis.

Scandella le in scandula est.

Scando dis di sum dere. i. ascēdere: et etiā ad versus ptinet propter scāiones pedū. et est tertie coniugatiōis. vñ vsus: Ascēdens scādit: distinguēs carmina scādit. Scādo componit cū ad: et abiecta d dicit ascēdo dis di sum. i. ad aliq̄d scādere. vñ h̄ ascēsus sus. Itē discēdo dis. Itē descēdo dis. i. deorsum scādere: subire. vñ h̄ descēsus hui⁹ sus. Itē trāscēdo dis. i. vltra scāde. Scādo et ei⁹ cōposita neu. sunt: et faciūt p̄teritū in di: et sup̄. in sum. et cōposita vbiq̄ mutant a simplicis in e.

Scādula. a scādo dis d̄ h̄ scādula le quoddā gen⁹ annone qd et scādella dicit d̄imi. et d̄ scādula q̄n̄ scindula: qz scindat et diuidat. Scādula etiā pōt dici idē qd scindula.

Scātilis. a scādo dis d̄ h̄ et h̄ scātilis et h̄ le penul. cor. et hoc scātile lis ferrū p̄ qd equū ascēdim⁹. Scātilia etiā sūt gradus vbi honorati in sedib⁹ sedent.

Scapha pbe est modica nauis. et d̄ a scaphon qd est spectulū: qz huiusmodi nauiculis vtunt̄ pirate ad speculariū et explorandū. et deserunt̄ h̄mōi nauicule v̄l scaphe in nauibus: et iminēte piculo deponunt̄ in mare ad subueniēdū nauib⁹: qz his nauis accingit̄: et p̄cinctu ipsi⁹ armat. Vñ in Actib⁹. xxvij. Insulā aut̄ decurrētes q̄ vocat̄ cauda potuim⁹ vix obtinere scapham.

Scaphiū. a scādo dis dicit̄ h̄ scaphiū p̄hij loc⁹ vbi arma reponunt̄: vel gen⁹ vasis ad turpes vsus aptū. s. ad requisita nature. s. vas ad iniūgēdu et egerendū. et h̄ scaphus p̄hij. i. certus numerus: et cor. sca.

Scapula. a scaph⁹ d̄ h̄ scapula le spatula: bumer⁹. vñ scapuloſus sa sum. i. scapulis dilatat⁹. et h̄ et h̄ scapulari et re ad scapulā ptinens. et h̄ scapulare ris qdā vestis scapulas tñ tegēs. Et cōponit̄: vt interscapulū li. et cor. penul. scapula. Prop̄eta: Scapulis suis obumbrabit tibi.

Scapularis penul. pdu. in scapula est.

Scapus. a scādo dis dicit̄ h̄ scapus pi. i. sūmitas vel acūmē vel bumer⁹. Aug. de ci. dei: Sup̄ priapi scapū noua nupta sedere videbatur.

Scaria est arbor spinosa: et facit fructū rubeū: et est grecum.

Scarioth qdā vicus est. vnde h̄ et h̄ scariothis et h̄ the. hinc Judas dicit̄ est scariothis Jo. xij. Ut traderet eū Judas symonis scariothis. i. iudas symonis. s. fili⁹ scariothis: sic a loco illo noīat⁹. Pōt et declinari h̄ scariothes hui⁹ the: sic tes bites hui⁹ te. et cor. penul. fm vsū. Vñ et in p̄at̄heon dicit̄ in. xx. li. Jude scariothis fit locus vn⁹ ei. Uide in secunda parte vbi egi de accentu nominū desinentiū in es. Uide etiam in iudas.

Scatebra. a scateo tes dicit̄ hec scatebra bre aq̄ eruptio vel ebullitio q̄ fit cū aq̄ fluit p̄ aliq̄s rimas: vel inter saxa: v̄l cū erumpit in loco humido et in balneo. Et inde scatebrosus sa sum. i. scatebris plenus. Et comparatur. vnde hec scatebrositas tatis. Virgili⁹ Scatebrisq̄ arentia tēperat arua. et cor. te naturaliter.

Scatebrosus in scatebra vide.

Scateo tes tui tere. i. ebullire: feruere: emanare: et erūpere: sicut facit aqua dum decurrit inter angusta: et dum emanat in locis humidis et balneis. vnde scatesco scis inchoatiū. Scateo cū suis cōpositis siq̄ habet neutra sunt: et oīa carēt supi. et cor. sca.

Scaturigo. a scateo tes d̄ h̄ scaturigo ginis aq̄rū ebullitio vel eruptio. Aug. de ci. dei: In occidētis plagis scaturigines et pluuiōnes d. t̄ strages dedisse. et Martial⁹ capella. Si vō cepta ex ipsi⁹ scaturiginis vena p̄fluxerūt: p̄per⁹ scrutatoz inq̄rit. et ponit̄ in loco trāslatiue pro scia. Nam

aq̄ tres h̄z pprietates: abluīt sordes: et sequit̄ declinā: reficit sitiētes. sic et scia purgat ignorātiā: de mḡro transit ad discipulū faciēs declinā: qz oīs imitatio circa imp̄fectiōne ē: nec par erit imitator auctori: reficit haustu sui ardore cognoscēdi. v̄ra flagrātes.

Scaturio. a scateo tes d̄ scaturio ris riui. i. scatere. vnde scaturizo zas. vel pōt deriuari scaturizo a scateo. et est scaturizo idē quod scaturire: vel scaturientē imitari. Et cōponit̄ vt exscaturizo zas. i. p̄ aquā scaturientē vel ebullientē pluuiā aui auferre. Vñ legit̄ in fidonio: Alij exscaturizabāt aues: alij exenterizabant pisces. et pdu. scaturizo u ante r: sicut et scaturio ris: quod multi negāt. et sepe inuenit̄ in libris physicalib⁹ correptū u. et in Thobia etiā corripit̄ vbi dicit̄ Exscaturientes lesus abhorret aq̄s. Ad h̄ dicit̄ magister Bene. qd Vindocinensis ibi errauit cū dicit̄ Exscaturizantes zc. qz scaturio et scaturizo pdu. u ante r. et h̄ habemus a Prisciano dicente qd nullū verbū quarte coniugationis habet u correptā ante rio: nisi meditatiū: vt lecturio. sed scaturio nō est meditatiū: ergo non corripit̄ u: sicut nec prurio. Item Prudentius in passione beati Romani producit eam dicens: Scaturizantes perdat vt loquacitas. Est vō metruz iambicū: vnde oportet qd vltima pedis sit longa. Vñ Prudentius maior: Petra dei iustus potum largita scaturit.

Scaturizo zas in scaturio ris vide.

Scauillum li preda dicitur.

Scaturus q̄ aliquitū balbutit: vel q̄ habet talos extētos vel excedentes. vel scauros grece latine dicit̄ calix. vnde scaurus ra rū. i. asper rum.

Scazon claudū vel claudico sine ineq̄litas dicit̄: et est grecū et est vitū metri. Tūc metrū dicit̄ habere scazon. i. tūc dicit̄ claudicare q̄n̄ syllaba correpta pducit̄: et pduca. corripit̄. Vñ Prisc. in. x. li. loquens de edo dis. Nō pōt in hoc iambo penul. syllaba longa esse: vt intelligat̄ p̄teritum ne sit scazon.

Sceda grecū est. i. charta scripta: v̄l scriptū qd adhuc nō est emēdatū nec in librū redactū. Prop̄ie quidē sceda ē abbreuiata scriptura de aliquo cōtracta anteq̄ charta fiat. Eadem dicit̄ et p̄hocollū a prothos qd est primū et collū qz in thollis chartarū primo loco fiebat talis scriptura: et postea habebat̄ pro exemplari. et quodcūq̄ scriptū sic abbreuiatū vt postea meli⁹ scribat̄ sceda dicit̄. vnde scedula le d̄imi. et scedari⁹ ria rū. et a scedula scedulari⁹ ria rū. i. ad scedā vel ad scedulā ptinēs fm Dug. Pap. vō dicit̄ Scedula: pagina epistola.

Scedula exponit̄ in sceda.

Scelero ras in scelus est.

Scelestus sta stū in scelus vide.

Scelus leris neu. ge. i. facin⁹: flagitiū. vnde scelestus sta stū. i. facinorosus: p̄teru⁹. Dicit̄ etiā h̄ et h̄ scelesti et h̄ ste. Inuenit̄ celestis a celo sine s. Vñ quidā: Regi celesti nunq̄ placere scelesti: Ut sis celestis non assimilare scelestis. Eccl. xi. Ue duplici corde et labijs scelestis. Et compaf̄: vt scelestus stior stissim⁹. Itē a scelus dicit̄ scelerosus sa suz Et compaf̄. et est scelerosus plenus scelere. vnde hec scelestositas tatis. Item a scelus dicit̄ scelero ras rari rare. Et inde sceleror raris. vnde sceleratus ta tū in quo fit scelus: sed scelestus sta stū per quē fit: scelerosus vō qui facit. Et est scelerosus plus q̄ sceleratus. Et compaf̄: vt scelerosus stior stissimus. Et similiter compaf̄ sceleratus tior tissimus vnde scelerose sius sissime: et scelerate tius tissime aduer. Scelero componit̄: vt cōscelero ras. Et est actiū cū suis compositis: et cor. le.

Scema matis ge. neu. ymago vel figura: vel modus loquendi. s. soloecism⁹ figura. et est scema proprie solū ornat⁹ cā Metaplasim⁹ vō causa necessitatis fit: vel ornatus in metro. Tropus causa vtriusq̄ tam in metro q̄ in prosa fm Dug. Uide etiā de hoc in q̄rta parte vbi agit̄ de scemate Uide etiam in scematismenos.

Scematismenos. a scema qd est modus loquendi: et mene

- quod est defect^o cōponit^o scematismenos. i. defect^o modi loquēdi. Itē scema dicit^o ornatus vel figura. Un̄ in dona to dicit^o: Scemata dicit^o lexeos et dianeos. i. figure dictionis et sententiae. Sic enī hō varijs vestib^o decorat^o: ita orō latinī tātā soluta q̄ ligata scematib^o adornat^o. Et or̄ sic scematismenos. i. defect^o ornat^o et figure q̄ fit ex carentia debite intelligētiae. vel dicit^o sentētia figuratiua et defectiua. Significatio ergo dictionis est q̄si ornat^o et figura ipsi^o. Un̄ q̄si deficit a p̄pria significatiōe est ibi defect^o ornat^o et figure. i. forme dictionis que est significatio. et cor. me. et acuis in fine. Hiero. in p̄logo Job: Et greci rethores vocant scematismenos.
- S**cena. a scenos q̄d est vmbra or̄ h̄ scena ne. i. vmbra: et scena. i. vmbzaculu: locus obumbratus in theatro: et cortinis coop̄t^o: filis tabernis mercenarior̄ q̄ sunt asserib^o et cortinis coop̄te. et fm̄ h̄ scena p̄t dicit^o a scenos q̄d est dom^o q̄ in modū dom^o erat cōstructa. In illo vmbzaculo latebant p̄sone laruate q̄ ad vocē recitatoris exhibāt ad gestus faciēdos. Et hinc scena dicitur q̄nq; totū theatrū: q̄nq; recitatio scripture: q̄nq; ipsa scriptura: q̄nq; allocutio diuersarū personarū: vel distinctio scripture q̄ ibi recitabat^o: vt in Terētio. Un̄ scenic^o ca cū penul. cor. i. vmbzatis: v̄l theatralis: vel q̄ faciebat ludos et gestus in theatro: vel qui recitabat ibi scripturas.
- S**cenicus ca cū in scena exponit^o.
- S**cenobates. scenos q̄d est funis cōponit^o cū batim q̄d est gradus: et dicit^o h̄ scenobates tis. i. funabulus q̄ gradus p̄ funē. et cor. ba. Iuuenalis: Augur scenobates: medic^o magus: omnia nouit.
- S**cenobiū bij in cenobiū vide.
- S**cenofacio. scenos quod ē funis cōponit^o cū facio: et or̄ scenofacio cis feci factum. i. facere funes. v̄nde h̄ scenofactor crozis funiū factor. et hic scenofactorius ria riū ad scenofactionē vel ad scenofaciēdū ptinēs. v̄nde dicit^o ars scenofactoria. Un̄ in Act. xvij. ca. de Paulo: Et erat scenofactorie artis. Itē a scenos quod est vmbra dicit^o grece dom^o scenos ab vmbzatione. hinc et filr grece dicit^o tabernaculū scenos. Tabernaculū v̄o ad similitudinē domicilij factū est. Et fm̄ hoc possz esse predicta compositio. s. scenofacere. i. facere tabernaculū. v̄n et ibi posset dicit^o Artis scenofactorie: quia faciebat tabernacula.
- S**cenofactorius ria riū in scenofacio vide.
- S**cenofegia. fagin q̄d est comedere cōponit^o cū scenos q̄d ē vmbra: et dicit^o h̄ scenofegia gie quoddaz festū iudeor̄. s. fictio v̄l dedicatio tabernaculi: q̄ tūc in vmbzaculis salis cū comedebāt. vel est cōpositū a scenos q̄d est tabernaculū sic factū ad similitudinē domicilij: q̄d grece scenon or̄ ab obumbratiōe. v̄nde h̄ scenofegia gie festū p̄dictū. s. dedicatio tabernaculi in q̄ vt dictū est comedebāt sub vmbzatis salicū. et celebrat^o a iudeis in memoriā expeditiōis q̄ ab egypto p̄moti in tabernaculis degebāt. Jo. vij. Dies fest^o iudeorū scenofegia. q̄d. s. festū iudei singulis annis faciebant in memoriā b̄nficior̄ q̄ eis dñs cōtulerat in deserto q̄n in tabernaculū habitabāt. De h̄ festo habet^o Leui. xxij. A. xv. die mensis septimi erūt ferie tabernaculoz septem dieb^o dño. Et vt vult^o Hugui. in hoc noīe scenofegia licet corripere et p̄ducere penl. pro voluntate legētis. Est v̄o nomen nothū: q̄ ergo a greco descēdit potest penul. p̄duci. Apud grecos enī in multis vocalis ante vocalē p̄ducit^o. s. q̄ ad formā latinī redictū est: potest etiā corripī in legēdo. Apud latinōs enī vocalis ante vocalē nō p̄ducit^o nisi ī pauca. In scāsiōe tñ illa penl. sine dubio breuis ē. Itē scias q̄ Hug. scribit fagin p̄f: et fm̄ hoc scenofegia p̄f p̄t scribi. P̄t etiā pbagin et scenophagi p̄ph scribi habito respectu ad grecam originē. Vide in secūda parte vbi agit^o de impedimētis accentus: in ca. de impedimēto vsus: vbi posui alior̄ opinionem que magis mihi placet. Vide etiā in phase.
- S**cenos id est funis: et scenos vel scenon grece dicitur vmbza latine.
- S**cenotaphiū. scena cōponit^o cū taphos quod est sepulchrū et dicit^o h̄ scenotaphiū phij vacuū sepulchrū. i. ymaginaria sepultura q̄ fit cū corpus deest.
- S**ceptriger ra riū penul. cor. qui gerit sceptrū: a sceptrū et geroris componit^o.
- S**ceptrū p̄tri virga ptātis: et deriuat^o a cepi p̄terito de capio fm̄ Hug. P̄ap. v̄o dicit^o: Sceptrū vel sceptron dicit^o regimē vel virga regalis: et est grecū.
- S**cesionomaton q̄dā figura q̄ est de q̄ dictū ē in q̄rta parte in ca. de scemate.
- S**ceuus ua uū. i. sinister: malus: puerfus: inimicus.
- S**cibilis. a scio scis dicit^o hic et hec scibilis et h̄ lead sciendū habilis. et cor. bi.
- S**cidi est p̄teritū de scindo dis: et cor. primā. Un̄ in Aurora dicit^o: Hostē cū posset gladiare: dauid scidit oram.
- S**cientia. a scio scis deriuat^o hec scientia: et format^o a datiuo sciētī: addita a fit h̄ sciētia. Et scias q̄ vt dicit^o Paulus sciētia iflat: charitas v̄o edificat. Itē nō plus sape q̄ oportet sapere. Ad cui^o intelligētiam nota q̄ sic dicit^o Bern. in xxxvj. sermone canticoz. Sape ad sobrietatē est vigilātiō sine obseruare: q̄d scire magis p̄iusue oporteat: tps enī breue est. Est autē quo ad se oīs scia bona: q̄ tñ vitari subnixā sit. s. tu q̄ cū timore et tremore tuam ipsius opari salutē pro tps breuitate festinas: ea p̄t scire ampliusq; curato q̄ senseris viciniōra salutē. Un̄ et Ap̄ls dicit^o: Qui se putat aliqd scire nōdū scit quō oporteat eū scire. vides quō fructū et vtilitatē sciētiae in modū sciēdi cōstituit. Modus sciēdi dicit^o vt scias quo ordine: quo studio: quo fine queq; nosse oporteat. Quo ordine vt illud p̄ius q̄d maturi^o ad salutē. Quo studio vt id ardēt^o q̄d vehemēt^o ad amorē. Quo fine vt nō ad inanē gloriā aut curiositatē: aut aliqd simile: s. tñ ad edificationē tuā vel p̄imi. Sūt nāq; qui scire volūt eo fine tñ vt sciant: et turpis curiositas est. Et sunt q̄ scire volūt vt sciāt ipsi: et turpis vanitas est. Et sunt etiā q̄ scire volūt vt sciētia suā v̄dant. verbi grā: pro pecunia: pro honorib^o: et turpis questus est. S; sunt quoq; q̄ scire volūt vt edificēt: et charitas est. Et sunt q̄ scire volunt vt edificent: et prudētia est. Noz aut vltimi soli duo non inueniunt^o in abusiōe sciētiae. Quippe q̄ adhuc volūt intelligere vt beneficiant: deniq; intellect^o bon^o oib^o facientibus eū. Reliq; oēs audiāt. Sciētī bonū et nō faciētī: peccatū est illi: ac si p̄ similitudinē dicat Sumētī cibū et nō digerenti p̄niciosum est ei. Lib^o siquidē indigestus: et q̄ bonū nō habet digestionē malos generat humores: et corrūpit corpus: nō nutrit: ita et multa sciētia indigesta stomacho aīe q̄ est memoria si decocta igne charitatis nō fuerit p̄niciosam inducit obtusitatē: et sic p̄ quosdā artus aīe in mores atq; actus trāffusa atq; digesta: q̄tū ipsa de bonis q̄ nouerit vita attestatē: et in oib^o bona efficiat. Nōne illa sciētia reputabitur in pctm tanq; cib^o cūuersus in prauos noxiosq; humores: An nō malus humor pctm: an nō mali humores: prauī mores: an nō inflatiōes et tortiones in sciētia sustinebit q̄ eiusmodi est sciēs: videlicet sciēs bonū et nō faciēs: Ad h̄ facit q̄d dicit^o Hreg. in pastoralī: Admonēdi sunt q̄ accusant praua: nec tñ deuitāt vt videant: q̄ de occulta iam retributione iudicij est q̄ eoz mens p̄ malū q̄d perpetrat illuminat^o vt videat: s; nō conat^o vt vincat: vt quo meli^o videt eo deteri^o pereat: q̄ etiā intelligētiae lūmē p̄cipit: et actionis prauae tenebras nō relinqt. Nā cū acceptā ad adiutoriū sciētia negligūt: hāc cōtra se in testimoniū vertūt: et de lumine intelligētiae augēt supplicia q̄d p̄fecto acceperant vt possent delere pctā. Quoz nimis rui nequitia cū malū agit q̄d diiudicat: verūtū iam iudiciū hoc degustat: vt cū eternis supplicijs seruat^o obnoxia: suo h̄ interim examine nō sit absoluta: tātoq; illic grauiora tormēta p̄cipiat: q̄nto h̄ malū nō deserit: et q̄d ipse cōdenat. Hinc veritas dicit^o: Seru^o sciēs voluntatē dñi sui: et nō faciēs. i. q̄ cognouit voluntatē dñi sui: et nō preparat vt faceret fm̄ voluntatē eius plagis vapulabit multis. Hinc et P̄sal. ait: Descēdant ad infernū viuētes. Viui quippe q̄

circa illos agunt sciunt et sentiunt: mortui autem sentire nihil possunt. Mortui enim in infernum descenderent si mala nesciret do perpetraret. Cum vero sciunt mala: et tamen faciunt iniquitatem: in infernum viuentes miseri sentientesque descendent. Uide in lux.

Hinc etiam attende quod scire quantum in se est nunquam malum est: et prosequens nec addiscere: quod cuius generatio est mala: ipsum est malum. sed pro accidens contingit esse peccatum in sciendo vel addiscendo siue considerando. Hoc autem accidens potest accidere vel ex parte cognoscibilis: vel ex parte cognoscetis. Ex parte cognoscetis est duplex accidens. Unum est quod propter occupationem in studio alicuius scire impedit quod ab executione officij ad quod tenet: sicut si iudex propter studium geometrie desisteret a causis expediendis: vel sacerdos a confessionibus audiendis quod eas audire tenet. Aliud est quod propter delectationem in aliquo scientia veniret in contemptu alicuius quem venerari oportet: sicut de beato Hieronymo accidit: quantum delectabatur in ornatu verborum Tullij quod desipiebat ei incultus sermo prophetarum: ut ipse dicit. Sicut etiam accidit illis qui tantum adherent rationibus humanis quod a fide discedunt et eam impugnant. Ex parte vero cognoscibilis est triplex accidens. Unum est quod cognoscibile de facili ad malum inclinatur: et preterea in se parue utilitatis est. Et propter hoc prohibite sunt scientie magice: ne homo in exercitiis earum labatur. Aliud est quod cognoscibile est ultra potentiam cognoscetis: sicut dicitur Eccl. iij. Altiora te ne quaeris. Tertium est quod cognoscibile in se nullius utilitatis est: sicut scientia contingetia hominum. unde et curiosi dicuntur qui sunt scrutatores primi. In omnibus autem istis tribus contingit quod illud quod est vni curiosum non est alteri curiosum: quod aliquid est ultra intellectum cui vni quod non est ultra intellectum alteri. Aliquid est vtile vni quod non est vtile alteri. Aliquid etiam facile precipitat vnum quod non precipitat alium. Hoc consideras apostolus ait: Non plus sapere quam oportet sapere: sed sapere ad sobrietatem. i. audientium vel sui intellectus. Et secundum hoc etiam intellige quod dicitur rabbi Moyses: Sicut inquit dixerunt talmutiste quicumque ponit ingenium suum circa quantum recipiet confusionem: Et est? Quid fuit in alto? Quid in imo? Quid fuit primo? Quid erit ultimo? Naz ut dicit Seneca. demetia est supuacua addiscere in tanta temporis egestate. In quo autem sapientia et scientia differt vide in sapientia. Item in filio vide. Item in scaturigo. Item in curiosus. Item in theologus. Item in noctua vide.

Scilicet licet componitur cum scire: et dicitur scilicet. i. scire licet: nisi mirum aduerbium affirmandi: vel coniunctio copulativa: vel expletiva secundum quosdam.

Scilla est nomen herbe. et scilla grece latine dicitur herba siue pida. et scilla proprium nomen puelle. et fuerunt due scille secundum fabulas. i. filia nisi que fuit mutata in alaudam: et filia phorci que fuit mutata in monstrum marinum. unde scilla sepe dicitur illud monstrum: vel locus periculosus maris in quo est illud monstrum. unde scille? lea leu secundum Dug. Item. v. in. xij. etymo. dicit Scilla a colle saxum eminens appellatur siue celate forme. pcul videtur: unde et monstruosa facie fabule illi dederunt: quod formam hominis succinctam capitibus caninis: et collis illic fluctus lateratus videntur exprime caribdis dicta quod gurgitibus occultis naues absorbeat. Uide in suo loco. Pars. v. dicit: Scille saxa latentia in mari.

Scindo dis scidi scissum dere. i. separe: frangere. Et componitur vel abscindo dis scidi scissum. i. ab vno ad aliud scindere. scindo dis: excindo dis. i. valde scindere: destruere. pscindo do dis: pscindo dis: rescindo dis. Scindo et ei composita sunt actiua: et omnia abijciuntur in preterito et supino. et omnia cor. pe. preteriti: ut scidi: abscidi. Lucanus in. iij. Aut scidit et medias fecit sibi littoza terras. Vetusissimi etiam scindi dicebantur. et omnia geminantur in supino: ut abscissum. sed a cedo composita per vnum scribuntur: ut conscissus: inscissus. Uide in cedo dis cecidi.

Scindula. a scindo dis dicitur hec scindula le latus: asser quo domus operiuntur.

Scentes quidam scribunt per s in prima littera. Uide in cimes supra in suo loco.

Scinodenta. ab odenta quod est dens dicitur scinodenta. et voca-

mus scinodentas quibus voces cum gemitu procedunt: et duplices habent dentes.

Sciintilla. a scindo dis dicitur hinc sciintilla le eo quod profilit ab igne Et est sciintilla dum ardet: fauilla dum extincta est. unde hinc sciintilla le dumi. et sciintillosus la sum. et sciintillo las. i. fulgure: vel sciintillas emittere.

Sciintillula le dumi. parua sciintilla.

Scio scis sciui sciui scire. i. sapere: scientiam habere vel cognoscere. et est proprie scire reddere rationem eorum quod noueris. Nolle vero tamen quod audieris. A scio dicitur scisco scis inchoa. Scio componitur cum ad: et subtracta dicitur ascio scis. i. adiugo: accipio. et componitur cum eisdem et retinet de causa differetie: et dicitur ascio scis. i. aduoco. unde adscisco scis: et abscisco scis inchoati. Item scio componitur cum co: et dicitur conscio scis. i. scire. et proprie dicitur de malo. Tunc enim aliquis conscit cum in malo et scelere sibi conscius est. unde hinc conscientia tunc: et conscius scia sciui: et proprie in malo. descio scis scire. i. obliuioni tradere: nescire. nescio scis ex non et scio componitur. unde nescio scia sciui. pscio scis. i. an scire. unde pscius scia sciui. et ostruiet tam cum gemitu quam cum accusatiuo pscius. Scio et ei composita actiua sunt secundum quod scire accipitur pro cognoscere. sed secundum aliam significationem neutra sunt. Uide in scientia.

Sciolus la lu penul. cor. dicitur a sciui. i. aliquantum sciens. Vel ut dicitur Pars. sciolus scientie simulator et peritiae: quod appetit videri et scire quicquid alius sciat: aut quod sese scire profiteretur omnia: aut etiam futura predicere.

Sciopodes. Sicut dicitur Aug. in. xvj. li. de ci. dei ferunt esse gemitum ubi singula crura in pedibus habent: nec pollicem flectunt: et sunt mirabilis celeritatis: quos sciopodas vocant eo quod proestum in terra iacentes resupini pedum umbra se protegant. Item. etiam in. xi. etymo. dicitur: Sciopodum gens fert esse in ethiopia a singulis enim cruribus et celeritate mirabili: quos inde sciopodas greci vocant quod proestum in terra resupini iacentes pedum suorum magnitudine adumbrant.

Sciphus phi calix maior poculum quo bibimus secundum Dug. vel secundum Pars. sciphus calix regis: quod et patera vocatur vel fiala. et est prima littera in Dug. et in Pars. nec debet sine pronuntiatione omnino taceri: nec omnino proferri si: sed quasi medio modo: quod si ibi gemitum ad sonum liquefcit aliquantulum.

Scipio. a cepi preterito dicitur hinc scipio onis virga consulum vel baculus ad capiendum aptus. unde et quidam romanorum dicitur est scipio: quod baculus et sustentamentum reipublice fuit vel parentum suorum. et fuerunt duo scipiones. i. auus et nepos.

Sciroma saxa dicitur.

Scirosis. unde sciroma dicuntur saxa. unde hinc scirosis duritia in sensibus sine dolore.

Scirpius pia piui in scriptis est.

Scirpus. a capio pis dicitur hinc scirp? pi quod carpat: genus iunci est: et est planum sine nodo. Et inde scirpi? pia piui. i. de scirpio existens. Exo. ij. Sciscella scirpiam etc.

Sciscitor. a scio scis fit scisco scis inchoa. et a secunda ei proposita subtracta s et addita tor fit sciscitor taris idem quod scitari frequenter. irregulare est secundum formationem et secundum significationem. Et dicitur Pars. in viij. libro Notandum quod scitor taris et sciscitor taris nata a primitiuo actiuo deponetia sunt: et cor. penultima sciscitor.

Scisco scis in sciscitor est.

Scisma. a scindo dis dicitur hinc scisma matis sic dicitur quasi a scissura aior. Eodem enim cultu: et eodem vero ritu credit scismaticus ut ceteri: solo congregationis delectat discidio. unde scismaticus ca cui. i. diuisus. et hinc scismatico cas. i. scisma ta facere. vel scisma quod et scismatizare dicitur. Et potest sic dicitur finire scisma: Scisma est illicitum ab unitate seu vniuersitate te dissensus. Differt autem scisma ab heresi secundum quosdam sicut dispositio et habitus. Primo enim differt scisma ab heresi secundum quosdam quod cum quod ab unitate seu ab vniuersitate diuiditur et dissentit: tunc et prima facie est scisma. sed cum post tempus prius naciter adhererit sue secte asserens non esse obediendum remane ecclesie est heresis: et peccat in illo articulo fidei: Unam sanctam ecclesiam catholicam. Item omnis hereticus est scismaticus:

z non econuerso.
S ciffura re. i. diuifio: fepatio: a scindo dis dicit.
S citalis. a scio scis dicitur hec scitalis lis qdā serpens q̄ solus cū oēs serpentes pellē suā deponūt in estate ipse deponit suā in hyeme: vñ z sic dicta est qz scientior est alijs deponēdo pellē cūcā deponit in hyeme sine lesione. Vel dñ sci talis a scile vel a scele qd̄ est lux. vnde scitalis q̄si lucēs: qz lucēs z noua efficiat deponita pelle. vel qz tāta p̄fulget varietate tergi sui: vt notarū grā aspiciētes retardat: z qz resp̄ando pigra est quos asse q̄ nō valet miraculo sui stupēs tes capit. Vñ Lucan⁹ in. ix. Et scitalis sparsis etiā nūc sola pruinis. z cor. penul.
S cithe dicte sunt a quodā milite p̄fico q̄ scithas ab eis diuisit scita cognosato. vnde h̄ scithia thie eoz regio. vnde hic z hec scitha the gētile z scithicus ca cum.
S citropolis oppidū est quoddā scithie.
S citoz. a scio scis scitu sup. u. ouersa in o z assumpta r fit scitotar̄is v̄bū depo. i. inquirere: inuestigare: interrogare: querere: scrutari. z est frequē. irregulare fm̄ formationez z fm̄ significatiōē. Vide in sciscitor.
S citū. a scio scis h̄ scitus tus tui. i. scientia vel cognitio. z h̄ scitū. i. decretū statutū vel indictū. vnde h̄ plebiscitū. z scitū. i. sapiens. vnde scite aduerbiū. i. sapiēter. z p̄ cōpositionē percit⁹ ta tū. i. p̄fecte scitus. z inscitus ta tū. i. insipientis. vnde hec inscitia tie. i. insipientia vel ignorantia. Vide in inscitia.
S cius. a scio scis dicitur sciūs scia scitū. i. sciēs: sapiēs. z p̄ cōpositionē inscius inscia inscū. i. nesciēs.
S cobo. a scobs scobis dicitur scobo bis butū bire. i. mūdare: z proprie domū.
S cobs. a scobo bis dñ h̄ scobs bis ferrū quo ligna planant vel purgamentū dom⁹. Vñ qdā: Uilia scoba leuat scobs scobis aspera tollit.
S chola grece latine dicitur vacatio: qz ibi vacam⁹. z in singulari cū dicim⁹ Magnā scholā habeo: de loco intelligit. Lū vō dicitur in plurali Magnas scholas habeo: de scholarib⁹ intelligit: q̄si multos scholares habeo. vñ scholasticus ca cū. i. ad scholas vel ad scolares p̄tinēs: vel assiduus vel frequēs in schola. z h̄ z h̄ scholaris z h̄ read scholas p̄tinēs. z substātiue sepe ponit in cōi ge. p̄ scholarib⁹. vñ h̄ z h̄ scholaris hui⁹laris. z facit ablatiuū tñ in i sic cardinalis. Similiter z quodlibet nomen gentile vel patrum desinens in is facit ablatiuū in i tñ: vt bononiensī: ianuēnsī. Vide in datus.
S copa pe in scopo pis est.
S copetū. a scopa dicitur hoc scopetū ti penul. pdu. locus vbi abundant scope.
S copens pea peum in scopo pis vide.
S copin grece latine dicitur intēdere vel speculari.
S copo. a scobo bis qd̄ est domū mundare: z mutato b in p dicitur scopo pis pui pere: z caret sup. fm̄ vsū: deberet tñ facē scopitū. z est scopere mūdare: purgare: z pprie domū Trāsumit etiā ad alia. Vñ pp̄ba: Scopebā sp̄m̄ meū. vñ h̄ scopa qdā arbustula. z scopa etiā ē illud cū quo dom⁹ purgat: z fit sepe ex scopa arboze. Vñ in euāgelio: Inuenit eā scopis mūdātā z ornātā. vnde hec scopula le dimi. z hinc scopulosus sa sum. i. scopulis plenus: quod z scoposus sa sum dicitur. Itē a scopa dicitur scopus pea peū. i. de scopis existens. z scopinus na nū. z scopo pas pau. i. purgare: verberare.
S copula le dimi. parua scopa.
S copulosus sa sum in scopo pis est: z in scopulus.
S copulus. a scopin dñ h̄ scopulus li penl. cor. i. arduū saxū ardua z p̄rupta rupes apta ad speculariū: vñ qz facile inde possim⁹ speculari: vel qz a lōge videt talis loc⁹. vñ scopulosus sa sum. i. plen⁹ z abundās scopulis. Et compaf.
S coria. ab excoquo quis dñ h̄ coria rie purgamentū z sordes metalloz: qz de foro excoquit. vel dicitur coria ab excoquēdo vel excutiendo: qz qñ excoquunt metalla tunc sordes cadent z excutunt. Vñ Isa. i. ca. Argentū tuū ver-

sum est in coriam. Item coria rie est suffocatio vesice ita vt vrina denegetur vel ventris officium: vel rumor in pectore reperiarur.
S corio onis maf. ge. dicitur stultus: stolidus: fatuus: z deriuatur a coria.
S corpio. corpe quod est dulce cōponit cū poio qd̄ est fugo: z dicitur h̄ corpi⁹ pij: z h̄ corpio onis: quoddā aīal venosum. z dicitur corpio q̄si corpe poio: qz ab anteriori parte fingit blādities: sed a posteriori pungit. Capite enim blandit h̄ cauda pūgit. Vel dicitur corpius ab arcu vel ab arpe quod est incuruatus gladius. inde corpio qz cauda figat: vel arcuata ea venena diffundat. vnde corpio dicitur qdā piscis vel vermis: qz ledit dū manu tollit. Corpio etiā dicitur sagitta venenata arcu vel tormētis excussa: que dū ad hoīez puenit vir⁹ qd̄ h̄z infundit. vñ corpio dicta ē Itē corpio ē gen⁹ duplicis flagelli: vel magni fustes. Itē corpio ē quoddā signū in celo: in qd̄ fm̄ poetas corpio aīal fuit trāslatū. vel qz cū sol est in scorpione p̄mos sentimus frigoz aculeos fm̄ Bug. vñ vsus: Scorpi⁹ ē signū v̄m̄isq; sagitta flagellū. Magister autē in historiis sup̄ lud. iij. Re. ca. xij. Pater me⁹ cecidit vos flagellis: ego autē cedā vos scorpionib⁹: sic dicit: Scorpi⁹ est rube⁹ aculeat⁹ vel flagellū virgarū nodosam: vel scutica habēs in sūmitate glādes plūbeas. Itē scias qz si virga nodosa v̄ aculeata est corpio dicitur recte: qz acuto vulnere in corpus infigit: vt in virga dicam.
S corpitis. a scorpione dñ h̄ corpitis hui⁹ pitis qdā gēma scorpionē z colore z effigie referens.
S corator touis in scortū vide.
S corpe grece latine dicitur dulce.
S cortes tis fe. ge. pellis arietis.
S cortoz taris in scortū vide.
S cortulū li dimi. partū scortū.
S cortū. a scortes pelle arietis veritatē h̄ scortū ti. i. meretricē q̄ apud grecos scita vocat. Et dicitur sic qz defricat pelles quib⁹ corruptela fit. vel scortes dicitur a scorte greco qd̄ est dulce. inde scortū qz dulce est. Job. xxx. Scortū sit alteri⁹ vxoz mea. vñ scortoz taris. i. meretricari. vnde scortator z scortator⁹ ria rui. z h̄ scortatorū rij lupanar: dom⁹ scortatū. Et est scortoz depo. cū suis cōpositis siqua habet.
S cotomia. a scuta qd̄ ē rotūda forma dñ h̄ cotomia mie: accepit nomē ab accidēti: qz repētinas tenebras ingerat oculis cū vertigine capitis. vnde cotomic⁹ ca cū talē infirmitatē patiens.
S crea scree fe. ge. pituita sterus: spurcicia q̄ p̄ os p̄icit. vñ screo as. i. scream p̄icere. Vñ quidā: Factās spūta screat: res de⁹ ipse creat. Et cōponit cū ex: z dicitur excreo as. i. extra scree: z screatum eijcere. Et est neutrum screo cū suis cōpositis.
S creas in scree vide.
S criba be in scribo bis vide.
S cribo bis p̄i ptū bere. i. cōponere l̄rarū figuras. vel scribē est figuris visibilib⁹ aī inuētis z vsitatis aliqd̄ rep̄itare. Scribo cōponit cū ad: z dicitur ascribo bis abiecta d. i. asserere: addicere: deputare: destinare. Ascribo bis. i. a scriptura remouere: delere. Lōscribo bis. i. fil scribē. vñ p̄rescripti dicebāt quoz noīa fil in enea tabula aureis l̄ris scripti erāt p̄pter maiestātē z p̄petuitatē impij insinuādā Nihil est enī perenni⁹ ere. Circūscribo bis. i. circa scribē: cingere: circūire: cōcludere: includere: vel restringē: vñ remouere. vnde circūscript⁹ ta tū. Describo bis. i. deorsū vel valde scribē: vel a scriptura remouē: vel scripturā delere. Inscribo bis. i. inūgē: deputare: vel imp̄mē: vñ int⁹ scribē. Intercribo bis. i. inter aliq̄ scribē: interponere: vel in medio scripture aliqd̄ auferre. P̄scribo bis. i. p̄fecte scribē. P̄scribo bis. i. ante scribē: p̄dicē: p̄struere: vñ ab aliquo spacio t̄pis aliqd̄ possidēdo acq̄rē. vñ h̄ p̄scriptio onis. p̄scribo bis de quo in suo loco habes. Rescribo bis. i. iterū vel retro vel circa scriptū scribē: q̄ primo mittit epistolā scribit: qui remittit scribit. Subscribo bis p̄i ptū. i. parū vel

post vel subitus scribere. trāscribo bis. i. vltra scribē: vel p̄ scribere. Scribo z ei^o cōposita actiua sunt: z faciūt p̄teritū in p̄s: z sup̄. in p̄tū. z p̄ducūt hāc syllabā scri. De p̄dicij significationib⁹ nota vsus: Exulat. a p̄ria sine spe reditusq; reiq;. Quisq; religat⁹ sua cū remanebit habebit. Amittit p̄script⁹ opes nō posse reuerti. Inscript⁹ manet in patria s̄ respoliat⁹. Ascribit iactans: describit rem manifestans. Inscribit signās: p̄scribit crimina damnās. Quare autez scripsi scriptū scriptoz scribant⁹ p̄ p̄ cum scribo scribit⁹ p̄ b̄ dixi in nubo bis. Itē nota vsus de scribo bis maxime s̄m theologuz: Scribo dispono memorozq; vel infero trabo. Scribo representās scripto vel gāmata formās. Verbi grā Scribē idē est qd̄ disponē seu p̄ordinare. Un̄ in Exo. c. xxxij. Aut dele me de libro tuo quē scripsisti. i. in quo ad vitam eternā me disposuisti vel p̄ordinasti. z est sensus Si nō deles me dimitte eis. Scribi aut̄ v̄l deleri de libro vite dicit⁹ qd̄ duplici⁹: vel s̄m p̄ntiā: v̄l s̄m p̄sentē iustitiā. Et dicit⁹ de⁹ aliquē de libro vite delere inq̄ntū p̄mittit eū a iustitia excidere p̄ p̄ctm̄. z differt libervite a sciētia dei q̄ est de tp̄alib⁹ z eternis a p̄ntiā q̄ est de bonis z malis: z ēt a p̄destinatiōe: qz p̄destinatio p̄p̄rie de futuris est z p̄i dētie directionē in finē importat: cū sit p̄positū miserēdi. S; liber vite simplici⁹ noticiā debitā importat: z non de terminat aliq̄d tps. v̄n̄ z scripti in libro vite dicunt⁹ z qui vitā habēt z q̄ habituri sunt. Itē scribere idē est qd̄ me mozie cōmendare. Un̄ in Apo. c. xiiij. ca. Scribe B̄tū mortui q̄ in d̄no moriūf. Itē scribere idē est qd̄ inferre. Job xij. Scribis enī cōtra me amaritudines. Itē scribere idē est qd̄ lras p̄trahere. Un̄ in Hier. xxxvj. ca. Et ego scribe bā in volumine atramēto. Itē scribere idē est qd̄ scripto rep̄itare. Un̄ in Hier. p̄mo maio. Lra est vox inditidua q̄ scribi p̄t. Itē a scribo bis dicit⁹ scriba be mas. ge. z hic scriptoz tozis. z est scriba nomen officij. vnde scribat⁹ tus scribe officiū vel dignitas. s; scriptoz dicit⁹ q̄ frequēter vel assidue scribit: vel q̄ peritiam h; scribēdi. Silr quodlibet verbale in oz conuenit alicui ex frequētia vel assiduitate: vel industria. v̄n̄ vsus: Denotat officiū scriptoz: sed scriba magistrū. Uide in lector.

Scripto ptas. i. frequēter scribo: a scribo p̄s p̄tū ptū: u in o conuersa fit scripto ptas.

Scrobs. a scropha dicit⁹ bec scrobs bis. i. fossa: maxime illa quā scrofi faciūt. Uide supra in cops.

Scrofa fe. i. porca: z est nomē ficticiū. s. de proximitate soni s̄p̄tū. v̄n̄ h̄ scrofula le: z h̄ scrofella le ambo dimi. Scrofula etiā dicit⁹ qd̄ā apostemata q̄ solēt nasci pueris citra collum. vnde scrofulosus sa sum: z scrofulat⁹ ta tū plen⁹ z abundans scrofulis: z cor. fu.

Scrofina. a scrobs dicit⁹ h̄ scrofina ne quoddā instrumētū carpētarij: qz herēdo scrobē faciat.

Scrofula in scrofa vide.

Scropulosus sa sum in scrupus vide.

Scrupes pea peū in scrupus est.

Scrupulus li in scrupus est.

Scrupus. a scrutoz taris dicit⁹ h̄ scrup⁹ pi lapis paru⁹ z asp q̄ sepe sub talo iacēs in calciamēto multū ledit z offendit z p̄pter h̄ eū multū scrutari cogimur: cui strari⁹ est calculus. z inde h̄ scrupulus li dimi. penul. cor. z h̄ scrupus vel scrupulus dicit⁹ quoddā p̄odus sex filiqrū p̄dere c̄stās. z p̄ similitudinē scrupus vel scrupulus dicit⁹ molestia: sollicitudo: anxietas: z dubietas animi: remorsus c̄scie. Un̄ in j. Reg. xv. ca. Nō erit tibi h̄ in singultū z in scrupulū corz dis. Itē difficultas subtilis questio. sicut enī scrup⁹ paru⁹ est: sic subtilis questio parua ē ad videndū. Et sic ille multū ledit: ita subtilis q̄stio multū ledit eū q̄ nō est p̄mpt⁹ in discernēdo. inq̄stio enī z q̄stio rerū subtiliū multū solent ledere. Et a scrup⁹ d̄r scrupe⁹ pea peū: z scruposus sa suz. i. scrupis plen⁹ z abūdās: z asper: anxius: dur⁹: difficil: nodosus: obscur⁹. Et compaf scruposus s̄ior sum⁹. v̄n̄ h̄ scrupositas tatis. v̄n̄ scrupea vel scrupulosa saxa dicunt⁹ aspa. Itē a scrupul⁹ dicit⁹ scrupulo las. i. sollicitare: molestare. z

scrupulosus sa sum scrupul⁹ plen⁹ z abūdās v̄l asp: v̄l anxi⁹ dubi⁹: difficil: nodosus: obscur⁹. Et compaf. v̄n̄ h̄ scrupulositas. i. anxietas: difficultas.

Scrutabilis in scrutoz taris est.

Scrutiniuz. a scrutoz taris d̄r h̄ scrutiniū nij. i. scrutatio vel quicqd̄ qd̄ scrutat⁹ interi⁹ de aliq̄ re. Prop̄ba: Defecerunt scrutantes scrutiniū.

Scrutoz taris ratus sum tari. i. inquirere: inuestigare: subtiliter inspicere. vnde h̄ z h̄ scrutabilis z h̄ le aptū vel habile ad scrutādū. vnde scrutabiliter aduerbiū. z p̄ compositionē inscrutabilis. Itē a scrutoz dicit⁹ scrutabund⁹ da dū i. ad scrutandū habilis: vel scrutanti similis. Scrutoz componit⁹: vt perscrutoz taris. i. perfecte scrutari. vnde p̄scrutans tis participiū ois ge. i. p̄fecte scrutans. Un̄ in primo Macha. iij. ca. Perscrutās eos. Et est scrutoz deponē. cū suis cōpositis. z cor. hanc syllabā scri. z scribitur sine c in vltima syllaba. Un̄ Horati⁹ in epi. Archanū neq; tu scrutaberis illius vnq;.

Scrutū. a scrutoz taris d̄r scrutū ti vestī pauperū lacerata et detrita. Itē scruta dicit⁹ exta. s. tripe: qz in extis scrutabā tur futura: vel sordes purgādo. Un̄ Hora. epi. Uilia vnde dente tunicato scruta popello.

Sculpo pis p̄s p̄tū pere. i. celare. v̄n̄ sculptim aduer. z h̄ sculptura: z h̄ z h̄ sculptil⁹ z h̄ le silr vl. cor. v̄n̄ sculptilr aduer. Itē a sculpo pis d̄r h̄ sculptile lis simulacrū in formā z similitudinē alicui⁹ sculptū. z sculpto ptas frequē. A quo sculpto tas aliud frequē. penul. cor. Sculpto actiuū ē cū oib⁹ suis compositis.

Sculptile in sculpo pis est.

Scurra. sequoz cōponit⁹ cū curia: z d̄r h̄ scurra leccator: vaniloqu⁹. Prop̄e d̄r scurra q̄ sequit⁹ curiā grā cibi. Un̄ in ij. Re. vi. c. Et nudat⁹ ē q̄si si nudes vn⁹ de scurris. D; aut̄ d̄r scurra q̄si scutellā radēs etymol. est. v̄n̄ h̄ z h̄ scurris: z h̄ le penl. pdu. z p̄ geminū r. v̄n̄ scurrilit⁹ aduer. z h̄ scurrilitas tatis leccacitas: turpitudine: turpis ludus: luxuriosa verba: que vulgariter barrizare dicunt⁹. Un̄ Paulus ad Ephe. v. ca. Scurrilitas que ad rem non pertinet: z dicit⁹ a stultis curialitas zc.

Scurrelis in scurra vide: z in nuga.

Scurroz. a scurra d̄r scurroz rar⁹ ratus sum. i. eē v̄l fieri scurrā: vel tale officiū exercere: dissolute viuere.

Scus neu. ge. indecli. i. rotūdū vel rotūditas.

Scuta in scutum est.

Scutella. a scus v̄l scuta d̄r h̄ scutella: qz rotūda ē. v̄n̄ h̄ scutellula le dimi. z scutellari⁹ ria riū: z h̄ scutellarius rij q̄ facit vel vedit scutellas. Et h̄ scutellariū rij locus vel vas vbi reponunt⁹ scutelle.

Scutica. a scuta qd̄ est forma rotūda d̄r h̄ scutica ce penul. cor. i. lozū cū quoverberant⁹ pueri: ancille: serui. z dicit⁹ sic propter rotūditatē corrigari.

Scutiger ra rū penul. cor. i. gerēs scutū. z cōponit⁹ a scutū et gero ris. z inuenit⁹ substātiue in quolibet genere.

Scutra tre vas quoddā ē: z a scus v̄l a scuta d̄r. z enumerāf scutre in. iij. Re. vij. c. in⁹ vtē filia tēpli altaris vasa. s. eq̄lis amplitudinis in ore z in p̄fundo ad calefaciendū.

Scutula. a scuta qd̄ est forma rotūda dicit⁹ h̄ scutula le: moynile rotūdū ex auro vel argēto. Un̄ in j. Mach. c. iij. Oz nauerūt faciē tēpli coronis aureis z scutulis. z cor. tu. v̄n̄ scutulat⁹ ta tū scutula ornat⁹: v̄l scutulā possidēs: v̄l qd̄ h; in se ozbes in similitudinē scutularū: sicut quedam vestes z qd̄ā aīalia. v̄n̄ z scutulat⁹ d̄r equus p̄pter ozbes quos h; candidos in⁹ purpureos. v̄n̄ h̄ scutulata te: v̄l h̄ scutulatū d̄r indumētū quoddā p̄ciosum. z est p̄p̄rie vestis q̄ h; in se quosdā ozbes vel circulos: sic p; in quibusdā p̄anis sericis. Un̄ Ezech. xxvij. Sēmā purpureā z scutulata p̄p̄o fuerūt in mercato tuo. Itē inuenit⁹ h̄ scutulū: pluraliter h̄ scutula dimi. paruū scutū.

Scutulatus ta tū in scutula est.

Scutū. a scus qd̄ est rotūdū d̄r h̄ scuta te forma rotūda: z a scuta dicit⁹ h̄ scutū ti: qz rotūdū solebat eē. vel scutū d̄r ab

excutio tis: qz se excutiat z eijciat icfū teloz. vñ h̄ scutulū li dimi. z scutat^o ta tū. i. scutū habēs: vel scuto armat^o vel instruct^o. z scutari^o rij q̄ facit scuta.

S ante E

- S**e est p̄positio: z iuenit solū p̄ cōpositionē. Sex enī sunt p̄positiones q̄ nō iueniunt nisi in cōpositione. s. dis: di: re: se: an cō. Et signat aliqui se sine: vt segnis q̄si sine igne. z sedulus sine dolo. Aliqñ seorsum: vt seduco q̄si seorsum duco. Itē se est p̄nomē: z geminat: vt sese.
- S**ebastus. i. august^o mēsis. Hec enī sermōe sebast^o tantū valet q̄ntū augustus. vñ sebastia nūc dicit^o q̄dā ciuitas q̄ olim dicebat^o augusta ab augusto.
- S**e bibo bis. i. seorsum bibo: a se z bibo componitur: z corripit bi vbiq̄.
- S**ebū bi. a sus d̄r h̄ sebū bi q̄d mō d̄r vulgo sepū pi. i. adeps pinguedo: anxugia. z d̄r sic a sue quasi suenū: qz plus pinguedinis h̄ illud aīal q̄ aliud.
- S**ecedo. a se p̄pōne z cedo dis cōponit^o secedo: dis cessi sum i. seorsum cedere: separari. z pdu. ce syllabā.
- S**ecēti te ta: a sex z centū cōponit^o: z abijciē x: z d̄r secēti. vel mutat^o in f̄ fin quosdā: z dicit^o seccēti te ta.
- S**ecerno. a se p̄pōne z cerno cōponit^o secerno nis. i. sepo. z differt a discerno nis. Discernit q̄ in duas ptes diuidit: seccernit q̄ ex multis aliqd seorsum eligit.
- S**ecessus. a cedo dis dicit^o hic secessus sus locus secret^o: q̄si sine accessu.
- S**ecius. i. aliter dicit^o a sec^o p̄ cōmpationē sic dicit^o Aug. Itē Pap. Seci^o. i. alit^o a sec^o cōmpatiū. Mḡr aut̄ bñ dicit^o Ean̄ c̄ breuiat^o: vt echin^o piscis. z post pauca subdit: Qui dā vō excipiūt secius: q̄d dicit^o deriuari a secus p̄pter illū versum Uirgi. Protrahit instāter nō seci^o acrotatensem. Nos aut̄ cum dicim^o q̄ secius nihil est: imo in illo versu debet dici segnius.
- S**eclū cli in seculū vide.
- S**ecmentū ē fascia q̄ matrona fasciat caput. Juue. in satyra secūda li. j. Segmēta z lōgos habit^o z flāmea sumpsit.
- S**eco cas secui ctū: vñ sectim aduer. z h̄ z h̄ sectulus z h̄ le ad secādū habile: vñ q̄d lenit^o secari z scindi pōt: z cor. penul. Seco cōponit^o: vt abseco cas cui ctū. i. secādo diuidē: separare: abrupē. Lonseco cas. i. sil secare. Dissecō cas. i. diuersis modis secare: dirupē: cruciare. z ex eisdē cōponit^o: vt dissecio cis: exsecō cas cui. i. ex vñ valde secare. Intersecō cas i. inf̄ aliq̄ secare. Insecō cas. i. intro vel valde secare. Prosecō cas. i. p̄cul vel ante secare. Preseco cas. i. p̄re alijs secare. Reseco cas. i. abscondere. Seco z ei^o cōposita actiua sunt: z cor. hanc syllabā se: z faciunt preteritū in cui: z supi. in sectū: licz fm̄ antiquos inueniatur secui catū: z in cōpositis similiter. Un̄ in Aurora dicit^o: Qui xpi gladio dogmata falsa secant.
- S**ecors. se p̄positio cōponit^o cū cor: z dicit^o secors dis ge. ois. i. ignauus: stult^o: q̄si seorsum a corde. vñ de bec secorz dia die. i. ignauia.
- S**ecretariū rij in secretū vide.
- S**ecretū. a secerno nis d̄r secret^o ta tū: z secretim aduer. z h̄ secretū ti: z h̄ secretari^o rij: z h̄ secretariū loc^o vbi danē vñ conseruant secreta.
- S**ecta. a seco cas dicit^o h̄ secta cte. i. p̄positū in malo circa aliquā disciplinā: vt secta hereticoz: qz secti sunt z diuisi ab vnitāte ecclie vel fidei. Secta etiā accipit^o in bono vt secta phoz: z tūc deriuat^o a sequoz q̄ris: qz tūc sequēda ē z tenēda: vt secta aploz: secta pphariū. Q̄ aut̄ d̄r secta q̄si sequēdo tenēda vel sequēdo tenēdo etymo. est. q̄dā tñ dicit^o secta etiā in malo a sequēdo. z est secta habit^o aīoz z institutū vel p̄positū in malo circa aliquā disciplinā quā tenēdo sequit^o: lōge alia in religiōis cultu opinātes q̄ ceccerit. s̄ p̄tinet quod prediximus.
- S**ectilis in seco cas est: z cor. ti.
- S**ector taris tat^o sum est frequē. de sequoz q̄ris. z debet formari fm̄ regulā ab h̄ sup. secutu in or: s̄ ad differētiā se

ctor q̄d est nomē: dicim^o sector p̄ syncopā platū. Un̄ dicit^o P̄ri. in. vij. li. Sector taris differētie cā puto p̄ syncopā u penul. platū ne putet^o nomē si sector dicerem^o cum sup. primitiu ei^o secutu sit. Raro tñ deriuatiōes huiusmodi specierū fiūt a v̄bis desinētib^o in or: qz videlicz fere oīa descēdūt a v̄bis actiuis z neutris. Sector cōponit^o: vt affector taris. i. sequēdo adipisci. Sector taris: vñ de consectaneus nea neum.

- S**ecularis in seculū est. De vita seculariū respectu stat^o religioz dixi in ordo. Itē vide in clericis.
- S**eculū. a sequoz q̄ris dicit^o h̄ seculū q̄si centūdecē annoz: licz etiā seculū ponat^o pro vita vel pro quolibet spacio t̄pis ab quātulū lōgo. z dicit^o seculū qz vñ sequit^o ad aliud. vñ h̄ seclū cli p̄ syncopā: z hic z bec secularis z hoc re res seculū vel ad seculum pertinens. vñ de bec secularitas tatis: z seculariter aduerbium.
- S**ecunda de in secundus est.
- S**ecundina in secundus vide.
- S**ecūda da dū nomē ordinale: z dicit^o a sequoz q̄ris: qz statim sequit^o post p̄mū. z secūda da dū. i. p̄sper z bon^o a sequēdo: qz q̄ secūda sunt deprope sequunt^o. vñ z secūda dicit^o fortuna p̄spera: qz prope nos sequit^o: z iuxta nos ē: sic aduersa opposita est z recedēs. Q̄ aut̄ d̄r secūda^o q̄si sec^o p̄des etymo. ē. Et hinc secūdo das. i. p̄speri: p̄sperū facē vñ secūdo loco seq. z ē actiū. z cōponit^o: vt obsecūdo das. i. obedire: obtemperare. z est neu. q̄si in oib^o suis significatiōib^o secūdare. Itē h̄ nomē secūdū ponit^o loco aduenbij loci vel q̄litate: vel poti^o similitudinis. Lū dicit^o fm̄ Lucā vbi greci dicit^o cata Lucā. Itē sicut dicit^o in. iij. sententiarū: scdm̄ multiplicē h̄z rōnē. Aliqñ aut̄ exp̄mit^o adionē vel p̄prietatē nature diuine vel humane substātie. aliqñ vnitāte z p̄sone. aliqñ notat habitū. aliqñ causam. Exēpla p̄dictoz quattuor p̄nt eē ista. Scdm̄ notat adionē sine p̄prietatē q̄n ponit^o cū dictione signāte alterā naturā in xpo: z sequit^o aliqd quod p̄p̄riū est illi nature: vt cū dicit^o Xps fm̄ q̄ de^o bon^o est vel misericors. vel xps fm̄ q̄ de^o est etern^o vel increat^o vel creator z huiusmodi q̄ notant p̄prietates soli deo ueniētes. Et ab altera parte cū natura humana oppositū: infert p̄prietates z sequētes illā: Cū xps fm̄ q̄ hō est risibilis: vel aīal p̄ceptibile discipline: vel rōnalis: corporeus: mortalis: z cōsimilia. Itē scdm̄ aliqñ notat vnitāte vel vniōne p̄sone: z h̄ specialiter in xpo: vñ cū dicit^o Xps fm̄ q̄ hō creauit stellas: fm̄ q̄ hō est de^o vel dei fili^o. Itē fm̄ q̄ hō deus mortuus est in cruce. Ibi enī nō notat q̄ ex forma eius cui adiūḡit possit inferri illud predicatū: s̄ poti^o q̄ in virtute vniōnis facte in hypostasi talia p̄dicata attribuunt^o subiecto. Dicit^o tñ nota q̄ huiusmodi locutiōes aboluerūt. si tñ forte inueniant^o in dicitis scōz sunt sustinēde z exponēde: vt Xps fm̄ q̄ hō est de^o vel dei fili^o. i. ipse q̄ est hō z de^o vel dei fili^o. Si aut̄ addatur ibi p̄nomē demonstratiū ita q̄ replicet^o suppositū hominis: erit locutio vera: z nō solū sustinēda: s̄ etiā extēda: vt dicat^o xps fm̄ q̄ iste hō est de^o vel dei fili^o vñ p̄sona De h̄ dixi in p̄sona. Itē scdm̄ notat aliqñ habitū: vt Xps fm̄ q̄ hō fuit calciat^o: vestitus: z huiusmodi: qz huiusmodi habit^o uenit ei grā hoīs z nō grā dei. vel in alia significatione habit^o: vt xps fm̄ q̄ hō fuit san^o: formosus p̄ filijs hominū: z sic de alijs: qz habere multis modis dicit^o fm̄ oīa illa q̄ nobis adueniūt vt habeamus ea. Aliqñ scdm̄ notat cām. z pōt notare q̄druplicē cām. s. efficientē vt cū dicit^o Xps fm̄ q̄ hō fuit meruit sibi z nobis. For malē: vt xps fm̄ q̄ hō fuit rōnalis: fm̄ q̄ ē aliqd. i. humanitate est aliqd q̄d hō. Materialez ex q̄: vt xps fm̄ q̄ hō stat ex corpore z aīa. in q̄: vt xps fm̄ q̄ hō passus est. Si nalē: vt xps fm̄ q̄ hō est finis oīuz creaturarū vel dignissima creaturarū: vel fm̄ q̄ hō venit propter nos. ex parte aut̄ pōt notare cām efficientē: vt xps fm̄ q̄ deus h̄z p̄tātē ponēdi animā suā z iterū sumēdi eaz. Itē scdm̄ notat q̄si formale cām: cū dicit^o Xps fm̄ q̄ de^o est suppositū nature diuine. xps fm̄ q̄ de^o est aliqd. i. diuinitate q̄ est quasi

forma est aliquid: qz qñ formaliter deus deitate est de^o
 Materialē aut cām vel qñ materialē nō notat: qz diuini-
 tas nō est dicēda materia: nec qñ materia: qz materia im-
 pfecta est. z qd̄ materie simile est impfectū est. Finalē at
 cām notat scōm cum dicit: Xps̄ fm̄ q̄ de^o est ad quē oīa
 referuntur: vel propter quē fiunt z sunt oīa. Itē a sequoz
 dicit h̄. secūda de. i. folliculus in quo puer inuoluit in vē-
 tre matris: z q̄ fil̄ cū infāte nascit̄ z sequit̄ eū z egreditur.
 Itē secūda de dicit q̄dāvicus in hierusalē: de quo habet̄
 in. ij. Regū: Qui habitat in hierusalē in secūda. Pāp̄. vō
 dicit sic: Secūda: p̄spera: abūdans: felix: btā. Secūde di-
 cum folliculi q̄ fil̄ infante nascunt̄: dicte sic qz cuz infans
 egredit̄ eū sequunt̄. Macer etiā de virib⁹ herbarū dicit:
 Itas pelliculas medici dixere secūdas. In Deu. aut. xvij
 dicit: Et illuue secundarū. Inuenit̄ etiā ibi secundarū
 sed meli⁹ dicit̄ secundarū. Potest tñ deriuari a secūda
 de secūdin⁹ na nū. i. prinēs ad secūdā: vel res secūde: z p̄
 du. di. Un̄ Bern̄. Tunica tua fuit pellis secūdina. z pdu.
 di secūdina.

Securicula le dimi. partia securis.

Securis. a seco cas d̄ h̄ securis hui⁹ ris: qz secat. vel securis
 d̄ qñ succurris: qz ea arbores succidant̄. v̄l securis qñ ses-
 micuris. Ex vna enī pte acuta ē: z ex altera fossoria. z inde
 h̄ securicula le dimi. z inde securiculari⁹ q̄ securē defert. z
 definit accusatiu⁹ singularis de securi in em z in im: z ab-
 latiu⁹ in e z in i: z accusatiu⁹ pluralis in es z in is secures
 vel securis: z cor. p̄mā. h̄ secur⁹ eā pdu. Un̄ qdā: Reb⁹ se-
 curis est sepe minata securis.

Securus. se prepositio cōponit̄ cū cura: z dicit̄ secur⁹ ra rū
 qñ seorsūz a cura. qd̄ compaf̄ secur⁹ rior rissim⁹. vnde se-
 cure ruis rissime aduer. z hec securitas tatis. z securo ras
 ras v̄bū actiuū fm̄ Dug. Papi. vō dicit: Secur⁹ nō dubi-
 tans: firm⁹: munit⁹. Secur⁹ dicit̄ qñ sine cura. i. frigid⁹ p̄
 qd̄ inutile accipit̄. Et ponit̄ differētia inter securū z tutū
 vñ in Hecismo d̄. Est hō secur⁹ a cura quoqz remot⁹: S̄z
 vir in agminib⁹ fides est hō tutus. z vide qz qdā volue-
 rūt dicere securiter p̄ secure: h̄z improprie. vñ vsus: Assere
 secure: securiter penitus v̄re. z vt dixi in par: in mūdo isto
 non inuenit̄ securitas.

Secus. a se prepositioe deriuat̄ secus prepositio seruiēs ac-
 cusatiuo casui: vt sec⁹ petrū. i. iuxta petrū. Pōt etiā eē ad-
 uer. z est secus idē qd̄ aliter vel alias: vel prope v̄l iuxta. z
 fm̄ quosdā idē d̄ feci⁹. z ponunt̄ in Hecismo tales vsus
 Dic secus esse aliter iuxtaqz localiter vñ: Dices est aliud
 tu dices qlitatie.

Secutus ta tū p̄cipiū de sequoz scribit̄ p̄ c: h̄ sequoz scriba-
 tur p̄ q. Nā vt dicit̄ P̄rif. in. x. li. verba definitia in quoz
 mutat̄ eā in cu: z sumētia tū faciūt supinū: vt loquoz locu-
 tū: sequoz secutū.

Sed diuictio est aduersatiua: z debet scribi p̄ d. Antiq̄ enī di-
 cebant sedū pro sed. Nos vō duas lras vltimas abscindi-
 mus: z dicim⁹ sed p̄ apocapam.

Sedatus in sedeo sedas vide.

Sedecies. i. sedecim vicib⁹: z dicit̄ a sedecim.

Sedecim cōponit̄ a sex z decē: z dicit̄ sedecim vel sedecim
 vt x abijciatur v̄l mutetur in s. vnde sedenarius ria rium
 fm̄ Dugui.

Sedeni vna ps: v̄l loco vni⁹ ptis est. vñ in vsib⁹ sibille legis
 Scōz sedeni cūcte lux libera carni. Itē in. ij. Nach. c. vij
 dicit̄: Sedeni mūdi creator zc.

Sedeo des di sessū: inde h̄ sessio onis: z h̄ sedes dis: z pdu.
 se: h̄z sedeo des eā cor. qz tenet naturā hui⁹ p̄teriti sedi. vñ
 vsus: Dū sup̄ alta sedes: casum p̄bet tibi sedes. Prop̄beta
 Illic sederūt sedes in iudicio. Sedes nō ē vni⁹ tñ h̄z mul-
 tozū. h̄z solū z thron⁹ vni⁹ tñ. Item sedes in singulari nu-
 mero proprie est regni: qd̄ grece thronos dicit̄. z idē nos
 dicim⁹ solū. Subsellia vō ceteroz: qñ subsedia: cathedre
 doctorū. Et a sedes dicit̄ h̄z sedicula le dimi. z h̄z sedile lis.
 Itē a sedeo des dicit̄ fido dis idē qd̄ sedeo: z caret p̄teritū
 z supi. h̄z mutuat̄ ea a sedeo des. z ponit̄ aliqñ sedere pro

placere: vt h̄ nomē sedet mibi. Et componit̄ sedeo: vt abst-
 deo des. i. distare: cessare: in diuersas partes sedere: dista-
 mile eē. Assideo des. i. iuxta sedere. Et assidere. i. compari
 assimilari: z assidere. i. simile eē. In p̄ma significatiōe cō-
 struit̄ cū datiuo z accusatiuo in eodez sensu: vt assideo te
 z assideo tibi. Confideo des: z fido dis. i. fil̄ sedere. vnde
 h̄z sessus sus. z sessco scis qñ inchoatiū pro cōfidesco. i.
 sepe sedere. Circūfideo des: diffideo des. i. discordare dis-
 cōuenire: vel in diuersa parte sedere. vñ dissidēs tis: z dis-
 sidenter aduer. z h̄z dissidētia. Diffideo des. i. deorsum ses-
 dere: a proposito resistere: pigrere. vnde dissidescō incho.
 Infideo des z infido dis. i. sedere. Infideo equo: h̄z infido
 equū dicim⁹. Itē infidere qñ cōtra ad decipiēdū v̄l capiē-
 dū sedere. Prefideo des. i. sup̄ aliquos sedē: z p̄esse z desē-
 dere. Prefideo des. i. p̄fecte sedē. Possideo est cōpositū a
 p̄ vel post z sedeo. Obsideo des: z obsido dis. i. circa sedē:
 z cingere. vndiqz circūdare: z proprie expugnādi cā. vñ h̄z
 obsidio onis. Resideo des. i. pigere qñ retro sedere: rema-
 nere: retro morari. vnde residescō scis inchoa. Subsideo
 des: z subsidio dis. i. subtus sedere: z infer⁹ eē. Quidius:
 Iussit z extēdit cāpos subsidere valles. Supfideo. i. sedē
 sup̄ z dimittere. z cōstruit̄ cū datiuo z ablatiuo: vt superfi-
 deo huic rei z hac re. Sedeo z fido in significatiōe nō dif-
 ferūt: h̄z nec cōposita eoz. h̄z in tpe differūt: qz sedeo cor. i.
 p̄mā in p̄nti: h̄z fido eā pdu. vñ cōposita a fido pdu. hanc
 syllabā si: h̄z cōposita a sedeo cor. eādē in p̄nti. Oīa enī cō-
 posita a sedeo mutāt e simplicis in i in p̄nti: qñuis qdā ve-
 lint dicere sup̄sedeo: qd̄ nō credim⁹ bene dici si sit dictio
 cōposita. Itē fido z ei⁹ cōposita caret p̄teritis z sup̄. h̄z mu-
 tuant̄ ea a sedeo z ei⁹ cōpositis. Sedeo z ei⁹ cōposita sunt
 neu. p̄ter assideo pro iuxta sedere: circūfideo: possideo: cō-
 fideo: z obsideo q̄ sunt actiua. Assideo tñ pro iuxta sedē qñ
 cū datiuo cōstruit̄ neu. est: cū accusatiuo vō est actiuū. Ge-
 nerale qd̄ est si aliq̄ v̄bū in eodē sensu cōstruit̄ p̄ se nūc
 cū accusatiuo: nūc cū datiuo. Si cū accusatiuo cōstruit̄ est
 actiuū: si cū datiuo est neu. vñ bñdico tibi: maledico tibi:
 assideo tibi neu. sunt. h̄z bñdico te: maledico te: assideo te
 actiua sunt. z h̄z respiciens P̄rif. dicit qz qñqz maledico z
 bñdico neu. sūt: qñqz vō dicit qz sunt actiua fm̄ Dug. Et
 vt dicit̄ P̄rif. sedeo sedi debuit facere solum di in sum cō-
 uersa: sed facit sessum geminata s. ne si diceret solum due
 partes videret̄. Itē dicit in. x. li. qz a sedeo cōposita qñuis
 in presenti e in i conuertant: tamen tandē e p̄ductā seruat̄
 in preterito. Et hoc patet qz dici debet considerare in infini-
 tiuo. Et scias qz sedes qñ venit a sedo das pducit se: h̄z qñ
 venit a sedeo tunc corripit se. Quidam tñ dicūt: Est homi-
 nis sedeo: sidere fertur auis. sed hec proprietates non serua-
 tur generaliter ab auctoribus.

Sedi est preteritū de sedeo z de fido vt dixi in sedeo.

Seditio. a sedeo des d̄ h̄ seditio onis. i. dissentio citiū: sic
 dicta p̄ d̄riū: qz seorsum alij eunt ab alijs: vel qz sedēdo so-
 lent machinari. Alij dicūt qz seditio est discordia z dissent-
 tio aīoz: quā greci distasim vocāt. vnde seditiosus sa sum
 q̄ seditiōe facit: z discordiā gignit. z compaf̄. Qz aut̄ d̄
 seditio qñ seorsum itio v̄l sedatio quasi p̄ d̄riū est etymo.
 z cor. di. Un̄ in Aurora: De reditu species seditiōis erat.
 Vide in bellum.

Sedile. a sedeo des d̄ h̄ sedile lis penl. pdu. z sūt sedilia lo-
 ca in quib⁹ q̄s sedē possit. Un̄ in. iij. Re. c. x. Et due man⁹
 hinc atqz inde tenētes sedile.

Sedo. a sedeo des dicit̄ sedo das dauī dare datū. i. mulcere
 trāquillare: lenire: cōpescē: z qñ sedētes z pacificos facē.
 z est actiuū cū oib⁹ suis cōpositis. z pdu. se. sed sedeo des
 cor. se. vñ vsus: Que mea mēte sedet mētis mibi vulnera
 sedet. Itē in Aurora: Non irā dñi p̄ns bonis vltio sedat.
 Et a sedo dicit̄ sedat⁹ ta tū: z habet eadē significatiōes
 quas z sedo das.

Sed tamen. i. at cōtra: aliqñ sunt due partes: aliqñ est dictio
 cōposita: z tūc grauat̄ ta. vel est qdā irregularis vocū con-
 geries: q̄ ponit̄ pro vna dictione.

- S** educo. a se ppositiōe et duco cis cōponit seduco cis xi ctū i. seducere. i. decipere: q̄si seorsum a bono ducere. Itē se ducere dicit seorsum ducere: separe. sicut fit q̄si causa con filiandi aliquis ducit extra cōgregationē. Et ponit seducere pro decipere: perdere: et separe. Item seducere potest poni in bona significatiōe. i. a malo ad bonū ducere. et sic potest accipi illud Hieremie. xx. Seduxisti me domine et seductus sum. Alia littera habet: Tenuisti et pauisti me. et sic seductor est bonus et malus: frequentius tamen ponitur in mala parte.
- S** edulus. a sedeo des dicitur sedulus la lum id est assiduus intentus: bonus: studiosus: firmus: frequens. et dicitur sedulus quasi sine dolo: quia ex animo et tota voluntate facit. et est etymo. unde sedule aduerbiū: et hec sedulitas t̄si i. assiduitas. et cor. du.
- S** eges. a seco cas dicitur hec seges getis. et fm hoc proprie d̄r seges matura. s. messis. vel seges dicitur a sero ris. et fm h̄ seges dicitur semen quia seritur. et illud in quo seritur. s. terra. sed translatiue semē etiā d̄r verbū dei. Un̄ in Luca Semen est verbū dei. et corripit ambas syllabas seges. vidē in vber.
- S** egmentatus ta tū in segmentū est.
- S** egmentū. a seco cas dicitur hoc segmentū ti vestis muliebris et longa: cui⁹ necesse est partē secare: et ea solēt vti nubentes. et proprie est limbus siue fasciola que mulieribus indumētj in extrema parte causa ornatus affluitur. Junes nalis: Segmēta et lōgos habit⁹ vt flāmea sumpsit. Aliq̄n aut̄ inuenit̄ pro particulis vestimētōz. et dicunt̄ segmēta quasi secamēta. unde segmētatus ta tū. i. tali veste indut⁹ vel ornatus segmētis. unde et segmētata dicit̄ vestis q̄ est quibusdam zonis vel quasi precis̄is segmētis ornata. Nā particulas cuiusq; materie abscisas p̄segmēta vocant̄ fm̄ Dug. Papias vō dicit: Segmēta aut̄ sunt fascie quibus fasciatur caput. Item segmentū dicit̄ monile a collo in pectus dependens.
- S** egnis. a se prepositiōe et ignis componitur hic et h̄ segnis et hoc segne. i. piger quasi sine igne: ingenio carens: frigidus: ociosus: per quod inutilem accipim⁹. Un̄ in. vi. cap. ad hebreos. Ut nō segnes efficiamini. Et compas̄ segnes gnior gnissimus. unde segniter gnus gnissime aduerbiū et hec segnicies segniciei: et hec segnicia cie. et significat se sine: vt segnis. i. sine igne.
- S** edulus sine dolo.
- S** ego: quidam locus est: et acuitur in fine: et interpretat̄ loquelā inutilis.
- S** egrego gas. a se et grego gas qd̄ ē vnire cōponit̄ segrego gas gaui gare. i. separe: q̄si seorsum a grege ponere. vñ se gregatim aduer. et cor. gre.
- S** egrex. a se prepositiōe et grex cōponit̄ segrex gis ge. ois. i. nobilis q̄si seorsum a grege alioz. et cor. gre.
- S** eir dicitur est quidā qz sunt hispidus et pilosus. q̄n enī natus est totus sicut pellis pilosus erat. et idē dicitur ē Esau i. rufus ob coctionē. s. rufe lentis: cui⁹ edulio primogenit̄ ta perdidit. Idem et edom ob ruborem corporis dicit̄ qd̄ latine dicit̄ sanguineus.
- S** euga ge penul. cor. in biga vide.
- S** eugo gas. i. separe: diuidere fm̄ Pap. et cōponit̄ a se et iugo gas. et cor. iiii.
- S** eungo gis in iungo gis vide.
- S** eunx gis exponit̄ in iunx iungis.
- S** electus ta tū. i. ab alijs elect⁹: et dicit̄ a seligo gis.
- S** elenos d̄r lux noctis: s; luna a sele vel a file: qd̄ ē lux et nox cōponit̄. eadē et filenos d̄r. et acuit̄ in fine.
- S** eleuc⁹ ci propriū nomē viri triū syllabarū: et ibi ē diphthō gus eu. vñ e et u eiusdē syllabe sunt. Aurora: Tūca romana demetrius v̄be seleuci.
- S** eligo. a se et ligo gis cōponit̄ seligo gis gi ctū gere. i. eligē: q̄si seorsum ab alijs legē. unde select⁹ ta tū. i. ab alijs elect⁹. Un̄ Aug. in. vi. li. de ci. dei. Deos iunctos et electos diligēter explicās. et cor. li seligo et̄.
- S** elinū d̄r apiū: a quo cōponit̄ petroselinū: iposelinū: oleoselinū. Vide in petroselinū.
- S** ella. a sedeo des dicitur hec sella le q̄si seda: qz ibi supersede mus. unde hic sellarius rij q̄ facit sellas. et sellarius ria riu ad sellam pertinet. et sellarius qui sessurus portat sellam. et sello las sellam reponere. Et componit̄: vt dissello las. i. diuersis modis sellare: vel sellam retinere vel a sella remouere: vel a sella proicere. In sello las: resello las id est iterum sellare: vel sellam remouere. Et sello est actiuus cum omnibus suis compositis. Inuenitur hec sella le pro quadam muliere in primo Regū.
- S** ello las in sella est.
- S** ellio. a sella dicitur hic sellio onis. i. caballus.
- S** ellula le dimi. parua sella.
- S** ellum fuit quidam vir qui fuit custos vesti um sacerdotū et acuitur in fine.
- S** em filius Noe dicitur est: et ex p̄sago posteritatis nomē accepit. ex ipso enī patriarche et prophete: et apostoli: et populus dei progressi sunt. ex ei⁹ quoq; stirpe est x̄ps: cuius ab ortu solis vsq; ad occasum magnū est nomen in gentibus. Vide in gentilis.
- S** emen. a sero ris serui dicitur hoc semē minis quod in agro spargit̄ ad gignendū fructū. et semen animalū quod spargitur ad gignendū fetum. et a semē deriuatur semino nas a quo componitur cōsemino nas: dissemino nas: in semino nas: resemino nas. Et est neutrum semino cum suis compositis. et cor. mi.
- S** emētus. a semen dicitur hec sementis: vt bui⁹ semētis semē frugū: vel tempus seminādi: vel dea semētis: vt ipse actus seminādi. unde semētina nū: et semento tas. i. seminare et sementum facere.
- S** emesus. a semis quod ē dimidiū et esus cōponit̄ semesus fa sum. i. in media parte corosus et comestus: semicomestus. et pdu. penul. Un̄ Virgi. in. iij. Enei. Semesam p̄dā et vestigia feda relinquūt.
- S** emianimis mis: et semianim⁹ ma mū d̄r. Vide in anim⁹.
- S** emibos. a semis et bos cōponit̄ hic et hec semibos bonis cōis ge. s. in media parte bos: vt monotaurus. et cor. penl. tam nominatiui q̄ genitiui. Quidius Semiuirūq; bouē semibouemq; virumq;.
- S** emicecus ca cū q̄ in pte est cecus: et in pte videt: vel q̄ non clare videt: et dicit̄ a semis et cecus: et pdu. ce.
- S** emicincium semicincij est zona minus lata: sicut cingulus: cinctura lata. et componitur a semis et cinctus cincti: quasi dimidius cinctus. unde hoc semicincium semicincij dicitur eo qd̄ dimidium cingat. In glosa autē Act. xix. dicuntur semicincij vestes ex vno latere dependentes: vel zone siue vestes nocturne: vel gen⁹ sudarij quo hebrei vti tur in capite.
- S** emicinctū. a semis et cinctū cti cōponit̄ semicinctū ti zona min⁹ lata: qz dimidiū cingit.
- S** emicors dis ge. ois. i. dimidiū cor habēs a semis et cor. et cor. penul. nominatiui.
- S** emidens. deus cōponit̄ cū semis vel sem⁹ ma mū: et d̄r h̄ semide⁹ dei penl. cor. i. dimidi⁹ de⁹: vel q̄si semus. i. impfectus et non plen⁹ deus.
- S** emiermis. a semis dimidio et arma cōponit̄ h̄ et h̄ semiermis et hoc me. ex parte armatus.
- S** emifer. a semis et fera componit̄ semifer ra rū. i. in media parte fera: vt centaurus. et cor. mi.
- S** emiulus ca cū in vlcus vide.
- S** emialacer ra rū ex parte laceratus. et cōponit̄ a semis et lacer ra rū. et cor. mi et la ambas syllabas.
- S** emilongus q̄si medio mō longus a semis et longus.
- S** emilunū lunij. a semis et luna cōponit̄. i. media luna. vidē in luna.
- S** emimaris. mas componitur cum semis vel semus: et dicitur hic et hec semimaris ris. i. semimasculus vel imperfectus mas. s. castratus quasi minus habens q̄ mas. et corripit ma.

Seminalis: in seminariū est.
Seminariū. a semen dicitur; hoc seminariū rij. i. semen vel cuiuslibet rei exordium vel vas in quo ponitur semen: et seminarius riarium: id est ad semen vel seminatū pertinens vel exordialis: vel initialis: et hic et hec seminalis et hoc le.
Seminecis. a semis et nex cis cōponit hic et h seminecis et hoc ce. i. semimortuus vel necatus: exanimis inter mortuos et viuos. et cor. ne.
Semiuerbius bij. i. seminator verborū. vnde h semiuerbia bie. i. verborum seminatrix. Actū. xvij. Quid vult semiuerbius hic dicere. Dug. aut videtur dicere semiuerbius et semiuerbia. et tunc tenet naturā de semen: sed semiuerbius naturā tenet de semini. Pap. dicit: Semiuerbi i. seminans verba.
Seminiū a semen dicitur h seminiū nij. i. semē vel cuiuslibet rei exordium vel lucrū de semine.
Semino nas in semen vide.
Seminudus da dum. i. nō totus opertus: a semis et nudus et pdu. nu.
Semipaganus. a semis et paganus cōponit semipaganus na nū. i. nō ex toto urbanus: nec ex toto villanus: vel nec ex toto facetus nec ex toto rusticus.
Semipedalis in semipes est.
Semipes. semis cōponit cum pes: et dicitur hic semipes dis. i. dimidius pes: et cor. penul. gti. vnde hic et hec semipedalis et hoc le: penul. pdu. mensura dimidij pedis. et hec semipedalitas tatis.
Semiplagiū. a semis et plaga dicitur h semiplagiū gij. i. minus rete vel adiuncte retibus linee restes plage dicuntur.
Semipletus. a semis et plenus cōponit semipletus na nū: penul. pdu. i. dimidius.
Semipondus. a semis et pondus cōponit hic semipondus dij. i. dimidiū pondus.
Semiputatus. a semis et putatus cōponit semiputatus ta tū i. ex parte putatus et in parte nō. Uirg. in buccol. Semiputata tibi frondosa vitis in vltimo.
Semirutus ta tū penl. cor. qui ex parte corrumpit a semis et rutus cōponit.
Semis. ab hemis quod est dimidiū subtracta aspiratiōe. et p ea posita dicitur apud Latinos: hic et hec et hoc semis in declina. dimidius dia diū. vnde quidā. Uas tribus et semis solidis ego pdigus emi. Item semis potest cōponi a semis et as assis. et dicitur hic semis sis. et ponit p quadā mēsurā. Ponitur etiam pro quodam pondere quod constat ex sex uncis: quasi semis as. As constat ex duodecim uncis. sed obijcitur contra hoc quod dictum est quod semis est omnis gene. quod ut dicitur Prif. quod nullū nomen desinens in is potest esse omnis gene. Ad hoc dico quod Prif. intellexit de nominibus declinabilibus: sed semis pro dimidio est omnis gene. et indeclinabile ut dictum est in tertia parte in ca. de omni ge. Semis vō pro medietate assis est mas. gene. et figure composita.
Semispatiū. a semis et spata cōponit h semispatiū tij: gladius a media longitudine spate dictus.
Semissis: hic semis huius semissis in semis exponit.
Semita. a semis dimidio dicitur h semita te. i. dimidiū iter quasi semis iter. et est semita duorum pedū. s. via adeo stricta: ut alter cū alio in transitu transire nō possit et est pprie semita boiū: callis ferarū et pecudū a calcando vel a callo. et est callis pprie semita stricta et tenuis callo pecorū pdurata. Tramites vō transuersa sunt in agris itinera.
Semitas tis in semis est.
Semitonus. tonus cōponit cū semis et dicitur hic semitonus ni: et h semitonū nij. i. nō plenus sonus. et cor. to.
Semiuir. a semis et vir cōponit h semiuir huius semiuiri. i. imperfectus vir vel castratus. potest et semiuir cōponi a semis p dimidio quasi dimidius vir: sicut fuit centaurus et monotauros. et cor. penul. vide in semibos.
Semiuiuus a semis et uiuus cōponit semiuiuus ua nū pe

hul. pdu. i. ex parte uiuus. i. nō totus mortuus.
Semiucalis. semis cōponit cum vocalis: et dicitur hica hec semiucalis et hoc le. Semiucalis dicitur quedā lre quasi imperfecte vocales: quod nō habent ita bonā sonoritatē sicut et vocales. vñ semiucaliter aduerbiū: et hec semiucalitatatis. dicitur et hec semiucalis lis substantiue lra: quod cū vocali facit vocem quasi sema et imperfecta vocalis. vide in prima parte vbi agit de lra in principio.
Semiustulo las. in ustulo las vide.
Semiustus sta stū: et semiustus sta stū. i. ex parte vstus et componit a semis et vstus. et ponit semiustus p semiustus.
Semo mas. in semus vide.
Semo onis mas. ge. i. semihomo: siue ex parte hō. et cōponit a semis et hō homonis quod dixerunt antiqui: et hoc fuit ad differentiā huius gti seminis. Martialis capella: Quosque hemicheos: quosque latine semones dicunt.
Sempiternus na nū. semp cū tpe durans ut mundus quasi semp eternus. vñ h sempiternitas. vide in eternus.
Semunculus li: vel semiunculus li dimi. in semo onis est: sed melius dicitur semunculus: quod format a semo o in um conuersa et addita culus fm regulas Prif.
Semus ma nū. i. imperfectus: non plenarius: non plenus. Profecto illud semū est quod vltra medietatem et citra perfectionem est: et comparatur. vnde seme semius sime aduerbiū: et hec semitas tatis: et semo mas. i. imperfectus facere aliquantulum diminueret: et euacuare. et est actiū et produ. primā. vnde quidam: Semā: semideus: stemus stemus quoque semo.
Semustus sta stū: in semiustus est.
Senarius in sex exponit.
Senaculū. a senatus dicitur hoc senaculū li: locus vbi senatus congregatur: vel domus illa.
Senatus: senex componitur cū natus: et inde dicitur hic senatus tui quasi senex natus vel natus: quod in illa dignitate eligebantur senes saltem prudentia. vel senatus dicitur a finendo: quia senatores facultatem agendi dabant. non enim sine eorum licētia vlli magistratui licebat aliquid agere. et dicitur senatus etiam ipse locus in quo conueniunt senatores. vnde hic senator toxis: qui habet illam dignitatem. vnde senatorius riarium. Et scias quod senatus decretum quod ad immediatam compositionem componitur ex nominibus. s. ex gto senatus: et nomine quod est decretum ti: sed quod ad mediatam compositionem componitur a participio: quod senatus decretum est illud ius quod est a senatu decretum: ut dixi in tertia parte vbi egi de figura composita nominis. Item scias quod in predicta compositione principium datur ei quod est dignius. et hac ratione dicimus senatus decretum: et magistrum militum: quia senatus est dignior suo decreto quam possit illud cōdere et destruere: et declinat decretū: sed senatus gtius remanet indeclinabilis ut hic senatus decretū: huius senatus decreti: huic senatus decreto.
Seneca ce. pprium nomen viri penultima cor. et dicitur seneca quasi senecans.
Senecia. a senecio quod est aliquantulum senex: dicitur hec senecia cie quasi pilatura labiorum vel labium: vel verbum semis: vel illud rubrum quod est sub aure piscis: per quod discernit an sit recens an non. alij dicunt quod senecie dicitur saluē defluentes per genas semis: quas pro senectute retinere non potest: et eas emittit p molares dentes: qui canini. i. detractores dicuntur: quod congruit inuidis. De quorum molaribus frequēs imundicia detractionis emittitur. vnde Hiero. in plogo Ezech. Sed vereor ne illud eis veniat: quod grece signatus dicitur: ut vocentur fagolidoros h est manducantes senecias. vide in fagolidoros vbi expofitum est. fm vō Papiā senecie herbe sūt cito arefcentes que p macerias nascuntur.
Senecio. a senex dicitur h senecio onis. i. aliquantulum senex.
Senecta in senex est.
Senectus. a senex dicitur h senecta cre: et hec senectus ctis in eo

dem sensu. et est senectus sexta etas que nullo annoz ntime
ro finit: sed post quinq; etates quantuq; vite est in senectuti deputat. Seniu vero est vltima pars senectutis: et dicitur a senus na nu: quod fit terminus sexte etatis: vel dicitur a senex. p. s. Usque in senectam et seniu deus ne derelinquas me. vide in etas. Item senectus est supra de senio sicut antiquos. et ut dicitur in li. Sapientie ca. iiii. Senectus venerabilis est non diuturna neque annoz numero computata. Quia autem sunt sensus hominis et etas senectutis vita immaculata: quod videlicet in moribus senectus quedam honestas est.

Seneo. a senex dicitur seneo nes nui. i. esse vel fieri senem. vnde senectus cetera cetera principium sicut antiquos. et hinc senesco scis inchoa. et per compositionem Loseno nes: Inseno nes. i. intus vel valde senere. p. seno nes. i. perfecte senere. p. seno nes. i. perfecte vel pre alijs senere. reseno nes: et hinc inchoa. o. senesco: in senesco: reseneco: p. senesco: p. senesco. Seno et eius composita cor. hanc syllabam se: et faciunt preteritum in nui et carent supinis: quibus sicut antiquos faciunt supi. in nectum Juuena. Perpetuo merore et nigra veste senescant.

Senethesis exponitur in quarta parte in ca. de coloribus rhetoricis.

Senex. a sensus dicitur h senex senis: quod in senibus solent sensus abundare: quod in antiquis est sapientia. et in multo tempore prudentia: ut dicitur in Job. vel per contrarium: quod in eis sensus diminuitur. vnde dicitur senex quasi senesciens. delirat enim propter nimiam etatem. et est ethymo. vnde hic senior masculin. ge. sicut et senex eius positivus. quibus antiqui dixerint hic et hec senex: et h et h senior et h senius: et in suplatiuo senimus masculin: sed nunc caret suplatiuo. vnde dicitur Plinius in. iij. li. Oia in oratione desinentia comparatiua composita sunt genere. et mutantia oratione in us faciunt neutra: excepto vno quod solum quod sit a positivo fixo: quod ad suam vocem seruauit eius genus. hic senex huius senis huius seni hic senior: quibus hoc quoque vetustissimi composita accipiuntur hic et hec senex. p. senebant: et facit ablatiuus in e tamen senior. quod omne comparatiuum in oratione facit ablatiuum in e et in i: ut meliore vel liori: et facit senex gratum pluraliter in um ut senum et gratum singulariter in is: ut senis: quum nomina desinentia in x: faciunt gratum in cis vel in gis: ut lex legis: iuxta cis. Excipiuntur autem a Plinio in. vi. li. ista mixta: supellex lectilis: senex senis: nox ctis. composita vero simplicium declinationem sequuntur: ut pernox pernoctis: exlex exlegis. Et dicunt philosophi stultos esse homines frigidioris sanguinis prudentes calidi. vnde et senes in quibus iam friget: et pueri in quibus necesse calet manus sapiunt. et sicut hoc per antifrasis dicitur senex a sensu. et cor. prima senex. senus namque ea p. dicitur. vnde quidam: Facta notanda senis: volo versibus edere senis. A senex dicitur hic et hec senilis et hoc se penul. produ. res senis: vel ad senem pertinens: et hec senilitas et hec senitudo nis: et hec senectas cetera: et hec senectus ctis: oia in eodem sensu. Senex componitur: ut quod senex. i. valde senex. vide etiam in veterum.

Senilis in senex vide.

Senio. a senex dicitur h senio onis: sex puncti in tessera.

Seniu nij in senectus vide.

Senaar: vallis latissima: in qua turris a supbientibus edificari ceperat: sicut Dug. et Pap. dicit: Senaar locus est babilonis: in quo fuit campus duran et turris: quam vsque ad celum leuari conati sunt: et acuit in fine.

Senones: galloz quidam qui romam inuaserunt. et cor. no. Et scias quod galli germani sunt teuthonici. Balli senones sunt franci.

Senos interpretatur sensus: et acuit in fine.

Sensibilis. a sentio tis: dicitur hic et hec sensibilis et h le. i. sensu perceptibile. sicut aptum sentire vel aptum sentiri. vnde hic et hec sensibilis et hoc le per syncopam in eodem sensu: penul. cor. vnde sensibiliter aduer. et hec sensibilitas tatis. Sensibilis est sicut aliam significationem sui verbi dicitur intelligibilis. et componitur sensibilis cum in et dicitur insensibilis sicut Dug. quidam faciunt differentiam inter sensibilis et sensilis. vnde in grecismo dicitur: Quod sentire potest et sentiri tibi sit res Sensibilis: sentire potest

est sensibile nra.

Sensilis in sensibilis exponitur.

Sensim. i. paulatim aduer. remissiuum. a sensus dicitur: Nam que morantur et paulatim tendunt sensum faciunt et cum sensu fiunt. Item sensim. i. sensibiliter: vel ad sensum constantiter timide. vide in tertia parte in ca. de aduer.

Sensualitas in sensus est et in ratio.

Sensus. a sentio tis dicitur hic sensus huius sensus. sicut quodammodo vis anime que percipit formas in propria materia vel quod homo audit: vel videt: vel tangit: vel gustat: vel olfacit. Vel sensus dicitur intellectus sicut aliam significationem sui verbi. et sic sumitur in fine preme canonice Joannis: vbi dicit: Et scimus quoniam filius dei venit et dedit nobis sensum ut cognoscamus deum verum et simus in vero filio eius per operationem. sicut in qua significatione inuenitur et hoc sensum. sed sensum proprie attribuitur verbis: sensus alijs rebus. et hinc sensuosus factus sum. i. sensus plenus. Item a sensu dicitur h et hec sensualis et hoc le: ad sensum pertinens: vel sensui vel corpori deditis: vel sensui percipiens. vnde sensualiter et h sensualitas tatis. Item a sensus dicitur sensatus tatus. et componitur: ut insensatus tatus: et vtriusque istorum comparatur. Et nota quod sensus sunt quinq; sicut auditus: visus: gustus: odoratus: et tactus. tres aperientur et clauduntur: duo semper patentur sunt. Item sensus quinq; dicitur anima quod sentit: quinq; cuiuslibet rei adiuentio: sed memoria rei inueniente recordatio. Ille excogitata reperit hec reperta custodit. Item nota quod participium preteriti temporis de sentio est sensus factus sum: quibus dixerunt quodam simpliciter sentit? tatus: quod nihil est. vnde Aug. de ciui. dei: Sensa est moriens: quod anima deseruit deo. In quo differat sensus ab intellectu: dixi in intellectu.

Senarius in sentes vide.

Sententia tie: in quarta parte exponitur in ca. de coloribus rhetoricis: et est sententia determinata acceptio alterius partis dictionis.

Sententiosus factus sum. i. plenus sententijs a sententia dicitur.

Sententiuncula le: dimini. parua sententia.

Sentes: a sentio tis dicitur hec sentes huius sentis. i. spina vel arbor spinosa: que sentit cis dicitur: et dicitur sic a sentio: quod grauius sentit cum pungit. vel sentes dicitur a situ quod est terra inculta: in qua sentes et spine nascuntur: Job. xxx. Esse sub sentibus delicias computabant. vnde sentus tatus et senticosus factus sum: in eodem sensu. sicut horridus: asper: vel sentibus plenus: spinosus. vnde Terentius in eunucho: Video sentum et squallidum: et sentosus factus sum: et sentarius riuus. Idem. sicut sentus i. asper: horridus: spinosus: et desinit gratum pluraliter in um de sentes: ut sentes sentium. et est magis in vsu in plurali numero quam in singulari.

Senticosus factus sum in sentes vide.

Sentina. a sentio tis dicitur hec sentine ne: penul. pdu. locutus in nauis ad quem vndique confluit aqua: quod grauis fetor ibi sentiat et inde vel a sentio dicitur sentino nas. i. alio aliquid sensum diiudicare.

Sentio tis sensu: i. in unum sensum suam addita s fit sensus factus sum: principium preteriti temporis: et est sentire aliquid sensu percipere. sicut auditu visu etc. et sicut hoc est actiuum. Item sentire. i. intelligere vel habere sensum. i. intellectum. et sicut hoc est neutrum. Sentio componitur: ut assentio tis. i. assensum prebere. et inuenitur assentioz tatis in eodem sensu in deponere genere. Item absentio. vide in suo loco: consentio tis consensum prebere quasi simul sentire. vnde hic consensus sus: dissentio tis: et dissentioz tatis in eodem sensu. i. discordare: discrepare quasi diuersa sentire: persentio tis. i. perfecte sentire: presentio tis. i. pre vel ante sentire: resentio tis. sicut iterum sentire et ab istis inchoa. assentisco: absentisco: consentisco etc.

Sentio et eius composita faciunt preteritum in si: et supi. in sus Item sentio per sensum percipere: ut dixi actiuum est: et composita ab eo sunt neutra: vel deponere propter presentio et presentio et resentio que sunt actiua: et scribitur sentio per t: quod accipit sonum de c: et h per in secunda persona presentis temporis indicatiui.

Sentit tatis: in sentes exponitur.

Sentosus factus sum: in sentes vide.

Sentus tatus: in sentes exponitur.

S eozfi
deri
S epar
ri. i. c
S epe a
pius
pifir
pe p
S epeli
inu
ta t
lio li
uere
banc
Et se
S epes
pectu
nis v
et sep
dos l
S epho
Ma
S epia
inter
mi su
cauf
S epic
S epio
S epio
mag
dere
Extr
fis m
insep
sepio
q; v
posi
lam
vetu
in p
S epio
S epif
S epit
sepio
fia: S
S epon
no c
S eps
guu
mit.
et of
dicit
et di
ix. C
S epte
vnu
S epte
i. sep
S epte
tera
rare
f. qu
vnde
a sep
ozil
a sep
sem
mit
nit
sepi

S eorsu aduer. discretiu. i. sepatim: segregatim lemotim: z
deriuat a se ppositioe inseparabili q sepatioe signat.

S epar. a se z par coponit separ paris ois ge. i. seorsum a pa
ri. i. dissilis. vii h separitas. z cor. pa.

S epe a sepio pis deriuat sepe aduer. numeri: z coparat se
pius sepissime. Inuenit etia fm antiquos sepioz pius se
pissim? ma mi: qsi a sepus pa pu positiuo. z coponit a se
pe sepe: qsepe: sepe numero. i. multotiens. z pdu. se.

S epelio lis luit: vl p syncopa sepelij sepulsi: lz fm antiquos
inueniat sepelitu: z est sepelire mortuu odere. vii sepult?
ta ti: sepelio coponit vt osepelio lis. i. fil sepelire: dissepe
lio lis. i. fil diuersis modis sepelire: vel a sepulcro remo
uere z eicere. Sepelio z eius coposita sunt actiua. z cor.
banc syllaba pe: z faciut supinu in pultu. Qui. in. xij. epi.
Et sepeli lachrymis pfusa fidelibus ossa.

S epes. a sepio pis of h sepes vel sepis huius sepis. vii h se
pecula vel sepicula ambo dimi. z est sepes munitio de spi
nis vel lignis q fit circa segetes ad arcada pecora. Faciut
et sepes in obfidionibus vbi muri no sufficiut ad arcen
dos hostes. z pdu. se. vide in sepio.

S ephora ppriu nome mulieris. z cor. penul. vii in Aurora
Matribus astantes grauidis pbua sephora morti.

S epia pie: quida piscis a sepes dicta: qz qbusda sepibus est
interclusa: z bz in se quanda struma nigerrimi z amarissi
mi succi plena de quo fit optimu incaustu. vii sepia p un
causto vel atramento ponit.

S epicula le dimi. pua sepes vel sepis. of et sepecula.

S epicule in sepi: nscule vide.

S epio pis sepi: si in tum: septu: lz inueniat sepiui pituz: sed
magis apud antiquos. z e sepire circudare: sepe circudu
dere. Sepio coponit: vt osepio pis. vii Regu li. iij. ca. xi.
Extra osepia templi. Circusepio pis: dissepio pis. i. diuer
sis modis sepire: vl sepe remouere: discludere: dissoluere
in sepio pis. i. includere: intersepio pis. i. intercludere: pre
sepio pis. i. sepe ptendere ante sepire. obsepio pis. i. vndis
qz vel otra sepire. resepio pis. i. recludere. Sepio z ei? co
posita actiua sunt. z pdu. hanc syllaba se. vii quida: Ual
lamus pprie castru sepius ouile. Itē Virgili. Religio
verut segeti pteredere sepe. z faciut pteritu in psi z supi.
in pti: lz inueniat qnqz sepiui z pitu.

S epiola le parua sepes.

S epissimus in sepes est.

S epiuscule. a sepius addita cule: of sepiuscule aliquatulus
sepius: z sepicule. i. sepe: z videt esse dimi. Plaut? in cas
sia: Sepicule peccas inqt. z cor. cu.

S epono nis sui ponere. i. seorsu ponere: separare: a se z a po
no coponit. z pdu. po.

S eps. a sepio pis of hic seps indecli. vel seps pis quida exi
guus serpens q no solu corpus: veru et ossa veneno cosu
mit. Itē siquidē serpens qn pungit aliquē: facit carnem
z ossa ei? effluere: ita q ad minimu puluerē redigunt. vii
dicit? est seps a sepio qd est claudo: ligo p otrariu: qz apit
z dissoluit ossa z carnes vulneratas ab eo. vii Lucanus i
it. Ossaqz dissoluēs cū corpe tabificus seps.

S eptenarius ria riū a septē of. Et signat septenarius sumaz
vniuersitatis: qz oē tps septē dieb? osumat.

S eptennis. a septē z ann? coponit h z h septennis z h ne.
i. septē annoz. vii h septennu. i. spatiu septē annoz

S eptētrio. a tero ris: of h trio onis. i. bos qsi terio: qz terraz
terat: vel qz in qbusda regionibus cū bobus solent tritu
rare frumētū. vii queda stelle dicunt triones qsi teriones
f. que semp nobis apparent: z semp terūt areā nostri celi.
vi p copositionē hic septētrio onis quoddā celeste signū
a septē stellis qbus est depictū: vel a stellis septē notabili
oribus qz alie. bz enī plures qz septē. ergo septētrio dicat
a septē stellis quas vocant triones: qsi boues aratorij: qz
semp terant areā nostri celi. Sepe enī apparēt in nro he
misperio. vel vt terigi trio grece latine of stella: qd copo
nit cū septem: z of septentrio a numero septē stellarū qsi
septē stelle: qz illud signū septē stellis est depictū. Et nota

q duo sunt septētriones. f. maior z minor. Maior vt di
cit Aristo. viginti quattuor stellas bz: Minor vo no nisi
septem. z gratia illius alterū signū of septentrio: vel a se
ptem stellis notabilioribus. Item vterqz of plaustrū siue
currus: siue currū: ppter dispositionē stellarum: sed hoc
maius illud minus. Item vterqz of vrsa vel arcos quod
grece of vrsa: sed h maior: illa minor. Itē maior of elicē:
elcre: paradis: z casma. minor of cermosina z arctofila.
Et hinc tota igif ista plaga mudi of septentrio: z etiam
ventus principalis ab illa plaga mudi veniens filiter of
septentrio. z inde hic z hec septentrionalis z hoc le: perti
nens ad septentrionē: vel de septentrione existens: z hic
septentrionalis p quoda paralelo: qz illud signū. f. septē
trionez includit: eadē causa of articus. Item scias q trio
idem est qd ternio.

S eptenus. a septem dicitur septenus ptena ptenū: Scē. vij.
Ex oibus animantibus mūdis tolle septena z septena. z
pdu. penul. vii in Aurora of: Septena nolunt luce qete
frui. vide in septimana.

S epties aduer. numeri. i. septē vicibus a septē of Propha
Septies in die laudē dixi tibi.

S eptimana. ab hepta qd est septem: dicitur hec heptas he
ptadis. i. septem: z subtracta aspiratione z s pro ea posita
dicunt latini hi z he z hec septem indeclinabile. vnde se
ptimus ma mū: z septenus na nū: z septenarius ria riū:
z hic septenarius rij. Item a septem dicit hec septimana
ne. vnde hic septimanarius. i. hebdomodarius: z desunt
vocatius in e: o septimanarie. qz est appellatiuū: z septi
manarius ria riū: vel fm quosda septimana dicitur a nu
mero dierum videlicet a septem z mane quod est lux: qz
septem luces vel dies in se continet: sicut fm eos hebdo
moda dicitur hebda. i. septem z doas qd est dies: qz con
tinet in se septem dies.

S eptingenti te ta. i. septies centū. z coponit a septem z cen
tum: z mutat e in g. vide in nongenti.

S eptuagesima. a septuaginta deriuat septuagenus na nū:
z hinc septuagenarius ria riū. Item a septuaginta dicit
septuagesimus ma mū: z hec septagesima me pro illa do
minica in qua alleluia intermittit: z complectit septua
ginta dies. vii merito septuagesima dicitur. Septuagesi
ma signat temp? deuotionis: z inchoat a dnica qua can
tatur: Circudederunt. z terminat in sabbato post pascha
Instituta est septuagesima ppter redemptionē: quā scī
patres statuerunt z ppter ascensionis venerationē in qua
nostra natura celos ascendit z sup choros angeloz subli
mata est: semp ipsa quinta dies solēnis z celebris habet
ref: z in ea ieiuniū no obseruaref: qz in pmitiua ecclesia
eque solēnis erat sicut prima feria. vii z tunc solēnis pro
cessio fiebat ad representandū pffionē discipuloz: vel
ipsoz angeloz: sed qz festa sanctorz superuenerit: z celebra
re tot festa erat quasi onerosum: ideo solēnitas illa cessā
uit: In redemptionē ergo illoz dierū: sancti patres vna
septimanā sexagesime in abstinentia addiderūt: z septua
gesimā vocauerūt. Itud tñ ieiuniū modo no obseruat:
sicut nec sexagesime ieiuniū. Representat at septuagesima
septuaginta annos: quibus filij israel sub captiuitate ba
bylonica fuerūt: z queadmodum illi deposuerūt organa
sua dicētes: Quomodo cantabimus canticū dñi in terra
aliena: sic z nos cantica laudis deponim?. Postqz vo da
ta est licentia eis redcundi a cyro sexagesimo anno: ceper
runt letari. z nos quoqz in sabbato pasche tanqz in sexa
gesimo anno alleluia cantamus eoz representando letis
ciā. sed tñ in apparatu redditus z in colligando sacrius
las multū laborauerunt z nos post alleluia tractū statim
subiungimus. f. Laudate dñm qui laborem signat. Illi
cum leticia redeuntes labore itineris vexabantur: z nos
per totā septimanā pascalē graduale cum alleluia canta
mus: per graduale laborem: per alleluia leticiā designan
tes. Demū illi patriam intrantes plenā leticiam susceper
rūt: z nos in sabbato in albis quo terminatur septuages

suma duo alleluia cantamus: eorum plenam leticiam per quam uenerunt in patriam designantes: et ne ecclesia tribulationibus pressa desperet vel succubat: proponit ei in euangelio et in epistola triplex salubre remedium et triplex premium. Remedium est ut si uult ab his perfecte liberari in uinea anime sue: laboret abscindendo uicia et peccata. Postea in stadio perit vicia currat per penitentia opera. Deinde in agone uiriliter pugnet contra omnia diaboli temptationes. et si hoc fecerit triplex premium habebit: quod laboranti dabitur denarius: currenti brachium: et pugnantibus corona. Si uis inuenire terminum septuagesime pasche a ceterorum festorum mobiliu nota hos versus: A festo stelle numerando proficite luna: Quinq; bis inde dies bis septem bis decem tras. Finis hos versus proficienda est luna: inter quam epiphania euenerit. et hinc de sequenti luna numerandi sunt dies decem: et ibi est terminus septuagesime: et hoc est quod dicit quinq; bis. Item hec eadem luna de qua enumerati sunt decem dies proficienda est: et de alia luna sumendi sunt duo dies: et erit terminus sexagesime: et hoc est quod inde dies dicit. Item ipsa perfecta de tertia luna sumendi sunt dies quatuordecim: et ecce terminus pasche. et hoc est quod dicit: bis septem. Item ipsa perfecta de quarta luna sumantur viginti dies et dabitur terminus rogationum. et hoc est quod dicit: bis decem. Item ipsa perfecta de quinta luna sumantur quattuor dies: et dabitur terminus penthecostes. Et scias quod sequenti dominica nostrum pascha semper celebratur: sed excipit vel accipit de septuagesima quoniam fuerit bisextus. tunc uero de prima lunatione numerantur undecim dies. Idem fiat de quadragesima si supra bisextum uel in die bisexti euenerit. scilicet ut addatur numero suo unus dies. Ad terminum autem septuagesime specialiter inueniendum: nota hos versus: A festo stelle: numerando proficite lune. Quadragesima dies: post septuagesima fiet: Si cadat in lucem septenam sitque bisextus: Linque die dominici primu retineat scilicet dominum: hoc est a principio lunationis: intra quam epiphania euenerit numerandi sunt quadragesima dies. et ibi erit terminus septuagesime. postea uero septuagesima fiet. id est sequenti dominica. Si uero bisextus fuerit et terminus cadit in sabbato: tunc non prima dominica sequenti: sed secunda erit festum septuagesime. et hoc est quod dicit: si cadat etc. Ad terminum autem pasche specialiter inueniendum: nota hos versus: Post maris nonas ubi sit noua luna requiras: Et cum transferit bis septima pascha patebit. uel sic: Inde dies solis tertia pascha tenet. Uel nota hos versus: Esse graues nobis bello carne caueamus: Bellum sepe gerens est puto deiicit hostem. Nox anime luctum iungas cum religiosis.

Septuagesima. a septuaginta dicitur septuagesima aduer. numeri. id est septuaginta uicibus. et componitur cum septies. et dicitur septuagesima septies. unde xviii. Matth. dicit Petrus ad Iesum: Domine quotiens peccabit in me frater meus et dimittat ei: usque septies: dicit ei Iesus: Non dico tibi usque septies: sed usque septuagesima septies. id est quadringentis nonaginta uicibus: ut totiens fratri peccanti dimitteret quotiens in die ille peccare de facili non posset. uel potest intelligi per aggregationem. id est septuaginta septem uicibus: et tunc undecim multiplicentur per septem: per que intelligitur uniuersitatis. per undecim intelligitur transgressio decem preceptorum. et sic omnis transgressio per hunc numerum intelligitur. unde Augustinus in homelias. Non solum usque septies sed usque septuagesima septies. id est quadringentis nonaginta uicibus: ut totiens fratri peccati dimitteret in die: quotiens ille peccare non posset. Quid autem amplius queris? Uis nosse omnia peccata contineri in numero isto. scilicet septuaginta septies. Omnia ergo peccata dei. quod in undecim omnia signantur peccata que ducta septies fuerunt septuaginta septem. Omnia ergo peccata dimitti uoluit qui septuaginta septem uicibus in numero presignauit uide in numerus.

Septuaginta numeri pluralis generis omnis: et indeclinabilis. componitur a septem et gentos quod est decem. Inde septuaginta. id est septies decem.

Septum. a septio per septem septem: dicitur septus tamquam. et hoc septum: locus circumclusus: ut stabulum pecudum: uel ambitus. unde Intra septum templi. id est intra ambitum uel clausuram. unde septim aduer. id est clausum.

Septims. a septem et unus uel uincia componitur hic septims: bini septims. id est septem uincie.

Septuplo. septem componitur cum plica uel plico: et dicitur septuplus plura. id est septies plicatus: septies uel septem multiplicatus. Dan. iij. Precepit ut succenderet fornax septupli quod succendi consueuerat. unde septuplo plus plati plare. id est septies multiplicare: et cor. tu ualiter. unde in Aurora: Septupla pena cain: torquet sibi uerat hebreos.

Septussis. as assis componitur cum septem: et dicitur septussis. id est septem asses: uel precium septem assium.

Sepulchralis in sepulchro est.

Sepulchrum li dimi. puum sepulchrum.

Sepulchrum. a sepelio lis dicitur hoc sepulchrum. unde h et h sepulchralis et hoc le penul. producta. et ut dicit Apuleius Uulpius facit quod post componit aspirationem in latinis uictionibus. unde uiciose aspirat sepulchrum: et pulchrum uel pulcher.

Septus. a sepelio lis liui sepulchrum deriuatur sepultus tamquam aut dicitur sepultus quasi sine pulu. id est sine pulsu: et thymo. etc. et componitur ut in sepulchro tamquam: et hec in sepultura: et dicitur cadauer sepultum. id est sub terra conditum.

Sequaculus la li: aliquantulum sequax. et dicitur a sequax.

Sequax cis ge. omnis: in sequor est.

Sequela. a sequor queris dicitur h sequela le penul. pdu. id est insequendo: exemplum: ritus.

Sequester stri quod est tertie declinationis. inuenitur: sed regulariter in secunda: et dicitur sequester reconciliator: quod discordes pacificat: et quod certantibus mediis interuenit: quod apud grecos amicos dicitur apud quem pignora deponi solent. et deriuatur a sequendo uel sequor: quod eius quod electus est utraq; pars sequatur fide: Deu. x. Ego sequester et mediator fui inter deum et uos. unde h sequester stri. id est reconciliatrix: et proprie certantes pacificas. et sequor stras: separare: et proprie certantes pacificare. et est actiuum. et sequor stras: adiectiuum inuenitur id est mediator uel medians.

Sequor quis cum tu. unde secutus tamquam: quod sequitur. et secutus uia uir: quod sequitur: uel quod est signum secutionis. et h et h et h sequax: diligens secutor: quod et secutarius dicitur. unde sequax aduer. et h sequacitas. Sequor componitur: ut assequor quis id est ualde uel iuxta sequi: uel sequendo acquirere. et sequor queris. id est filii sequi: uel sequendo adipisci. multi sequuntur aliquid quod tamen non sequuntur illud. unde h sequutio: et sequutio uia uir. exequor queris. id est extra sequi: aliquid perficere: ad effectum producere: instare: ad aliquid faciendum instigare. unde exsequutio dicitur effectus. insequor queris. id est ualde uel intus uel sequi: et proprie accipitur in malo. unde insector tatis frequenter. persequor queris. id est persequi: uel que restant sequi et percedere. unde h persequi qui. id est seruitium. persequor queris: causa pendendi et nocendi sequi: infestare: persecutionem inferre et angustiam: proprie quodammodo in malo dicitur: sed non semper. dicitur et persequi. id est perfecte loqui. et sic potest accipi illud Deu. xvi. Iuste quod iustum est persequor queris. et illud Psal. Inquire pacem et persequere eam: et si fugiat. id est perfecte uel perseueranter sequere. obsequor queris. id est obedire: seruire. in omnibus sequi. subsequor queris. id est subter uel post latenter uel parum sequi. unde hoc subsequum. id est seruitium. Sequor et eius composita sunt deponere. et cor. hanc syllabam se: et faciunt supinum in cuti. et ipsa uerba uel participia presentis temporis: et gerundia in di do dum: scribuntur per que: sed participia preteriti et futuri temporis: secutus secuturus. et supina ultima: ut secutus tu: et uerbalia: ut secutor secutrix: scribitur per que. Nam ut dicit Priscianus in x. li. Desinentia in quor: mutant eam in cur: et sumentia tamen faciunt supinum: ut loquor locutus sequor secutus. Et scias quod uerbum deponere non habet participium in dus. unde sequendus da dum. uel exponitur in actiua significatione: uel uenit a sequor in quantum olim fuit compositum uerbum ut dixi in loquor.

Sera a sero ris serui: dicitur hec sera re firmatura ostij: et proprie lignum quod ex transuerso obijcitur et opponitur ostio. unde desero ras rari. id est sera ostio apponere: ostium firmare: claudere. et componitur ut assero ras. id est aperire. consero ras. id est simul serare. desero ras. id est separare. dissero ras: id est ualde uel deorsum uel diuersis modis serare: uel seram

remouere et aperire. infero ras. i. valde vel inter serare. ob sero ras. i. seram ostio apponere. refero ras. i. iterum serare: vel recludere et aperire: quasi retro seram facere et remouere. et subsero ras. i. subter serare: vel parum vel post: vel latenter serare. Sero et eius composita actiua sunt: et cor. hanc syllabam se. Item a sera re h sero indeclinabile: vel potius aduer. h quibus ponatur nominaliter sicut et mane. ut cum dicitur: Obscurum sero: pulchrum mane: vel dicitur a sero ras. claudis enim celum sero sicut mane aperit. unde et nocte dicitur celum esse clausum: et die aperit et ita sero est quasi sera celi. et hinc serus ra rum. i. tardus: extremus. et comparatur: ut serus rior sumus. unde sere rius sine aduer. et h seritas tatis. i. tarditas. Item a sera dicitur hoc serum ri li quod qui fluit de receti caseo dicitur premis. Et scias quod seres proprium nomen populi cuiusdam est. et serus ra rum. et sero aduer. producit se. sed sero ris: futuro sera seres: et h sera re: et hoc serum ri pro liquore casei. et sero ras cor. se. unde Quidius de remedijs: Principijs obsta: sero medicina parat: Quia mala pro longas conualere moras. Item versus magistrales nota: Si far vere sero: crescunt mea semina sero. Fur obstante sera non furta facit nisi sera. Spernere pingue serum non me facies nisi serum. Illis siqua seres dabit et byssus tibi serea.

Seraph raphis dicitur quilibet de ordine angelorum illorum qui dicuntur seraphim. Et scias quod seraphim pro m: et seraphim per n ita distinguuntur sicut et cherubim et cherubin. vide in cherubin. et ut dicitur Hieronymus. Seraphim vocatur illa sanctorum spirituum agmina que ex singulari propinquitate aditoris sui in comparabili ardente amore. Seraphim quoque ardentissimos vel incendentes vocantur: que quia ita deo coniuncta sunt ut inter hec et deum nulli alij spiritus interfuerint tanto magis ardent quam hunc vicinissimos vident: quorum profecto flamma amor est: quia quo subtilius claritate visionis eius aspiciunt eo validius in amore flammescunt. De seraphim et dicitur Isaia. vi. ca. Uidi dominum sedentem super solium excelsum et eleuatum. excelsum in se: et eleuatum respectu domus: et plena erat domus a maiestate eius: et ea que sub ipso erant replebant templum: et seraphim stabant supra illud: sex ale vni: et sex ale alteri: duabus velabant faciem eius: et duabus velabant pedes eius: et duabus volabat. Dec visio ab Hieronymo allegorice exponitur: volente pro sedente super solium excelsum et eleuatum christum regnantem signari. Per solium autem excelsum et eleuatum signari angelos in quibus deus sedet: sicut dicitur Psalmus. Qui sedet super cherubin. Per domum autem superiorem ecclesiam triumphantem que dei maiestate impletur. Per templum vero inferius ecclesiam militantem: que inferioribus donis perficitur: nec videt diuine essentie maiestatem. Per hoc autem quod dicitur quod seraphim stabant supra illud vel in circuitu. secundum aliam litteram: signatur quod angeli templum. i. ecclesiam militantem custodiunt et defendunt. In hoc quod dicitur quod angeli habebant alas a dextris et a sinistris: signatur quod angeli protegunt ecclesiam defendunt et custodiunt: ut prosperitate ne eleuetur: in aduersitate ne deiiciatur. Sed Dionysius pro sedentem in solio dicit signari ipsum deum. per solium autem excelsum: ipsam diuine nature eminentiam. pro domum vero superiorem: creaturas excellentiore deo magis propinquiores que eius maiestatem plenius representant. pro templum vero inferius inferiores creaturas. scilicet corporales que inferiori modo diuinam participat bonitatem. Huius autem sedentis super thronum facies ipsam diuinam essentiam designat: siue que in eternitate fuerunt ante mundi constitutionem. pro pedes vero ea que postmodum erunt in gloria beatorum: et in penis damnatorum: pro media vero que in cursu medio agunt. Seraphim ergo facies et pedes sedentis super thronum velare dicuntur: quia mysteria eterne diuinitatis vel future beatitudinis vel miserie nobis ad plenum non reuelant. unde et Rabbimoyles narrat quod talmutiste dixerunt: Quicumque ponit ingenium suum circa quantum recipiet confusionem etc. Quid sit in alto: quod in imo: quod fuit primo: quod erit in ultimo: Et addit: Duabus alis volabant. i. expandebant alas ac si volaret: et sic non omnino operiebant media sedentis in throno: quia de his que medio tempore agunt sicut que in sex diebus vel etatibus fuerunt vel facta sunt quibus

tum opus est instrui mur misterio angelorum: inter quos seraphim primatum tenent. et dicitur in quantum opus est: quia hic imperfecte: et ex parte cognoscimus: quia pro speculum et in enigmate: unde et dicitur quod domus. i. mundus impleta est fumo ignorantie respectu illorum que sunt in patria. vel domus. i. synagoga impleta fumo infidelitatis. Volat autem angelorum processum reuelationis in nos: et eorum velocitas ad omnia que voluit demonstrat. et sequitur in illa visione Isaia. quod seraphim clamabant: Sanctus sanctus sanctus dominus deus exercituum. In eo quod dicitur sanctus ter notatur trinitas diuina rum personarum. In eo quod dicitur singulariter dominus deus exercituum: notatur essentie unitas. et inde est quod inoleuit consuetudo: quod cantatur in ecclesia: Sanctus sanctus sanctus dominus deus sabaoth. i. exercituum.

Sereno nas nati nare. i. exhilarare: letificare: illuminare: illucidare. unde serenus na num. i. letus: hilaris: lucidus: clarus tranquillus. sed serenum ad celum refertur. tranquillum ad mare. unde quidam: Dic mare tranquillum: celum dic esse serenum. et comparatur ut serenum rior sumus: et a gratia sereni addita tas fit serenitas tis. Item a serenus dicitur h serenitudo dimis. Sereno componitur ut sereno nas: insereno nas. i. intus vel valde serenare. refereno nas: subsereno nas. i. post vel subter vel parum serenare. Et est actiuum sereno cum omnibus suis compositis: et produ. re.

Seres pro populo produ. prima: vide in sera.

Seria a syria rie dicitur h seria rie. i. olla quasi syria: quia ibi primo facta est. vel dicitur sic a serijs: quia utilis est et necessaria. vel a serie: quia ordine fit. Reg. v. Releui omnia dolia mea: et omnes series meas. unde h seriola le dimi. Perius: Seriole veterum metuens eradere limbum.

Sericus h seres huius seris est quidam proplus: a quo dicitur hoc sericum quod dicitur sera: quia apud eos abundat vermes que sericum egerunt. scilicet bombyces: a quibus hec fila circum arbores ducuntur. et hinc sericus ca cum: et h serica ce quedam vestis de serico: et sericatus ta tum. i. serico ornatus vel intextus. et serico cas. i. serico ornare vel intexere: et cor. ri.

Series a sero ris pro ordinare: dicitur h series rie. i. ordo tenor. unde serio as. i. ordinare in ordine et serie disponere: et cor. se

Seriola le dimi. puaria seria: vide in seria.

Serius a serus ra rum dicitur serius ria rum. i. utilis et necessarius. Theodolus: Ut tua iam nostro postponas seria ludo. et dicitur a serus: quia serij series necessaria et vtilia tractare solent. unde serie aduer. i. vtiliter: vel intente: sedulo: vel studiose ex animo. Inuenitur et serio ablutus positus pro illo aduer. serie.

Sermo onis in sermocinoz vide.

Sermocinoz naris. i. sermonem facere. et dicitur a sermo. Sermo autem est oratio humiliter stilo composita locutioni humane finitima. vel sermo est collocutio vnius persone ad aliam et dicitur sermo a sero ris: quia serat vtilitatem mentibus auditorum: vel quia seratur inter colloquentes. et cor. ci. sermocinoz.

Sermuculus le dimi. puus sermo.

Sero ris seui satum. i. seminare vel plantare. et derivatur a sereno nas: quia sereno celo serendum est et non pro umbres. Et nota quod sero ris duplex habet proteritum et duplex supinum ut sero seui satum: sero seui sertum. sero ris seui satum. i. seminare et plantare. hec tamen significatio tracta est ab alia. Qui enim arbores plantat: quodammodo seminarij eis confert: et quia seminatio et plantatio ordine solent esse: ideo sero seui quibus ponitur pro ordine. Item sero ris seui sertum. i. immittere: vel coniungere. Inuenitur tamen et serui pro ordinari: et pro seui secundum antiquos. Sero tamen componitur secundum vtraque litteraturam: ut assero ris asseui a situm. i. plantare. assero ris asserui. i. liberare: manusmittere: asserere. i. affirmare vel adiungere. unde h asser asseris: quod vnus alij inserit. et hinc assero tas frequen. com sero ris asseui asseui. i. plantare: simul serere. unde h asseui. i. plantatio. et asseui ta tum. i. plantatus. assero ris asserui asser tum. i. commiscere: committere: confedere: coniungere: ut isti asserunt brachia: et asserunt verba. unde asserim. i. coniunctim aduer. circumsero ris circumserei. i. circum plantare. circumsero circumserei. i. vndique coniungere: vel confedere: vel committere. desero ris serui sertum. i. delinquere. unde hoc deserto: et hinc deserto tas. i. desertum facere. potest etiam esse frequen. huius verbi de serere. dissero ris disserui. i. tractare: dicere: sapienter loqui

confirmare. unde desertus nome: de quo vide in suo loco. exsero exserui exsertū. i. foras emittere: vel denudare: manifestare. vñ exserto tas frequen. in sero ris in seui in seritū. i. plantare: et est pprie inserere plantare p̄ inmissionē rā moz ad inuicē. vñ Qui. in de remedijs amoris: Uenerit infitio facramū ramos adaptet. In sero ris serui insertuz i. imiscere: imittere: et pprie violent. vñ iserto tas frequē. in sero ris inserui insertū. i. iterponere: intermiscere: imittere: intersero ris interseui interfitū. i. interplantare: vñ interseminare. psero ris pserui psertū. i. pcul emittere. psero ris pserui psertū. i. ante emittere vel supra. obsero ris obseui obfitū. i. s̄ vel vndiq; seminare: vel plantare: vel tegere. Lucanus: Obsita funera celant purpura lana. obsero ris rui obsertum. i. extra serere: s̄ mittere: cōmiscere. Et nota q̄ sicut p̄ ex p̄dictis oīa cōposita a sero faciūt p̄teritū in rui et supinū in fertū: sed nō oīa faciūt in seui: sed illa tñ q̄ hñt significatiōē affīnē significatiōi sui simplicis sicut q̄ dicunt p̄ plātare. nā q̄ arbores plantat quodā mō seminariū fert. Et hinc est q̄ illa q̄ hñt significatiōē oī no extraneā a significatiōe sui simplicis faciūt p̄teritū i rui tñ: et supinū tñ in fertū: vt desero ris deserui desertuz dissero rui dissertū: exsero rui sertū: psero rui sertū. Oīa vō alia faciūt p̄teritū in seui et serui: et supinū in fitū et fertū: et q̄ dicunt p̄ plantare faciūt p̄teritū in seui et supinuz in fitū. in alio vō sensu faciūt p̄teritū i rui: et supinū in fertū. Obsero tñ p̄ serere et p̄ tegere facit p̄teritū in seui et supinū in fitū. Itē sero et eius cōposita ab eo s̄m q̄ faciūt p̄teritū in seui et supinū i satū vel in fitū neutra sūt: p̄ter obsero seui p̄ tegere: q̄ est actiuū. Itē sero et eius cōposita s̄m q̄ faciūt p̄teritū in rui et supinū i fertū: actiua sūt. Itē oīa cōposita a sero rui fertū retinēt l̄aturā sui simplicis vbiq;. S̄m cōposita a sero seui satū: nisi q̄ in supino mutant a simplicis in i. Itē sero et eius cōposita in p̄nti cor. banc syllabā se: sed in p̄terito eā pdu. vñ Prosper: Q̄ serimus metimus: q̄ dam⁹ accipimus. Itē vt dicit Pril. in. x. li. seui s̄m analogiā ui in tū: serū debuit facere: s̄m disferentie cā satū. p̄ferri tradiderūt veteres. vide et in tertia pte vbi agit de p̄teritis et supinis verboy tertiē coniugationis desinentiū in ro. de h̄ habes et in satū.

Sero ras in sera re vide.

Seron sepulchrū vel idolū d̄r.

Seros grece opidū: et d̄r latie serū. vñ h̄ seres ret. q̄dā ppl̄s.

Serotinus. a seruo ra rū d̄r serotinus na nū. i. tardus vel tarde veniēs: vel vesptin⁹. et d̄r sero Bene. xxx. ca. g. Factaq; sūt q̄ erant serotina laban: et q̄ p̄mi t̄pis iacob. et hinc serotino nas. i. tarde: serotinū facere. Et scias q̄ tpaneus imber d̄r in autūno vel in hyeme iactis seminib⁹ nutriēdis serotin⁹ ad incrementū in vere vel in estate. et cor. penul. serotinus: q̄ sit possessiuū desinēs in tinus: et nō h̄z a suo p̄mitiuo. nā si h̄ret a suo p̄mitiuo pduceret ti: vt vesperinus a vespra: matutin⁹ a matuta: vt dicit Pril.

Serpedo. a serpo pis d̄r h̄ serpedo dinis. i. rubor cutis: cui mēbroz extantia dicitur a serpendo: qz serpat p̄ mēbra: et pducit pe.

Serpens. a serpo pis d̄r serpens tis: qz occultis et minutis squamaz nibus serpat et repat. Illa autē q̄ q̄ttuoz pedib⁹ nitunt sicut lacerti et stelliones: nō serpentes sed reptilia dicunt. Serpentes autē illa reptilia sunt: q̄ ventre et corpe reptant: quoz tot venena quot genera: tot p̄ncipes quot spēs: tot dolores quot colores h̄nt. vñ serpentin⁹ na nū: s̄m Dug. vide de h̄ in reptile alioz sniam. Et scias q̄ serpens h̄z q̄ttuoz nās. p̄ma ē: q̄ q̄ seruerit caligāt oculi eius: et si voluerit fieri nouus abstinet se a cibo donec pelis relaxet: et inde coartat se: vt senectutē suā deponat. Secunda q̄ venerit aquā bibere in cubiculo suo venenū deponit: et sic aquā infitient bibit. Tertia vō ē: si viderit hominē nudū timer: si viderit vestitū insilit i eū. Quarta q̄ aliqs voluerit eū occidere totū corpus tradit ad penā: caput autē suū custodit. vñ dicit Plin⁹: q̄ si serpentis caput cū duobus euaserit digitis nihilominus uiuit. vñ totum

corpus obijcit p̄ capite defendendo. Itē nota q̄ sicut habes in lib. Nume. ca. xxi. Fecit moyses serpentē eneū. et posuit p̄ signo quē cū p̄cussi a serpentibus igitis deserti aspicerent mox sanabant: Sic spūaliē p̄cussi a serpente venenoso diabolo aliq̄ tentatione siue molestia: aspiciūt in x̄pm serpentē calidū positū in palū vel lignuz crucis: et sanabunt a quacūq; p̄cussura vel infirmitate siue tribulatione: et dulcia eis erūt. vñ dñs in. iij. ca. 30. Sicut moyses exaltauit serpentē in deserto: sic exaltari oportet filiiu hominis. i. virginis marie. Et ponit duplicē finē siue vtilitatē ex medicina passionis x̄pi. s̄ liberationē a malo. vñ d̄r Ut oīs q̄ credit in eo nō peat: et boni retributionē. vñ subdit: sed habeat vitā eternā. Itē enī fuit duplex finis passionis x̄pi. Dicit autē exaltari potiusq; crucifigi: vt immoret penalitatē ex amore dei sup̄ta exaltationē mereri: qz s̄m Augu. pena nō facit martyrē sed cā. et est serpens generis incerti: vel vt q̄dā volūt cōis: sicut et bidens.

Serpentigena ne ge. cōis: penul. cor. a serpente genit⁹. et cōponit a serpens et genitus.

Serpentulus li dimi. paruus serpens.

Serpillū. a serpo pis d̄r h̄ serpillū li: q̄dā herba q̄ trifoliū et plioliū d̄r. Virg. in buccol. Allea serpillū contundit oler tesq; herbas.

Serpo pis p̄ntū serpe. i. latent ire: vel corpe et ventre repe. Serpo cōponit: vt serpo pis. i. fil serpe: inserpo pis. i. intro serpe. pserpo pis. i. pcul serpe: vel ppe serpere: et et ante serpe. Serpo et eius cōposita sunt neutra: et faciūt p̄teritū in p̄nti: et supinū in ptum.

Serra a seco cas d̄r h̄ serra re nomen a sono fictū. s̄ a stridore: q̄ p̄re tenuis ferri lamina dentiu mordacitate rescedit q̄ attingit: stridet. vñ serratus ta tuz. i. serra sectus. et serras. i. serra secare. vñ serrans. tis ge. oīs: Isa. xli. Ego posui te q̄si plaustrū triturans nouū h̄ns rostra serrantia.

Serro ras in serra est.

Serrula le dimi. d̄r parua serra.

Sertatus ta tū in fertū exponit.

Sertulū li dimi. paruū fertū.

Sertū a sero ris serui d̄r h̄ fertū ti. i. corona de floribus in fertis et iunctis facta. vñ sertatus ta tū. i. sero ornatus vel coronatus.

Seruitioli li dimi. paruū seruitiū.

Seruitiosus in seruus est.

Seruilis in seruus est.

Seruo a seruus d̄r seruo uis uiui seruire uitū. et cōponit: vt conseruo uis. i. fil seruire. disseruo uis. i. diuersis modis seruire: vel offendere. deseruo uis. i. valde vel deuote seruire vel offendere. inseruo uis. id est valde seruire vel obedire. Seruimus dominis tñ: inseruimus cuiusq; p̄ceptis. reseruo uis. i. iterū seruire vel a seruitio cessare. subseruo uis. i. obedire vel satisfacere: s̄sonare: latent vñ p̄ parū fuire. Seruo uis neutru ē cū oib⁹ suis cōpositū.

Seruitus a seruus d̄r h̄ seruitus tutis: et est seruitus d̄ditio seruiendi. Seruitū vō uis vel actus seruientiū: vñ mun⁹. Et s̄m Isido. v. ethymo. Seruitus est maloz hominū potrema pena: que liberis oī sup̄plio grauioz est. Nā vbi libertas perit vna ibi pereit et oīa. vñ q̄dā: Nō h̄nt p̄ toto libertas vedit auro. Hoc celeste bonū p̄terit orbis opes. Et accipit duobus modis seruitus. s̄ p̄ patria: et p̄ vllia grece: et h̄ est q̄d deo et hoibus competit: et cor. iij. Dic nota q̄ seruit⁹ introducta est ex pctō. Nā vt dicit Greg. in pastorali: Liqueat q̄ oēs hoies nā equales genuit. sed variate meritoz ordine alios alijs culpa postponit. Ipsa autē diuersitas q̄ accessit ex vitio diuino iudicio dispensante: vt qz oīs hō eque stare nō valet: alter regat ab altero vñ cuncti q̄ presunt nō in se ptatem debent ordinis: s̄ qualitatem pensare d̄ditionis: nec p̄esse hoibus se gaudeant: sed p̄desse. Antiqui enī patres nostri nō reges hominū: sed pastores pecozū fuisse memorant: sicut dicam in timoz. vide et in rector.

Serula le dimi. parua sera.

Seruo uas uari uare. i. custodire: retinere: vel in custodia ponere: vel pspicere: et coponit cum co et dr co seruo uas. i. fil seruire. Itē cum ob et dr obseruo uas quod in malo et i boy no sumit: ut in suo loco dr. Itē cum re et dr reseruo uas. i. retinere. Seruo et eius coposita sunt actiua.

Seriri in sera est.

Serus ra rā in sera exponit.

Seruilis li dimi. puus seruus.

Seruus a seruo uas dr h seru^o ui: quod olim in bello capti cum iure possent occidi seruabant et fiebant serui: et id seruus dr a seruando propter antiquam consuetudinem: h et qda dicat mo serui q sic seruati no fuerunt. seruus g dr ex conditioe seruitutis. Itē seruus in bello captus et seruat^r: famul^r ex p pia familia suoz or^r. macipiu ex hostib^o qm macipatu: vel qm manu captu. Itē est seruus emptici^o q procio emif Itē uerna siue vernaculus in domo nutrit^r: quod uernat. i. claret in domo. quod aut dr seruus qm serēs uana: vel qm ser uans vultu dñi sui: vel qm serēs uerfutias: ethymo. est. vñ h serua ue: quod seruus ua uū: et h et h seruilis et h le penul. pdu. vñ h seruilitas: et seruilif lius liffime aduer. et h ser uiuū. vñ seruitiosus sa sum. i. seruitio plenus. Seruus coponit ut seruus. i. simul seruus cum alio.

Sele dictio geminata coponit ex se et se: et liquescit s scdm qm ad sonū: et dr p nūciari sic deseuio. et scias quod tria pno mina geminata copositio: hnt in actō et abltō tñ: ut me me: tete: sese: sicut dixi in tertia pte ubi egi de copositione integroz pnomiu.

Sessilis a sedeo des: et dr h et h sessibilis et hoc le quod ē aptuz ad sedēdū vel ut qd sedeat sup illud: et p syncopā sessilis le idē. et cor. penul. **P**erh^o: Exhalet uapida lesū pice sessilis obba. et dr sessilis: quod apta est sedere. h et enī fundū ampluz et latū: et ita melius sedet.

Sesillus la lū. i. paruus statura: quod no uidet stare: sed sedere: et dr a sedeo des.

Sessis sex coponit cum as assis: et dr h sessis sex oboli vel precii sex oboloz.

Sesum est supinū de sedeo des: et debuit facere sesū p vñū sicut dixi in sedeo des.

Seta a sus dr h seta te: quod a sue pcedit in pte: vel a suo suis quod valeat ad suendū. vñ setosus sa sū: plenus et abundans seta: et coparat. vñ h setositas tatis. et coponit seta cum in et dr inseto tas.

Setatio as aui setatiare. i. farinā purgare: et dr a setariū vel setatiū.

Setatiū tij in setarius est.

Setarius a seta dr h setarius ria riū: et h setariū quod et setatiū dr instrumentū purgandi farinā.

Seth filius fuit Ade: et interpretat resurrectio: quod post fr̄is resurrectionē nat^r fit qm resurrectio: fr̄is suscitaret ex mortuis. Idē et positio: quod deus eū p abel posuit: a quo qdas heretici dicti sunt sethiniani q dicebāt eū esse xpm.

Sethin genus spinarū est in heremo: ex qb^o fit lignū impu trescibile fm dug. et ut dr in Pap. Sethin ligna qnto frequentius accēdunt: tāto duriora efficiunt. In histo rijs aut sup Exo. dr: Sethin nomē montis est: regionis et arboris q filis ē albe spine in folijs: et leuissimū lignū incremabile et impuibile: et acuit in fine sethin.

Sethiniani in seth exponit.

Setosus sa sū in seta uide.

Seuero ras in seuerus est.

Seuerus. uerus coponit cum satis: et dr seuer^r ra rā. i. auster^r district^r: rigid^r: vel pur^r. et dr seuer^r qm satis uerus. tenet vō sine pietate iusticiā s illud Ecclē. vij. Noli esse iustus multū. ubi dicit glo. Sūmū ius sūma iniuria est. Itē sup illud Jsa. xxx. Nec est via: ambulate in ea neq; ad dexterā neq; ad sinistrā declinabit dicit glo. In vtraq; pte qc qd sup modū ē: in vitio ē. quod aut dr seuer^r qm sequēs uera etby. est: et coparat: ut seuerus rior simus. et a seuerus h se ueritas. i. austeritas rigor: vel integritas iudicij: vel uebe mentia vltionis. et seuerus ras quod non est in usu. sed copo

ponit ut asseuero ras: i. affirmare: asserere. et pseuero ras. i. perdurare: et pdu. ue.

Seu est coniunctio disunctiua. i. vel.

Seui seui est pteritū de sero ris ibi uide.

Seuities tui in seuis seui uide.

Seuiuo uis uiui seuire. i. insanire: furere: seui esse vel fieri. et coponit ut asseuiuo uis. i. valde vel ad aliqd seuire vel furerere. et seuiuo uis. i. fil seuire. deseuio uis. i. in diuersis modis seuire: vñ a seuitia cessare. in seuiuo uis. i. valde seuire. obseuiuo uis. i. s seuire. re seuiuo uis. i. itez seuire: vñ retro a seuitio cessare. Seuiuo et ei^o coposita neutra sūt: et pdu. se. vñ Prosper: Impia confusio seuit discordia mundo.

Seuius. a seuiuo uis dr seuis ua uū. i. crudelis. sed seui^r in ira crudelis in sanguine: et coparat. vñ h seuitia tie: et h seuities tie. i. crudelitas. Seuis coponit cum q; et tā: et dr qse uis ua uū: et tā seuis ua uū. i. valde seuis: et pdu. se.

Sex. ab hex subtracta h: et p eo posita s: dr apud latinos hi et he et h sex ois ge. et indecli. vñ seuis na nū: et senari^r ria riū: et h senaritas tatis: et h senari^r rij: p illo numero: et pdu. se seuis: ut dixi in senex.

Sexagesima. a sexaginta dr sexagesim^r ma mū: et h sexagesi ma me: dñica p^o septuagesimū: et inchoat a dñica q canat: Exurge dñe. et terminat i qrtā feria p^o pasca. s. Venite bñdicti p̄ris mei. cōplectēs octo hebdomades: et qtuoz dies et h sexaginta dies. Instituta at ē sexagesima ppter redēptionē quā melchisedes papa et filuester statuerūt: ut bis in sabbato comedere ne ppter abstinentiā et afflictio nē carnis quā sustinuerant in sexta feria: q in oī tpe ieiunabat: nā debilitaret. In redēptioe g sabbatoz illi^o tps vñā septimanā quinquagesime addiderūt: et sexagesimā vocauerunt. Itē instituta est et ppter significationē. Si gnat enī tps uiduitatis ecclē a sponso suo. vñ sexagesima sonat sexies decē. et p sex intelligunt sex opa misericordie p decē intelligit decalogus. In fine sexagesime cantatur Venite bñdicti p̄ris mei et c. quod illi q decē preceptis et sex opibus misericordie se exercent: audient ab ore dñi in futuro generali iudicio: Venite benedicti patris mei filij s. et c.

Sexagesies aduer. numeri. i. sexaginta vicibus: et dicitur a sexaginta.

Sexaginta. a sex et gentos quod ē decē coponit sexaginta ge. ois: numeri pluralis: et indecli. i. sexies decē. vñ sexagen^r na nū: et sexagenarius ria riū: et sexages aduer. sexaginta vicibus.

Sexangulus. a sex et angul^r la lū. i. sex angulos hñs. vñ sex angulat^r ta tū: et substatiue dr h sexangul^r li p tali figura

Sexennis. a sex et ann^r coponit h et h sexennis et h ne. i. sex annoz. vñ h sexennū sexennij: spatiū sex annoz.

Sexies aduer. numeri. i. sex vicib^o: et dr a sex. vñ in. iiii. Re. ca. xiiij. Si percussisses quinquies aut sexies aut septies.

Sexquialter: in sexqui uide.

Sexqui. i. totū. vñ p copositio: h sexquipes dis. i. tot^r pes s. mensura vni^r pedis. vñ h et h sexquipedalis et h le penul. pdu. i. q ctinet mensurā toti^r vnius pedis. Nota. Proxi cit ampulas et sexquipedalia uerba. i. totū pedē obtinentia. vñ h sexquipedalitas tatis: Itē sexq coponit cum alter et fit sexquialter ra rā. i. ctinens totū et totius medietatez vñ ternarius est sexquialter binarij: vel ad binariū: quod cōtinet ipsū totū et eius partē: siue medietatē. s. vñ. et copo nit: ut subquialter ra rā: qui ab alio ctinet totus et eius altera pars. vñ binarius est subsexquialter ternarij ad ternariū. Itē sexqui coponit ut sexquitertertia tū: et sexq octauus ua uū. i. ctinens aliud totū et eius tertiā partem ut quaternarius: ternariū: vel cōtinens aliud totū et eius octauā partē: ut nouenarius ctinet octonariū. et p copositionē subsexquitertertia tū: et subsexq octauus ua uū. i. q ita ctinet ab alio: et simplicif pōt dici et p copositionem sexquiquartus ta tū: et sexquiquintus ta tū: et sexquifert^r ta tū: et sic in similibus.

Sexquipedis: in sexqui exponit.

Sextarius. a sextus dicitur sextarius rii: et dicitur sextari⁹ a sexta parte. est vero sexta pars congi: sextarius duarum librarum est: quod bis assumptus dicitur bilibus: assumptus quater fit greco nomine cerix: quoniam quies complicatus quoniam siue gomoz facit: ad iuce sextum: reddidit congiu. Nam congius sex metris sextariis: et hinc sextarii nomen tractum est. et constructum cum genitio: ut sextarius vini. Et nota quod sextarius siue dicatur mensuratum: siue mensura: siue quantitas illi mensure adiacens: siue aliquid aliud: semper est masculini generis. et non neutri.

Sextertium tui: quoddam pondus duarum librarum et semis: quasi semis tertium. unde sextertiarium riu: qui erogat sextertium: vel ad sextertium pertinens.

Sextilis penul. p. d. cum sextus nomine dicatur. vide in quintilis

Sextupes. pes componitur cum sex: et dicitur sextupes pedus. i. pedis culus: quod sex habeat pedes. unde sextupedus sum. i. sextupedibus plenus.

Sextuplus. sex quod est totum componitur cum plica: et dicitur sextupla plura plura: quasi sex plus. i. continens totum: et plica totius. i. medietate. unde hec sextupla ple. i. totum et dimidium. s. summa capitalis et dimidium.

Sextus. a sex derivatur sextus tam nomen ordinale.

S ante J

Siban dicitur tertius mensis a martio. s. maius: et acuit in fine.

Sibilla. bole quod est sibi componitur cum sios: quod lingua eolica dicitur deus: et dicitur hec sibilla: quasi sios bole: vel bele quod est mens. i. diuina sibi: vel dei mens. et est nomen appellatum sibilla quasi prophetissa: et fuerunt decem sibille. Quelibet tamen prophetissa potest dici sibilla: quod dei sibi am vel mentes hominibus interpretatur. Ille tamen dicte sunt sibille quasi antonomastice. unde sibillinus nam penul. p. d.

Sibilo las laui lare: serpentium est. proprie homines tamen sibilant. unde sibilus li: sed in plurali sibi la lox: et sibilus la lu. i. sibilans. et potius cum metri esse usurpatum videtur a poetis quod sit vox significatiua: sicut pluuia uia uia p. pluuias. Sibilo componitur: ut sibililo las. i. sibilare. desibilo las. i. a sibililo cessare. exhibilo las. i. extra sibilum p. i. c. u. sibililo las. i. in tro vel valde sibilare: vel sibilum interpellare. obsibilo las. i. vndicque vel contra sibilare vel desinere. resibilo las. i. iterum sibilare vel desinere. subsibilo las. i. post vel parum vel latenter sibilare. Et nota quod sibililo ponitur quicquid per deridere: quod sibilare solemus post cum quem deridemus. unde Hora. in sermonibus. Populus me sibilat. i. deridet. Sibilo las est neutrum cum omnibus suis compositis: et cor. bi. vide in regulis.

Sica ce fe. ge. derivatur a seco cas: et dicitur sica quasi seca. s. gladius breuis: quo maxime utuntur qui apud italos latrocinia exercent. Et ut dicitur telum est in baculo absconditum. unde sicularius rii: quod sicam defert: vel homicida et p. d. primas. unde Hora. in sermonibus: quod mebus foret aut sicularius: aut alioquin Actu. xxi. Eduxisti in desertum quattuor milia virorum siculariorum et scribitur per vnu c. Pap. sic dicit: Sicularius dicitur: quod ad petrandum: scelus sit telis armatus.

Sicularius in sica est.

Sicana in sicilia vide.

Siccine. i. sic ne: et est syllabica adiectio: et non inclinatur hic ne: coniunctio enclitica accentum precedentis syllabe ad se. i. in iuxta se. unde principalis accentus est super prima syllaba et media grauat: sicut beccine: quod accipitur principalis non potest poni super syllabica adiectione: vide in beccine. In. i. Re. ca. xv dicitur: Siccine sepat amara mors. Et in Aurora dicitur: Siccine rex Pharaon pascali vincit agno. posset tamen in siccine: ibi cine esse syllabica adiectio: et legi deberet remissive siccine. i. sic sepat amara mors.

Sicco cas a succus dicitur per antifrasis sicca ca cum: quod sine succo. et comparatur ut ficcus cas simus. unde sicce cas sine aduer. et hinc siccitas tatis: et hinc siccitudo: et hinc sicco cas. i. siccu facere. quod componitur cum de et dicitur desicco cas. Item cum ex et dicitur exsicco cas. Item cum re et dicitur resicco cas. Et est actiuum sicco cum omnibus suis compositis. et scribitur per duo c.

Sicera fe fe. ge. p. vnu c. penul. cor. hcb: reu e. et dicitur a succo: quod

ex succo frumeti vel pomorum officium: coctisque frugibus aqua pinguis quasi succus colatur. et dicitur sicera omnis potio: omnis liquoris infectio: omnis liquor qui inebriare potest preter vinum. magis proprie tamen liquor qui ex dactylis fit ad bibendum suauis. In. i. c. Luce dicitur: Vinum et ficera non bibet.

Sicilia ficulus rex fuit sicile: unde illa terra dicta est sicilia: sic eadem dicta est sicana a sicano rege. et a sicilia dicitur ficulus la lu: penul. cor. Hora. Inuidia siculi non inuenere tyranni Tormentum maius etc. et hinc et hinc siciliensis: et hinc se: et hinc sicilides de. unde hinc sicilis dis. i. siciliensis. et declinat patronomice. Virgi. Sicilides misse paulo maiora canamus.

Sicilides in sicilia vide.

Sicima me dicta est sicchen: sed nunc Neapolis dicitur: et cor. ci. unde in Aurora: Potest esau pacem iacob sicimis manet exit.

Siche dicitur aia. Item sicche dicitur profundum. unde ennosige quasi ennoscheus. vel componitur a figeus. Inuenitur et sicchel per quodam pondere: vide in ficlus.

Sichen filius fuit emor qui quandam urbem edificauit quam suo nomine appellauit sicchen. hinc grece: latine dicitur sicima me et ciuitas samarie. ipsa est nunc neapolis ciuitas samaritanorum

Sichofanta te. i. falsus calumniator: vel vitium rerum appetitor. Fertur tamen sichofanta apud grecos dici ficus comedens: a sichos quod est ficus: et fagin quod est comedere: sed hac ratione dicitur sic falsus calumniator. Quidam dicitur apud grecos misse sunt ficus quasi latent quidam suus famulus comedit et cepit calumniari alium: et accusare quod ipse eas comedisset. Tunc dicitur cepit aquam calidam bibi ab eo qui comederit ficus: qui bibita statim euomit ficus: unde postea semper dicitur est sichofanta. i. ficus comedens: et quod false fuit calumniatus socium comedit se eas: id inde inoleuit consuetudo ut falsus calumniator diceretur sichofanta.

Sichomachia a sicche quod est aia et machia pugna componitur hinc sichomachia chie. i. pugna aie. unde quidam liber dicitur prudenti de sichomachia. i. de pugna aie: et acuit penul. sichos.

Sichos grece: ficus latine.

Siclus. sicchel qui latino sermone siclus corrupte appellatur breui nomen est hinc apud eos vncie pondus. apud latinos autem et grecos quarta pars vncie: et stater medietas: et dragma appendens duas. unde quoniam in litteris diuinis legitur: siclus vncia est. quoniam vero apud gentes tunc quarta pars vncie est.

Sicomorus morus componitur cum quodam greco et dicitur hinc sicomorus rii: quod sit folijs silis moro in alijs ficui. unde et dicitur ficus facta hanc arborum latinum cellam appellatur ab altitudine: quod non est breuis ut morus. unde hinc sicomorus rii: et hinc cellum per fructum illius: et p. d. mo. unde quidam: Luco cocauo morus moris: foris sicomorus. Et scias quod genitiuus pluralis facit sicomorum formatur enim ab ablatiuo singulari sicomoro addita rum. Inuenitur autem aliquando per syncopam sicomorus: sic virum per viro: deum per deo. unde in li. ij. Paralip. ca. ix. Tantamque copiam prebuit argenti in hierusalem quasi lapidum et cedrorum tantam multitudinem velut sicomorum qui gignunt in campis tribus. sicomorum dicitur per sicomorum.

Sicubi in vbi vide.

Siculus in sicilia exponitur.

Sidero ras a sidus dicitur sidero ras quod non est in usu. sed componitur: ut sidero ras. i. prospicere: et proprie celestia. Sidero ras i. cupere et proprie celestia. Et est actiuum sidero cum suis compositis: et cor. de. vide in sidus.

Sido dis: in sedeo des exponitur.

Sidon fuit filius primogenitus Canaan: a quo dicti sunt sidones. et hinc ciuitas eorum in fenicia Sibon dicta est. unde hinc et hinc sidon donis patrum. et sidonia nunc puincia adiacens. unde sidonius nunc nunc sidonij interpretantur venudantes: vel lingua fenicium piscis dicitur sidon: unde a copia piscium sidon predicta ciuitas est dicta. et interpretatur venator vel venatrix. Bene. xlix. Pertingens usque ad sidonem. et p. d. do.

Sidonij in sidon vide.

Sidrach vide in anania.

Sidus a sedeo vel a sido dicitur hinc sidus deris. i. stella vel collectio stellarum in aliquo signo a simul sedendo. unde sidereus

rea retin res fideris: vel prinēs ad fidus. Et vt dicit *Prif.*
in. vi. li. a fidus deris dicit fidero ras. vnde cōpositū cōsi-
dero 7 defidero ras. vide in astrū.

Sifon. a sibilo las dicit h sifon fonis. i. tuba vl' poti' cōca siue
vas in quo mingeat: in quo cū vīna cadit facit sibilatū:
7 ideo ponitur pro sibilatu vīne: vel pro bombo. *Iuue-*
nalis: Effigiemq; de longis sifonibus implent. vel potest
hoc teneri in proprio sensu: nam huiusmodi vasa suppen-
debant mulieres ad simulachrū pudicie faciētes queq;
turpia in templo eius. Sifon etiam dicit vas quo vtunt
in oriente ad extinguendū ignē. 7 tunc cōponit a sufflo 7
fundo: q; aquas sufflando fundat.

Sigaliceus in sigalū vide.

Sigalinus na nū in sigalū est.

Sigaloni' nia nū in sigalū est.

Sigalū. a fige dicit h sigalū li penul. cor. qdā annona vñ fit
pessim' panis: pro quo qdā min' intelligētes solent pfer-
re filiginē. 7 dicit a fige qd est filētū vel filere: q; videt fil-
leri 7 taceri inter alias propter sui vtilitatē. vl' pōt dici a fil-
ligo. 7 inde sigalin' na nū penul. pdu. 7 sigilaceus cea ceū
7 sigaleus lea leū: 7 sigaloni' nia nū. vñ terra q; tali anno
na abundat dicta est sigalonia nie.

Sige dicit silentiū vel filere. vnde hoc figeū gei p montoriū
iuxta troiam. vnde figeus gea geū quod qñq; tantū valet
quantū troianus na nū.

Sigena ne genus piscis.

Sigillatim. i. expresse: a sigillū dicit: 7 pdu. la.

Sigillū. a signū dicit hoc sigillū li dimi. signū anuli: 7 illud
qd fit in cera līarū signū est sigillū. vnde sigillo las. i. sigil-
lū facere: vl' sigillo designare: firmare: claudere. 7 h sigilla-
tura re. filr dicit sigillū instrumentū. Sigillo cōponit: vt
7 sigillo las: dissigillo las. i. diuersis modis sigillare: vel sig-
gillū remouere. desigillo las. i. valde sigillare: vel sigillum
remouere. insigillo las. i. valde vel intus sigillare. resigillo
las. i. retro sigillū auferre: aperire: vel iterū sigillare. Et est
actiuū sigillo cū oib' suis cōpositis. Dic pnt moueri qdā
questiones prinētes ad theologiā circa sigillū 7 sessiois: 7
pmo qra' an interpres vel laic' audies cōfessionē in tpe
necessitatis vel mortis teneat celare pctā q; audit. Ad hoc
dico q; sigillū 7 sessiois cōpetit sacerdoti inqñtū est mi-
nister hui' sacri: qd nihil aliud est q; debitū 7 sessiois ce-
landi: sicut clavis est ptās absoluēdi. Tñ sicut aliqs q; nō
est sacerdos in aliquo casu participat aliqd de actu clauis
dū 7 sessiois audit propter necessitatē: ita etiā participat
de actu sigilli 7 sessiois: 7 tenet celare qñtis proprie sigil-
lū 7 sessiois nō habeat. Itē 7 sicut qri an sacerdos de li-
centia 7 sessiois 7 penitētis pctā qd sub sigillo 7 sessiois
h; possit alteri pdere: Ad h' dico q; duo sunt propter q; sa-
cerdos tenet pctā occultare. Primo 7 pncipaliter quia
ipsa occultatio est de eētia sacri: inqñtū scit illud vt de':
cui' vicē gerit ad 7 sessiois audiendā. Alio modo ppter
scādālū vitādū. Pōt aut penitens facē vt illud qd sciebat
sacerdos vt de': sciat etiā vt hō: qd facit dū eū licētiat ad
dicēdū: 7 ideo si tñ sacerdos dicat: sigillū 7 sessiois non
frāgit. debet tñ vitare scādālū dicēdo ne fractoz pdicti sig-
gilli reputet. Prelat' tñ nō pōt licētiare sacerdotē vt di-
cat hoc q; nō pōt facere vt sciat vt hō qd pōt ille q; cōfitef
Aduerte tñ q; sacerdotib' iminet pbatio si accusant q;
de licentia 7 sessiois reuelauerūt. Itē pōt qri vtrū illud qd
sacerdos scit p 7 sessiois 7 alio modo possit reuelare: Ad
h' dimissis multoz opinionib' pōt dici q; sicut vult frater
Thomas verior opinio est q; illud qd sacerdos sciat als
sine ante cōfessionē siue post cōfessionē nō tenet celare
qñtū ad id qd scit vt hō. Pōt enī dicere Scio illud: q; vi-
di beri: tenet tñ celare inqñtū scit vt deus: non enī potest
dicere Ego audiui hoc in cōfessione: tamē propter scan-
dalum vitandum debet abstinere de hoc loquatur nisi
necessitas imminet:

Signāter aduerbiū. i. eu: denter: aperte: a signo nas dicitur.

Signifer ra nū penul. cor. i. ferēs signum: a signū 7 fero fers

componitur.

Significātia in significo vide.

Significo casu care. i. facere signū: manifestare: notifica-
re 7 exprimere. vnde hec significātia tie. i. expressio: signifi-
ficatio: 7 designatio suppositi expssa. 7 significāter aduer-
biū. i. expsse: apte. vnde significāti' .i. expssi'. 7 forte inue-
nit significans tior tissim'. i. expssus fior finus. 7 hinc si-
gnificāter tius tissime aduerbiū. 7 hec significātia tie. Si-
gnifico cōponit: vt 7 significo. i. ppter pncipalē significa-
tionē secūdario aliqd dare intelligi: quō vbi cōsignificat
tps. Itē significare. i. fil' significare idem. Itē cōsignifica-
re. i. ex adiucto 7 nō p significationē 7 trahere qñ cū alio:
non p se significare quemadmodū conuictio: 7 aduerbiū
7 ppositio cōsignificant. 7 corripit si. 7 componi videt-
tur a signū 7 facio cis.

Signo. a signū quod est nota: ostentū: vexillū: dicitur signo
nas nauis mare. i. signū facere: vl' signo designare: expm-
ere: ostēdere. vnde signāter aduer. Signo cōponit vt assigno
nas. i. aliqd alicui assignare qd debet facere vel habē. Lō
signo nas. i. fil' signare. designo nas. i. valde signare: distin-
guere: vel signū frāgere 7 remouere: apire. 7 est tractū ab
illo qui signū 7 sigillū frangit: 7 ita aperit litteras 7 mani-
festat: 7 ideo designare dicitur aperire: manifestare. Un
Doza. Quid nō ebrietat designat: aperta recludit: Presh-
gno nas: resigno nas. i. iterum signare: vel signū auferre: 7
aperire: vel retro signare: reddere: restituere. et est actiuū
cū oib' suis cōpositis.

Signū ni nota: ostentū: vexillū.

Silen in silua exponit.

Silensis cōponit in qrtā parte in ca. de allotheca.

Silenos in scelenos exponit.

Silentiū tij in fileo exponit.

Silentiari'. a silentiū dicit h silentiari' rij q; in palatio vl' alibi
silentiū inducit: 7 est nomē dignitatis.

Sileo les lui lere. i. tacere. s; filere referē ad vocē inarticula-
tā vl' mutā. tacere vō ad articulatā. Et inde h silentiū tij. et
vt dicit filētū nihil est: s; vbi vox nulla est dicit eē filētū
Sifr tenebre nihil sunt: s; vbi lux nō est tenebre eē dicunt-
tur. Itē a fileo dicit fileo scis inchoa. Sileo cōponit: vt
dissileo les. i. diuersis modis filere: vel loq. resileo les: sub
fileo les: 7 fileo les. Itē cōponit: vt 7 sulo lis. Sileo 7 eius
cōposita neu. sunt ppter 7 sulo pro interrogare: qd est acti-
uū. 7 caret sup. 7 cor. hāc syllabā si: quā 7 sulo mutat in su.
Un Qui. de reme. Qui filet est firm': q; dicit multa puelle
Vide etiam in taceo ces.

Silex. a salio lis dicit filer cis incerti ge. q; ab eo saliat ignis. 7
est filer lapis dur' q; focari' dicit. 7 cor. si. Un Virgi. in. vij
Enei. Strabat acuta filer pncipis vndiq; saxis. Itē cor. penl.
gti. 7 hinc filicin' na nū penl. pdu. i. petrosus. 7 filice' cea
ceū. i. res filicis: vel de filice existens.

Silicem'. Silex cōponit cū cerno: 7 h silicem' ni qd 7 h sil-
licem' dicit. i. moribūdus. i. filis mortuo: qñ filices cernēs
i. sepulchrū. Vel dicit silicem' senex: ver': incuru' ppter
senectutē: vicin' morti: q; 7 siderat 7 cernit filicē sepulchri
vel q; ppter curuitatē cernat terrā 7 filices. Itē silicernus
ponitur qñq; pro firmo 7 duro vt filer: vt in phisiologo.
Denuo si peccas silicernus extas.

Silicinus in filer est.

Siliceus cea ceū de filice: a filer dicit.

Siligineus nea neū in filigo est.

Siligo. a seligo gis dicit h filigo gnis quoddā gen' tritici: q;
fit selectū ab alio. nā in pane ei' spēs est pncipua. vñ qñq;
tenuissim' 7 purissim' flos farine dicit filigo vnde fit no-
bilissim' panis: 7 pdu. li. Un *Iuuenalis:* Sed tener 7 ni-
ueus molliq; filigine fact'. vnde filigineus nea neū ad fil-
liginē prinēs: vel de filigine factus.

Siliqua. xilon grece latine dicit lignū. 7 cōponit cū licon
qd est dulce: 7 dicit filicon: vel filiqua filique: vt latini di-
cūt corrupte: qñ xilicon quedā arbor sic dicta q; ei' ligni
fluctus sit dulcis. vnde hec filiq; dicit fruct' ei' q; colligit

ad opus porcorum: et filiqua est vigesima quarta pars solidi ab arbore cuius semen est nomine tenes. Siliqua etiam est quoddam genus leguminis quod porci in Aethiopia comedunt. Et siliqua etiam est folliculus cuiuslibet leguminis et purgamenti: et cor. li. et si. Unum in. xv. ca. Luce legitur: Et cupiebat implere ventrem de siliquis quas porci manducabant. ubi dicit Ambrosius. Siliqua genus est leguminis sonoris folijs et vacuis: quod magis ventrem onerat quam reficiat. unde etiam recte signat scientias seculares: vel carmina poetarum suauitate sterili resonantia: inflantes magis quam reficientes. Item Hieronymus in originali dicit: Possim aliter quidem siliquas interpretari. Demonibus est: carmina poetarum singularis scientia hereticorum: pompa verborum: he omnes sua suauitate delectant: et dum aures versibus dulci moderatione currentibus capiunt: animum quoque penetrant: et pectoris interna deuincunt. verum ubi cum summo studio fuerint ac labore perlecta nihil aliud nisi inanem sonum et sermonum strepitum suis lectoribus tribuunt. nulla ibi satietas veritatis: nulla iustitie refectio reperitur. studiosi eorum in fame virtutum perseverant. Uide in philosophus et in noctua.

Syllaba. syllaba in grece latine dicitur comprehendere. unde hec syllaba hec comprehensio litterarum. et hinc syllabicum ea cum. unde syllabico cas. i. facere syllabas vel coniungere litteras. Item a syllaba dicitur syllabo bas. i. syllabicare. unde syllabatim. i. syllabacatim aduer. Syllaba componitur cum monos quod est unum: et dicitur monosyllabum ba bun. i. unum syllabe. Item cum dis bis tris: et dicitur dissyllabus ba bu: et bisyllabum ba bu. i. duarum syllabarum. trissyllabum ba bu. i. trium syllabarum. et scribitur per geminum s. Item a syllaba componitur tetrasyllabum ba bu. i. quatuor syllabarum. pentasyllabum ba bu. i. quinque syllabarum. hexasyllabus ba bu. i. sex syllabarum. heptasyllabum ba bu. i. septem syllabarum. Decasyllabum ba bu. i. decem syllabarum. Polisyllabum ba bu. i. plurium syllabarum. et hinc monosyllabicum ea cum et cetera. et hinc aduer. monosyllabice: et sic de alijs predictis. predictum est etiam in prima parte de syllaba.

Syllabico cas in syllaba est: et corripit bi. De syllabica adiectione dictum est in tertia parte ubi egi de figura compositionis nominis.

Syllogismus. a syn quod est compositio: et logos sermo componitur huiusmodi syllogismus mihi quasi collectio et coniunctio sermonum. unde syllogisticus ea cum. et syllogizo cas. i. concludere: et proprie syllogizatio vel syllogismos facere secundum Dug. Et scribitur compositio per duo l: et sic mutat n in l in syllogismum. Aliquam autem subtrahit unum l: ut prima sit breuis: sicut in omittito per. Et scias quod syllogismus est oratio in qua quibusdam positis necesse est aliud accidere per ea que posita sunt: ut Omne animal est substantia: omnis homo est animal: ergo omnis homo est substantia: et hoc totum est oratio quedam in qua quibusdam positis. i. premissis duabus propositionibus: necesse est per ea aliud sequi. i. conclusionem. Quis ergo syllogismus constat ex tribus terminis: et duabus propositionibus: quarum prima vocatur maior: secunda vero minor.

Silua vel silve fons est ad radicem montis syon: qui non iugibus aquis: sed incertis horis ebullit: et per terram concauam et antra saxi durissimi cum magno venit sonitu. Uide etiam in probatica.

Silua. a xilon quod est lignum dicitur hec silua ue quasi xilua: quod ibi ligna cedant. vel dicitur a silen quod est vastitas vel silentium. inde silua ubi sunt loca vasta et deserta et silentio plena. vel silua est spissum nemus et breue. Silua etiam interdum dicitur et fructuose arbores et inde fructuose. unde siluosus factus sum id est siluis plenus.

Siluestris. a silua dicitur hic et hec siluestris et hoc siluestre id est res siluestris: vel ad siluam pertinens. De hoc etiam vide in campestre.

Siluius uis filii fuit Enee: et dicitur a filua: quod natus fuit in siluis.

Silurus. a fileo les dicitur huiusmodi silurum ri parum et minutum piscem. Iuuenalis: Fracta de merce siluros.

Siluula le dimi. parua silua.

Sima interpretatur curuum. unde et huiusmodi figura c vocatur apud grecos sima quasi simum: et representat apud nos huiusmodi elementum s. et hic si-

mus ma mi. i. curuus. et proprie simus est qui nasum habet recuruum sursum. unde hec simia mie: quod nasum sic habet recuruum. unde simius mia mi. i. ad simiam pertinet: vel similis simie.

Symmachus. a syn quod est compositio et machia pugna componitur huiusmodi symmachus chi penit. cor. i. copugnans. unde huiusmodi symmachia chie. i. copugnatio.

Symbolum est collectio sermonum in consilio: vel pecuniarum. unde in puer. xxiii. Dantes symbola consistunt: et componitur a syn. i. compositio: et bolus. i. morsellus: quod quilibet ponit ibi morsellum suum. i. particulam. Pater vero dicit: Symbola proprie dicuntur quoniam a diuersis precijs continentur in unum: ut et diuini inde patet. Sic nota quod secundum theologum nomen symboli similitudinem et collectionem importat: unde a quatuor collectionibus nomen symboli imponitur. Primo a collectione multorum hominum in unam fidem. Secunda a collectione predicatum fidem: quod omnes apostoli collecti hanc regulam fidei ediderunt: ita quod unusquisque quod suum erat apposuit. unde ut tactus est symbolum dicitur a syn et polus: quod quilibet posuit ibi bolum suum. i. particulam. Tertio quod ex diuersis locis sacre scripture colliguntur ea que credenda sunt: ut in promptu habeantur. Quarto quod omnia beneficia nobis diuinitus collata ibi colliguntur. Unum Dio. in. iiii. ca. eccle. ier. dicitur quod religionis symbolum congruenter potest appellari hierarchica eucharistia quasi bona gratia. Et si quis dicat: videtur quod articuli fidei non debuerunt colligi in symbolo: sicut credo in unum deum: quod tota fides sufficenter per totam sacram scripturam instruitur: et sic superfluum fuit symbolos vel symbola concedere.

Dico quod oportuit ea que in diuersis locis tractata sunt sacre scripture in unum locum colligi ut una fides magis in promptu haberetur. Et scias quod tria sunt symbola. scilicet apostolorum quod dicitur in matutinis: in prima: in completorio. Item nicenum quod dicitur in diebus octiduanis post euangelium. Item athanasium quod dicitur in prima in octiduanis diebus alta voce. Et si quis querat quare symbolum apostolorum dicitur sumisse in prima et in completorio: alia vero duo dicuntur alterum unum post euangelium. alterum sicut Quicumque vult saluum esse: in prima. Rursus deo: Symbolum apostolorum fuit editum quoniam fides non erat pro palata: et ideo in secreto dicitur: et quod editum fuit ad proponendam fidei doctrinam: ideo quotidie dicitur in matutinis: et in prima: et in completorio: quasi in principio diei et noctis: in signum quod omnia nostra operatio a fide debet accipere initium: et quod per ipsam contra aduersa et in prosperis pretegimur. Alia autem symbola edita fuerunt tempore fidei iam pro palata: et ideo publice cantantur. Et quod non ad proponendum fidem sed ad defendendum vel ad elucidandum edita fuerunt: ideo nunc non in singulis diebus dicuntur: sed in illis in quibus homines maxime ad ecclesiam venire consueverunt: et in quibus fit aliquod solennizatio de his que ad articulos fidei pertinent. Et quod symbolum nicenum editum est ad manifestationem fidei: dicitur statim post euangelium quasi expositio ipsius. Symbolum autem athanasium quod contra hereticos editum est in prima dicitur quasi iam pulsus hereticorum tenebris. Sed potest queri. Hoc symbolum proponitur ut regula fidei cuius actus est assentire. sicut sicut dicit Augustinus in epistola ad Hieronymum. solis apostolis et prophetis est huiusmodi bonorum exhibendum: ut quicumque dixerunt hec ipsa vera esse credantur: ergo post symbolum apostolorum non debuerunt fieri alia symbola. Ad hoc dico quod presertim alia symbola post apostolos edita fuerunt nihil de suo apposuerunt: sed ex sacris scripturis ea que addiderunt excerpterunt. et quod quedam difficulta sunt in illo symbolo apostolorum: ideo ad eius explanationem editum est symbolum nicenum quod diffusum fidei quo ad aliquos articulos presequitur. et quod quedam implicite continebantur in illis symbolis que oportebat propter insurgentes hereses explicari: ad id editum est symbolum athanasium que specialiter contra hereticos se opposuit. De articulis autem fidei habes in fides.

Simia mie in sima est.

Simila. a similis dicitur huiusmodi simila le flos tenuissime farine que et similago dicitur et pollen vel pollis: et cor. mi. Unum in Aurora Sed simula spergat oleo sartagine fritam et cetera.

Similagineus in similago est.

Similago ginis se. ge. id est est quod simila. vel similago dicitur genus frugis. et pdu. la. unde similagineus nea neu de simi-

lagine existens: vel ad similaginem prinēs. Eccle. xxxix. Pa-
nis similagine. Alexander dicit: Nec similia de qua supra
similago figurat.

Similis a sim^o dicitur h^o et h^o similis et h^o le. et compas: ut simi-
lior lim^o. vñ filr lius lime aduer. et h^o similitudo dicitur. vñ fili-
tudinari^o ria riu^o p similitudinē loquēs: vel ad similitudinē pri-
nens. Et cōponit: vt cōsimilis: dissimilis: p^o filis le. i. valde
filis. et oia comparat. Et a filis d^o similo las. i. facere simi-
lem: vel eē: vel repñtare. et cōponit: vt assumilo las. i. valde
filare. et ab similo las. i. dissilare: cōsimilo las: dissimilo las
in similo las. i. valde filare. Siso et ei^o cōposita sunt actiua
Inuenit etiā assumiloz laris depo. in eodē sensu in quo et
assimilo. et cor. mi similis et similo: simillimus tñ p du. mi
positione: qz scribit p duo l. format enī a similis remota
is et addita linus. Et scias qz cum dicit filis illi: refert ad
vultū. sed similis illius refertur ad mores. **Propha:** Quis
similis tui in dijs dñe?

Simillim^o ma miū in similis exponit.

Similo las in similis vide.

Simius mia miū in sima vide.

Simma me. i. camera p duo m. Unī in vita bñ siluestri Tar-
quinio in simma pādēte: vltio diuina manifesta est. vbi
quidā corrupte legāt sima: et dicit a sima curuū.

Simmista. a simma d^o h^o et h^o semista ste. i. camerari^o. vñ in
uenit David simmista dñi. Uel simmista cōponit a syn
qō est con: et mista ste qō est secretari^o: vel mysterij actor.
inde simmista. i. cōsecretari^o misterij.

Symon. Symo onis fuit propriū nomen cuiusdā rustici a
Teretio introducti: q dicitur est symo qñ cōpugnās a syn
quod est cō: et machia pugna: qz cū alijs seipm refrenādo
pugnabat. et pducit o in obliqz ad differentiā nois apli
quod cori. in obliquis. Itē propter eandē differentiā re-
tinet n in noie apli: sicut est ibi apud grecos. s. symon: s; a
noie rustici expellit: et dicitur symo. Itē symo vel symon
dicitur est quidā magus qñ cōpugnās: qz cū aplis dei pu-
gnabat. Itē simon dicitur est petrus apls qñ cōpugnans:
qz tra vitia et pctā pugnabat. Uel simon hebraice latine
interpretat audiēs vel obediēs. et eadē causa ali^o apls di-
ctus est simon. sed ad distinctionē simonis petri dicitur est
simō chananeus: de vico galilee chana: vbi dñs mutauit
aquā in vinū. Ipse enī est q in alio euāgelista dicitur est zel-
otes. Chana quippe zelus interpretatur. vnde zelotes. i.
emulator. vñ idem est zelotes quod chananeus. interpretat
etiā simon ponēs tristitiā. Predicta bene oueniūt vtriqz
simoni: petro videlicet et simoni chananeo fratri iude et ia-
cobi minoris: qz vterqz eoz habuit obediētā pceptoz p
executionē: tristitiā afflictioz p passionē: zelū animarū
per constantem feruorem.

Simonia est studiosa cupiditas vel volūtas emēdi vel ven-
dendi aliqd spūale. Dicitur aut simonia a simone mago pri-
mo in nouo testamēto hui^o sceleris inuētoze: quia voluit
emere gratiam spūscī a scō petro. sicut et giezi in veteri tes-
tamēto voluit vēdere gratiā sanitatis. i. sanitatē gratis da-
tā naaman syro. vñ proprie venditor spūaliū dicitur giezi
a giezi. emptor vō simoniac^o dicitur a simone. vsu tñ vterqz
dicitur simoniac^o. Cōmittit autē simonia trib^o modis. s. p
mun^o a manu: ab obsequio: a lingua. primū est pecunia:
secūdū seruit^o debite impensa: tertū fauor. Unī dicit Bre-
go. in. ix. moral. tractās illud Job: Verebar oia opa mea
Tres inqt sunt acceptiōes munerū ad qz fraude festinat
Est enī mun^o a corde: a lingua: a manu. Mun^o a corde ē
capta grā a cogitatiōe. Mun^o ab ore est glia p fauorem.
Mun^o ex manu est pmiū p dationē. S; iustus quisqz ab
oi munere man^o excutit: qz in eo qō recte agit nec huma-
no corde inanē gloriā nec ab ore laudē: nec a manu datio-
nē recipere qrit. S; pōt qri: Absolutio quoddā sacrale ē:
s; qdā accipiūt pecuniā vt ab excōicatiōe absoluāt: igif li-
cet spūalia vēdere et dare pro tpalib^o. Ad h^o dico qz p ab-
solutione non debet exigi pecunia: s; tñ ei q absoluit pōt
imponi pena pecuniaria. vñ nō licet aliqd exigere qñ pro

precio absolutiōis: s; qñ pcti pena: in qno tñ cauendū est
ne talis exactio magis cupiditati qz correctioni ascribat.
Itē scias qz facere pactionē de missa celebranda simonia
est semp. Si tñ nō h; alios sumpt^o et nō teneat ex officio
missam cantare pōt accipere denarios sicut cōducticij sacer-
dotes faciūt nō qñ precii missae s; qñ sustentamentū vite.
Itē qz oīo ē maxime spūal: s; aliqz pōt dare pecuniā bo-
nis viris vt ozēt pro eo. Preterea religiōis stat^o quoddā
bonū spūale ē. s; in quibusdā monasterijs p̄cipue monias
liū exigif aliqd ab eis q ibi recipi debent. ergo licet spūa-
lia dare pro tpalib^o. Ad h^o dico qz oratio spūalis est: vnde
nullo modo debet sub precio poni. nec illi qui dant pecu-
niā paupib^o vt pro eis ozent orationē emūt: s; aias paupe-
rū alliciūt ad ozādū pro se: et eos sibi faciūt debitozes. Ad
secūdū qñtū dicēdū qz qñ possessiōes alicui^o loci religiosi
nō sufficiūt ad sustentandū plures: tūc pōt exigi ab eo q in
illo locovult deo seruire nō qñ p̄ciū religiōis s; vt habeat
monasteriū vñ posset ei puidē: si iō nō cōmittit simonia.
Si aut sine gramamine ecclesie pōt accipi: simonia est ali-
qd pro receptiōe exigere. Itē scias qz licet magistris vē-
dere labores suos: s; nō sciaz siue veritatē q spūalis est. vñ
dicit puer. xxij. Noli vēdere sapiētā et doctrinā et intel-
ligētā. Nota h^o qz cū sacra cōtineāt et causent grāz nō pñt
licite vēdi vel emi. et h^o triplici rōne. Primo qz dispēsator
sacri nō est dñs: s; minister sacri. Emptio aut debet fieri
a dño rei. Secūdo qz p̄ciū emptiōis ponit qñ mēsurā ad
equans illud qō emif. vñ a mensurādo numisma d^o fm
p̄hm in. v. et h. Dñs aut nō pōt cōmensurari alicui corpor-
rali bono. vñ iniuriāz grē facit q sacra grē vēdit aut emit.
Tertio qz grā ex h^o nomē accepit q gratis dat. vñ rōnez
facit q sacra grē qñ venalia tractat. Uide etiā in simonia-
cus: et in elemosyna: et in acceptio. Item scire te volo qz
nullus licite retinere pōt illud qō vō volūtate dñi acquisi-
uit. Puta si aliqz dispēsator de reb^o dñi sui daret alicui
vō volūtate et ordinationē dñi sui: ille q accipet licite reti-
nere nō poss; dñs aut eccliarū cui^o plati sunt dispēsator
res et ministri ordinauit vt spūalia gratj darent fm illud
Mat. x. Gratis accepistis gratis date. Et iō q munerj iterj
uētū spūalia quecūqz assequūt: ea retinere nō pñt. In sup
aut simoniaci tā vēdētes qz emētes spūalia et etiā media-
tozes alij penis puniōnē. s. infamia et depositiōe si sint cler-
ici: et excōicatiōe si sint laici: vt habet in p̄ma qōne. j. ca.
siqz eps. Itē scias qz nec ppter p̄ceptū ei^o nec ppter ex-
cōicatiōē debet aliqz recipere ordinē ab epō quē scit si-
moniace p̄motū. et si ordinē nō recipit ordinis executio-
nē. Et si ignoret eū eē simoniacū: s; indiget dispensatione
qñis qdā dicāt qz si nō pōt eū pbare eē simoniacū debet
obedire recipiēdo ordinē: s; debet exeq sine dispēsatiōe.
s; absqz rōne h^o dicit vt dicit frater Thomas: qz nullus de-
bet obedire alicui ad cōicandū sibi in facto illicito. Ille
aut q est ipso iure suspensus: et quo ad se et quo ad alios il-
licite cōfert ordinē. vñ nullus debet sibi cōicare recipiēdo
ab eo ordinē quacūqz ex causa. Si aut ei cōstat nō debet
credere pctm̄ alteri^o. et ita bona cōsciētia debet ab eo ordi-
nē recipere. Si aut eps sit simoniac^o aliquo alio modo qz p
p̄motionē suā simoniace factā pōt ab eo recipere ordinē si
sit occultū: qz nō ē suspensus quo ad alios s; quo ad seipm
tñ. Itē nota qz quo ad deū sola volūtas facit simoniacū:
sed quo ad penā ecclesiasticā exteriorē nō punif vt simo-
niacus vt abrenunciare teneatur: sed debet de mala intē-
tione penitere.

Simoniacus. a simonia dicitur simoniacus ca cū qui facit si-
monia. et simonic^o ca cū penul. cor. in eodē sensu qō magi-
deriuat a simon onis. Itē a simone dicitur sunt qdā hereti-
ci simonici. Di dicitur creaturā a deo nō esse: sed a virtute
qdā superna creatam.

Simonides dis penul. cor. poeta qdā fuit lyric^o. vñ simoni-
da metra. David etiā dicit^o ē simonides. Unī dicit Hiero.
in epla ad Paulinū. ca. vij. David simonides nr: qz. s. lyri-
ce scripsit apud hebreos: sicut simonides apud grecos.

- S**imphonia. a syn qd est cō et son^o quod est son^o cōponit. h^o simphonia me. i. cōsonātia vel cōcordia sonoz vl vocū: vñ p cōpositionē a simphonia. i. cōsonātia. Itē simphonia dī quoddā instrumentū ppter cōsonātiā. vnde simphoniae^o ca cū. et h^o et h^o simphonista ste canēs cū simphonia. et simphonizo zas cū simphonia canere. et acuit ni. Uel vt dicit Pap. simphonia vulgo appellat lignū cōcauū ex vtraqz pte extensa quā virgulis hincinde musici feriūt. Sitas in ea grauis et acuti ex cōcordia suauissim^o cant^o. In Luca aut ca. xv. vbi dī Audiuit simphoniā et chorū: dicit glo. Simphonia est diuersarū etatū et virtutū velut variarū chorarū indiscreta cōcordia. Hiero. dicit qd simphonia cōsonātia exponit i latinū. Uel dicit qd son^o simphonie fit in cōgregatiōe. Chori aut son^o fit in cōcordia multarū vocū. vñ simphonia signat gaudiū de reditu pctōris. Choz^o vō signat gaudiū de cōsono statu btōz: vel fm Hiero. cōcorz in dei laude concert^o ex h^o vocabulo simphonie signat. et acuit ni simphonia.
- S**imphonides dis penul. cor. dicit^o est David a musico in instrumento qd est simphonia. Uñ dicit Hiero. in epla ad Paulinū. ca. vij. David simphonides nī. Dic etiā dicit^o ē simonides vt dixi in suo loco.
- S**imphonista ste in simphonia est.
- S**imphonizo zas in simphonia vide.
- S**implex. plica cōponit cū sine: et dicit^o h^o et h^o et h^o simplex plicis qñ sine plica vel partūz varietate. et cor. pli. et compaf simplex cor. cissim^o. vnde simpliciter eius cissime aduer. et h^o simplicitas tatis. Itē simplex in bona parte aliqñ sumit. i. sine plica malicie: sine duplicitate: pur^o. Uñ de iob dicit^o: Erat vir simplex et rectus. Simplex in effectu: et rectus in intellectu. Et Grego. in homel. penthecostes dicit^o Neqz enim placet deo aut simplicitate sine zelo: aut zelus sine simplicitate. hinc ipsa veritas dicit: Estote prudētes sicut serpētes: et simplices sic colūbe. Qua in re notādū est qd discipulos suos nec de colūba sine serpēte: nec de serpēte sine colūba voluit dñs amonere: qñten^o et colūbe simplicitatē astutia serpētis ascēderet: et serpētis astutiā colūbe simplicitas tēperaret. Hinc Paulus ait: Nolite pueri effici sensib^o ecce prudētia serpētis: s; malicia paruuli esto: te: ecce simplicitas colūbe. Itē a sine et plica cōponit simplus pla plū. et differt a simplici: qz simplex ē qd caret pte s; simplū est qd habet oēs partes eiusdē generis et eiusdē spēi et nature: vt elementū ignis simplū est: quia quelibet pars eius ignis est. et quicqd cōstat ex partibus eiusdem generis cū toto simplū dicit^o. Itē simplū qñ tantū dē. i. nō duplū vel triplū zc. vt cū dicit^o Hoc ē duplū illū vel triplū et hoc est simplū.
- S**implus pla plū in simplex est.
- S**impfalma. a syn qd est cō et psalm^o cōponit h^o simpfalma matis: vel bec simpfalma me. i. cōsonātia psalmi: vel vocis copulatio in cantando.
- S**imul aduer. cōgregādi. i. vna: pariter: in eodē loco: vel in eodē tpe. Sil et qñqz ponit p postqz. Luca. Stat sil a prima descēdit origine mūdi: Lausarū series zc.
- S**imulacrū. a simulo las dī h^o simulacrū cri penl. cor. i. ymagō efficiēs: qñ assimilans aliud qñ sit.
- S**imulac. i. postqz. Qui. de fasti li. ij. Que simulac tenuit in terne stagna sororis. Doza. in ser. q incipit Ambubatarū: Jupiter exclamat simulac audiuit zc.
- S**imulo. a sil vel silis dicit^o simulo las. i. repñtare: et ppe falso fingē: et ppe fingere se scire qd nescit: vel eē qd nō est Simulo cōponit: vt assimulo las. i. valde simulare: ab simulo las. i. dissimulare. Consimulo las. dissimulo las. i. diffiteri: negare: inficiari se scire vel esse qd scit vel est. vñ solet dici. Simulo qd nescio vel qd non sum. Dissimulo qd scio vel qd sum. Insimulo las et insimuloz laris inuenit in eodē sensu in depon. ge. Simulo las et cōposita ab eo sunt actiua fm Hug. Et in Grecis. dī: Qd nō sum simulo: s; dissimulo quod ego sum. Et Pap. dicit: Simulam^o ignota: dissimulam^o nota.
- S**imultas. a simulo las dicit^o bec simultas tatis. i. discordia lis: inimicicie: contentio: dolus: et proprie latens odium. Leo papa: Lessent odia: deficient simulates: omnia xpi membra conueniant.
- S**imultū. a simultas dī h^o simultū ti qdā vñmis i cornib^o arietū: qd facit eos cornupetare. vñ simulto tas. i. inimicos faciē et fugare: vel sectare: et odia habere.
- S**imus in sima vide.
- S**in cōiunctio causalis vl cōfirmatiua. Itē syn grece latine cō vel simul signat. Itē syn quidā locus est in deserto: qd et syna dicit^o. Et interpretat^o syna mādatū qz legē ibi suscepit et acuit in fine.
- S**yna in syn vide.
- S**ynagoga interpretat^o cōgregatio: et est pprie iudeoz. et dī a syn qd est cō et goge qd est cōgregatio vl cōgregare. inde synagoga. i. cōgregatio. Syna ecclia. i. cōgregatio: cōuocatio interpretat^o. Uide in ecclesia.
- S**ynalimpha est qdā spēs metaplasmi: de qd dixi in q̄ta pte in ca. de metaplasmo.
- S**inapis. napus cōponit cū filis: et dī h^o sinapis: qz folijs fit napo filis. vnde h^o sinapi indecli. pro semine illi^o berbe: et cōfectiōe illi^o berbe qd fit ex illo. et inde sinapic^o ca cū penl. cor. et pdu. na. sinapis. Uñ quidā: Sinapis cerebzū s; purgat pectus Isopus.
- S**ynaxis. synaxis grece solēnitas latine cōuet^o dī a syn qd est cō: et axis qd est psalm^o: qñ psalmoz cōcurus.
- S**yncathegorema. a syn et cathegorema cōponit h^o syncathegorema tis. i. cōsignificatiuū. et pdu. penl. nti. s; cor. penl. gti. vñ ptes orōnis alie a noie rōbo dicunt^o syncathegoremata. i. cōsignificatiue fm dialecticos.
- S**incer^o ra nī: et h^o et h^o sincer^o et h^o re in eodē sensu. i. sine cera sine mollicie: sine flexibilitate. s. pur^o: cōstās: firm^o: mūd^o: sine vitijs. et cōponit^o syncerus a syn et cera. qd cōponit cū tā et qz: vt tāsyncer^o qñ syncer^o. Laueat ergo sibi quilibet i accētūando h^o oia. h; enī vtrūqz acutū accentū sup penul. est enī penul. pdu. in vtroqz. Qz aut in syncer^o penl. pdu. ca^o p; p Doza. in fine secūde eple: Syncerū nisi vas qcqd infundis acescit. Qz vō in synceris penul. pdu. ca^o liquet in illo vsu Virgiliū in momozeto: Subsedit syncere foza minibzsqz liquat^o Emūdata ceres. Nō aut pōt dici qd ibi syncere sit aduer. a syncer^o ra rū. falsus enī eēt vsus. s; est terminatio neu. ge. hui^o nois synceris. et ponit^o ibi aduerbialiter fm quosdā: s; meli^o ibi legit^o noialiter. Qz aut eē syncer^o vel synceris qñ sine carie etymo. est: ita dicit^o Hug. Magister aut Bene. dicit^o Syncer^o pdu. e ante r: qd qdā dicit^o posse corripī si componat^o a syn et carie. nos vō dicit^o mus qd media nunqz pōt corripī siue dicas syncerus siue synceris: qz nunqz inuenit^o in aliquo bono auctore nisi lōga. nec cōponit^o a cera vel carie: s; a syn qd est con: et chere qd ē salue. inde syncerū. i. saluū: qñ ex toto saluū et absqz macula: ita vult magister Bene. S; qdā glo. sup illud ad Phil. j. Sitis synceres: dicit. i. sine opib^o corruptiōis. et sic videt^o glo. illa velle qd synceris componat^o a sine et carie: et sic penul. tunc corripet. Ad h^o dico qd cū dicit^o synceris qñ sine carie: vel sine corruptiōe: etymo. est nō cōpositio. vñ nō recipim^o illū versum: Synceris a carie: s; syncer^o sine cera. His visis dico qd syncer^o siue synceris: siue cōponat^o a syn et cera: siue a syn et chere qd magis mihi semp placet pdu. penul. Uñ qdā: Res est sincera res synceris quoqz pura. Cū aut dī synceris qñ sine carie etymo. est: sicut fm Grego. obrizū dī qñ obrude aurū: et est etymo. qz obrude cor. penl. s; obrizū eā pdu. Syncer^o etiā et synceris cōpaf rior rissimus. vnde syncere vel synceriter ruis rissime aduerbiū. vnde synceritas tatis. i. puritas sine fermento malicie et nequitie.
- S**inciput sincipitis anterior pars capitis. vnde versus: Sinciput anterior pars capitis dī eē. De h^o dictū est in caput.
- S**yncopa est quedā spēs metaplasmi: de qd dictū est in q̄ta parte de metaplasmo. Et a syncopa dicit^o syncopo pas. i. syncopam facere.

S yncretis q̄dā tropus. Uide in q̄rta parte in ca. de tropis.
S ynchronō acut in fine. Vero. in plogo Osee. Et Osee syn-
 cronon Esaie. j. etēporane. nā synchronon. i. vni⁹ t̄pis. z cō-
 ponit a syn q̄d est cō vel fil: z cronō q̄d ē t̄ps q̄si vni⁹ t̄pis
 v̄l fil in eodē t̄pe. nā fm̄ Hiero. Esaias z O see eisdē t̄pib⁹
 prophetauerunt.
S ynderis dicit pars supior rōnis. Uide in sciētia.
S yndiasinos est eadē figura cū antitheta.
S yndon domus fe. ge. dicit lineū amictoriū mulierum quo
 humeri opunt. z q̄nq; simpliciter dicit pro lineo p̄ano.
 Mat. xxvij. Et accepto corpore Joseph inuoluit illud in
 syndone mūda. z cor. penl. gti. Uñ in Aurora: Qua vesti-
 tus erat syndone: nudus abit.
S ine v̄bū est impatiui modi de fino nis: z cor. si. Itē sine ē
 p̄pō. z differt sine q̄n p̄ponit z postponit casuali. p̄posita
 enī grauiat vtreq; syllabe: vt sine timore. postposita penl.
 acut: vt Te sine nil altū. Ex hoc p̄z q̄ ozeten⁹: pubeten⁹: z
 oſilia acut te. De h̄ dixi in secūda parte vbi egi de cōpo-
 sitis a tenus.
S inedra est idem quod concessus vt habet in historijs sup
 Hen. ij. vbi tractatur de edificio templi ca. de atrio mun-
 dorum zc.
S ynthesis exponit in q̄rta pte in ca. de colorib⁹ rhetozicis.
S ingillatim. i. singulariter: p̄ singulas vices: p̄ vniūq; se
 paratim. Et dicit singillatim q̄si singulatim a singul⁹ la lū
 q̄d est vn⁹: v̄l a singul⁹ q̄d est vnic⁹. Dug. v̄o dicit q̄ a sin-
 gulus dicit singulatim aduer. discretiui. i. p̄ singulos. p̄
 quo q̄dā dicit singillatim: s; male fm̄ eū. Prif. etiā in tra-
 ctatu de aduerbijs dicit: A singulus singulatim. Ad h̄ di-
 co q̄ fm̄ formationē videt esse dicendū singulatim: sicut
 ab ostio ostiatim. Potest nihilomin⁹ dici singillatim p̄
 singulatim. z hoc cōmunis vsus approbat. Uñ prophā:
 Qui finxit singillatim corda eozū. i. animas: quia de⁹ ani-
 mas singulozū creando infundit: z infundendo creat fm̄
 Augu. Item in symbola athanasij: Quia sicut singulatim
 vnamquāq; personā deum aut dñm confiteri christiana
 veritate compellimur.
S ingraphus in chirographus exponit.
S ingularis. a singulus d̄r h̄ z h̄ singularis z h̄ re. vñ singu-
 lariter: z h̄ singularitas tatis. Uide etiā in thomas.
S ingulatim in singillatim est.
S ingultio tis tui tire. i. p̄trahē sp̄m z anhelitū cū difficulta-
 te. z debēt facē sup. singultitū: facit aut singultū. vñ singul-
 to tas frequē. hinc singult⁹ tus p̄tractio anhelit⁹ cū diffi-
 cultate. Uel fm̄ medicos singult⁹ est son⁹ violēte cōmo-
 tionis ozis stomachi ex fumosa ei⁹ dispositiōe pueniēs.
 vñ singultosus sa sum. i. singultib⁹ plen⁹. z singultū aduer.
 Singultio z ei⁹ cōposita siq; h̄z sūt neu. fm̄ Dug. Pap. v̄o
 dicit: Singult⁹ suspiriū viscerū: pullus: plozatio: gemit⁹:
 tristitia planctus.
S ingultus in singultio est.
S ingulus. a signo nas d̄r singul⁹ la lū. i. vn⁹ v̄l vnic⁹. s; i plu-
 rali accipit distributiue. vñ singuli comedūt. i. sepatiz q̄li-
 bet p̄ se: vn⁹ z vn⁹ p̄ se. Et a singul⁹ d̄r singulo las. i. singu-
 los facere: vnū z vnū p̄ se diuidere.
S inisterius in sinistra est.
S inistern⁹ in sinistra est.
S inistra. a fino nis d̄r h̄ sinistra stre qz rē fieri finat. Qz aut
 d̄r sinistra q̄si sine dextra etymo. est. vñ sinister stra strū: z
 sinister stera sterū. i. a pte illa: vel mal⁹: s; nocu⁹. Et cō-
 parat sinisterior finistim⁹: q̄d regularit debēt eē finistery-
 rim⁹. z a sinister d̄r finisteri⁹ z finistern⁹ na nū. i. p̄ finistā
 dicit⁹: vel q̄ sinistra v̄tis pro dextra: vel ecōuerso. z finistro-
 stras. i. p̄ finistā ducere: vel ad finistā diuertere: vel finis-
 tra v̄tis pro dextra.
S inistrosum. Sinistra cōponit cū vsuz: z d̄r finistrosum. i.
 versus finistā partem.
S iniugis ga gū in coniugis exponit.
S ino nis suui v̄l sij nere sitū: sinoz neris nit⁹ sum. z est finire
 pmittere vel dimittere. z finire. i. finire: terminari. z finē. i.

cessare. vñ h̄ situs. Sino cōponit: vt sino nis suui sitū.
 Desino nis desui vel desij desitū. i. derelinq̄re: pmittere: vel
 cessare: vel terminari: v̄l finire. Et dissino nis dissui disti-
 tū diuidē: separe. vñ dissit⁹ ta tū. i. sepat⁹. Sinere p̄ dimit-
 tere v̄l pmittere actiui est: z cōposita ab eo fm̄ h̄ac signifi-
 cationē filr actiua. Sinere in alijs significatiōib⁹ neu. est.
 z q̄ cōponunt ab eo fm̄ illas significatiōes filr neu. sunt.
 Itē sino z ei⁹ cōposita faciūt p̄teritū in suui v̄l in sij: z sup.
 in sitū. Itē oia corripit hanc syllabā si in presenti z supi.
 s; in p̄terito eam pdu. Uñ quidā: Ars hominē format
 nec finet esse malum.
S ynodoche. Uide in q̄rta parte: in ca. de tropis.
S ynodus. oda cōponit cū syn q̄d est cō: z d̄r h̄ synodus di-
 fe. ge. z penul. cor. i. cetus: ouent⁹: comitat⁹: cōgregatio: z
 pprie senū vel ps byteroz q̄d solent facere ep̄i: qz ibi fil cō-
 ueniant z coeant. vnde hic z bec synodalis z hoc le ad sy-
 nodum pertinens.
S ynnon fuit q̄dā pditor sicut dictū est in exedra.
S ynonym⁹. noma q̄d ē nomē cōponit cū syn q̄d est cō vel
 fil: z d̄r synonym⁹ ma mū. i. vni⁹ nois cū alio Synonymū
 nomē est q̄d idē cū alio noie significat. Sunt aut synonymy-
 ma q̄ z multiuoca z vniuoca dicunt noia. i. diuersa noia
 principalit idē significatiā z appellatiā. vñ h̄ synonymia
 mie. i. vniuocatio: s; q̄nq; ponit pro ononymia hac filitu-
 dine: qz sic synonymia ē q̄n idē sub diuersis vocib⁹ signa-
 tur: ita ononymia est q̄n vna voce diuersa signant. Et des-
 cribit sic synonymū: Synonyma sunt plura noia idē si-
 gnificantia tā in pprijs q̄ in appellatiuis. In proprijs: vt
 publi⁹ corneli⁹: african⁹ scipio. In appellatiuis latinis:
 vt mucro: ensis: spata gladius.
S ynopsis dis color quidā rube⁹. z p̄t dici esynopsis q̄si san-
 guis nobilis: qz sanguineū h̄z colorē: z est etymo. Et vt di-
 cit Jf. in. xix. etymo. vbi agit de colorib⁹ synopsis inuēta
 est p̄mū in p̄to insula. vñ a synope v̄be p̄ti nomē acces-
 pit. Spēs ei⁹ sunt tres rubea z min⁹ rube⁹: z inf̄ bas mes-
 dia. In. xxij. c. Jere. d̄r Et facit liquearia cedrina pingitq;
 synopide. z cor. illā syllabā pi.
S inoz neris in sino est.
S intagma grecū est. i. dogma: structura: ordinatio. Hiero.
 dicit in plogo Hen. Que propriū syntagma.
S yntafis. syn. i. cō cōponit cū stasis q̄d est stans v̄l stat⁹. vñ
 syntafis hui⁹ syntafis vel syntaficos. i. cōstructio q̄si cōstans
 pprie illa cōstructio vbi voces fil stant z cōgruūt cū intelle-
 ctib⁹: v̄l ecōuerso fm̄ Dug. Pap. v̄o dicit Syntafin dicit
 greci ordinationē siue constructionē dictionū: z non des-
 bet acui in fine.
S ynthesis exponit in q̄rta pte: in ca. de allotheca fm̄ Prif.
S ynteon exponit in. iij. pte: in ca. de scemate.
S ynthona penl. pdu. synthonata. i. accidētia q̄ inferi⁹ sūt
 vt capitis dolor: fluoz nariū: vomit⁹: impet⁹: z filia.
S ynthonomia vel synthonomia. i. concisio a syn quod est con-
 z thomos quod est diuisio vel sectio vel cefio componit
 vt dicit Dugui.
S ynton⁹. a syn z ton⁹ cōponit h̄ synton⁹ ni penl. cor. q̄si to-
 tus son⁹ vel duplex sonus.
S inuo as. a finus dicit finuo as are. i. ampliare vel plicare:
 vel curuare. Et cōponit: vt insinuo as. i. denūciare: signa-
 re: q̄si in sinū mittere: intimare. Et insinuo as. i. latēter p̄-
 suadere z dissimulare: ozare: dicere dissimulatozie: vt cur
 repzebēdim⁹ z dānam⁹ q̄ maxime defendere intēdim⁹.
 Est ergo insinuare aliqd aliud intēdere q̄ verba videant⁹.
 sonare. vñ bec insinuatio ita callida z latens oratio. vnde
 quidā solēt exordiri p̄ principiū: vt causa est turpis z ani-
 mi auditorū sunt alienati. Est enim insinuatio oratio q̄dā
 dissilatione z circūitione obscure subiciēs auditoris ani-
 mū. sed principiū est oratio p̄spicua z p̄tin⁹ efficiēs audis-
 torē beniuolū vel attentū vel docilem. Sinuo z ei⁹ cōpo-
 sita actiua sunt.
S inuosus in finus vide.
S inus. a fino nis dicit hic finus nus nui gremiū: collector

vestis. et fin^o palpebra: et fin^o receptaculū matris. s. natura
lis portus: vlt^o littus exesum fluctib^o. Act. xxvij. Sinū quē
dā considerabāt habētē littus in quē cogitabant si possent
eijcere nauē. vnde sinuosus s. sū. i. sinib^o plen^o: vel ampl^o
et dilatat^o vel curuat^o. Et compas. a quo h^o sinuositas tis.
Itē a sin^o dicit^o h^o sinū mi vas i quo mulget lac: pma pdu.
q̄ in sin^o corripit. Virgili^o: Sinū lactis et h^o te liba pnape
quotannis. Itē inuenit^o sin^o abrae fm theologos. S; pōt
q̄ri vtrū limb^o inferni sit idē qd sin^o abrae: Ad h^o intelligē
dū nota q̄ aie post mortē ad quietē puenire non pōt nisi
merito fidei: qz accedētes ad deū oportet credere: sicut dī
ad hebre. ca. xj. Prīmū aut exemplū credendi in hoib^o de
abraam datur q̄ pri^o se a cetu infidelīū segregauit: et spāle
signū fidei accepit: iō req̄es illa q̄ hoib^o post mortē datur
finus abrae dicit^o vt p3p Aug. in. xij. li. sup. Gen. ad literā.
S; aie scōz post mortē nō oī tpe eandē quietē habuerūt:
qz post xpī aduentū habebāt plenā quietē diuina visio
ne pfruentes. s; ante xpī aduentū et mortē habebāt quidē
quietē p imunitatē pene: s; nō habebāt desiderij quietē p
executionē finis. Et iō status scōz ante xpī aduentum po
test considerari et fm id quod habebat ad requiē: et sic dicit^o
tur sin^o abrae: pōt etiā considerari q̄tū ad id qd eis de req̄e
deerat: et sic dicit^o limb^o inferni siue patrū et finis. Limb^o
bus ergo inferni siue patrū et sin^o abrae fuerūt ante aduē
tū xpī vnū p accidēs et nō p se: et iō nihil pbibet post xpī
aduentū eē sinū abrae oīno diuersū a limbo: qz ea q̄ sunt
vnū p accidēs separi dtingit. Item adhuc ai aduerte ad
maiorē intelligētā: q̄ sic req̄es scōz patrū ante xpī aduē
tū dicebat^o finus abrae: ita post xpī aduentū: s; diuersimo
de. qz enī ante xpī aduentū scōz requies habebat defectū
requiei: p adiunctū dicebat^o infern^o et finus abrae idē: vñ
ibi nō videbat^o de^o. s; qz post xpī aduentū scōz requies ē
cōpleta cū deū videant: talis requies dicit^o abrae finus: et
nullo modo infern^o. et ad hūc sinū abrae ecclesia orat fide
les pduci cū dicit^o: Exaudi me dñe: vt animā meā in sinū
abrae patriarche tu iubeas collocari. Et sic etiā intelligen
da est qdā glo. q̄ habet Lu. xvj. Factū est vt moreret^o mē
dicus et portaret^o ab angelis in sinū abrae: q̄ sic dicit^o: Si
nus abrae est requies bonoz pauperū quoz est regnū ce
lorum. Uide in infernus.

Synzugas gū. i. diunct^o vel diugat^o. vñ et pnoia dicit^o
synzuga: vel syniuga latine: a syn qd est con et iugū vel zu
gū. Et inde h^o synzugia gie. i. diugatio. vñ et pportionalis
diunctio elemētoz vel numeroz dicit^o synzugia: et est qdā
plana: quedam cubica id est solida figura: sed hoc ad aliā
sciētīe spectat. Synzugia etiam dicit^o si pes extēdat^o vltra
numerū q̄ttuoz syllabarū. vñ synzugia dicit^o pēthasylla
bi et hexasyllabi pedes. Di nō sunt pedes: s; appellant^o pē
thasyllabi et hexasyllabi: qz vltra q̄nq; vel sex syllabas nō
pcedūt. S; apud grecos dicit^o synzugia q̄si qdā yūctio
nes vel declinationes: qz ex quo mensuratio dictōis que
pes est extēdit vltra numerū q̄ttuoz syllabarum nō dicit^o
pes s; synzugia. Itē a synzugas dicit^o synzugo gas. i. diun
gere: coniugare fm Dug. Papias vō dicit^o: Synzuga con
iuga syllaba. vt mei tui sui: vel sapiens sapienter: sapiētia.
Uide in coniugus.

Syon mons est in hierusalē: et sepe ponit^o pro ipsa ciuitate.
Syon hebraice latine interpretat^o speculū vlt^o speculatio: qz
in sublimi cōstructa est: et de lōge veniētia cōtēplaf^o vel spe
culaf^o. Nec sepe ecclesiā militantē signat: in q̄ deū p specu
lum et enigmatē speculamur. Dicit^o etiā aliqñ syon mater
hierusalē: quia syon tanq̄ mater filiā hierusalem ptege
bat et defendebat.

Sypariū genus veli vnū pedē habēs quo iuuare nauigia so
lent quotiens vis veli languescit: quod ex sepatione estis
matur dictum fm Papiam.

Sypariū rij dī cib^o vel p̄ciū cantoris: et quicqd ante cantan
tē pro precio suspēdit^o.

Sipo pas p̄ciū pare farinā ad faciēdū pultē imittere. Et si
pare. i. spargere: et proprie escam gallinis. et sipare. i. cōmi

nuere. Et a sipo cōponit^o sipo pas. i. sil sipare. dissipo pas
i. dispargere: diminuere: destruere. p̄sipo pas. i. p̄sipare: et
spargere. obsipo pas. i. vndiq; vel s vel obsipare. Sipo et
ei^o cōposita actiua sunt: et cor. hāc syllabā si. Vñ qdā: Qui
sipat h^o pascit volucres et dissipat inde.

Siquidē. i. certe ex si et qdē cōponit^o: et cor. q̄. Aliqñ at sunt
due ptes: et tūc q̄ acuit^o. et sic sumit^o Mach. i. li. vlti. ca. Et si
quidē bñ: et vt historie cōperit h^o et ipse velim. Itē Mach.
x. ca. Et si qdē fuerit domus illa digna: veniet pax v̄ra sup
eā. Itē Lu. xij. ca. Et si qdē fecerit fructū: sin autē in futu
rū succides eā. Itē Debe. vj. Et hec faciem^o: si quidē per
miserit deus. Item Leuiti. xij. Et si quidem lepra vltra
non creuerit.

Siquis siq̄ siquod vlt^o siq̄d cōponit^o a si et q̄s. De h^o dixi supra
in tertia parte vbi egi de figura nominis: in ca. de syllabu
cis adiectionibus.

Siquomin^o expositū est in. ij. pte vbi agit^o de accētū aduer
bioz: in ca. de cōpositis a minus.

Syracusa se ciuitas sicilie. vñ syracusan^o na nū. Ac. xxvij. Et
cū venissem^o syracusanā. et pdu. ci.

Syrasim liber qdā dicit^o cantica canticoz vt dicit^o Hiero.
in plogo puer. Syrasim quod in lingua nostra vertit^o
canticum canticoz.

Syren. i. tract^o: et acuit^o in fine. Itē syren nis: et tūc acuit^o si.
Uide in syrena. et pdu. penul. gti syrenis.

Syrena. a syre qd ē tract^o dicit^o h^o syrena ne: et h^o syren renis:
et facit accusatiuū syrenen. vel syrena monstrū marini qd
dulcedine sui cantus nauitas ad se trahit et submergi facit
vnde syrenic^o ca cū. i. dulcis et delectabilis et affectiu^o seu
attractiu^o cant^o et piculosus. Itē syrene dicunt^o serpentes
cū alis q̄ plus currūt q̄ eq̄: s; etiā volare dicunt^o. Quarta
tantū virus ē vt post morsum ante mors sequat^o q̄z dolor
sentiat^o fm Dug. In glo. enī sup. Isa. xij. g. Et syrene in
delubris voluptat^o dicit^o sic: Syrene sunt aialia vel serpe
tes cristati vel alati. vel vt ab j dicunt^o pisces marini in spe
cie muliebz. Fido. aut. xi. etymo. vbi agit^o de portētis ou
cit sic: Syrenes tres fingūt fuisse: ex pte virgines: et ex pte
volucres habētes alas et yngulas: q̄rū voce vna: altera tu
bijs: tertia lyra canebat: q̄ illectos nauigātes suo cantu in
naufragia traherant. Scdm aut veritatē meretrices fue
runt q̄ q̄nq; trāseuntes ducebāt ad egestatē. Das ficte fo
runt inferre naufragia. Alas aut habuisse et yngulas dicit^o
tur: qz amor et volat et vulnerat. q̄ iō in fluctib^o cōmorasse
dicunt^o quia fluctus. i. venerē creauerunt. et pdu. hanc syl
labam re.

Syrarie dicta est a quodā indigena. vlt^o vt dicūt Syrin fuit
nepos abraam et Leture: a cui^o noie syria dicta est. Et an
tiqui assyrios vocabāt quos nūc syros vocam^o. Di olim
potētissimi fuerūt vt dixi in chaldei. Et a syria h^o syri^o ria
riū: et syrus ra rū. vnde et syri^o lapis dicit^o q̄ in syria repit.
et syriacus ca cū. i. de syria existens. et syrius penul. cor. vñ
et syriaca dicit^o vitis vel vna: vel quia de syria allata est: vlt^o
quia nigra est. Inuenitur etiā hic syrus ri pro quodā san
ctissimo ianueñ episcopo. et potest dici syrus quasi silens
quia vere siluit a strepitu mūdane inquietudinis p vaca
tionem interne quietis.

Syracus in syria est.

Syrina. a syren qd est tract^o dī h^o syrina natis. i. cauda vestis
feminarū. Syrina etiā dicit^o series lōga orōnis: tenorem
suū vlt^o ad vltimū seruās. Syrina etiā dī liber vlt^o reuolu
tio chartarū: qz in libro sunt multe reuelatiōes et plicatur
re: sicut in cauda vestis mulierj. Uide in q̄rta parte in ca.
de scemate in hyrinos.

Syro mates tis mas. ge. i. gladi^o. et videt^o cōponi a syren qd ē
tractus et macron quod est longum. et hec syromaste tes
id est fortitudo.

Syro maste in syromastes est.

Syrophenissa dicta est mulier chananea gētilis. Chananei
enī quodā iudeā incoluerūt: s; post displi sūt: ex hac displi
sione erat mulier ista. ex syrijs et fenicib^o orta: Mar. vij.

Erat autem mulier gentilis et syrophenissa genere. Quidam tamen dicit chirophenissa: quia sic fenissa erat sic et cyra dido fuit: hinc nomine iudicantes mulierem: regionem mulieris et patriam. Item inuenitur syrophenix cis. Iuuenalis: Terret idumee syrophenix incola portu.

Sirpa pe idem est quod sarpa.

Sirtis. a syren quod est tractus dicitur hinc sirtis huiusmodi sirtis. Sirtes sunt loca periculosa in mari dicta ab attractione harenæ in cumulos. Est vero ibi inequalitas maris et terre. Et in uno loco est aqua profundissima: in alio vadosa. unde periculum est illic transire secundum Dug. Papias vero dicit: Sirtes tractus aquarum rapaces: scopuli supra mare: loca harenosa: vel arida accedunt et recedunt.

Sirtus. a syren quod est tractus dicitur sirtus tamquam i. attractiuus et spinosus. et hinc sirtum. i. spinetum.

Sirtus ra ru in syra vide.

Sysara interpretatur futurum iudicium: vel gaudij exclusio: vel equum missio: proprium nomen cuiusdam viri in li. Judi. et cor. penult. Unum in Aurora: Lurru deseruit: sysara terga dedit.

Sistracia cie vas est repositorium: sic saccus vel pera: Et sunt sistracie nautarum dicte quod sunt suta: vel vasculi in quibus portantur cibi. Re. i. ca. ix. a. Panis deficit in sistracijs nostris. Et ista littera comiter habet in biblijs correctis. Quidam vero dicit cistarca. vnde secundum eos debet dici in cistracijs nostris. et componitur a cista et archa. Alij dicunt quod a suo suis dicitur hinc sistracia cie. i. substantia: et proprie nautarum: quia sit suta: vel quia sita. i. collocata: hoc dicitur sentire secundum Dug.

Sisto sirtis caret preterito et super. sed accipit mutuo a diuersis secundum diuersas eius significaciones. Nam sisto absolutum est et transitiuum. Quia est absolutum significat idem quod sto vel maneo: sisto quasi cum preterito irem modo sto. secundum hunc accipit preteritum et super. a sto: et facit sisto steti statum. Sisto quia est transitiuum signat idem quod statuo: ut iste sistit membra. i. statuit. Accipit etiam pro firmare: vel retinere: vel stabilire: ut sistite equum. Unum Quidam de fastis: Siste puer lachrymas puerus tua dona leuabit sistere. i. preterire. Unum in euangelio Lu. ij. Ut sisteret eum domino. i. pretereret. Et secundum quod est transitiuum accipit preteritum et super. a statuo: ut sisto statuo statum. Sisto componitur: ut absisto stis. i. longe statuere: longe stare et cessare. assisto stis. i. iuxta vel circumstare ad seruitium. assisto stis. i. nihil stare. circumstis stis. desisto stis. i. deorsum a proposito sistere et cessare. exsisto stis. insisto stis. i. vocare: instare: inuigilare: operari dare. persisto stis. i. perseuerare. persisto stis. i. prestare: et pro precio stare et meretricari. Item persisto stis. i. prestare. i. pro precio statuere ad meretricandum vel aliud. et in utraque significatione est verbum meretricale. obsisto stis. i. obstare. resisto stis. i. reluctari: refragari. subsisto stis. i. substare: vel subsistere. i. sub se statuere et firmare. vnde hinc subsistentia dicitur forma. Sisto pro stare et eius composita secundum hanc significationem neu. sunt et absoluta: et caret preterito et super. et accipiunt mutuo a sto stas et eis compositis. Item sisto in alijs significacionibus et eius composita secundum illas actiua sunt: et caret preteritis et super. et accipiunt ea mutuo a statuo is et eius compositis secundum Dug. In Grecis autem et in doctrinali dicitur: Sisto facit statui si transeat atque statum. Si sit neutrale steti nullumque super. Prif. autem in. x. li. dicit: In sto autem vnum inueni sisto: cuius preteritum quasi actiuam habet significationem tam in simplici quam in composito deficit. Quando vero absolutam et similem sto verbo: cum eo commune habet preteritum: ut resisto vel resto restiti. consisto et costo costiti. persisto et psto pstiti. subsisto etiam facit substanti. et hinc mihi magis placet. Item scias quod sisto est figure simplicis. non enim potest componi a si et sto: quia nulla diuictio potest componi cum verbo secundum Prif.

Sistole les: et sistola le exponitur in quarta parte: in ca. de metaplasmo: et acuit vltima de sistole les: sed non de sistola le.

Sistrum. a sisto stis dicitur hinc sistrum stri. i. tuba. vel dicitur sic ab inuentrice. Vel sistrum lingua egyptiaca dicitur tuba cum qua isis describitur. Nam huiusmodi sacrificijs ea utitur. In xvij ca. primi Regum legitur: In tympanis leticie et in sistris precinebant mulieres.

Sitarcia in sistracia vide.

Sitella le dimi. parua situla.

Sitacula le in sitis exponitur.

Sitio tis tui titum tire. i. potum desiderare. et ponitur simpliciter pro desiderare. unde sitibundus da dum. i. sitienti similis. Sitio componitur: ut restio tis. sitio et eius composita neutra sunt: et corripitur. Unum Tobias: Incupidas sitit ebrietates presentia desunt.

Sitis. a sitio tis deriuatur hinc sitis huiusmodi sitis desiderium bibendi. unde hinc siticula le dimi. Et siticulosus sum quia assidue sitit: vel aliquantum sitiens. et desinit accusatiuum in im tamen: et ablatiuus in i. vnde versus: Im tamen faciunt hinc quartum noia casum: Unum burim tussim maguderique sitim Et intellige de latinis nominibus. Item scias quod sitis est verbum a sitio tis. Item est nomen hinc sitis. Item est verbum modi subiunctiuum de sum es est: ut cum sim sis sit simus sitis. et tunc pdu. s. Item scitis a scio scis: sed tunc habet c post s.

Sitropodes sunt coquendi causa vasa fictilia cum tribus pedibus secundum Papiam et Dug. et videtur esse compositum a syn quod est compositum et tris et pes: quasi cum tribus pedibus vas. Quidam tamen dicit citropodes a citra et pes pedis: quia pedes hinc citra superiorem fabricam. et corri. po.

Situla le penul. cor. restis est qua aqua trahitur: vel potius ipsum vas. et dicitur a sitio: quia apta est sitientibus ad bibendum. quod vas greci cadu vocant. Item situla le est quoddam genus serpentis.

Situs. a sino nis sui situm dicitur hinc situs huiusmodi situs. i. repausatio: vel ordinatio: vel repositio: vel motus: vel natura: vel vetustas: vel humor: vel longitudo temporis: vel negligentia. nam negligentia ex vetustate sequitur. Et situs tam nomen. i. positus. Et voluerunt quidam quod in hac significatione situs deriuatur a pono nis pauserim quasi positus. sed auferis non fit nisi in composita dictione secundum Dug.

Siuu est preteritum de sino nis. Sap. v. Sicut etiam nos nati in nouo desuimus esse.

Smaragdus. Smaragdus viro interpretatur. vnde hinc smaragdus di lapis preciosus viridem colorem habet. cui nihil viridi compositum parat. Nam herbas suoque vires frondesque exuperat. Solo enim intuitu implet oculos. nec fatiat. Sculptentibus quoque gemas nulla gratior oculorum refectio: reficiens circa se viriditate repercussum aerem. Vide in arimaspi. unde smaragdina nomen possessiuum penult. pdu. Unum in Aurora: Sequi smaragdini miscet vbiq; color. Inuenitur etiam hinc smaragdo dinis idem quod smaragdus. et cor. penult. gti. Et inde smaragdine nomen neutrum. vnde Apo. iij. b. hinc quidam biblie: Et iris erat in circuitu sedis filis visioni smaragdini. sed biblie correcte habet smaragdine. et tunc cum sit possessiuum pdu. hanc syllabam di.

Smigma matis neu. ge. est quoddam unguentum vel confectio unguenti: vel saporis: vel aliquarum aliarum rerum boni odoris Unum dicitur Danie. xij. Afferte mihi oleum: et smigmata ut lauer. Inuenitur etiam hoc smigma: sed aliud signat: ut dixi in m littera in suo loco. In historijs dicitur: Ingressa est sanna lauare volens. i. inungi pro consuetudine terre: et misit puellas ad afferendum oleum et smigmata. i. unguenta. et corri. penult. smigma.

Smirna Ase minoris verbum: et interpretatur canticum eorum: et declinat natur hec smirna ne.

Sobna ne proprium nomen cuiusdam viri: de quo habetur in Esa. ca. xxxvj. Et sobna scriba. Et interpretatur sobna sedes vel sedes seu diuertens.

Soboles. a soboleo les dicitur hec soboles lis. i. progenies. s. filius vel filia. et dicitur sobole quasi soboles: quia suboleat. i. succrescat. et cor. bo.

Sobrinus. a soror dicitur hinc sobrinus nisi filius sororis quasi sororinus. unde hec sobrina filia sororis quasi sorina. Et per compositionem

hic sobrius ni. i. cognatus: vel sobriini dicunt filij ouarū
soroz vel fratris et sorozis quasi consorzini. unde hec cō
sorbina ne. et cor. bri.

Sobriolus la lū dimi. aliquatū sobrius.

Sobri? a um. i. abstinēs. Et cōponit a se et bria qđ est mēsu
ra. vñ dī sobri? qđi sebru? .i. secū habens bria. vñ dī sobrie
tas tatis. et differt a pudic?. Un̄ quidā: Sobri? a mēsa: de
lecto surgō pudicus.

Soccatū ta tū in foccus est.

Soccellus li dimi. paruus foccus est.

Soccus. a facc? dī h focc? ci quoddā calciamētū comedoz
qz faccū habeat in quo pars plante imittit: et p methonoz
miā dī qñq; comedus. vñ foccellus li dimi. et foccat? ta tū
i. foccis indutus: vel foccos habēs.

Socer. a socio as dī h focer hui? focerī pater vxozis vñ ma
riti: quia sociatur genero vel nurui et ipsa ei. unde foceris
nus na nū: et hec focrus huius focrus mater vxozis vñ ma
riti. et p cōpositionē h p focer ri pater focerī vel focrus qđi
secū dū focer. et hec profocrus mater focrus: vel focrus. et
cor. fo. Unde in Brevisimo: Est focer vxozis genitor: foz
crus genitrixq;.

Socerinus na nū in focer vide.

Socialis in socius vide: et etiā in Thomas.

Socius. a socius dicit h socius cia ciū. Et substantiue etiam
declinat hic socius cij: et hec socia cie. et dicunt socij pro
pter periculi vel operis societate: qđi in vna caliga vel soc
co vel vno vestigio manētes. vel soci? dicit a sequoz: et est
proprie socius in periculo: collega in officio: comes in iti
nere: sors in p̄mio: sodalis in mensa vel in sede. et a geni
tino socij i in e et addita tas fit societas tatj. Et inde h et h
socialis et h le penulti. pdu. de quo vide in thomas. Et so
cialiter aduerbiū. Itē a socius dicit socio as socios iūge
re: vel socios facere. Et cōponit: vt associo as: absocio as
id est abiuungere. consocio as: disocio as. Et est socio acti
uū cū omnib? suis cōpositis. et cor. primā. Un̄ Quidi? de
arte libro. ij. Non bene cum socijs regna venusq; manent
Uide in collega.

Socrus in focer vide.

Sodaliciū in sodalis exponit.

Sodalis. a sedes vela suadeo dī h et h sodal? et h le soci? in
mēsa vñ scutella: vñ in symbol. Et dicit sodales qđi sedias
les: vñ qđi suadētes a suadēdis symbolis in esca et in come
stione: vel qđi sil edētes. Itē sodales qz sil sedeant. vñ h so
dalitas. i. societas: amicitia. et h sodaliciū cij p eodē. Qui.
Iure sodalicij q mibi iūctus erat. et sodal? p amico dī. Et
compaf. vñ inuenit sodalici? .i. amicabili? . et pdu. penul.
sodalis. Uide in collega.

Sodes. a suadeo des dī sodes aduer. blādiētis vñ obsecrātj.
Un̄ Prif. Inueniunt aduerbia terminātia in es pdu. vt
sodes. Alibi tñ numerat sodes inter vba defectiua. Sed
ibi secū? ē opinione eoz q dixerūt q sodes est vbu comi
cū: vt sodes. i. si audes. et est sine dubio blandiētis et obse
crātis. Qz aut qdā dicit q sodes tantū valet qntū soci? oī
caret ratione fm̄ Hug.

Sol. a solus dicit h sol solis: qz solus luceat obscuratis cum
ctis alijs siderib? suo splēdore. unde h et h solaris et h re. i.
res solis vel ad solē ptinēs. et solan? na nū penul. pdu. pos
sessiuū. ex quo subsolan?. Et dicit sol qđi solus lucēs. Et
scias q sol et luna sunt propria noīa fm̄ opinionē Plato
nis: q putabat planetas spūs rōnales. S; h fallim̄ reputa
mus. et illū sequit Prif. dicēdo q sunt propria. s; cōsidera
ta natura putāia eas specular cōia sunt. et h vult Aristo.
quē Prif. qñq; imitat dicendo q sunt appellatiua. Lere
ra vñ noīa planetarū: vt saturn? iuppiter mars ppria sunt
qz sunt imposita stellis astrologice: occasiōe sumpta a q
busdā psonis. Et inuenit sol in plurali numero vel opinio
ne vñ auctoritate. Un̄ Quidi? in qnta eplā: Qz leuis assis
dus solib? vsta riget. Itē qz sol est cā diei: iō pomit qñq;
p die: s; frequēt? i plurali. Itē nota q Dio. dicit in. iij.
ca. de diui. no. tractās de radio solis: Ad generationē vñ

biliū corpoz ofert: et ad vitā ipsa mouet: auget: et pficit
nutrit: et mudat et renouat. Hoc etiā ipse sensus ostēdit: p
cipue qntū ad effectū solis et lune. Nā vt habet i li. de ca.
In toto vniuerso nō ē nisi triplex vita. Oīs enī vita autē
vegetatiua: aut sensitiua: aut intellectiua. et sol ē cā vite ve
getatiue: q ē i oib? arborib?. et ē cā vite sensitiue q ē i oib?
aīalib?. et est quoddā mō causa vite intellectiue q ē in oib?
hominib?: et hoc qntū ad esse: et qntū etiā ad cōseruationē.

Lausa inquā est nō p modū principalis efficiētis sed per
modū habilitātis et disponētis qntū ad esse: quia fm̄ Ar
sto. homo generat hominē et sol. Quantū etiā ad cōser
uationē sol dicit esse causa vite intellectiualis vel rationa
lis: quia multū valet ad cōseruandū vitā hominū. nā vi
ta hoīs consistit in inspirationē et expiratione. et iō si me
diū eēt min? densum ita q hō expiare nō posset moreret
vt patet qñ est sub terra aut sub aq. Sol autē et alie stelle
clare faciūt aerē snis luminib?. et ideo dicit Albumazar q
si nō eēt astrozū lumine intantū cōdensaret aer q omne
vitiens moreret in terra. Uide in origenius. Itē vide in
uentus: et in lucas: et in lux. Sic nota q sol radios suos
sine impollutione infundit sup loca et corpora nō solum
mūda: sed etiam immūda et sordibus fetentia: quozū con
tactu homines ac quedā alie res inficiunt. Solis enī ra
dij impolluti et intaminati ea contingēt existunt. Non
est igit mirandū si eētia diuina oīno simplex et incōmu
tabilis oīa replet loca: et oib? creaturis essentialiter inest.
nec tñ cuiusq; sordib? cōtaminef vel cōtingat. Un̄ Aug.
in li. de natura boni: Lū in deo inquit sunt oīa q cōdicū
nō tñ inquināt eū q peccāt. De cui? sapientia q attingit a
fine vsq; in finē fortiter dicit: Attingit oīa propter suam
imūditā: et nihil inqnatū in ea incurrit. Itē dicit Aug.
li. de agone xpiano: Timent heretici quod fieri nō pōt.
ne humana carne veritas et substantia dei inquinet: et tñ
predicāt istū visibilē solem radios suos p oēs feces et sord
des corpozū spargere: et eos mūdōs et synceros seruare.
Si ergo visibilia mūda visibilibus imūdis cōtingi pnt
et nō inquinari et quāto magis incōmutabilis et inuisibilis
veritas p spiritū animā: et p animā corpus suscipiēs: totū
hominē sine sui cōmutatione assumpsit: et ab oibus infir
mitatib? liberauit. Ecce vt vidisti dicit Aug. dei sapientia
p spiritū assumpsisse animā: et p animā corpus: spūs autē
s. pars anime superior maior a similitudine deo propinqt q
aīa. s. eadē ipsa fm̄ inferiorē partē: et animā magis qz cor
pus. Et ideo nō cōgrue aīa dicit assumpta p spiritū et cor
pus p aīa. Rō aut qre sol non inficit ex h q radios suos
per feces spargit hec est: qz nō cōicat cū alijs corpozib? in
materia: vt simul agens patiat sicut ea q in materia cōmu
nicat oī agunt patunt: vt in primo de generatione dicit
tur. Aīa aut cōicat corpozū in materia nō ex q aīa fiat: sed
in q sit: et iō ex cōiunctione corpozū inficit. Diuinitas autē
non cōicat cū corpore: nec in materia ex q: cū sit oīno ima
terialis: nec in materia in q: cū nō vniat corpozū vt forma
eius. Ambro. vñ in. iij. Hexameron dicit: Sol est oculus
mūdi: iocūditas diei: celi pulchritudo: nature grā: p̄stātia
creature. bon? sol: s; i ministerio nō impio bon?: mee faci
ditatis adiutor nō creator. bon? meoz alioz fructuū: sed
nō creator interdū partus meos ipse adurit. Et dicit qdā
Sol est maior terra octies tñ. Uide in luna. Itē vide in
astrū. Itē dicit Basilius: Terra cui? sit ampla nimirū quō
sub vno temporis momento poterat radijs tota lustrari
nisi de maximo solis orbe lux ei largissima preberet. et pro
ducit primā genitiui.

Solatiū in soloz est.

Solamen minis in soloz exponit.

Solaris in sol vide.

Solariū. a sol dī h solariū rij qđi solariū: qz soli et aeri vel
auris pateat. et est etymo.

Solax. a soleo les dicit hic et hec solax lacis. et est pec? mul
tum depascens.

Soldus da dū in solido das est.

Solea a solū dī h̄ solea lee: qz solū pedes tegat: vel qz solo terre adbereat. vñ solero soleras. i. soleas facere: vel soleis aptare. Itē solerare. i. solū vel solidū facere.

Solēnis. soleo cōponit cū ann^o. z dī h̄ z h̄ solēnis. z h̄ ne: celebris: festinus. z cōparat. vñ solēnit nūus nissime aduer. z h̄ solēnitas tatis. z h̄ solēne nis p eo. z vide qz solēnis z solēnitas cōponit a soleo z ann^o: qz solet esse singulis annis: vel a solido das. i. firmo: qz solidū ppter religionē mutari nō debeat. vñ dicim⁹ qz p̄dicta vocabula nō debēt scribi nisi p vnū l. z duo n z nunq̄ p m z p. errant q̄ q̄ scribūt sollempnis z sollempnitas: p mp z duo l fm Dug. Quidā tñ dicūt qz solēnis cōponit a solers z ann^o. vñ solēnis q̄si solers annus vel solers in anno: vel solēnis q̄si solus in anno: qz semel est in anno. Et et solēnis tunc scribit z p vnū l: z duo n. z pdu. primā. vñ Hora. in epif. Insanire putas solēnia neqz rides. Papi. vñ dicit: Solēnitas a sanctis dī ita suscepta vt mutari ob religionē nō debeat.

Solēnitas in solēnis est.

Solēnitas in solēnis exponit.

Soleo les solitus sū neutropassiuū. vñ solit⁹ ta tū. i. frequēs assuetus: assiduus: vsitatus. z cōponit: vt insolitus ta tū i. non solitus. Itē a soleo dī soleo inchoa. z cōponit: vt affoleo les: affolitus sū. i. valde vel iuxta solē. vñ affolitus ta tū. i. valde solitus: z affoleo scis: absoleo les. i. dissuēscere z a solito cessare. Lonsoleo les: Dissoleo les ambo p dissuēscere. Insoleo les. i. valde solere vel aliter cōtinere q̄ alij vel alij q̄ solū sup̄bire demētē esse vel fieri vñ in solens lentis: z insoleo scis inchoa. Persoleo les. i. valde solere: assiduare: assiduū esse. vñ p̄solent. i. assidue aduer. z h̄ p̄solentia tie: z p̄solus la lū. i. assidus. Soleo z ei⁹ cōposita neutropassiuā sūt. z ita neutra z cor. so. Qui. de arte: Tarda solet magnis reb⁹ mēse fides. Sed sol solis bi soles pdu. hanc syllabā so. vñ versus: Qui rez nosse soles dic solē gignere soles.

Soleola le dimi. pua solea: z cor. penul.

Solero ras. in solea vide z cor. hanc syllabā so.

Solers. Solon cōponit cū ars. z dī h̄ z h̄ z h̄ solers solert i. sapiens: ingeniosus: sagax: caut⁹: q̄si oī arte bona instructus: z dī sic quasi totus vel multus in arte. z cōparat solers tior tissimus: z dī scribi p vnū l. Et inde hec solertia tie. i. sollicitudo. vigilantia: astutia: sagacitas: industria: z pdu. so. vñde quidā: Exiguo pulcrum ducit solertia vitā i. sapiens z cautus homo. fm vñ Papi. Solers dī quasi sollicitus in arte z utilis.

Solertia tie in solers vide.

Solcito. solon cōponit cū cito citas: z dī solcito tas. i. p̄suadē: ex suo loco mouere: q̄si ex toto z multū citare. z cōmouere. vñde sollicitus ta tum. i. curiosus: anxius: z cōmotus. Et cōparat sollicitus tior simus. vñ solcite citi⁹ sime aduer. z h̄ sollicitudo dinis. i. curiositas: anxitas. vñ solitudinariū ria riū. z est solcito actiuū cū oibus suis cōpositis: Et scribūt p̄dicta p vnū l: z pdu. so. vñ Qui. Res ē solciti plena timoris amor. z cor. penul. solcito tas tñ qz tenet nām hui⁹ supi. citū descendētis a cieo es scōe cōiugationis sicut recito: suscito: oscito. Sic attende qz solcitudine p̄udentie sp̄ialis. z h̄ precipit⁹ Prouer. vi. Uade ad formicā o piger z cōsidera vias eius z disce sapiam. z ad Roma. solcitudini nō pigri. Item solcitudine tp̄alis necessitatis: z h̄ est tolerabilis. Sen. iij. In sudore vultus tui vesceris pane tuo. Itē est solcitudine sup̄fluitatis z curiositatis: z hoc puenit ex timore inordinato terrenoz z diffidentia eternoz. De qua puer. xi. expectatio solcitorz pibit. z Matth. xiiij. Solcitudine seculi suffocat v̄bū dei. Prima est cōmendabilis: scōa tolerabilis: sed tertia vitupabilis. vide in pudentia.

Solcitudinariū in solcito est.

Solcitudine dinis in solcito tas vide.

Solidariū ria riū in solido exponit.

Solidamē minis in solido das est. z pdu. da.

Solido a solū dī solido das. i. firmare: integrare. vñde h̄ solidamē minis penul. pdu. z h̄ solidamētū ti: z solidus da dū. i. integer: firm⁹ q̄si solo dat⁹. z cōparat. vñ solide di⁹ diffime aduer. z h̄ soliditas tatis: z q̄siqz syncopat z dī sold⁹ da dū z p cōpositōz in solid⁹ da dū. z cōparat. Itē a solido das dī solid⁹ di q̄dā pond⁹. z dī solid⁹: qz nihil illi deesse videt. Solidū vō itegrū z totū veteres dicebāt Itē vñ ip̄e quoqz numisma a numā vocat: vñ numisma qz noīb⁹ p̄ncipū z effigie signet. Ab initio vō vnū numisma vn⁹ argente⁹ erat solid⁹. Apud latinos alio noīe sextula dī: qz vñcia cōpleat. vi. solidis. Dūc vulgus aureū solidū vocat: cui⁹ tertiā ptē dixerūt termissem: qz solidū faciat termissem. Et nota qz p̄ illo pondere dicēdū est solid⁹ z nō sold⁹: nisi syncopet in syllaba. vñ solidari⁹ ria riū: ad solidū ptinēs: vel. f. solidū accipiens vel p solidis seruiēs Solido cōponit vt solido das. resolido das. z ē actiuū cū oibus suis cōpositis: z cor. so.

Solifuga ge penul. cor. quoddā aīal: qz fugiat diē vt dicit musseraneus qui est aranee forma: z videt componi a sol z fugio fugis.

Soliloquiū quij generis neutri. i. solidariū eloquiū. f. cum nosip̄i nobis ad interrogata respōdem⁹. vñ quidā liber Aug. dictus est soliloquiū. Et videt cōponi a solus vñ solitariū z loquiū.

Solima. Hierosolyma dicta est corrupte a poetis solima. vñ solimus ma mū. Juuena. Interpretēs legū solimozū z magnus sacerdos.

Solisequiū vel solsequiū quedā herba. f. heliotropiū: qz se auertendo sequit solē. nā cū sole oriente: z occidente flores aperit vel claudit.

Solitarius a solit⁹ dī solitariū ria riū. i. vsuetus: z h̄ solitudo. i. vsuetudo. vñ solitudinari⁹ ria riū. Itē solitari⁹ pōt deriuari a solus. vñ in solus z in thomas.

Solitudinari⁹ ria riū. vsuet⁹ z dī a solit⁹. Itē a solitudinari⁹. i. solitari⁹ a solitudo. vide in solitari⁹ z tūc dī a solus.

Solitudo. a sol⁹ dī h̄ solitudo dinis. i. singularitas: desertū: solitaria mansio sive locus carens frequentia hoīum.

Solitus ta tū in soleo les est.

Soliuagus ga gū penul. cor. q̄ solus vagat: a solus z vagoz garis componit.

Soliū. a sedeo des dī h̄ soliū lij: regia sedes: q̄si sediū a sedēdo: vel soliū dī q̄si solidū: qz de solidis lignis fiat vel dī a solus quasi solius sedes.

Sole quedā ciuitas inter greciā z barbariā.

Soloecismus dī a soleo ciuitate vel pplō illius ciuitatis q̄ ex v̄be soleo p̄fecti: qū apud atheniensis cōmemorarentur vt illoz linguā discere vellent: suā pariter z illoz linguam corūpebāt. vñ z libuit atheniēsis vt illud vitium soloecismus vocaret. vel a soleo ciuitate dicitur soloecismus: soloecense z hic z hec soloecensis z hoc se. z componit cum mos moris: z dicit hic soloecismus mi quasi mos z consuetudo soloecensium: Quia enī soloecenses in confinio grece z barbarie siti eēt partim barbaroz more partim grecoz loquentes linguā habebant confusam. Quia enī v̄tranqz vellent sibi defendere: v̄tanqz corūpebant Itē cū romā venirent vt linguā latinā addicerent eā maxime corūpebant. vñ inoleuit vsuetudo: vt quodlibet vitium in oratione dicerent soloecismus: quasi mos z cōsuetudo soloecensium: z est soloecismus figura vel vitium quod consistit in cōpetenti iunctura dictionū: A soloecism⁹ dī soloecisticus ca cū: z soloecizo zas. i. soloecistice loqui: z soloecistico cas in eodem sensu: z deriuat a soloecisticus ca cum. Item nota qz sicut dicit Donatus: soloecismus ē vitium in textu partis oratiōis cōtra regulas artis grammatice factū: Inter barbarismū z soleo. hoc interest: qz soloecismus discrepantes aut incōsequentes inter se dictiones h̄z. Barbarismus autez in singulis verbis aut fit scriptis aut p̄nunciatis. vñ barbarismus fit in dictione: soleocismus in orōne. vñ quidā: Est barbarismus cū dico dñā dñs: Est soloecism⁹ vir mea sponsa meus. Soloecismus

fit duobus modis: aut p ptes orōnis: aut p accidētia ptiū orōnis. Per ptes orōnis fiunt soloecismi cū vna ps orationis ponit put alia: *Loquū repente clamat: p torue h nomē p aduer. ponit. Sit et in eadē pte orōis h vitiū cū ipsa p se n̄ i suo loco neq; vt ouenit ponit: vt cui tm̄ licuit de re p in te: z apud amicum eo: p ad amicum: z foris ex eo p foras. Per accidētia vō ptiū orōnis fiūt soloecismi tot modis quot sūt accidētia ptiū orōnis: vt dardan^o p dardane^o p ptiū p appellatiuo. Itē: Urbē quā statuo v̄ra ē: p v̄bs Itē sub lucē p an̄ lucē zc. Soloecism^o in p̄sa: in poemate scema noiant: vt dic̄ Donat^o. z intelligo in p̄sa. i. in sermōe rudiu: i. poemate. i. smōe sapiētū. vide i barbarism^o*

Solon interpretat totū vel multū.

Solor. a sol^o d̄r soloz laris. i. p̄bere solatiū: alloq̄ vnū z d̄re licitū: q̄ enī solat soli se applicat dū loquit: z solitudinē leuat alloq̄o suo. vñ h̄ solamē minis. i. solatium *Auroza: Solamē m̄ris ancoza spesq; p̄ris: z h̄ solatiū tij. Et cōponit soloz cū cō: z d̄r soloz larj. vñ h̄ z h̄ solabilis z h̄ le z solabilis z h̄ solabilitas tatis: z solās lantis ois ge. z solator^o ria riū. Itē cū de z d̄r desaloz laris. Soloz z ei^o cōposita sūt deponē. h̄ antiq̄ fecerit solo las actm̄. vñ p̄ dicta v̄ba sepe iueniūt adhuc posita i pass̄ua significatōe z pdu. so. Doza. i. epi. Instruit exēplis iopē: solat egenū.*

Solstitialis. in solsticiū exponit.

Solsticiū. sol cōponit cū sto stas: z d̄r h̄ solsticiū cij. i. statio solis. vñ h̄ z h̄ solstitialis z h̄ le: res solsticij: v̄l p̄tinēs ad solsticiū. Solsticiū ē maxia diei artificialis z nocti ineq̄litas: siue i gressū solis i capricornū vel in cancrū. Et sunt duo solsticia. i. estiuale z hyemale. z quā xp̄s nat^o fuit: cōtingebat solsticiū hyemale in natiuitate creatoris: z tunc incipiebāt dies crescere. z solsticiū estiuale in natiuitate sc̄i Joānis baptiste: qd̄ ē. viij. klas. Julij: z tūc incipiebāt dies decrescē. vñ ip̄e dicit: *Ip̄m oz crescere: ne aut̄ minui. Nūc aut̄ retrocesserūt solsticia z eq̄noctia. x. dieb^o: z h̄ p̄ erroz n̄ri cōpoti: qz dam^o anno solari p̄ter sexcētossax ginta q̄nq; dies z sex horas octo momēta q̄ sūt q̄nta pars vni^o hore: z ita i q̄nq; ānis erram^o vna hora. z sic in cētū viginti ānis erram^o vna die. z nisi error iste corrigat: festa hyemalia forte adhuc erūt estiualia z ecōuerso. Ubi aut̄ sit loc^o solsticioz nūc istis versib^o oñd̄is: Solsticiū decimo xpm̄ p̄reit atq; Joānē. z ē q̄si vna die plus z vt dicit Raban^o sup̄ illud Exodi: *Mēs̄is iste vobis p̄ncipiū mēs̄is sū. Primū eq̄noctiū fuit. xij. klas Aprilis. ait enī q̄ q̄nto decimo klas aprilis q̄ apud hebreos Nisan d̄r fuit p̄ma dies seculi: z duodecimo klas eiusdē fuit q̄rta dies: qz quā sol z luna d̄diti sūt: tūc p̄mū eq̄noctiū fuit: sol enī i oriēte: z luna in occidēte sperā mūdi ex equo diuidebāt. Tpe at̄ n̄ro solsticia sūt. x. dieb^o z pl^o an̄ diē natiuitatis xpi z ioz ānis bap. sole ex̄ite i caporno z i cācro: z eq̄noctia sūt. x. dieb^o z pl^o an̄ festū cruci: qd̄ ē. viij. kl. octobris z an̄ idus martij sole ex̄ite i piscib^o z in virgine. vñ qd̄a: Solsticiū decio xpm̄ p̄it atq; ioānē zc. vt dictū ē. Et toridē seq̄t p̄ noctia nūci^o hoz. z itellige nūci^o. i. anūciatio. Et scias qz d̄r solsticiū statio solis: nō qz solē aliq̄n stare sit credibile tāq; ad horā v̄l p̄ctū n̄ moueat: nisi forte miraculose: s̄ qz tūc sol siue i celi sui altissimis eleuat: v̄l scandē nō valet: imo retroḡdo cursu sine moza ad inferiora r̄uertit siue quo ad ima d̄p̄sus v̄l nō valet descēdē: s̄ rur̄sū ascēdēdo incūctant̄ repetit altioza: z ita sp̄ discurredo stat inter duos limites: nec vnū sup̄gredit̄ nec alij subinfert̄.**

Solū. a sol d̄r h̄ solū li. i. tra: qz soli pateat. vñ h̄ solū: inferioz ps pedis: qz eo t̄re vestigia ip̄rimim^o: z qz tra firma ē ad sustinēdū: Jō solū d̄r q̄cqd̄ sustinet aliud vt aq̄ ē solū nauis z pisciū. Aer ē solū auū. Celū ē solū deoz z stellarū: z h̄c solū d̄r pedis: qz totā molē corpis portat: z cor. so. vñ *Auian^o: Astu victi hō cūcta creata solo. s̄ sol^o la lū p̄ma pdu. vñ vsus: Fixū pone solū breuē: longū mobile solum. vide in tellus.*

Solūmō aduer. q̄ntitat^o. i. tantūmō: z cōponit a sol^o la lū z mō. vel sūt due ptes posite p vna z grauat̄ penl. siue mo.

Soluo uis: o i i solui: z i in tū solutū. z ē soltere: enodare: liberare. vñ h̄ solutor toris: z h̄ z h̄ solubilis z h̄ le. vñ h̄ solubilitas. Soluo cōponit vt absoluo is. i. a vinculo z in pedimēto solūē vel liberare. vñ absolut^o ta tum. dissoluo uis. i. diuersis modis solūē. vñ dissolut^o ta tū. vñ dissoluate tius siue aduer. exoluo is. i. ex̄ vincula soluere z mutē. psoluo uis. i. p̄fecte soluere: v̄l reddere debitū. absoluo is solūē. resoluo is: iterū solūē: vel retro ligamē deducēdo solūē z separe. Soluo z ei^o cōposita actiua: z faciūt p̄ter tū in ui fil^o z supinū in lutū.

Sol^o la lū. i. sine alio: singularis. vñ solitari^o ria riū. i. singularis. vñ heremite dicūt solitarij: qz soli i heremitorio cōmorant̄. Itē a soleo les: vel a solit^o bz deriuari solitarius ria riū: z tūc solitari^o. i. assuet^o. vel sol^o p̄t deriuari a soluo uis. q̄ enī sol^o ē q̄si solut^o z separat^o ē ab alijs: z pdu. so. vñ qd̄a: *Nō facias sol^o qd̄ fugit ois hō.*

Solutor toris est ille q̄ soluit: z d̄r a soluo uis.

Soma. i. corpus. inde cōponit somotopeia peie.

Somnio nis in somnus exponit.

Somnito tas: in somniū exponit.

Somniū. a somus d̄r h̄ somniū nij: id qd̄ videt̄ in sōno. Et nota qz somniū q̄nq; large accipit̄: ita qz sit gen^o oim̄ somniorū. Aliq̄n vō accipit̄ p sp̄e somij. Sunt enī q̄nq; sp̄es vel modi somiadi: quarū due nihil fignt. i. fantasma siue visū z insōniū. sed tres aliq̄d fignt. i. oraculū: visio z somniū. Et est insōniū quotiēs ex aliq̄ cogitatiōe z cū cura p̄cedere nascit̄ aliq̄d somniū. z cōponit ab in z sōnus: qz tm̄ est in sōno z p̄ter euolat z euanescit cū sōno. S̄z cetera q̄ aliq̄d fignt et̄ in sōno subsistūt i sua significatōe: aut a sua significatiōe. Fantasma siue visū est: qū aliq̄s in p̄ncipio somij videt formas diuersas z farias z alienas a nā rez. in hoc genere otinet̄ epialtes: de quo dixi i suo loco. Et nota qz trib^o modis aliq̄d futurū a creatore denūciat̄: aliq̄n aut̄ p monitiōē alicui^o honeste p̄sone: sicut suiip̄s^o: v̄l angeli: vel sacerdotis de^o nobis denūciat̄: qd̄ sit euēturū: z qd̄ nō. z h̄ d̄r oraculū: sic z angelo mediāte denūciatū est Jo seph: *Surge z accipe puerū z m̄rez eius zc.* Aliq̄n aut̄ ita videt̄ dormienti cōtingere in p̄nti: vt eueniet in futuro. z istud appellat̄ visio. Aliq̄n de^o futurū denūciat̄: vel p file vel p d̄riū. p file vt *Petro nolēti p̄dicare gentib^o p simile deus intimat̄. Videbat enī p somniū vas plenū reptilib^o z dicebat sibi: *Macta z māduca. p reptilia intellexit gētiles: p mactare interfectionē seu mortificationē vitiōz: p māducare incorpationē fidei.* Per d̄riū vō vt de Jo seph cui macillēte vacce in pratis appuere opimis: qd̄ fuit future famis indicium. Silr sepe fletus in sōno figt̄ gaudiū: z ecōuerso. Et h̄ sp̄es somiadi q̄ p file vel d̄riū futura indicat̄: somniū nūcipat̄. ita dicit *Dug. Breg. aut̄ in li. dial. iij. ita dicit: Sex modis tangūt animū imagines somioz. Aliq̄n enī sōnia ventris plenitudine vel inanitate: aliq̄n vō illusionē fil^o z cogitatiōe. aliq̄n reuelatiōe: aliq̄n aut̄ cogitatione z reuelatiōe fil^o generant̄. Sed duo q̄ pri^o dixim^o oēs exp̄imento cognoscim^o. subiūcta aut̄ q̄ttuoz in sacre scripture paginis inuenim^o: Sōnia etenī nisi plerūq; ab occulto hoste p illusionē fierēt: nequaq; vir sapiens h̄ m̄dicaret dicēs: *Multos enī errare fecerūt sōnia z exciderūt spantes in illis.* Rursū nisi aliq̄n fil^o z cogitatiōe z illusionē p̄cederēt: vir sapiēs minime dixisset: *multas curas sequūt sōnia: z nisi aliq̄n sōnia ex mysterio ozirent̄ reuelatiōis Jo seph p̄ferendū se fratrib^o somio nō videret: nec Marie sponsū z ablato puero in egyptū fugeret: p somniū angelus admoneret. Rursū nisi aliq̄n sōnia cogitatiōe fil^o z reuelatiōe p̄cederēt: nequaq; Daniel p̄p̄ba Nabucho donosoz visionē d̄ni differens a radice cogitationis inchoasset dicēs: *Tu rex cogitare cepisti in stratu tuo quid esset futurū post te: z qui reuelat mysteria: ostendit tibi q̄ ventura sunt. z paulopost: Videbas z ecce quasi statua vna grandis. statua illa magna z statura sublimis stabat t̄ te zc.* Daniel itaq; dū somniū adimplendū reuerent̄ insuauat: z ex qua ortum sit cogitationē manifestat: patienter***

offidit: qz h plerūq; ex cogitatiōe fil' z reuelatiōe generēf
 Sed ni mirū qū sōnia tot rerū q̄litateb' alēnent: tāto eis
 credi difficili' o; quāto z ex quo ipulſu veniāt facili' nō
 elucet. Scī aut viri inf' illuſiōnes atq; reuelationes ipas
 visionū voces: aut imagines quodā intimo ſapozē diſcer
 nūt: vt ſciāt vel qd a bono ſpū p̄cipiāt: vel qd ab illuſione
 patiāt. nā ſi erga h mēs cauta nō fuerit p̄ deceptozē ſpū
 multis ſe vanitatib' iūmergit q̄ nōnūq; ſolet multa vera p̄
 dicē: vt ad extremū valeat ex aliq̄ falſitate illaq̄are. A ſō
 nio dī ſōnio nias. i. in ſōnio vel p̄ ſōniū aliqd̄ videre: vel
 p̄pendere. Et a ſupino de ſōnio nias. ſ. ſōniatu: ut in o fit
 ſōnito tas frequē. p̄ ſubtractionē a. vel deriuat a ſonus z
 tūc ſōnitare. i. frequent' dormire. Sōnio actiuū ē cū oib'
 ſuis cōpoſitis: z ſcribit ſine p: z eſt m de ſcōa ſyllaba.
 S omnolēs lentis in ſōnolentus vide.
 S omnolent' ſōn' cōponit' cū lentos qd̄ eſt plenū z dī ſom
 nolent' ta tū. i. piger: vel ſōno plen'. z cōparat'. vñ ſōno
 lent' tius ſine aduer. z h ſōnolētia tie in eodē ſenſu. z in
 eadē ſignificatione vel cōpoſitiōe dī h z h z h ſōnolens
 lentis. z ſilr cōparat'.
 S omnofus ſa ſū in ſōnus exponit'.
 S omnis ni maſ. ge. ipſa quies in dormiēdo. z diſſiniſ fic:
 Sōnus ē q̄s aīaliū virtutū cū intēſiue nāliū. Aīales vir
 tutes dicunt' h q̄nq; ſenſus: z rō z intellectus. Sed nāles
 virtutes dicunt' appetitiua: retetiua: digeſtiua: expulſiua.
 ſed in ſōno q̄ſcūt aīales virtutes. qū enī dormit hō: nec
 videt nec audit: nec diſcernit: nec intelligit: ſ; nāles virtu
 tes tūc intēdunt'. nā in ſōno melior' ſit digeſtio: z melius
 mutat' cib'. Et ex h ſequit' q̄ meli' appetit'. A ſōn' dī h
 ſōnul' li: z ſōnellus li: z ſōnicul' li oīa dimi. vñ ſōniculo
 ſus ſa ſū. i. ſōno plen'. z cōparat'. vñ ſōniculoſe ſuis ſine
 aduer. z h ſōniculoſitas tatis. Itē a ſonus dī ſōnoſus ſa
 ſū. i. ſōno plen'. z cōparat'. Itē a ſōn' dī ſōnio nis ſōniū
 vñ neutri: z ē ſōnire ſōniū hīe: dormire. Itē ſōn' cō
 ponit' vt ex omnis ne: in ſōnis ne. i. ſōnolēt'. vide in ſopoz
 Et vt dicit' Paſ. Sōn' ē quo dormim'. ſōniū vō q̄ dor
 miētes videm'. Sōn' ſōniū: z ſilia q̄ hnt mañ n dnt pñū
 tiari i eadē ſyllaba: z hui' rō ē: qz p̄riſ. m nō pōt emiare
 ſyllabā niſi ſeq̄ns ſyllaba icipiat ab m: vel b vel p. vñ o; q̄
 in ois: z in ſōniū: z in ſōn' m ſit eiudē ſyllabe cū n zc.
 S omotopeia exponit' in. iiii. pte i ca. de colorib' rhetozic.
 S onipes pedis maſ. ge. dī dextrari': qz pede ſonat terram
 p̄cutiēdo: z cor. penul. tā in ntō q̄ in gtō.
 S ononas nui nitū. vñ h ſonit' tus ipa actio ſonādi: vñ ſtre
 pit' z ſon' p̄pe ofuſe vocl. z h ſon' ni. i. q̄qd̄ aūre audiet
 vel auditu p̄cipit'. Sono nas cōponit' vt aſſono nas. i. cō
 cordare: vel aſſentire: vel iuxta ſonare: vel cōſonare: vel ſ
 ſonātē ſonare: ab ſono nas. i. diſcordare. vñ abſonāt. i. diſ
 cordant'. z h abſonātia. i. diſcordia vel diſcordātia. z ab
 ſonus na nū. i. diſſidēs z diſcordās vel nō ſonās: ſic abſo
 nātia ſepe ponit' p̄ nō ſonātia. ſono nas. i. ſil' ſonare: vel
 discordare. vñ ſonāt': z h ſonātia tie. z ſonus na nū: diſ
 ſono nas. i. diuerſis modis ſonare z diſcordare. vñ diſſo
 nanē. i. diſcordant'. z h diſſonātia tie. z diſſon' na nū. in
 ſono nas. i. inoteſcere: vel intus ſonare: vel valde ſonare.
 p̄ſono nas. i. valde p̄fecte ſonare. vñ h p̄ſona. obſono nas
 i. ſonare. reſono nas. i. iterū vel retro ſonare: vel ad ſonū
 alteri' ſonare. vñ h z h reſonabilis z h le. z reſonant' ad
 uer. z h reſonātia. z reſonus na nū. ſubſono nas. i. ſubtus
 vel parū vel poſt ſonare. Sono z ei' cōpoſita neutra ſunt
 z cor. hāc ſyllabā ſo. Proſp: Ni pia mēs hēat q̄ bñ ligua
 ſonet. z facit p̄teri. i. ni diuiſas: z ſupinū in itū: ſ; inueniāt
 q̄nq; facē p̄teritū i aui: z ſupi. i. atū. Itē nota q̄ ſōno nis
 inuenit' ſm tertiā diugationē. vide et in ſons.
 S onoz' ra rū dī a ſon'. i. qd̄ ſonat. ſ; p̄pe vñ bñ gūit' ſonās
 z cōparat'. vñ ſonozie ri' ſine aduer. z h ſonozitas tis. i.
 ſonātia z p̄pe bona vel gūit'. z p̄ cōpoſitionē cōſonoz' ra
 nū. i. ſonus: z pdu. no.
 S ons a ſono nas: vel ſon' dī ſons tis ge. oīs. i. nocēs vñ cul
 pabilis: vitioſus: z ē metaphora tracta ab olla: ſic vō olla

non ſatis cocta vel rimofa ſi p̄cutiat' mute ſonat: z p̄ ſonū
 vitū ei' apper: ſi aliq̄s inſipies n̄ inſtruct' ſapia vitioſus
 ſ. ſi inſrogat' ſuo ſono z ſua r̄ſiōe vitū ſuū manifeſtat z
 pdit. z hinc eſt q̄ ſonare ſepe ponit' p̄ appere. vñ ſonter
 tius ſine aduer. z h ſontia tie. i. nocētia. z ſontic' ca cū. i.
 nociu': z cor. ti. z cōponit' vt ſons: z dī ſons q̄ ſi ſatis no
 cens: vel ſonando nocens: z eſt etymo.
 S onticus ca cū in ſons exponit': z cor. ti.
 S onulus li dimi. partius ſonus.
 S ontia in ſons tis exponit'.
 S ophar p̄p̄riū nomē eſt cuiusdā viri: z interpretat' diſſipatō
 vel ſpeculū diſſipans.
 S ophia phie fe. ge. i. ſapia: z acut' penul. z dī a ſophis.
 S ophiſma a ſophus qd̄ eſt ſapiēs dī h ſophiſma matis ſer
 mo inuolut' vbi in falſis ſentētis cōnexionis veritas ma
 net: z cor. penul. gti. vñ ſophiſmaticus ca cū q̄ loquit' p̄ ſo
 phiſma: vel ad ſophiſma p̄tinēs. z hinc ſophiſmatico cas
 i. p̄ ſophiſma decipe.
 S ophiſta a ſophus qd̄ eſt ſapiēs dī h ſophiſta ſte i loquē
 do deceptor: vñ itricator: apparēs ſapiēs z nō exiſtēs.
 vñ ſophiſtic' ca cū penul. cor. fraudulēt': deceptor'. vñ
 ſophiſtico cas. i. decipe vñ inuolutione. Et nota q̄ ſo
 phiſta q̄nq; accipit' p̄ ſapiēte vel ſapienē loquente z p̄e
 cipue apud antiquos.
 S ophiſticus ca cū in ſophiſta vide.
 S ophos grece: latine dī ſapiēs: vel cautus: ſapienē dicit' z
 verſa os in us dī h ſophus phi. i. ſapiens.
 S ophronicus ſophrone interpretat' prudētia: vñ tpantia: vñ
 ſophronicus ca cū. i. prudēs: vel tpans: penul. cor. z h ſo
 phroniū nij dicta eſt qdā mulier diminutiue cā adulatio
 nis: q̄ ſi prudētūcula: vel tpantiūcula: z eſt fe. ge. qz q̄litas
 vocis eſſentiā rei nō mutat.
 S ophroniū nij in ſophronicus vide.
 S opibilis in ſopio pls exponit'.
 S opio pis piui vel pij pitū pire. i. facere dormire: ſedare: ex
 tingtere: eminare: cōpeſcere: facere q̄ſcere. vñ ſopitus ta
 tū: z h z h ſopibilis z h le: qd̄ cōponit' vt inſopibile. So
 pio cōponit' vt abſopio pis. i. a ſopozē excitare z remoue
 re. ſopio pis. i. ſil' ſopire. diſſopio pis: deſopio pis in eoz
 dē ſenſu. i. abſopire: exopio pis: ſilr abſopire. reſopio pis
 i. iterū ſopire: vel a ſopozē remouere. Sopio z eius cōpo
 ſita actiua ſūt: z pdu. hāc ſyllabā ſo. Qui. in. xi. epiſt. Qui
 me nō poſſū potui ſopire draconē. Silr ſopit' ta tū pdu.
 p̄mā: ſic z ſuū verbū. vñ Qui. Dū petis amplex' ſopit' qz
 brachia iactas. tñ ſemiſopit' cor. o añ p. vñ Qui. i. ix. epi.
 Theſea preſſuras ſemiſopita manus.
 S opitus ta tū in ſopio exponit'.
 S opoz. a ſopio pis dī h ſopoz poris. i. ſōn': ſed ſopoz lentis
 ſōn': p̄petua q̄s. Itē ſopoz ipſa q̄s z ſuauitas z q̄tudo
 ſōni. vñ ſepe ſtingit q̄ i aliquo ē ſōn' i quo nō ē ſopoz:
 ſ; i quocūq; ē ſopoz z ſōn'. vñ ſopoz' ra rū. i. q̄t': dulcis:
 ſuauiſ vel ſopit'. i. dormiēs. z ſopozoz as. i. ſopire: facere:
 dormire: z p̄pe cū ſopozē. vñ h z h ſopozabilis z h le. vñ
 ſopozabilis aduer. z cōparat'. Sopozoz cōponit' vt ſopoz
 ro ras. Et ē ſopozoz actiuū cū oib' ſuis cōpoſitis. z a ſopoz
 ro ras dī ſopozat' ta tū. i. ſopit'. z cor. p̄mā ſopoz por'. vñ
 Qui. xij. epi. Queq; tibi dederā vina ſopozis erāt. z et ſo
 pozoz ras: qū a ſopoz deriuat' cor. p̄mā: z cor. et po.
 S opozifer ra rū penul. cor. i. ſōnifer: ſopozē ferēs: a ſopoz z
 ferens cōponit'.
 S opozoz ras penul. cor. in ſopoz eſt.
 S ozbariū rij: in ſozbus exponit'.
 S ozbeo bes bui: vel ſozbo bis bui: vel ſozpfi ſozptū ſozptū.
 i. deuozare: aliqd̄ molle deglutire vt oua mollia. vñ h z
 h ſozbilis z h le: facilis vel mollis ad ſozbendū: z cor. pe.
 vñ in Auroza: Sorbilis vt fiat in polēta ligat. Itē a ſoz
 beo dicit' ſozbeſco ſcis inchoa. Sorbeo cōponit' vt abſoz
 beo bes bui vel p̄ſi abſozptū. Et abſozptus ta tū. z eſt ab
 ſozbere: valde ſozbere: euacuare. ſozbeo bes. i. ſil' ſozbere
 exozbeo bes. i. valde ſozbere: vel euomē: vel ſozptū facere

- inforbeo bes. i. inglutire: resorbeo bes. i. iterū sorbē. **S**orbeo et sorbo cum suis compositionibus non sunt: et faciunt preteritum in bui vel in psi: et supi. in ptu. Prif. tñ dicit: Sorbeo bes vel sorbo bis: vt pbo placet sorpsi vel sorbui: et a sorbui sorbitur: a sorpsi vero sorptu dicitur fieri supi. quorum neutrum nec. s. sorbitur nec sorptu inueniuntur: ita vult Prif. in fine. ix. li. et tñ vsualiter in illo psal. s. Dñe clamaui etc. Absorpti sunt iuncti petre iudices eorum. Ab h pot dicitur quod quis non habeant sup. in vsu i simplicitate tñ habeant in compositione. vlt Prif. non dicit quod non habeant sed quod non meminit se legisse ea et forte nodu predictu locu plas. legerat vel si legerat obliuioni tradiderat. dicas g secure cum Hug. quod sorbo bi vel sorbeo bes facit bui vlt psi et supitū bitū vel ptū. et dico quod in simplicitate et in compositione possumus eis vti.
- S**orberu ti pdu. in sorbus vide.
- S**orbiucula. a sorbeo bes dñ h sorbicies ei. i. sorbicio. vñ h sorbiucula le et sorbiciecula le di. fm Hug. Quidam dicunt quod sorbiucula e dimi. a sorbitio. sed sorbiciecula est dimi. de sorbicies. et dñ sorbiciucula liq d cib q de facili deglutit: sicut solet fieri de farina: Reg. ij. ca. xij. Tulit g Thamar sorbiciuculas quas fecerat.
- S**orbilis in sorbeo bes exponit.
- S**orbillo. a sorbeo bes dñ sorbillo las dimi. i. aliquantulu vel paulatim sorbere: et format a sorbeo eo mutata in illo.
- S**orbis. a sorbeo dñ h sorb? bi qdā arbor: quod eius fructus habilis sit ad sorbedu. vñ h sorbi bi: eiusdem arboris fructus Sorbiu et dñ ceruicia vel potus q fit ex tali fructu vel et offa. Itē a sorbus h sorbetu ti: locus vbi sorbi crescunt. et h sorbariu idē est: vel locus vbi sorba reseruantur: vel et ipsa arbor. et sorbarius ria riu.
- S**ordecula le dimi. parua sordes.
- S**ordeo des: in sordes exponit.
- S**ordes dis se. ge. i. putredo metallorum scoriza et aliaz rez. vñ sordecula le dimi. et sordid? da dñ. i. imud? sordidat? et cōparat. Qui. Vestes qe geritis sordida lana fuit. vñ h sordiditas: et sordidul? la lu. i. aliquantulu sordid? et sordido das. i. sordidū facere. vñ sordeo des dui. i. esse vlt fieri sordidū: putrere: displicere: fetere: horre: Thobi. Sordet vt actori pficiat opus. sordet. i. turpe e: indecēs: horribile. et cōponit vt obsordeo des. i. vndiqz sordere: resordeo des. et hinc inchoa. sordesco: obsordesco: resordesco. Sordeo et ei? cōposita sūt neu. et faciunt preteritū in dui: et caret sup. fm vsu. Sed sordido das cū cōpositis suis est actiuū.
- S**ordidulus la li: in sordes est.
- S**ordidus da dñ: in sordes vide: et cor. di.
- S**ozeth interpretat dilecta: gen? est vitis optie: q vberes fructus facit. Sozet et e nomē cuiusdā loci.
- S**orex. a sors dñ sozer cis. i. mus: quod sp sortiat mortē et cedē vel sozer cōponit a serra et rodo: quod rodatur et i modū terre pccidat. vñ h sozicil? li et sozicill? ambo dimi. et h sozicetū ti: locus vbi sozices abundat: et cor. pe. gti sozer cis.
- S**ozica. a sors qd e aceruus dñ h sozica ce qlibet tumulus arenarū: vel translative cuiuslibet rei geries.
- S**ozicetū ti penul. pdu. in sozer vide.
- S**oziculus li dimi. puus sozer.
- S**oziscula le vasculū aq: et dñ a sors qd est aceruus.
- S**oztica ce: ars vlt argumētū phoz: et dñ a sors aceruo.
- S**ozofagus. sors qd est sepulchri cōponit cū fagui qd est comedē: et dñ h sozofag? gi pe. cor. qdā lapis sic dicit? quod corpa defūctorū dda i eo infra. xl. dies cōsumat: et ponit p sepulchro simplr p eodē inuenit sarcofagus gi.
- S**ozops. a sors qd est aceruus dñ h sozops pis. et dicunt soropes cespites.
- S**ozoz. a semē dñ h sozoz ozis qñ ab eodē semine. Proprie qdē sozozes sūt qñ hnt eūdē pñez s; diuersas mñes: e contra germane qñ hnt eandē mñez sed diuersos pñes qñ ab eadē mñe manātes. vel dñ sozoz a solus: quod sola cū fratribus in sorte cognatiōis hēat. vñ sozozisso fas: vel sozozizo zas. i. imitari morē sozozis: vel aff. lari sozoz.
- S**ozozcula le dimi. parua sozoz.
- S**ozisso fas: in sozoz exprimit.
- S**ozozius. a sozoz dñ sozoz? ria riu ad sozozē ptinēs. et hic sozozius rij: filius sozozis. et h sozozia rie: filia sozozis. et sozoz? maritus sozozis: vel frater vxoris.
- S**ozozizo zas. in sozoz vide.
- S**ozos vel sozon dñ sepulchri vel archa in q mortuus fert: vel recondit. Itē sozoz dñ aceruus: et acuit penul.
- S**ozotis ge. fe. i. ps vel euent? vel fortuna: vel rñsu: vel oraculū: vel ars: vel instrumentū diuinādi. et dñ sozoz rñsu vel oraculū: quod i qbusdā locis dabat rñsa p sortes. dñ sozoz capitale. vñ qdā: Sozoz notat euentū sigt quoqz sozoz capitale. Dic nō quod sic dicit Aug. sup illud psal. In manib? tuis sortes mee. sozoz nō e aliqd mali s; res in hūana dubitatione diuinā indicās volūtātē. Ex h ozif qd: an sit vtendū sortibus: Ad cui? rei etidētā nota quod sortes fm theologū pzie dicunt quod aliqd fit: vt eius euentū cōsiderato aliqd occultū inotescat. Et si qdē qrat idicio sortiu qd cui? fit exhibēdū: siue sit res possessa siue sit honor siue dignitas siue pena: aut actio aliq vocat sozoz diuifozia. Si aut qrat qd agere oporteat vocat sozoz cōsulozia. Si aut qrat qd sit futurū vocat sozoz diuinatōia. Actus aut hoīuz q qrunē ad sortes nō subdunt dispōni stellarum: nec etiam etentus ipsarū. vñ siqs ea intentiōe sortib? vtaf qñi hmoi act? bu mani q requit ad sortes fm dispōnē stellarū sortient effe ctū: vana et falsa est opio: et p rñs nō carēs demonū suggestiōe: ex quo talis diuinatio erit supsticiosa et illicita. hac aut cā remota necē e quod sortaliū actiuū expectet euent? vel ex fortuna: vel ex aliq cā spali dirigēte. et si qdē ex fortuna qd locū hre pot in diuifozia sorte nō videt hre nisi vitius vanitatis sic si aliq nō valētes cōcordit diuidē velint sortibus ad diuifionē vti qñi fortune exponētes qñ qñ ptē accipiat. si vō ex spali cā expectet sortiu indicū: quicqz qdē expectat ex demōib?: sic legit Ezech. xxi. quod rex babilonia stetit in biuio in capite duarū viaz diuinatōz qres: cōmīscēs sagitta infrogauit idola: extra cōsuluit: et tales sūt illicitē: et fm canones pñibēt. Quicqz vō expectat a deo: fm illud Prover. xvi. Sortes mittunt i sinū: s; a dño tpanē: et talis sors fm se nō e mala vt di. Aug. Pot tñ i h qdruplex pctñ incidē. Primo qdē si absqz multa necessitate ad sortes recurrat. h enī videt ad dei tētatiōz ptinere. vñ Ambr. diē sup Luc. Qd sorte eligif hūano iudicio cōprebēdit. Scdo si qñ ē in necessitate absqz reuerētia sortibus vtaf. vñ sup act? aploz diē Beda: Si q necitate aliq cōpulsū deū putat sortib? exēplo aploz esse cōsulēdū videat. h ipsos aplos nō nisi colcā fratū cetū: et pñib? ad deū fufis egisse. Tertio si diuina oracula ad frena negocia cōuertant vñ Aug. diē: Ad inqñtōes ianuarij. Dis q d paginis euāgelicis sortes legūt. et si optādū sit vt id poti? faciet qñ demonia cōsulēda cōcurrāt. tñ mibi ista displicet cōsuetudo ad negocia secularia: ad vite hmoi vnitatē diuina oraculū velle cōuertē. Quarto si i electiōib? ecclīasticqz q ex spū scti inspiratiōe fieri dñt: aliq sortib? vrant: vñ diē Beda sup actus aploz: Mattheias añ penthecostē ordinat? sorte qrit: quod. i. nondū erat plenitudo spū scti i ecclīa effusa. Septē aut diaconi postea nō sorte: sed electiōe discipulorū sūt ordinati. sec? aut e i tpalib? dignitatib? q ad frena disponēda ordinant. in qñ electiōe plerūqz hoies sortibus vnt sic et i tpaliū rerū diuifōe. Si vō necessitas imineat licitū e cū debita reuerētia sortib? diuinū indicū implorare. vñ Aug. diē in epi. ad Doza. Si inē dei mīstros sit disceptatio q eoz psecutiōi et tpe maneāt ne fuga oīum et q eoz fugiāt ne. i. morte oīum deserat ecclīa. si h disceptatio alit nō potuerit tminari qñtū mibi videt q maneāt et fugiāt sorte eligēdi sūt. et i pmo de doctrina xpiana diē Si tibi abundaret aliqd qd oporteret dare ei qñ hret: nec duob? dari potuisset: si tibi occurrerēt duo quoz neuter aliū vel in diligētia: vlt erga te aliq necitate suparet: nihil iusti? faceres qñ vt sorte legeres cui dādū eēt qd dare vtriqz nō potuisses. Itē scias quod nō cōdēnant rustici q seruāt tpa ad seminādū: et arbores incidēdas et filia q certam et

nālē hñt rōnē q̄re ita debeant fieri. Idē dico q̄ phycis circa medicinas dādas: z minutiones faciendas z filia d̄ quibus certa z manifesta rō reddi pōt fm̄ phycam.

Sortialis a fors d̄ h̄ z h̄ sortialis z h̄ le ad sortē ptinens.

Sortacula le dimi. parua fors.

Sortileg⁹ ga gū penul. cor. a sorte z lego cōponif: qz futura legit z collegit p sortes. vñ h̄ sortilegū gū talis diuinitio

Sortior a fors d̄ sortior tiris sortit⁹ sū. i. p sortes diuinare: vel tribuere: z subministrare: vel diuidere: adipisci. z cōponif vt sortior tiris: resortior tiris. z est deponētale cū suis cōpositis.

Sortito aduer. i. p sortes penul. pdu. Ezech. xlv. Quq̄ cepi t̄s terrā diuidere sortito sepate primitias dño.

Sortitudus da dū penl. cor. q̄ videt p sortes. a fors z video des cōponif.

Sospes spes cōponif cū se z d̄ sospes tis q̄si secū hñs spez s. sanus: salu⁹: incolumis: supstes. vñ vsus: Incolumis: so spes: san⁹: saluusq̄ supstes. vñ h̄ sospitas tis: z sospito tas i. sonare: exbilarare vel bona spe afficere vel bona spe nō fallere. Et est actiuū. In eodē sensu inuenit sospio pis: z d̄ sospes q̄si salutis hospes: z est ethy. z inuenit in neu. ge. vñ Iuena. Depositu tibi sospes erit. tñ declinatioē ē tñ cōis ge. tā in singulari q̄ in plurali. sed h̄ sospita te in singulari est fe. ge. in plurali vō neu. ge. hñs tñ nñ actiū vñ: z sic ē etroclitū: vt pluralit̄ h̄ sospita. actō h̄ sospita: vt o sospita. Idē dicas de hospes hospita.

Sospis in sospes vide.

Sospitas in sospes exponif.

Sostratus ti penul. cor. vñ Iuena. li. iiii. Plaudēte z ma didis q̄ cantat sostrat⁹ alis. z Nacha. li. ij. ca. iiii. d̄: So stratus aut̄ platus est cypis.

Sother grecū nomē est dei: z interpretat̄ saluator v̄ salutar

Sotularis a solea d̄. inde p apocopā sotular lar̄ neu. ge. z cor. penl. gū sic specular. vñ i doctriāli d̄: Dis sotular so cias: specular breuiabit origo. mḡ tñ Bñdi. dicit q̄ sotu lar vel sotularis nihil est: imo dicēdū est subtelaris.

S ante B

Spatior spatii tij distantia vel internallū: vel intercapedo. vñ h̄ spatiolū li dimi. z spatiosus sa sū. z cōparat. vñ h̄ spatiofitas tis. Itē a spatii d̄ spatior aris atū spatiari. i. ire: deambulare: buc z illuc ire cā recreādi. Et cōponif vt cōspacio aris: circūspacio aris: despacio aris. i. deorsū vel valde vel de vno loco ad aliū spaciari: v̄ aspaciari cessare expacio aris. i. extra spaciari z euagari. Spacioz deponētale est cū suis cōpositis.

Spatii tij in spacioz vide.

Spadix cis fe. ge. z h̄ spadica ce. i. palma. vñ h̄ z h̄ spadix. i. subube⁹: fulu⁹. f. colore palme. vñ z spadices dicunt̄ eq̄ palmati. i. eq̄ fului z rubicūdi coloris sicut palma: vel q̄ palme figurā crurib⁹ habent.

Spado a spadix d̄ h̄ spado donis: eunuchus: castrat⁹. vñ z spadones dicunt̄ surculi vitiū fruge carentes: dicti sic: qz sint steriles. vel vt qdā dicūt spado d̄ a spata. i. gladio cū quo castrabant.

Sparciata te cōis ge. est: z pdu. penul. vide in spartū.

Spargena ne fe. ge. infantia. z d̄ a spargo gis.

Spargo gis si sū. i. diffundere: dissipare: vel respargē: distāter opire: siue pfūdere: vñ sparsim aduer. z cōponif spgo cū ad z subtracta d̄ d̄ aspgo gis. i. distantē opire pfūdere. vñ sparsim aduer. aspgo gl qd̄ z aspgo gis iuenit: circūspargo gis. dispargo gis: inspargo gis: respargo gis pprie ē distantē opire z pfūdē. vñ aq̄ respisus d̄ q̄ distantib⁹ eq̄ guttis opt⁹ z pfusus ē. Spgo z ei⁹ cōposita actiua sūt: z faciūt p̄teritū i si: z supi. i. sū. z oīa cōposita a spgo mutant vbiq̄ a simplicis i e: q̄uis q̄nq̄ i q̄busdā cōpositis iuena tur a retēta. sed poti⁹ vitio scriptoz videt̄ stringere.

Sparsozū a spargo gis d̄ h̄ sparsiozū soziz id cū quo aliqd̄ spargit.

Sparus a spargo gis d̄ sparsus sa sū p̄cipiū z nomē pōt

esse. Itē a spargo sparsu d̄ sparsus fas frequē. a quo spar sito tas aliud frequen.

Spartanus na nū in spartū vide: z pdu. ta.

Spartū a spgo gis d̄ h̄ spartū ti genus vestimēti: vel sparte ciuitas ē licaonie: z ē eadē ciuitas sparta vel sparte z lace demonia: vñ lacedemonij dicunt̄ spartani. z d̄ sparta a sp̄to filio foronei. vñ spartan⁹ na nū. z h̄ spartū genus ves tis qd̄ ibi factū p̄mū fuit. z ide h̄ z h̄ sparciata te patriū ab illa ciuitate: vel ab alia vt dicūt: z videt̄ q̄ pdu. a siue penul. qū sit deriuatiū. Itē spartū inuenit p̄ frutice.

Sparus a spargo gis d̄ h̄ sparus ri telū rusticū missile: qz spargat. i. mittat. vñ z qdā piscis d̄ sparus: qz eiusdem figure sit.

Spasmusus sa sū in spasmus exponif.

Spasm⁹ grece: latine d̄ subita ōctio p̄tiū aut neruoz cū do lore quā passioz a corde dictā dixerūt. qz i nobis p̄cipitiū vigoris h̄. vñ spasmusus sa sū talē infirmitatē paties.

Sparta a spatiū d̄ h̄ sp̄ta te gladi⁹: qz sit spacioza ampla z lata. z d̄ a patin qd̄ ē passio. vñ spatari⁹ ria riuū: z h̄ spata rius rij. q̄ facit spartas vel vendit. Itē a spara d̄ spatatus ta tū: spatā habens: vel spata armat⁹: z est fe. ge.

Spatula le. a spata d̄ h̄ spatula le dimi. penl. cor. z spatula armus d̄: z pprie i pecozib⁹: qz lata sit. z spatule rami v̄ folia vel fructus palmarū anteq̄ apiant̄ ad similitudinē spa te dicūt. Leui. xxij. Spatulas pulmarū. Itē spatule gre ce: latie delicie dicūt. Et a spatula d̄ spatulosus sū: z spa tulatus ta tū: q̄ magnas z diffusas h̄ spatulas: vel delicio sus siue delicat⁹. z vtrūq̄ cōparat. Itē a spatula d̄ spatu loz laris. i. delicioz aris: vel in spatula diuinare. z cōponi ponif cū ex: z d̄ expatuloz.

Specialis in spēs exponif.

Species. a specio cis d̄ h̄ spēs ei. i. pulcritudo vel forma s̄ qz d̄: Spēs p̄riami digna ē impio. Itē spēs p̄pe forma d̄: z p̄pa q̄litas q̄ cogiscit̄ ex cūctū accitū z d̄ spōe p̄tiū Itē d̄ spēs rerū maneries fm̄ qz d̄ hui⁹ sp̄ei. i. hui⁹ ma neriei herba ē i horto meo. Itē spēs d̄ substātia v̄ essen tia: vñ i qdā collcā: Lōcede q̄s vt q̄ iā te ex fide cogūm⁹ vsq̄ ad cōtēplādā spēs tue celsitudis pducamur. Itē spēs d̄ qdā p̄dicabile i dialectica. z diffinit: Spēs ē qd̄ p̄di cat̄ de plib⁹ differētib⁹ numero in eo qz qd̄. Itē spēs d̄ accis p̄tiū d̄ronis i grāmatica. z describit̄ sic maxie fm̄ qz nois ē accis: Spēs ē origialis dispō dictōis p̄ quā fit p̄mitiū z deriuatiū discretio. de h̄ mlta vtilia hēs in. iij. pte i ca. d̄ spēs⁹ nois. d̄ ē occasio v̄ cā. vñ h̄ z h̄ spālis z h̄ le: ad spēs ptinēs: vel spēm designās: z singularis pp⁹ vnicus. Et cōparat. vñ h̄ spālitatis tatis: z spālit̄ aduer. i. p spēs. Itē a spēs d̄ speciosus sa sū. i. formosus pulcer. Et cōparat: vñ h̄ speciositas tatis.

Specifico. spēs cōponif cū facio: z d̄ specifico cas. i. segregare: diuidere: separe: designare: vel spēs facere. vñ specifi cus ca cū. i. spālis: diuisus: vel faciēs spēm.

Specimē. a specio d̄ h̄ specimē minis. i. pulcritudo: vel sifi tudo: imago signū: noticia: expumētū: z cor penul. tam in ntō q̄ in gto.

Specio cis sp̄xi spectū. i. cōsiderare: s̄ n̄ ē i vsu z nūq̄ dicen dū ē spicio: s̄ specio qd̄ p̄bat̄ p̄ deriuata. i. spēs specimē: speculū zē. sic vult̄ Dug. P̄rif. et dic̄ i. iiii. li. A specio cis vel a specie specimen specio componitur: vt aspicio cis: respicio cis: cōspicio cis: circūspicio cis: despicio cis: dispicio cis. inspicio cis: p̄spicio cis: p̄spicio cis. Itē specio cōponif cū susū vel surū: z d̄ suspicio cis. Specio z ei⁹ cōposita i o oīa sūt actiua: z faciūt p̄tū i xi z sup. i. ctū. Itē oīa cōposita i p̄nti mutāt e simplic i i: z cor. hāc sylla. spi. Qui. epi. Despicit acceptas hostis ab hoste notas. i. lras. P̄rif. in. v. li. vbi agit de figura dic̄: Specio simplex nō ē i vsu. vñ cōponif vt inspicio: suspicio. Specto ē v̄bū q̄si a v̄bo specio natū ē frequē. Et scias qz videm⁹ nā: aspici mus voluntate: inuenimur cura: aspiciū⁹ añ nos: respiciū⁹ retro: suspiciū⁹ surū: despiciū⁹ deorsū: inspiciū⁹ intro: sū: aspiciū⁹ circūquaq̄ p̄spiciū⁹ longe.

Spectuncula le dimi. parua spēs.
Specto. a specio cis dicitur dicitur spectro tas frequē. vñ h̄ spectamē munis: z h̄ spectaculū li p̄ eodē. z h̄ z h̄ spectabilis z h̄ le: vñ spectabiliter aduer.
Specula. a specio cis dicitur h̄ specula le: altus loc⁹ apt⁹ ad circūspiciēdū. vñ speculoz laris. i. vidē: inspicē: iuestigare: explorare: de alto inspicē. vñ h̄ specular: vel h̄ specularis: loc⁹ alt⁹ vñ q̄s speculari pōt. vñ z fenestre z vehicula de q̄b⁹ speculari dicunt. vñ Aug. i quodā smōe Solis radi⁹ penetrat specular: nec quī igredit violat: nec quī egredit dissipat: qz z in igressu z egressu ei⁹ specular itegrū p̄seuerat: z cor. cu specular sic suū v̄bū speculoz. vñ Juuena. Qui vehit clauso latis spectarib⁹ antro. De h̄ et dixi i. ij. pte vbi egi de accētū noīm desinētū i ar. z a speculoz vel specula deriuat h̄ z h̄ speculari z h̄ re. i. illustri v̄ ad speculā ptinēs vel habilis z aptus ad speculādū.
Seculoz laris: in secula est.
Speculū. a specio cis dicitur h̄ speculū li: qz ibi femia spēm sui vult⁹ cōsideret: vel dicitur a splēdēdo: qz splendorē reddat.
Spec⁹. a specio cis dicitur h̄ spec⁹ ci z h̄ spec⁹ cus cui z h̄ spec⁹ coris z h̄ specū ci: z h̄ specū indecli. i. singulari oīa i eodez sensu. z ē spec⁹ fossa facta sub trā q̄ p̄fici pōt q̄ z antrū dicitur z speleū z spelūca: s̄ antrū z speleū grece: latine spelūca. i. loc⁹ cāu⁹: rupes cāua: z vide qz a speleū deriuat spelūca: z deberet spec⁹ cus v̄ specū facere abltm̄ z om̄ pluralis in ibus specib⁹: tñ vsualit̄ faciūt in ubus: vt specubus
Speleū in specus exponit.
Spera. a spatiū dicitur h̄ spera re. i. rotūditas siue corp⁹ ex oī pte rotūdū: z ē spera manēte diametro cōtinua circa ip̄z semicirculi circūductō: z dicitur spera q̄n̄ spatiū rotūdū. vñ z rotūditas mūdi dicitur spera mūdi qz ei⁹ spēs i rotūdū formata ē z q̄cqd rotūdū z volubile est dicitur spera a volubilitate z rotūditate: vt pile q̄b⁹ ludūt infantes: vel vt dicitur spa grece ē Greci. n. q̄cqd ē rotūdū sperā vocāt: vñ speric⁹ ca cū. i. rotūdū z solid⁹ ad modū spe. Et vt Jsi. dic. Spera celi ē spēs q̄dā in rotūdū formata cui⁹ cētū trā est ex oīb⁹ p̄tib⁹ eq̄ lit̄ cōclusa. Spera ista ab oriēte z occidēte semel i die z nocte vertitur z tanta celeritate dicitur currere: vt nisi aduersus precipitē eius cursū astra currere: vt nisi aduersus precipitē ei⁹ cursū astra current: q̄ eā remozarent mūdi ruina faceret. h̄c nec p̄ncipiū nec terminū h̄re dicitur: iō qz in termino rotūdo q̄si circulo vñ icipiat z desinat: nō facile cōp̄bēdit z cor. p̄mā. vñ p̄rudē. maior: Lūis ad arbitriū spera mobilis atqz rotūda. multi tñ p̄ducūt sed male: qz p̄ ei⁹ cōpositū p̄bat. s. asper q̄d cōponit ab a q̄d est sine z spa: z p̄sper q̄ dicitur q̄si p̄prie sperā. sed spera p̄ducit eā r.
Sperma. a spergo gis dicitur h̄ sperma tis. i. semē z p̄prie aīaliū. vñ spermatizo zas. i. sperma emittere.
Spermolog⁹. sperma cōponit cū logos q̄d est sermo: z dicitur h̄ spermolog⁹ gi penul. cor. i. semiuerbi⁹: z adiectiue pōt declinari spermologus ga gū.
Spernaculus in spernax est.
Spernax. a sperno nis dicitur spernax cis ge. oīs: q̄ frequēter alios spernit. z cōparat. vñ h̄ spernacitas tatis: z spernacul⁹ la lū penul. cor. aliquātulū spernax.
Sperno nis sperni spernere. i. cōtēnē: vilipēdē. Spno cōponit: vt asperno nis. vñ asperno narj depo. asperno. i. fil spernere: vñ asperet ta tū. z cōponit vt incōspret⁹ ta tū. i. laudat⁹ z p̄bat⁹. Sperno z ei⁹ cōposita in o sunt actiua: z faciūt p̄teritū in sperni z supinū in spernere.
Spero. a spera dicitur spero ras. i. spem h̄re: cōdere: existimare: vel sperando expectare vel credere z p̄prie bona. bona q̄dē spamus: mala timem⁹: sepe tñ sperare ponit p̄ timere z ecōuerso s̄ ip̄prie. vñ dicit Donat⁹ qz quī dicit: Nūc ego si potui tātū sperare dolorē. spare dicit p̄ timere. z est ibi cirologia. A spero deriuat sperat⁹ ta tū tā in actiua q̄s i passiuua significatiōe. z cōparat. Et cōponit: vt inspat⁹ ta tū: z filr cōparat. Spno cōponit vt despo ras. i. a spe cessare. vñ h̄ z h̄ despabil z h̄ le: vñ despabiliter aduer. Spero p̄ spez h̄re ē neutrū: imo semp videt neutrū: sed qz aliud v̄bū in

eo intelligit: pōt ēt ei⁹ passiuū in p̄ma p̄sona inueniri: nō min⁹ tñ est neutrū sicut z in uideo: s̄ ēt sepe inueniat iuu deoz: despo ab eo cōpositū neutrū est. Itē spero p̄rima pdu. sed sperare eā corripit.

Sperula le dimi. parua spera.

Spes a spero speras dicitur h̄ spes spei: z dicitur spes qz sit pes p̄grediēdi q̄si spes z est et̄by. vñ ecōtrario dicitur desperatio deest enī pes: nullaqz p̄grediēdi facultas: qz dū q̄s p̄ctm̄ amat futurā gloriā nō sperat. z caret ḡtō d̄tō z abltō pluralib⁹ sm̄ vsū. inuenit tñ speb⁹. vñ in. ij. li. Macha. c. vij. g. Nō li frustra extolli vanis spebus. Dic nota qz spes ē certa expectatio future btitudinis veniēs ex grā z ex merit̄ p̄cedentibus. sine meritis enī aliqd sperare nō est spes: sed p̄sūptio dicitur pōt. z est spes de inuisibilib⁹. q̄d enī videt q̄s nō sperat. Et scias qz spes sm̄ q̄d est passio nō est virt⁹. s̄ sm̄ q̄d est in appetitu intellectiue ptis. Et nota qz numerus p̄ncipaliū passionū h̄ mō pōt accipi: qz aut sunt de p̄senti i quo p̄fici mor⁹ occupabilis aut de futuro i quo consistit mor⁹ irascibilis in q̄tū est de difficili. si p̄mo mō: aut de bono z sic est gaudiū. aut de malo: z sic ē tristitia si scō mō: aut de bono: z sic ē spes. aut de malo: z sic ē timor. Itē aduertēte qz spes q̄ est virt⁹ nō opponit timorū q̄ est donū: qz spes extendit se in deū ex cōsideratiōe diuine largitatis. timor v̄o dat resilitiōne ex cōsideratiōe p̄p̄rauitat̄: z ita nō ē sm̄ idē resilitio timoris z extēsiō spei vñ nō sūt tria. Itē spes aliqñ p̄ re parata ponit. vñ ap̄s Expectantes btām spem. i. re speratā vitā eternā: qz spes nō cōfundit. i. nō frustrat vel decipit.

Spica a specio cis dicitur h̄ spica ce: qz de stipula p̄silit z appareret. vel spica dicitur q̄si sperica: qz rotūda est. z spica de maturis frugib⁹ dicitur abusiue. nā p̄prie spica est q̄ p̄ culmi folliculū. i. extremū timorē culmi: ariste adhuc tenues in modū spiculi appent. vñ z sagitte z lancee breues dicitur spicula a spicariū similitudine. a spica dicitur spicostus sa sū plenus z abūdans spicis. vñ h̄ spicositas tatis spicariū plenitudo z abūdantia. Itē a spica dicitur spicat⁹ ta tū spicā habēs: v̄ spicis ornatus: vel ex spicis cōposit⁹ sicut in euāgelio legit. Unguētū spicariū: q̄d de spicis aromatū fuit factū. vide et in nardus: z pdu. spi.

Spicatus ta tū in spica exponit.

Spico a spica dicitur spico cas. i. spicas emittere vel h̄re vel colligere: vel dare: vel ad modū spice aciere v̄l findere. Et cōponit vt aspico cas. i. spicas colligere: in quo sensu inuenit aspicor ris depo. despico cas a despicoz caris: depo nere. i. grana de spica excutere z extrahē. vñ ēt sepe ponit p̄ auferre z p̄ apire. expicoz caris: z expico cas. i. despica re. inspico cas. i. spicas emittere vel dare: v̄l ad modū spicariū aciere: vel findere: vel diuidē: informare. respico cas i. retro vel iterū spicare. supico cas. i. latē v̄l p̄ v̄l sub tus spicare. Spico z ei⁹ cōposita pdu. h̄c syllabā spi. vide in aspico. Itē spico z oīa eius cōposita in o sūt neutra

Spicosus sa sū in spica exponit.

Spicula a spica dicitur h̄ spicula le dimi. z h̄ spiculū li telū v̄l sagitta: vel breuis lancea vel iaculū: qz ad instar spice acie z spiculoz laris. i. iaculari vel spiculo occidere. vñ spiculator. i. carnifex q̄ portat spiculū ad occidēdū.

Spiculator toxis in spicula exponit.

Spidromū spiro cōponit cū dromos q̄d est curuū: z dicitur h̄ spidromū mi loc⁹ post domū secretus: sicut ad req̄sita nature idē dicitur ipodromū.

Spina a spica dicitur h̄ spina ne p̄pter acuitatē. Qd aut dicitur spina q̄si p̄gendo sanguinē trabēs et̄by. est. vñ spinosus sa sū. i. spinis plenus. vñ h̄ spinositas tatis. Itē a spina dicitur h̄ spinetū ti loc⁹ vbi spine crescūt. z spine⁹ nea neu. i. de spinis factus: vt spinea corona. Itē spina ē iūctura dorū sic dicta: qz habeat radiolos acutos: z pdu. spi. vñ Thobi. Spinis z tribulis purgare noualia dz. Qui serit zc.

Spinax a spina dicitur h̄ spinax cis tabula p̄hoz que z pinax dicitur i q̄ phi figuras faciūt i supposito puluē vide in mons. spinetū ti in spina exponit.

Spinifer ra rū penul. cor. ferens spinas. z cōponit a spina
z fero fers: vel a ferens.

Spinigena ne ge. cōis penul. cor. de spinis genitus.

Spino a spina dī spino nas. i. pūgere vel claudere. Et cōpo
nit vt cōspino nas: despino nas. i. spinas auferre vl extra
bere. z expino nas in eodē sensu: in spino nas. i. valde vel
intus spinare. respino nas. i. iterū spinare: vl spinas remo
uere. Spino cū suis cōpositis actiuū ē: z pdu. spi.

Spinter a spina dī h spinter in decli. vel spinter teris. i. fibu
la vel armilla: z cor. penul. grī: vide in torqueo.

Spinterculū li dimi. paruu spinter.

Spinula le dimi. parua spina.

Spinulent^o a spina z lentos plen^o cōponit spinulent^o ta tū
i. plenus spinis. Et cōparat. vñ h spinulentia tie.

Spinus a spina dī h spinus ni arbor pūmoz: qd quidē in
mal. ge. ptulerūt.

Spira a spera dī h spira re circul^o nō rediēs ad idē punctū
vñ z reuolutiōes serpentū z funiū in nauī spire dicunt^r
z ipā funes nauarū dicunt^r spire: qz in spiris recolligunt^r
vel dicunt^r sic a sparto vñ fūt.

Spiraculū a spiro ras dī h spiraculū li. i. addit^o vel foramē
vel aliqd aliud p qd spirat. vñ z spiracula dicunt^r oīa lo
ca p qd pōt fieri spūs q greci paronia vocāt: vel acarothea
Et spiracula dicunt^r loca p q terra spiramē edit. A spiro
dī spiratiuus ua uū qd facile spirat. z h z h spirabilis z
h le habile ad spirandū: vel p qd spirat.

Spirator a spiro ras dī h spirator tozis q spirat. Sz cōuenit
qri an pī z fili^o sint vñ spirator spūscit^o. Ad h dicit qdā
q act^o recipit numerū a suppositis. vñ ē vñ signās sub
stantiā p modū act^o dī de plurib^o psonis pluralit^o qūis
sit essentia vna: sic Jo. x. Ego z pī vñū sum^o. act^o aut signa
tur z in verbo z picipio z in noīe vñali. sed tñ pl^o accedit
ad substantiā qz verbū: z adhuc nomē vñale plus qz pici
piū z vñū. z iō nō possum^o dicere q pī z fili^o spirēt spū
scitū: vel q sint spirās: vl q sint spiratoz: sz q spirēt z sint
spirantes: z sint spiratozes: qūis sit vnus act^o quo spirāt.
tñ fm q vñū quodqz eoz magis accedit ad signādū actū:
minus pprie pōt in singulari pīdicari. vl pōt dici z ppi^o
qz qz spirās adiectiuū est. spirator vō substantiuū: iō pī z
fili^o sūt duo spirātes ppter pluralitatē suppositoꝝ. nō aut
duo spiratozes ppter vñā spiratiōz. nā adiectiua noīa hnt
numerū fm supposita. substantiua vō a seipsis fm formā
signatā. vide in scribo.

Spiritualis in spūs exponit.

Spiritus a spiro ras dī h spūs tus tui. i. flatus: vel angelus
vl aīa q facit spirare: vl qz spirat in corpe. Pūf. aut videt^r
velle q a spūs deriuat spiro ras. z h teneas. Et spūs deri
uat a pur qd est ignis. z a spūs dī h z h spūalis z h le: ad
spū ptinens: z format a spūs remota s: z addita alis z p
synopā dī h z h spiritalis z h le. vñ spiritalit^o aduer. z h
videant^r idē signare: tñ differūt: qz spūalia ad spū ptinet
generalit^o siue ad bonū siue ad malū. sz spiritalia sūt bona
q spectāt ad salutē: z ad vitā eternā. Et scias q spūscitū
qn est vna dictio dī de tertia psona in trinitate. sz qn sūt
due pres spūs scitū dī de spū cuiuslibet viri iusti. Dic no
ta q sic fili^o duob^o modis dī mitti vno mō quo visibiliē
apparuit. altero quo inuisibiliter castis mentib^o picipit:
ita z spūscitū a pīe z filio aca seipso duob^o modis pce
dere: siue mitti siue dari dī. vno mō visibiliē. alio mō in
uisibiliē. datus est enī visibiliē visibilis creature demon
stratōe: sic in die penthecostes: alijsqz vicib^o. Et dat^r quo
tidie inuisibiliē illabēdo mētib^o fideliū. nō tñ spūscitū
in sui nā videt^r a nobis: q nec in illis creaturis magi erat
qz in alijs: sed ad aliud. In illis enī erat vt p eas ad hoīes
venēs oī deref eē in illis ad quos ille creature veniebāt
nō enī spūscitū tpali motu tūc venit vel descēdit i hoīes
sed p talē motū creature figurata est spūalis z inuisibilis
spūscitū infusio. z vt apert^o dicat^r p illū modū missionis
spūscitū corpaliē exhibitū monstrata ē spūalis z interior
missio spūscitū siue donatio. Itē scias q dona spūscitū

sūt septē: q enumerāt^r in Isa. xi. Resciscit sup eū spūs dñi
spūs sapie z intellect^o: spūs cōlij z fortitudinis: spūs scie
z pietatis. z repleuit eū spūs timoris dñi. xpūs habuit: z
qdlibet mēbroꝝ eius hz spū sapie in diligendo: spū itel
lectus in cognoscēdo: spū cōlij in docēdo: spū fortitudi
nis in sustinēdo: spū scie in cōseruādo: spū pietatis in cō
patiēdo: spū timoris in reuerēdo. vide in spes z in pacly
tus: Hreg. aut in. xix. home. Ezech. p di. ta dona ascēdēdo
enumerat: vñ dīc Isa. Predicta dona vl qd^o de celestib^o
loquēs descēdēdo magi qz ascēdēdo enumerat. sz nos
q a terrenis ad celestia tēdim^o eodē grad^o ascēdēdo enu
merem^o: vt a timore ad sapiāz puenire valeam^o. In mēte
enī nra p m^o qd^o ascēdēdo ē timor dñi: scōs pietas: terti^o
scia: qrt^o fortitudo: qnt^o cōlij: sext^o intellect^o: septim^o sapia
Est enī timor dñi i mēte. sz qūis ē iste timor si cū eo pietas
nō ē: q enī miseri pūo ignorat: q cōpati ei i tribulatiōe
dissilat: hui^o timor an oipotētis dei oculos null^o ē q nō
leuat ad pietatē: sz sepe pietas p iordinatā mīaz errare so
let: si fortasse peperit q pceda nō sūt. pctā. n. q ferri igni
b^o gebēne pīr: disciplie sūt vñē corrigēda: sz iordinata pie
tas qū tpalit^o pīr: ad etimū supplicū dehit. Ut g vē ordi
nata sit pietas: ad gradum est aliuz subleuanda: id est ad
scientiam vt sciat: vel quod est scientia puniat vel q ex
misericordia dimittat. z si sciat qd agē qsqz deat vtutē vō
agēdi nō hēat: qd ē ipa scia: Scia g nra crescat ad fortitu
dinē: vt qū videt qd sit agēdū: h agē p mētis fortitudinē
possit: ne timore trepidet z pauore collapsa nō valeat do
na defendē q sentit. sed sepe fortitudo si iprouisa fuerit: z
min^o circa vitia circūspecta ipa sui pūptiōe incassū ruit.
Ascēdit g ad cōlij vt puidēdo pūmīat oē qd agē fortit^o
pōt. sz eē cōlij nō pōt: si intellectus deest: qz q nō itelligit ma
lū qd agētē gnat: quō pōt bonū solidare qd adiunat: ita
qz a cōlio ascēdam^o ad intellectū. Sz qd sit intellect^o magno
qdē acūmie vigilet z moderari se nesciat p maturitatem
Ab intellectu g ascēdat ad sapiāz: vt h qd intellect^o acute in
uenit: sapie mature disponat. q igit^o p timorē surgim^o ad
pietatē: p pietatē ad scia: z ducimur. p scia: ad fortitudinē
roboramur: p fortitudinē ad cōlij tēdim^o: p cōlij ad in
tellectū pīcim^o: p intellectū ad maturitatē sapie puenim^o
Septē g dīb^o ad portā ascēdim^o: p quā nobis adit^o vite
spūal^o apit. De triplici spū hēs i aīa. Itē de notiōib^o hēs i
ppietas. Itē de pctō in spū scitū: hēs i pecco. Itē qre sit
missus spūscitū dī i paclyt^o. Itē vide i sapia z virt^o. Itē
scias q qdā sūt a spūscitū: z nō cū spūscitū: qdā cū spūscitū: sz
nō a spūscitū: vt dicā i timor. Dic nota q Hreg. i home
lia pēthecostes exponēs illō Jo. Paraclyt^o aut spūscitū
quē mittet pī i noīe meo ille vos docebit oīa. sic dīc: Hre
ca locutiōe paclyt^o: latine aduocat^o vl cōsolator dī: q iccir
co dī aduocat^o: qz p errore delinquētum apud iusticiā
pīs interuenit q vñ^o substantie cū pīe z filio exorare pro
deliquētib^o phibet: qz eos quos repleuerit exorātes fac
vñ z Paul^o dicit: ipse enī spūs postulat p nobis gemitib^o
ienarrabilib^o. idē enī spūs postulare dī: qz ad postulādū
eos quos repleuerit: i flāmat. Cōsolator at idē spūs voca
tur: qz de pcti ppetratōe merētib^o dū spē venie ppat: ab
afflictōe tristitie mētē leuat. de quo recte pmittit: Ipse
vos docebit oīa. qz nisi idē affit spūs cordis audiet: ocio
sus ē fmo doctoris. nemo g docētū hoī tribuat qd ex ore
docētis itelligit: qz nisi int^o sit q doceat doctoris ligua in
vacuū exti^o laborat. Ecce vñā loqnt^o vocē oēs pī audiet
nec tñ pī sensū audite vocis pīpitis. Quā g vox dispar nō
sit: cur i cordib^o vñs dispar ē vocis itelligētia: nisi qz p h
q vox loqntis cōiter admonet ē mgr intioz: q de vocis it
elligētia quosdā spūalr docet. Itē idē in eodē homelia:
Libet oculos fidei in virtute opificis h^o spūs scitū attol
lere atqz sparsim pīes noui ac veteris testamēti cōsiderare
Ecce aptis eisdē oculis fidei Dauid: Amos: Danielē: Pe
trū: Paulū: Mattheū intueor. z scitū iste spūs qūis z qn
tus sit artifex: cōsiderare volo: sz i ipa cōsideratiōe mea defi
cio. Implet nāqz citharedā puez z psalmistā fac. Implet

- pastorē armētariū sicomoros vellicante: z ppham facit: implet abstinentē puerū z iudicē senū facit. implet piscatorē. z caput ecclesie facit. implet persecutorē z doctorē gentiū facit. implet publicanū: z euangelistā z aplm facit. Qualis iste spūs nulla ad dicendū mora agit. in oē qd voluerit mox vt tetigerit mentē docet: solūq; tetigisse docuisse est. nā humanū animū subito vt illustrat: imutat. abnegat repente qd erat: exhibet repente qd nō erat.
- S**piro ras rari rare. i. viuere: vel spm ducere: vel suspirare: vel flare: vel olere: siue redolere. vñ h spiramē nis. Spiro cōponit vt aspiro ras: cōspiro ras. i. sil' spirare: vel cōiurare vñ cōspirator z cōspiratio: expiro ras. i. mori. i. extra spūm mittere. inpiro ras. i. spirando immittere: extinguere: respiro ras: retro vel iterū spirare: vt quiescere: pausare a labore. suspiro ras. i. sursum spirare: vel subtus spm ducere. Spiro z eius cōposita neutra sunt preter inspiro p instigare: qd est actiuū. z oia pducūt hanc syllabā spi. vide etiaz in spiraculum.
- S**piissus sicut in Hecisimo dicitur: Spiissū de toto solido dices ac illud: Densū dicat vbi locus opacius habet.
- S**plen nis mas. ge. dicitur a supplemento ex tria pte iecoris ne vacua existeret. vñ a suppleto dicitur splen. z a splen dicitur spleneticus ca cū. i. ad splenē ptenens: vel qui patit in splene. Et vt dicitur in Hecis. Cor sapit: pulmo loquitur: fel cōmouet irā Splen ridere facit: cogit amare iecur. Et dicitur vulgariter munza. vide in cor.
- S**plendeo des dere. i. lucere. vñ h splendor doris: z splendens da dū. z cōparat. z inde splendesco cis inchoa. Splendeo cōponit vt cōsplendeo des: resplendeo des. vñ cōsplendesco scis: resplendesco scis inchoa. Splendeo cū suis cōpositis neu. est: z caret supi.
- S**plendidus la lū. i. aliquantulū splendidus.
- S**plendificus. Splendeo vel splendo cōponit cū facio: z dicitur splendificus ca cū penul. cor. z splendificens centis ge. ois. vñ h splendificentia tie. i. claritas.
- S**plendona. a splendeo des dicitur h splendona ne. i. gladi?: qz splendeat.
- S**pleneticus ca cū: in splen exponit: z cor. penul.
- S**poletū spoletī: qdā ciuitas penul. pdu. inde spoletanus.
- S**poliatoziū rij: in spolio exponit.
- S**polio as aui atū are. i. denudare: spolio auferre. vñ h spoliatoziū rij: locus spoliandi: z h spoliū lij. z sunt spolia priuatoz: extuie ducū z diu. tū. vñ hoc spoliariū: locus vbi spolia reponunt. vel exterior balneoz cellula. Spolio cōponit vt cōspolio lias: despolio as: dispolio as: expolio as. Spolio cū suis cōpositis est actiuū.
- S**ponda a spondeo des: vel a sponsa dicitur hec sponda de pars lectulis vel scrinij. vñ hic z hec spondalis z h le. i. ad spondam pertinens.
- S**pondeo des spondi spōsū. i. fideiubere: vel pmittere: vel velle. Et fm Prif. Spondeo pteritū geminat spondi a quo ēt lra s demit in scda syllaba euphonie cā z dicitur spondi. Spondeo cōponit vt cōpondeo des. i. sil' spondere. despondeo des despondi. i. valde spondere: sponsas facē: z viro cōiugē. vñ despōso sas frequē. Respōdeo des. i. retro petenti vocē mittere: vt reddē vel cōsonare: vel resistere: dicitur. vñ respōdeo sas frequē. i. frequē rīdere: resistere: dicitur. Spondeo z eius cōposita sūt actiua preter respondeo des qd est neutru. Spondeo hz geminatōz in pterito. sed cōposita ab eo nunq; geminat pteritū.
- S**ponsa a spondeo des dicitur h sponsus si. z hec sponsa se. naz olim sponsores sibi inuicē mittebant cautiones: in qbus sponsebant se inuicē cōsentire in iura matrimonij: z fideiussores dabant. inde admissū est vt sponsū dicam? virū a spondēdo: z sponsā silr. ergo sponsus est nō qz pmittit sed qz spondet z sponsiones dat z vult: vñ h z hec sponsa lia dicunt q in dote dant: vel a viro vel a femina. Sponsus cōponit vt cōsponsus. i. cōiuratus: vel cū alio sil' sponsus. Item sponsus fa sum est participiū de spondeo des
- ris: vide in matrimonij.
- S**ponsoz a spondeo des dicitur hic sponsoz sozis. i. fideiussoz vt pmissoz. vñ in epla ad Hebre. ca. vij. Intantū melioris testamenti sponsoz factus est iesus.
- S**pondeo des dicitur sponte aduer. qlitatis. i. vltro: voluntarie. sed ponit qnq; noialiter: vt mea sponte hoc feci. h melius est vt dicamus nomē esse ablatiui casus tñ: z nō aduer. hz qnq; ponat aduerbialit. si autē esset aduerbiū qd poneret noialit nō adiungeret sibi adiectiū in neu. ge. Generale qdē est qd qñ aliq dicitio nō noialis ponit noialiter in neu. ge. ponit tñ: z suscipit adiectiū in neu. ge. vt tuū legere: tuū euge: tuū ergo. A sponte dicitur spontane? nea neu. i. voluntarius.
- S**porta a porto tas dicitur hec sporta te quoddam genus vasis iunctū: vel virgē. vñ hec sportula le. z sportella le dimi. vel sporta dicitur a sparto frutice: vñ in quibusdam locis teritur. z hinc hic sportarius rij qui sportas facit. z sportarius ria rium ad sportam pertinens.
- S**portella le dimi. in sporta expunit.
- S**portula le dimi. parua sporta.
- S**puma a spuō is dicitur hec spuma me. vñ spumofus fa supple nus spuma. Et cōparat: vñ h spumofitas tatis. Itē a spuma dicitur spumo mas. i. spuma fluere: vel spumā hre vt emit tere: vel auferre. Et cōponit vt cōspumo mas. i. sil' spumare: despumo mas. i. valde vel deorsū spumare: vt purgare qñ deorsum a spuma ponere. expumo mas. i. valde vel extra spumare: vt spumas auferre. inspumo mas. i. in vt valde vel intus spumare. respumo mas. Spumo z eius cōposita neutra sūt: z pducūt hanc syllabā spu. Iuuenalis: Et pusa mero spumant vnguenta falerno.
- S**pumeus a spuma dicitur spumeus mea meū. i. de spumo existens: vel ad spumā ptenens: vel spuma abundans.
- S**pumo mas in spuma est.
- S**pumosus fa sum in spuma vide.
- S**pumula le dimi. parua spuma.
- S**pungia a spuma dicitur h spungia gie: qz ex spuma fiat. vt dicitur a fungere qd est nitidare: qz apta est ad tergendū. z scribitur per u in Dapia spungia.
- S**puo spuis spui sputū spuere. i. sputū emittere: vel sputo re spargere: pfundere. z inde sputus ta tū. z h sputū ti. Spuo cōponit vt cōspuo is. i. sil' spuere: vel sputo cōspargere vel pfundere. despuo is. i. deorsū spuere: vel sputo pfundere: expuo is. i. extra spuere. inspuo spuis. i. intro vt valde spuere. respuo is. i. iterū vel retro spuere: vt recusare: renuere vilipendere: spernere: Spuere p sputū emittere: z cōposita ab eo fm illā significationē neutra sunt. Sed in alia significatione actiua sunt: z oia faciūt preterita in spui. z sputū in sputū. z in supi. pdu. spu. fm Dug. Prif. aut dicitur q spuo deficit i supi. forte hoc dicitur: qz suo tpe nō erat in vsu: tamen nunc eo vti possumus.
- S**purcicia a spurcus dicitur h spurcicia tie. i. imūdicia: feditas. z format a gto spurci addita cia fit hec spurcicia.
- S**purcus a spuō is dicitur spurcus ca cū. i. turpis: fetidus: imundus: quasi sputū screans vel puocans: vel quasi spuere cogens vel quasi sine puritate. Et cōparat vt dicunt quidā: vnde spurcus non tñ impurus. sed etiam seuis dicitur.
- S**puridicus ca cum penul. cor. i. imunda dicens a spurcus. z dico dicitur dixi componitur.
- S**purificus ca cum. i. imunda faciens penul. cor. a spurcus z facio facis componitur.
- S**purius a spurcus dicitur hic spurcus rij. z h spuria rie: qui vel que genitus vel genita de nobili matre est: z ignobili preteritem spurcus preter incerto z matre vidua genitus appellatur qñ tñ spurce vt spurij filius: qz muliebri nām spurij veteres vocabant. vñ z hi qui nō sunt de legitimo matrimonio: matre potius qz preterem sequunt. z dicitur spurcus qñ imundus: z extra puritatē potius. z hinc spurcus ria rij. i. ignobilis z degenerans. vñ in li. Sapie. ca. iij. Spuria vitulamina nō dabant radices altas. i. degeneratia z nō naturalia. z hec littera est Rabani z antiquoz. Aug? aut

in libro de doctrina christiana dicit qd melius diceretur
adulterine plantationes.

Sputum in sputo tas est.

Sputo. a sputo is sputu dicit sputus ta tu. et h sputu ti: et spu
to tas verbu frequetatiu.

S

ante

Q

Squaleo. a scabo bis dicit squalleo les lui. i. sordere: eē vl fi
eri squalidū vel asperū: vel splendere. vnde squalesco scis
inchoa. et squalidus da dū. i. asper: sordidus. Et compaf.
vnde squalidulus la lū aliqntulū squalidus. et h squalidi
tas tatis. Itē a squalleo dī h squaloz lozis. i. aspitas: pollu
tio: sordidatio. Et ē squalleo neu. cū oib⁹ suis cōpositis siq̄
habet: et caret sup. et pdu. squa.

Squalidulus la lū in squalleo est.

Squama. a squalleo les dicit h squama me: et est pisciū: ser
pentū et lozice. vnde squamat⁹ ta tu. i. squamis abundās.
et h squamata te lozica ferrea ex laminis ferreis vel eneis
concatenata ad modū squame piscis: et ex ipso splendor
re squamarū et similitudine dicta est. Itē a squama dī squa
mo mas. i. squamas auferre vel dare. Et componit vt des
squamo mas: disquamo mas: exquamo mas: in squamo
mas oia pro auferre squamas: et pdu. hāc syllabā squa. et
sūt neu. Et a squama dicit squame⁹ mea meū: et squamo
sus sa sum. i. plen⁹ squamis vel lucidus: vel asper. Et cōpa
rat. vnde hec squamofitas tatis.

Squamo mas in squama exponit.

Squamula le dimi. parua squama.

Squarofus. a squaloz vel squama dicit squarofus sa sum
i. asper vel inequalis. vel dicitur squarofus squaloze vel
squamis corofus.

Squarus ri mas. ge. qdā piscis: et dī a squama: qz squamis
acutus sit. vñ et ei⁹ cute lignū polif.

Squilla gen⁹ est piscis delicati: qd vulgo dicit lata.

S

ante

T

Stabilis. a sto dicit h et h stabilis et h le. vñ stabilio lis liui
lini. i. firmare statuere. et h stabilitas tat. i. firmitas: imo
bilitas. Et cōponit: vt stabilio lis. et ē actiuū stabilio cuz
suis cōpositis. Stabilis cōponit: vt instabilis le. vñ insta
biliter aduer. et hec instabilitas tatis.

Stabularius in stabulū est.

Stabuloz laris in stabulū exponit.

Stabulū. a sto stas dicit h stabulū li qsi statio boū. vñ sta
bulari⁹ ria riū ad stabulū ptinēs. et h stabulari⁹ rij stabuli
custos: vel equoz custos siue ductoz. Et cōponit: vt h cō
stabulari⁹ rij: qd frequēt⁹ iuenit h conestabulari⁹: et des
signat dignitatē siue officiū. vñ h conestabularia rie eius
vroz vel dignitas. Itē a stabuloz laris deponē. h antiq̄ di
xerūt stabulo las in neu. ge. et est absolutum: vt hic stabu
lantur equi mei.

Stacten gen⁹ preciose refine: vel incesum qd ex pressura ma
nat. et est indecli. pōt etiā declinari stacte hui⁹ stactes. et vt
dicit qdā: stacten idē est qd myrrba: vel gutta myrrbe ar
boris: et est grecum. Scdm autē Papiam stacten est fru
ctus cynamomi.

Stadialis in stadiū exponit.

Stadiolū li dimi. parū stadiū.

Stadiū dij octaua pars est miliarij q vtunf greci in metien
dis viarū spacijs actoz hercule: q dū esset fortissim⁹ et mi
mij robozis ferf vno anhelitu. cxxxv. cucurrisse passus. et
qz ibi finē currēdi fecit Stadiū a stando nuncupatū est.
Vide in catinum.

Stagnarius in stagnū exponit.

Stagnū. a sto stas dī h stagnū ni aq̄ stans artificialis pisces
habēs. et dī stagnū ab eo qz aq̄ ibi stet nec discurrat. vnde
stagne⁹ nea neu: et stagnosus sa sum. Et stagno nas ad mo
dū stagni intindare: abundare: crescere. Et cōponit: vt sta
gno nas: destagno nas. i. valde vel deorsum stagnare: vel
decrefcere: vel stagnū remouere. in stagno nas. i. intus vel

valde stagnare. resta gno nas. i. iterū stagnare vel retro. f.
decrefcere: vel redundare: vel stagnū remouere. Stagno
neu. est cū oib⁹ suis cōpositis. Itē a stagnū dī stagnarius
ria riū ad stagnū ptinēs: vel in stagno operās. vnde h et h
stagnensis et hoc se.

Stayros interpretat crux.

Stamen. a sto stas dicitur hoc stamen minis filum tele. f.
orditura: quia stantes solebāt texere: et tela erecta solebat
disponi sursum pendens de trabe. vnde stamineus stami
nea neum. et cor. sta.

Stannū ni est quoddā gen⁹ metalli: et dicit a quodā greco
f. stānos: qd est sepans et secernēs. mixta enī adulterata
inter se p ignē metalla dissociat: et ab auro et argēto es plū
būq̄ secernit: alia quoq̄ metalla ab igne defendit. vñ stā
neus nea neu de stāno existēs. et stānosus sa sū stāno ple
nus et abūdās. et stāno nas. i. stāno aliqd aptare: preparare:
ornare: ordinare. Et cōponit: vt stanno nas. i. fil cū alio
stānare. destāno nas. i. valde vel deorsum stānare: vl stā
nū remouere. instāno nas. i. intus vl valde stānare. restā
no nas. i. iterū vel retro stānare: vl stannū remouere. Stā
no cū suis cōpositis est actiuū. Itē a stannū dicit stānari⁹
ria riū ad stannū ptinēs: vel in stāno operās. et h et h stan
nensis et hoc se. Et scribit stannū pro metallo et oia p̄dicta
ab eodem descendunt p̄ geminū n. sed stagnū pro aqua
scribi debet per g. vñ versus Stans aqua dat stagnū: spe
ciesq̄ metallica stans: h retinet primū: vult n̄ geminare
secundū. Item in Grecismo dicitur: Est eris species stan
nū: stans est aqua stagnū: N̄ duplici scribas primū: cum
gq̄ secundum.

Stasis grece latine dicit stans vel status.

Stater. a sto stas dī h stater teris quoddā pōd⁹. i. medietas
vncie appēdēs aureos tres: vñ et dī stater qz trib⁹ solidis
stet. vñ videt cōponi a sto et ter et penf. pdu. in gto. A sta
ter dī h statera re pōdus hīs dragmas q̄ttuoz q̄ sunt scri
puli. xij. et p̄fat solidos tres. Itē statera dī trutina. f. p̄ti
ca ex trāuerso in libra posita sic dicta qz ex duab⁹ statera
lācib⁹: et vno stilo medio p̄deat et stet. Et statera dī sepe
totū illud instrumentū. et cor. penulti. genitiui stater teris
Vñ in Mat. debet cori. Inuenies in ore piscis staterē.
h statera re pdu. penul. Vñ quidam: Sepe min⁹ statere
lanx continet ampla statere: Et in Grecismo dicit: Libra
statera: stater est quod libraf in illa.

Statera in stater exponit.

Statim. i. illico aduer. tps a sto vel a statu dicit.

Statio loc⁹ vbi naues ad tps stant: h port⁹ ē nālis et p̄petu⁹
vñ et statio dī vita ista: qz h ad tps stamus: qz fm Aplm:
nō enī habem⁹ h manentē ciuitatē: h futurā in q̄rim⁹. vñ
h statiūcula dimi. Et stationari⁹ ria riū: et statiū⁹ ua tuū in
eodē sensu. Itē statio dī vbi stat vn⁹ exercit⁹ cōgregatus
Re. i. ca. xxiiij. Veni et trāseam⁹ ad stationē philistinozū.
vñ vsus: Et statio vita statio portus stadiūq̄.

Statua. a sto stas vel a stat⁹ dicit h statua tue ymago: simi
lachū: et representet statū alicui⁹.

Statuari⁹. a statua dicit statuari⁹ ria riū ad statuā ptinēs.
et h statuari⁹ rij q̄ statuas facit. et h statuariū candela cū q̄
statua cingit et circundat: vel crux vel altare. Sach. ix. ca.
Proijce illos ad statuariū.

Stattuo. a statu supi. de sto stas addita o f. t statuo is tui tu
tū tuere. i. ordinare: censere: fabricare: cōstituere: ponere. et
cōponit: vt cōstatuo is. i. fil statuere. Destituo is. i. desere
re derelinquere vel deorsum statuere: vel a deorsum sur
sum statuere. Instituo is. i. ordinare decernere. Prosti
tuo is. i. pro precio statuere: proponere. et est vbi meretr
cū: que p̄stituū. i. pro precio se supponūt. Restituo is. i.
retro vel iterū statuere. Substituo is subtus vel post sta
tuere: surrogare: in loco mortui eligere et ponere. Statuo
et eius composita omnia sunt actiua: et mutāt a presentis
in i corceptam.

Statura. a sto stas dicit h statura re. i. stat⁹ hoīs. f. ei⁹ magni
tudo. et staturo dicit post iactū lapidis in aquā vñ circuli

- fiūt in aq̄ redit^o ipsi^o aq̄. Uñ Luca. Et statura redit. Pōt etiā hoc esse participiū.
- S**tatus. a sto stas dicit status ta tū participiū. Quidā tñ dicunt eē syncopatū a statutus. vnde substantiue dicit hic status tus tui.
- S**tenopatia dicit astructū corp^o qđ nec in sudore relaxat.
- S**tella. a sto stas dicit hec stella le: qz videt stare. z fm hoc stelle dicunt proprie q̄ sunt in firmamēto. Et scias qz stellas dicit quelibet singularis. Sidus vō pluriū stellarū collectio: Astrū grandis stella vel grande sidus. Sed bec nomina sepe confundunt apud auctores. vnde stellula le dimi. z stelle^o lea leū. i. clar^o vñ ad stellā ptinēs. z stellat^o ta tū. i. stell^o circūdat^o: vñ ad modū stellarū depict^o. vide in astrū.
- S**tellio. a stella dicit stellio omis reptile sile lacerte: qz depictus quibusdā maculis ad modū stellarū. De hō dicit qđā Stellio nocte micat sordens in luce diei.
- S**tellionat^o ta tū a stellio dicit. varius: fraudulentus: versipellis: malefactor. z hic stellionatus tus tui. i. maleficium fraudulentia: versutia.
- S**tello. a stella dicit stello las. i. splēdere ad modū stellarū stellis circūdare z ornare: vel stellis diuinare aliqd ppēdē. Et cōponit: vt ostello las. vñ hō stellatio qđ sepe ponit pro ipso signo stellarū. z est neu. stello las cū suis cōpositis.
- S**tellula le dimi. parua stella.
- S**tema matis neu. ge. i. nobilitas: vel ordo ymaginū nobilitum: vel honor: vel dignitas: vel corona: vel ornamentū. Iuuenalis: Stemata quid faciunt. Stemata dicunt etiā ramusculi quos faciunt in genere cū gen^o cognitionū patiunt: sicut ille pater: ille auus zc. Vide in stigma.
- S**tematon tumor mollis carnis.
- S**temon est litus angustum.
- S**tephan^o. stephane grece latine dicit corona. vñ stephan^o corona interpretat grece: s; hebraice nozma. Fuit vō corona. i. principii martyriū in nouo testamēto: sicut Abel in veteri. vñ z pthomartyr dicit. Fuit enī nozma. i. exēplar z regula alij patiēdi. Vel stephan^o dicit strenue fans: vel qđ strenue fans anus. i. strenue siue laudabilis fans. i. instruens z regens anus. i. viduas veteres quib^o ab apostolis fuit pfecta. z est etymo. non cōpositio. Est ergo corona propter principii martyrii: Nozma propter exēplū patiēdi vel bene viuēdi: Strenue fans propter luculentā predicationē: Strenue fans anus propter viduarū laudabilem instructionē. Hoc etiā attēdens maxim^o ep̄s dicebat: In hō qz stephan^o preposit^o est feminis testimoniū meruit syncerissime castitatis. Beat^o ergo carissimi q̄ imitat^o hunc fuerit: Pudicie enī palmā z martyrii z sequet^o coronā. s; qđ distare inter martyres pōt p̄cipu^o eē meruit iste qui prim^o ē. Mortē enī quā saluator dignatus est pro oibus pati hanc iste prim^o reddidit saluatori. In persecutione autē positus pro persecutorib^o dñm deprecabat: atqz in illa lapidū ruina qñ ali^o obliuisci poterat etiā carissimos suos: ille domino cōmendabat inimicos. Plus itaqz dolebat illorū peccata q̄ sua vulnera: Plus illorū impietate q̄ suam mortem.
- S**tera. a sto stas vel steti dicit hō stera re pellicula in q̄ puer intoluit z morat. Uñ Macrobi^o Stere si subdit herba desiccabit eā. Et inde stericus ca cū ad sterā ptinēs: vel in stera patiēs z infirmatus.
- S**tercoris rea reū in sterco est.
- S**tercoro ras. a sterc^o dicit stercoro ras rati rati rare. i. stercozare: inq̄nari: vel impinguare. z cor. co.
- S**tercus. a sterno nis dicit hō sterc^o coris qz sternit in agris: vñ qz extergi oporteat qđqd in ciuitate sordidū redūdat. vel qđ verius est: stercus dicit a sterten q̄ z stercuci^o dicit^o est qz primus stercozandi agri rationē induxit in italia. vñ z finus dicit quia fiat mus. i. stercus. vnde stercoreus rea reum: z stercorosus sa sum. i. stercoze plenus z inquinat^o. Et vtrūqz comparat.
- S**tericus ca cū in stera exponit. z corripit ri.
- S**terilis. a stera dicit hō z hō sterilis z hō le penul. cor. i. infru-
- ctuosus: infecūsus: nihil aptus gignere. Et compar. vñ hō sterilitas tatis. i. infructuositas: infecūditas.
- S**ternax. a sterno nis dicit sternax naxis ge. ois q̄ facile et sepe sternit vel sternit. Et compar.
- S**terniū. a sterno nis dicit hō sterniū nij loc^o aptus ad sternēdū. Et p cōpositionē hō lectisterniū.
- S**terno nis strauī ui in tū stratū sternere. i. pacificare: pparare: infellare: obzuerē. vñ dicit in Grecismo: Sternit equo ce mare: lect^o: asellus: z hosti. Sterno cōponit cū ad: z dicit a sterno nis aui atū. i. ad vel iuxta vñ valde sternere: z abijcitur d. Itē osterno is aui qđ z osterno: naris deponēraliē inuenit p̄me coniugatiōis. z vtrūqz cōponit a con z sterno nis. Itē cōponit cū circū: vt circūsterno strauī. Itē desterno nis strauī. i. valde vel deorsum sternē. vel deest ibi p̄uatiuū: qđ a pace vel a pactu remouere: vel fellā auferre: qđ z dissellare dicit. Insterno nis instrauī. i. valde sternē. Prosterno nis strauī. i. pcul vel ante vel pro aliquo sternere: subijcere. Presterno nis aui. i. sup vel ante sternere. Substerno nis strauī. i. subtus vel post vel parū sternere. Sterno z ei^o cōposita in o sunt actiua: z faciūt p̄teritū in strauī: z supinū in stratū.
- S**ternon omis in stratodes exponit.
- S**ternutatio. a sterno nis dicit hō sternut^o ti. vñ sternuto tas. i. sternutū facē. vñ hō sternutatio onis idē qđ sternut^o. Job xij. Sternutatio ei^o splēdor ignis. Qđ tractās Greg. dicit Sternutatio ē cū inflatio a pectore exurgit: q̄ cū aptos ad emanādū poros nō inuenit cerebrū tāgit: z zgesta p̄ nares ei^o exigēs totū caput ptin^o cōcutit.
- S**ternutus in sternutatio exponit.
- S**terquiliniū. a sterno nis dicit hō sterquiliniū^o nij. i. sterc^o vel locus plenus stercoze. Et videtur eē compositū a stercus z lino linis.
- S**terto tis stertui sup. caret. Uñ dicit Paul. in. x. li. A sterto stertui supinū nō inueni. z est stertere narib^o dormiendo resonare: vñ sepe ponit pro dormire.
- S**tibiū vnguetū vñ color noie cerusa quo meretrices z solute mulieres solebāt vti. vñ i. iij. li. Re. ca. ix. legit: Jezabel introitu ei^o audito depinxit oculos suos stibio.
- S**tibin^o na nū media pdu. est color ceruseus vel habēs colorē stibij: vel onichini.
- S**ticos grece latine dicit versus.
- S**tiga ge dicit stimulus qđ stigulus. i. aculeus: cōpunctio et incitatio: molestatio. vnde stigo gas. i. stimulare. z pdu. illam syllabā sti.
- S**tigestos. i. tristitia.
- S**tigis in stix stigis exponit.
- S**tigma. a stigo gas dicit hō stigma matis. i. signū: cicatrix: character: coctura: inustio q̄ fit calido ferro. Paul^o enī in epi. ad Gala. ca. vi. Stigmata dñi mei iesu xpi in corpore meo porto. inuenit z stema p̄ e: sed aliud signat. Uñ qđā Stema gen^o dices cocturā stigma vocabis: Materā thema: seruāt gen^o hō tria neutrū. Vel stigma dicit a stinguo quis qđ est signo nas. vnde stigmaticosus sa sum. Et comparat. z cor. penul. genitiui stigmati.
- S**tigo gas in stiga ge exponit.
- S**tilatus in stilis exponit.
- S**tilbon. stillans participiū cōponit cū bonū: z dicit hō stilbon bontis. i. mercuri^o: qđ stellas bonū. z est sumptū nomen a meliori parte sui. vel stilbon dicit qđ stella boum: qz eo surgēte surgūt z pastores. z stilbon interpretat velox qz velox planeta est.
- S**tilla. a stiria qđ ē gutta dicit hō stilla le dimi. vñ hō stillula le aliud dimi. Et stillosus sa sum qđ z stiriōsus dicit. Et stillosas. i. guttare vñ stillā imittere: vel fūdē. z cōponit: vt ostillo las fil stillare. z distillo las. i. diuersis modis vñ eē stillare. instillo las. i. intro vñ intus stillare: vel valde stillare. restillo las. i. iterū vel retro stillare: z est neu. cū suis cōpositis. Que sit differētia intē stillā z guttā p̄ dixi in gutta. stillicidiū. stiria z stilla cōponit cū cado: z dicit hō stircidiū dij: z hō stillicidiū dij in eodē sensu. i. stilla cadens: vel loc^o

vbi stille cadunt: vel locus a quo vel p quem cadit. vnde
 stillicidiosus sa sum. Propbeta: Sicut stillicidia stillan-
 tia super terram.
Stillo las in stilla vide. vnde 2 stilo las per vnuz l aliud est.
 Vide in stilus.
Stillula le dimi. parua stilla: 2 cor. penul.
Stilon interpretat longu.
Stilus. a sto stas dicit h stilus li. i. graphu: qz stat in cera.
 2 qd logu est 2 erectu dicit stilus a stado vl a stilon qd
 est logu. vnde stilat? ta tu. i. stilo ornat. 2 stilo las. i. stilo
 aptare vl designare. 2 cor. sti. Un Thobias: Pierijs tedet
 inseruisse stilum.
Stimicon qda pastor qsi stilomico. stilon eni interpretat lo-
 gu: micon cellum. Inde stimicon qsi logus 2 altus.
Stimulus. a stiga dr h stimulus li qsi stigulus. i. acule: co-
 puctio: incitatio: molestatio. vnde stimulosus sa sum. 2 co-
 parat. vnde bec stimula. quedā dea stimuloz. 2 stimulo-
 las. i. pingere: titillare: incitare: cogere: vrgere: inflamare.
 Et componit: vt instimulo las. 2 est actiuu cum suis com-
 positis. 2 cor. mu.
Stinguo guis xi ctu gere. i. signare: vel extinguere: mortifi-
 care: vel instigare: s; no e in vsu. Et coponit: vt distinguo
 guis xi ctu: quod coponit: vt subdistinguo guis. Itē stin-
 guo coponit: vt extinguo guis: instinguo guis xi ctu. re-
 stinguo guis. i. extinguere: iteru mortificare. Stinguo et
 ei? coposita actiua sunt: 2 faciut pteritu in xi: 2 sup. in ctu:
 2 habet u inter g 2 sequentē vocalem.
Stiopus est inflatio oris. vñ Nec stiopo tumidas intedis
 rumpere baccas vel bracas.
Stipa. a stipo pas dr h stipa pe qda parua arbor: vt dicunt
 scopa: qz ex ea stipet tecta. 2 h sepe ad fornaces 2 furnos
 calefaciedos colligit. vnde h stipula le dimi. 2 hinc stipu-
 le dicunt folia vel fagine quib? culmus ambif. 2 fulcitur:
 ne podere frugis curuet. 2 stipule ipsi calami segetis. Di-
 cunt g stipule vela stipula. ppter puitate: vel a stipo pas:
 qz fulciut 2 circudat culmu. vl ab vsto qsi vstule: qz colca
 messe vrmf. ppter culturā agri. vl a palea: qz interdū pro
 palea pcedunt stipule. 2 cor. pu: 2 pdu. sti.
Stipadiu. a stipo pas dr h stipadiu dij. i. scacariu: qz hoib?
 ludu spectantib? stipes. Et stipadiu est gen? mense quasi
 stipendium. vel dicitur a stipitibus quasi stipodiū: sic eni
 prius acceptum est.
Stipatu ti quedam herba que tantā virtutē in radice habet
 vt frusta carnis in cacabo sparfa coagulet. 2 dr a stipo as.
Stipediari? in stipediū exponit.
Stipediū. stipsis coponit cū pēdo dis: 2 dr h stipediū dij lu-
 crū: pēciū: fruct? laboris. Proprie qdē stipendiū dicit qd
 dat militib? soldarijs pro pēcio: sic dictū a stipe pēdenda.
 Antiq eni soliti erāt pecuniā appēdere magis qz numera-
 re. A stipediū dicit stipediari? ria riū ad stipediū ptinēs.
 2 h stipediari? rij stipediū dans vel poti? recipiēs. 2 cor.
 ripit i antep.
Stipes. a sto stas dr h stipes pitis. i. ticio vl trūc? ligni q su-
 stinet aliqd qsi stans pes: lignū infructuosū eo q solūmō
 stet 2 nō fructificet. 2 pdu. pmā stipes pitis: s; stips stipsis
 cor. illam syllabā sti.
Stipiū vnguentū de veruecibus.
Stipo. a stips pis dicit stipo pas pati pare. i. densare: ope-
 derare: ouallare: circūdare: cōgregare: replere: ptegere: cō-
 ponere: fulcire. vñ stipatim aduer. Stipo coponit: vt sti-
 po pas: exstipo pas. i. emittē: euacuare. instipo pas. i. val-
 de vl intus stipare: imittere. obstipo pas. i. vndiqz vl sti-
 pare: vl obturare: obstruere. restipo pas. i. iterū stipare vl
 euacuare: emittere. substipo pas. i. sub? vl post stipare vl
 parū. 2 est actiuū stipo cū oib? suis copositis. 2 pdu. hanc
 syllabā sti: sicut stipes 2 stipa. Virgili? in pmo: Stipāt 2
 dulci distentāt nectare cellas.
Stips pis se. ge. quoddā gen? pōderis quo olim militibus
 stipediarijs distribuebat pecunia. 2 ponit pro obolo: qz
 obolus sepe solet dari medicis i elemosynā: iō stips qiqz

dicit medicitas: qiqz elemosina vict? vnde h stip? .i. mē-
 dicus. 2 cor. stipsis genitiu? 2 stipes in plurali sti: s; bic sti-
 pes pitis producit sti.
Stipula le in stipa exponit.
Stipulatio in stipuloz exponit.
Stipuloz. a stipo pas dicit stipul? la li. i. firm? .Inde stipu-
 loz laris. i. interrogare: qzere. Prope quidē stipulari e in-
 terrogare: qzere petitiue: cū rñsione scā pmissiue: vt si in-
 rogās dicit: Dabis mihi equū: 2 ille rñdeat dabo: h e sti-
 pulari. vñ h stipulatio pprie dr interrogatio petitiua ad-
 iūcta rñsioe pmissiua: dabis mihi h: dabo. 2 dr stipulari
 a stiplū qd e firmū: qz stipulatio debet eē firma: vñ tenet
 psolui qd stipulatiōe pmissū e. Vel vt dicit a stipula dr
 stipuloz: qz i stipulatiōe veteres stipulā frāgebāt quā ite-
 rū iūgētes stipulā suā recogscēbāt. Et qz in stipulatiōe cō-
 tinef interrogatio 2 pmissio: iō stipulari sepe ponit sim-
 plicif p pmissē 2 p interrogare vel petere siue qzē. Et no-
 ta q stipuloz antiqt? erat cōe: s; mō est de po. 2 2struit cū
 actō 2 ablatiuo interposita a vel ab ppōne: vt stipuloz a te-
 decē solidos. i. qro. Et coponit: vt astipuloz lar. i. 2firma-
 re: auxiliari. Cōstipuloz laris. i. sil stipulari. vñ h cōstipu-
 lamen minis. Instipuloz laris. i. valde stipulari. Restipu-
 loz laris. i. iterū stipulari. 2 est deponē. cū oib? suis coposi-
 tis: 2 corripit pu.
Stipus. a stips pis dr h stipus pi. i. medic? q petit stipē. Et
 inde coponit obstipus.
Stirax cis grece: vel storax racis latine in stiria est.
Stiria rie se. ge. gutta fluēs 2 cadēs 2 2gelata. 2 dr gutta dū
 stat 2 pendet: stiria dū cadit: 2 dr sic a greco. Brece eni sti-
 ria gutta dr. vñ stiria dr arbor cui? fruct? hz grana guttis
 filia: q 2 storax rac dr qsi stirax. S; stirax grece storax la-
 tine. Sen. xliij. dicit Modicū refine 2 mellis 2 stiraq. Ut
 fm aliā lraz storacis penul. pdu. vbi dicit glo. q storacis
 est species refine.
Stiricidiū dij in stillicidiū exponit.
Stiricus ca cū. i. stiris a stiria dicit.
Stirillū li neu. ge. barba capre. 2 dr a stiria: qz pēdet ad mo-
 dū stirie. i. gutte.
Stirpeus pea peū in stirps exponit.
Stirpitus. i. radicitus aduerbiū. Vide in stirps.
Stirpo pas. i. euellere: eradicare: a stirps trūco dr. Et copo-
 nit: vt extirpo pas. i. radice subuertere.
Stirps. a sto stas dicit stirps pis mas. ge. radix: trūc? .vñ h
 stirps pis se. ge. pgenies: plapia: origo. 2 stirpe? pea peū:
 2 stirpit? aduer. i. radicit? . 2 stirpo pas. i. euellere: eradica-
 re. Et q dicit Drif. q nō patit r ante se in eadē syllaba in-
 tellige in pncipio syllabe. 2 yoco pncipiū quicqd est ante
 primā vocalē. vel h intelligit qn p sumit in vi sua 2 sim-
 plicif. s; in stirps nō sumit p in sua vi 2 simplicit: imo ps
 ibi collaterales sūit p vna figura q apud grecos vocat pñ.
Stiuua. a sto stas dicit bec stiuua ne manica aratri. i. cauda a
 posteriori. vnde stiuari? ria riū ad stiuā ptinēs. Et stiuua-
 uari? rij: 2 stiuaria rie etiā dicit q vel q tenet aratru p sti-
 uam: vel qui stiuam facit.
Stiuula le dimi. parua stiuua.
Stix. a sto stas dr h stix gis palus infernal: qz semp stat ad
 penas. vel dicit a statim: qz potata statim interficit. vel a
 greco stigestos qd e tristitia: qz tristes faciat: vel qz tristi-
 tiā gignit: 2 sepe ponit pro inferno. vnde stigijs gia giū.
 2 h 2 bec stigialis 2 hoc le.
Sto stas steti statū a stasis deriuat: 2 dicit stare manē 2 nō
 moueri: morari. Prope stare est erectū morari. vñ dr: Si
 qs stat nō cedit: 2 ecouerso. vñ h stat? bui? stat? . Sto cō-
 ponit: vt absto stas abstiti tū. i. iuxta vel in 2spectu vl ad
 seruitiū stare. Cōsto stas 2stiti tū: Circūsto stas circūstiti
 tū. Desto stas destiti tū. i. deorsum a pposito stare: cessare
 Disto as: exto as ti. Et vt dicit qdā Extat qd foris est qd
 firmū permanet extat. Insto stas stiti: intersto stas stiti.
 Sap. xvij. Interstitit 2 amputauit impetū. Persto stas
 pstiti. i. forte stare: in pposito pseuerare. Prosto stas stiti

Presto stas stiti. Obsto stas obstitū stare. i. nocere: impe-
dure: extra stare. vnde obstans: et h̄ obstātia: et obstāter ad-
uer. et h̄ obstaculū li. Resto stas stiti tū. i. resistere et obsta-
re. restare. i. supesse et supfluere. et restare. i. a motu stare et
cessare. vnde restito tas. i. frequētare: sepe et in diuersis lo-
cis restare. Substo stas stiti. i. sub eē subtus eē vel substi-
nere. Supersto stas stiti. i. supesse: supfluere. Sto et eius
cōposita oia neu. sunt p̄ter p̄sto p̄ dare: q̄d est actiuū. Itē
cōposita a sto faciūt p̄teritū in stiti: et sup. in stiti: et raro
in statū: vt cōstatū p̄statū. Uide in p̄sto stas.

Stoa grece latine dicitur porticus.

Stoax acis fe. ge. i. ruina: et dicitur stoa.

Stoicia. stoa q̄d est portic⁹ dicitur stoicus ca cum penl. cor. et
sunt stoici q̄ ciuitate morant: Portic⁹ enī fuit ethenis in
q̄ picta erant gesta sapientū et viroz fortū historie: in hac
portici sapientes philosophabant. vñ et stoici dicti sunt.
Dac secta vt dicunt prim⁹ Senon instituit: Di negāt sine
virtute effici quēq; beatū. Omne p̄ciū vniforme esse asse-
runt. Di animā cū corpore perire dicūt.

Stoicida. a stoicus dicitur hec stoicida de femina in stoica
secta valens. vel stoicida dicitur quasi mollis et effeminat⁹
quasi femina.

Stoix cis fe. ge. i. ruina: et dicitur a sto.

Stola. a stolon vel stolos dicitur h̄ stola le matronale opimē
tū q̄d coopro capite et scapula a dextro latere in lenū bo-
merū mittit. vñ et sic d̄r qz supmittat. Idē et reciniū lati-
no noie d̄r eo qz dimidia ei⁹ pars retro reiciat: q̄d vulgo
mauortē dicūt q̄si martē. Signū enī est maritalis digni-
tatis et potestatis et pacis vel industrie est: Caput enī mu-
lieris est vir: et ponit quēq; pro ephor. Stola etiā vtuntur
diacones. vnde stolat⁹ ta tū. i. stola ornat⁹. Et stolo las. i.
stola ornare. et cor. sto.

Stolia. a stolon vel stolos dicitur h̄ stolia lie. i. missio.

Stolidus. ab extollo lis d̄r stolid⁹ da dū. i. stult⁹ fatu⁹: sup-
bus: insipies: secors: q̄si extollidus: qz se extollat. Et cōpa-
rat. vnde hec stoliditas tatis.

Stolon vel stolos grece latine dicitur missio.

Stolus. a sto stas d̄r hic stolus li magna classis nauū. vl a
stolon q̄d est missio: qz p̄ mare mittat. Ambro. sup Egip-
tū: Ubi est stolus nauū q̄ circueat freta.

Stomachor. stomos grece os vocat latine. inde stomach⁹
chi eo qz ostiū vētr̄ sit cibū recipiat et in intestina trāsmi-
tat. Stomos enī grece latine dicitur os: elia veter. inde sto-
machus. i. os vētris. vñ stomachosus sa sum iracūd⁹: furi-
būd⁹. et stomatic⁹ ca cū q̄ infirmitatē i stomacho patit. et
stomachor aris dicitur furere: irasci: indignari.

Stomacula le fe. ge. extū interi⁹: et dicitur a stomachus.

Stomos grece os latine.

Stoax in stira exponit.

Storio as in storiū exponit.

Storiolū li dimi. parū storiū.

Storii. a sterno nis d̄r h̄ storiū rij qz terre stemat. Nondū
enī laneis stramētis reptis in his accubāt. vñ storio as. i.
storijis ornare. et est actiuū storio as.

Strabo. a sterno is d̄r h̄ strabo omis q̄ oculos h̄z obliquos:
q̄ et h̄ strab⁹ d̄r. vñ h̄ straba be q̄d vulgo d̄r strauba. Bre-
nazzenus: Deretici mihi videntur similes oculos strabi.

Stragilis. a sterno nis vl a sternedo d̄r h̄ stragilis hui⁹ stra-
gilis cōis ge. i. miles. et cor. h̄c syllabā gi.

Stragulatus in stragulū exponit.

Stragulū. a sterno vl a stratū d̄r h̄ stragulū vl h̄ stragula ve-
stis discolor: q̄d texta d̄r: et manu artificis diuersa varietate
distinguit. et d̄r sic qz in strato et amictu apta sit: De q̄ d̄r i
vl. ca. puer. Stragulatā vestē fecit sibi. Stragulū etiā d̄r
statio caballi. vñ stragulatus ta tū. i. stragulo vel stragula
ornatus. Et stragulo las lau lare. i. variare. Pōt etiā dici
stragula vestis variata: vl varietate texture distincta. Uñ
dic̄ Pap. Stragula vest̄ p̄ciosa plumarie ope scā. In hi
storijis aut sup illud q̄d legit in. iiii. li. Re. ca. viii. Lūq; ve-
nisset dies altera tulit stragulū et infudit aquā et expādit

sup faciē ei⁹: quo mortuo regnauit Azabel pro eo: sic d̄r:
Stragnū pprie d̄r stratorii q̄d lecto vl sedili supsternit.
et d̄r ibi qz Azabel p̄nū pfusus aq̄ iposuit sup Bēnadab
ad refrigerādū. Hebre⁹ tñ h̄z: Expādit sup faciē stragulū
vt nō Azabel s; Bēnadab h̄ fecisse itelligat. etenī mortu⁹
est rex et regnauit p̄ eo Azabel. Quidā exponūt h̄ de obse-
quio mortui dicētes qz Azabel mortuū lauit aqua et expā-
dit stragulū sup faciē mortui. Joseph⁹ tñ plane dicit qz al-
tera die infuso laqueo stragulauit eū. Ad hūc sensus q̄dā
lraz illā. i. tulit stragulū et referūt dicētes qz Azabel vestē
madefactā posuit sup faciē ei⁹ simulans refrigerationē: s;
statim effudit aquā sup os ei⁹ donec suffocaret eū. et cor.
hanc syllabā gu. Uñ Alexander: Texitur ex lino cum lana
stragula vestis.

Stramē. a sterno nis d̄r h̄ stramē nis: qz aī aialia sternit vl
sup lectulū. q̄d et h̄ stramētū d̄r. A stramē d̄r stramine⁹ a
um. Itē stramētū quēq; d̄r infellatura: illud. i. quo equ⁹ vl
asin⁹ sternit. i. infellat. et filr illud quo lect⁹ sternit. i. p̄pa-
rat dicitur stramētū siue sint vestes siue aliqd aliud.

Strāgulo las in iugulo las exponit.

Strata. a sterno nis dicitur h̄ strata te via minuta q̄si pedib⁹
vulgi trita: et est de lapidib⁹ strata et parata: vnde et dicitur
dilapidata.

Strates. i. p̄tor a sterno nis dicitur.

Stratia. a sterno nis d̄r h̄ stratia tie. i. militia. vñ et h̄ strati-
lates tis dux militie vel militū.

Stratilates in stratia exponit.

Stratillos grece latine dicitur p̄tor fm Papiam.

Stratodes. a stratia d̄r h̄ stratodes. i. miles vel ad militiam
accinct⁹: q̄ et stermom omis dicitur.

Strator flagūcularū. i. cōpositores. Diere. xlviii. Mittā eis
ordinatores et stratores flagūcularū.

Stratorii. a sterno nis d̄r h̄ stratorii rij. i. stabulū iumentoz
Joseph⁹ in p̄mo annaliū: Rachael h̄ audiēs posuit idola
in stratorio cameli. i. sub. Itē stratoria dicuntur lectoria q̄
in lectis solent sterni.

Stratū. a sterno nis d̄r h̄ stratū ti: q̄d et h̄ strat⁹ tus tui d̄r. i.
lect⁹. Vl stratū d̄r q̄si storiatū a storijs in quib⁹ antiq̄ cu-
babant nondū laneis stramētis reptis.

Straui est p̄teritū hui⁹ verbi sterno nis. Job. xvij. Straui
lectulum meum.

Strena ne fe. ge. q̄d vulgo d̄r strēna. i. q̄d p̄mo dat alicui in
kalēdis vl in p̄mo die anni vl septimane p̄ bono omine.
Et d̄r strena q̄si sine trena: vl seozū a trena. i. a lamētatiōe
qz hilarit̄ dari debet. vñ strenosus sa sum q̄ sepe dat vl ac-
cipit strenā. et strenonas. i. enceniare: initiare: strenaz ali-
cui dare: strena aliquē exhilarare.

Strenicus ca cū in strenuus vide.

Strenula le dimi. parua strena.

Strenuus. a strena d̄r strenu⁹ a um q̄ libeter facit strenā. i.
largus: clar⁹ strenus: impiger: vtil: citus: fortis. Et compa-
p̄ suppletionē magis: vt strenu⁹ magis strenu⁹ issim⁹. vñ
strenue magl strenue issime: et h̄ strenuitas tis. et strenic⁹
ca cū. i. strenis vel strenarū cupidus.

Strepia. a sterno nis d̄r strepia pie. i. cauda serpētis.

Strepo pis pui pitū pere. i. sonū facere. vñ h̄ strepit⁹ tus tui
et h̄ strepor ozis: et strepito tas frequ. Strepo cōponit: vt
astrepopis: ostrepopis: substrepopis. et ē neu. strepo cū
oib⁹ suis cōposit: et facit p̄teritū i pui: et sup. in pitū penl.
cor. et cori. h̄c syllabā stre. Uñ in auroza dicitur: Rana lo-
quax heresim signat: strepit hec: strepit illa.

Strideo des vl strido dis di dere. i. fortit̄ sonare: dētes scu-
tere: frēdere. vñ h̄ stridor ozis. et inde h̄ stridosus sa sum:
et stridorosus sa sum. i. stridore plenus. Strideo et strido
cū suis cōpositis siq̄ habēt neu. sunt: et faciūt p̄teritū in di-
lz quēq; iueniat stridui. s; h̄ maxime fm antiquos: et caret
sup. et pdu. h̄c syllabā stri. Lucan⁹ in. vj. Aurib⁹ incertis
feralis strideat vmbra. Uide in strido dis.

Strido dis tertie coniugatiōis. et strideo des inuenit secunde
vt dixi in strideo des. Hora. in ser. Stridere secreta diuis

fos atre susurros. z facit pteritū stridi: deberet tñ facē stri
fi. Un̄ dicit Prif. in. xi. li. vbi agit de pteritis z supi. tertie
diugatiōis verborz desinētū in do. Strideo des z strido
dis inuenit tā secūde q̄ tertie diugatiōis. z ei⁹ pteritū p
fectū debēt fm analogiā in deo v̄l in do desinētū: z penl.
z antepenul. naturaliter longā habētū in si terminari: vt
rado radi: rideo risi. s̄ puto cā euphonie nō eē in vsu strisi
s̄ stridi. z caret supi.

Stridulus la lū. i. sonorus: a strideo des dicit.

Strigilis. a strideo des d̄ h̄ strigil hui⁹ strigil penul. cor. i.
patella vel instrumentū quo pueri furant vvas z ficus: et
instrumentū quo mūdant eq̄: q̄d pōt deriuari a tergo gis:
z instrumentū quo caro mūdāz z sudor corporis eradit:
q̄d z strigil dicit papocopam.

Strignos. a stringo gis dicit hec strignos quedam herba. f.
vua lupina: q̄ latine salutaris dicit: quia dolorē capitis z
stomachi incēdiū mitigat. Idē z vua lupina dicit: qz se
men eius vne similis est.

Stringiria. a stringo gis dicit hec stringiria vel strāguria: z
est constrictio vrine.

Stringo gis xi ctū. z cōponit: vt astringo gis: z stringo gis:
distringo gis. vñ districtus ta tū. exstringo gis: instringo
gis: pstringo gis: pstringo gis. i. valde v̄l ante stringē. ob
stringo gis. i. vñ dicit vel s̄ stringē. restringo gis. i. iterū v̄l
retro stringere v̄l ampliari: vel a strictura remouere. sub
stringo gis. i. subtus vel post vel parū vel sursum stringē.
Stringo z ei⁹ composita actiua sunt: z faciūt pteritū in
strinxi: z sup. in strictū sine n: z caret u post g.

Strix. a strido dis d̄ h̄ strix gis nocturna avis de sono vo
cis dicta. qñ enī clamat stridet. hec avis vulgo d̄ ama ab
amādo paruulos: vñ z lac prebere ferē nascētib⁹.

Stroma opus varie textū: z dicit a strophā.

Stromaciū. a stroma dicit h̄ stromaciū cij cingulū varie cō
textum cū gēmis.

Strophā in strophos exponit.

Strophas. a strophos q̄d est ouersio dicit h̄ strophas dis
quedam insula.

Stropharius ria riū in strophos exponit.

Strophū. a strophos q̄d est ouersio d̄ h̄ strophū phij cin
gulū: z pprie aurū cū gēmis: qz a posteriori parte ouertit
anterior. vñ d̄ in hymno bti Joannis baptiste: Prebuit
hirtū tegimē camelus artub⁹ sacris strophū bidētes. D̄
etiā strophū palliū virginalē. s̄ stropheū aliud ē. vñ vsus
sonā dic strophū palmā dic eē stropheū.

Strophos v̄l rophos grece latine d̄ ouersio. Et inde cōpo
nit monostrophos: distrophos: tetrastraphos. vñ inue
nit Dec oda ē monostrophos: h̄ distrophos: h̄ tetrastr
phos. monostrophos d̄ oda illa q̄ tñ metri varietatē h̄:
Sic distrophos d̄ oda illa q̄ semp in secundo vsu repetit
varietatē metri: Tetrastraphos q̄ in q̄rto.

Strophula le dimi. parua strophā.

Stroph⁹. a strophos d̄ h̄ stroph⁹ phi deceptor: impostor:
fraudator. Et h̄ strophā phe rectora snā: argumētatio va
ria: fraus: deceptio: neq̄tia: calliditas: impostura. vñ stro
phari⁹ ria riū fraudulēt⁹: callid⁹: impostor: versut⁹. Itē
strophā d̄ ouersio simplex in cātilenis. Et cōponit: vt an
tistrophā. i. s̄ ouersionē simplicē. Strophā ē cū fit muta
tio de r̄isorio ad versum: vbi ē q̄dā ouersio mutata melo
die prioris. Antistrophā est qñ finito vsu reincipit ipm
r̄isorū v̄l medietas ei⁹. vñ cant⁹ hymnoz inuēt⁹ ē p stro
phā antistrophā ad signū firmamēti notādū z planetarū
q̄ s̄ ouersionē celi voluūt. vñ qdā cant⁹ solebāt in ecclia
eē quos vocabāt strophos. Un̄ Macrobi⁹: In ipsis etiā
hymnis deoz per stropham z antistropham metra cano
ris versibus adhibebantur: vt per stropham rectus orbi
stelliferi motus: per antistropham diuersis vagozum re
gressus predicaretur.

Strutio greco noie quoddā aīal in silitudine auis pennas
habē videt: tñ de terra alti⁹ nō eleuat. oua fouē negligit:
s̄ p̄iecta tantūmō fotu pulueri aīant vt Jfi. vult. z ponit

in se. ge. i Job. xxxix. b. vbi d̄: Pēna strutiōis filis ē p̄
nis herodij z accipitris: q̄ derelinqt oua sua in terra: z ut
forsitan in puluē calefacies ea. Et infra: Pr̄uauit enī de⁹
sapiētia. Qd̄ v̄bū exponēs Greg. i li. moza. xxxj. dicit: Quis
herodiū z accipitrē nesciat aues reliqs q̄nta volat⁹ sui ve
locitate trāscendāt. strutionis v̄o pēne eoz silitudinē h̄nt
s̄ volat⁹ eoz celeritatē nō h̄z. a terra quippe eleuari nō va
let: z alas qñ ad volandū specieten⁹ erigit: s̄ tñ nunq̄ se a
terra volādo suspēdit. Ita sunt nimirū oēs hypocrite qui
dū btōz vitā simulant imutationē scē visionis habēt: sed
vitātē sanctionis nō habēt. Habēt quippe volādi pēnas
p̄ speciē: s̄ in terra repūt p̄ actionē: qz alas p̄ figurā scitat⁹
ostēdūt: s̄ curarū seculariū pōdere p̄grauati nullaten⁹ a
terra subleuāt. qz v̄o hypocrite q̄uis puerfa semp opent
loq̄ tñ recta nō desinūt. Bene aut loquēdo in fide vel cō
uersatione filios pariunt: sed eos bene viuēdo nutrire nō
p̄nt. De hac strutione recte dicit: que derelinqt in terra
oua sua. qz enī hypocrite p̄ charitatis viscera nō calent de
torpore plus edite. i. de ouoz suoz frigore nequaq̄ dolēt.
z bene sequit: Indurat ad filios suos qñ nō sint sui. Quē
enī charitatis grā nō infundit primū suū etiā si ipse hunc
deo genuit qñ extraneū respicit. Uidef tñ strutio eē mas.
ge. fm regulas Pr̄isci. Inuenit etiā structio omis a struo
is: sed tūc scribit p̄ ct. Dic pōt q̄ri an hypocrisis sit semp
pctis mortale. Ad h̄ dico q̄ hypocrisis h̄z eandē rōnē pcti
s̄ic z mēdaciū. Mēdaciū aut nō semp est pctis mortale: s̄
qñ est p̄niciosum. z s̄ h̄r hypocrisis nō semp est pctis mor
tale: s̄ qñ est p̄niosa cadēs in nocumētū alteri⁹ p̄sone
dū p̄pter creditā scitatē: aut defraudat aliquē re quā hab
bet vel habere debet: aut in nocumētū fidei ecclie ouz
p̄pter scitatē creditā de ipso ei s̄ fidē z eccliam credit. Et
scias q̄ ille q̄ cū nō sit virtuosus p̄sonā virtuosū ostēdit by
pocrita d̄. Hypocrita enī grece latine d̄ simulator. z qz
ostētare de se meli⁹ q̄ sit: vitū est iactātie s̄ue v̄bis s̄ue fa
ctis fiat vt dicit in. iij. et h̄. Itē hypocrisis semp est pctis.
Uide in hypocrita. Itē volo te scire q̄ aliud est pctis oc
cultū nō p̄palare qd̄ discretiōis est: z aliud virtute ostē
tare cū aliqs pctō subiaceat qd̄ hypocrisis est.

Structura re in struo is exponit.

Strucula le dimi. parua strues.

Strues. a struo is dicit h̄ strues is cōpositio: cōgeries: colle
ctio: aceruus lignoz.

Struma me a strues d̄. i. gibb⁹ in pectore qñ strues humo
rū. vnde strumosus sa sum q̄ h̄z strumā. Et compaf. vñ h̄
strumofitas. i. gibbofitas.

Struo is xi ctū ere. i. cōponē: edificare: ordinare: prepare.
vñ structū aduer. Struo cōponit vt astruo is. i. affirmare
asserere: assilare. z cōponit ex ad z struo: z abijciē d. Lon
struo is. i. sil struere: circūstruo is: destruo is. i. dissipare:
deorsūz a structura ponē. exstruo is. i. valde v̄l ex struere.
instruo is. i. informare: p̄struo is. i. p̄re alijs v̄l ante strues
re vel p̄dicē. obstruo is. Struo z ei⁹ cōposita actiua sunt:
z faciūt pteritū i struxi: z sup. in structū. A struo d̄ h̄ stru
ctura re. z vt dicit Pap. structure sunt edificia possessiōes.

Strup⁹ pi v̄l strupi fm quosdā sunt vincula ex loro vel lino
facta quib⁹ remi ad scalinos alligant: De quib⁹ Linius:
Quāq̄ remos iussit alligare strupis.

Studeo des dui dere. i. operā dare: vacare discipline: inui
gilare. Prope quidē studere est cū magna volūtate vehe
mēter aīaz applicare ad aliqd̄ pficiēdū. vnde h̄ studiū dij
vehemēs applicatio animi ad aliqd̄ pagēdū sūma cū vo
lūtate. vnde studiosus sa sum. Et compaf. Studeo cōpo
nit vt instudeo des dui. i. valde studere. restudeo des dui
i. iterū studē. z ē studeo neu. cū suis cōpositis: z caret sup.
fm vsum: Deberet tñ facere studitiū penl. cor. a studeo eo
mutata in i z addita tum: vt cādeo z cādū cāditi: studeo
des dui diti. Barissime tñ ab oib⁹ neutris secūde diuga
tionis q̄ in ui diuisas syllabas faciunt pteritū inuenit hu
iusmodi sup. v̄l participiū futuri: vt caleo calui: tepeo pui
palleo lui. s̄q̄ tñ inueniant: i breuē habēt ante tñ: vt dicit

Pril. z cori. primā studeo. Un̄ Esopus: Displicet impudens vnde placere studet. Et Dorati⁹ in epi. Nō tua laudabis studia aut aliena reprehendes. Qualiter autē studendū sit: z in quib⁹: dixi in sentētia.

Studiolū li dimi. parvū studiū.

Studiū in studeo exponit.

Stulticia in stultus exponit.

Stultiloquus quia quū a stultus z loquor cōponit: q̄ stulta loquit. vnde hoc stultiloquiū quij stulta locutio. z cori. hanc syllabā lo.

Stultizo zas. i. stulte se habere: a stultus dicit.

Stult⁹. ab extollo lis dicit stult⁹ ta tū q̄si extult⁹: qz se extollit. Un̄ etiā dicit stult⁹ q̄si statim vltus. proprie tñ stult⁹ ē q̄ p stuporē nō mouet inuria se uiciā enī fert: nec vltus ē nec vllō ignomine cōmouet dolore: qz stult⁹ est hebetior corde: sicut qdā ait: Ego me eē stultū estimo: fatiū eē non opinor. i. obtusis qdē sensib⁹ nō tñ nullis. z fm̄ h̄ stult⁹ d̄ q̄si seorsum ab vltō. Et compaf. vnde h̄ stulticia cie a gto stulti addita cia. Uide in fatuus.

Stupa. a stipo pas dicit h̄ stupa pe: z est canapi vel lini: dicta sic qz ex ea rime nauū stipent. vñ stupe⁹ pea peum de stupa existēs. z stuposus sa sum: z stupo pas. i. aliq̄d stuppa obturare. Et cōponit: vt destupo pas: exstupo pas. i. valde stupare vlt stupā remouere. instupo pas. restupo as Et ē stupo actiū cū suis cōpositis: z pdu. hanc syllabā stu.

Stupedo pes pui pere. i. mirari: terreri: timeri: eē vel fieri stupidū q̄si sine sensu. vnde stupid⁹ da dū. i. sepi⁹ stupens. Et compaf. vñ stupidō das. i. stupidū facē vlt stupe. Stupedo cōponit: vt stupefacio cis: z stupefio fis fact⁹ sum. Itē stupeo cōponit: vt astupeo pes. i. valde stupe: vlt ad aliq̄d stupere. Exstupo pes. i. valde stupe: vlt a stupore cessare: libere rare. Instupeo pes. i. valde stupē. obstupeo pes. i. vndiqz vlt ob aliq̄d stupe. restupeo pes. i. iterū stupere. Et ab oib⁹ p̄dictis inchoa. i. stupefco scis: astupefco scis: exstupefco scis zc. Stupeo z ei⁹ composita neu. sunt: z carēt sup. fm̄ vsū: z cor. stu. vñ Quidi⁹ de rene. Nō stupeant multo corda sepulta mero. Itē qdā: Sile miser atqz stupe cōbureris quasi stupe.

Stupetis pea peū in stupa vide.

Stupo pas in stupa exponit.

Stupor. a stupeo pes dicit hic stupor poris. z est stupor casus memoriā z rationē auferens z linguam impediens. vnde stuporatus ta tū. i. stupefactus. z stuporosus sa sum Et comparatur.

Stupor paris in stuprū exponit.

Stuprū pri illicitus cōcubit⁹: z est proprie in virgine vel in moniali. z videt dici a corrupēdo. vnde stupror aris. i. stuprū cōmittere vel stupro corrupē. vñ h̄ stupratorū rij loc⁹ stuprādi. Et cōponit: vt stupror aris. z ē stupror depone. cū suis cōpositis fm̄ Dug. Inuenit tñ Diere. ca. ij. Filij quoqz membeos z tafnes stuprauerūt te vsqz ad verticē. Quidi⁹ epi. Nec precii stupri gēmas aureūqz poposci. Uide in raptus.

Stupula le dimi. parua stupa.

S ante U

Suadeo. a suavis d̄ suadeo des suasi suatum. i. hortari: osu lere: monere. Qz aut d̄ suadere q̄si suauia dare. i. dicē vel suadere. i. in suā sortē trabē vel suator in partē suā trabēs etymo. est. vñ h̄ suator: z suator⁹ ria riū: z h̄ z h̄ suadibil⁹ z h̄ le. vñ suadibilē aduer. z h̄ suadibilitas tatis: z h̄ z h̄ suasibil⁹ z h̄ le. vnde suasibilē aduer. z h̄ suasibilitas: z h̄ suadela le. i. suasio: assensus. Dora. in epi. At bñ numatū decorat suadela venusqz. Suadeo cōponit: vt dissuadeo des. i. dehortari. psuadeo des pfecte suadē: effectū suasio nis obtinere: in suadēdo effectū habere. Suadeo z ei⁹ cōposita sunt actiua. z est syllabarū q̄ttuor in p̄sa: h̄ in versu inueniat triū syllabarū.

Suapte. i. sua spōte: sua natura: sua propria causa: suo vsu vlt more. z est pte syllabica adiectio q̄ adiūgit huic ablatino

sua p̄nomini: vt dixi in meapte.

Suariū. a sus dicit h̄ suariū rij locus vbi stant sues.

Suasibilis. a suadeo d̄ h̄ z h̄ suasibil⁹ z h̄ le. i. aptus vel oueniēs ad suadēdū. z suadibilis le idē. Un̄ in epla bti Jacobi d̄ q̄ sapiētia q̄ desursum est est suadibilis. i. ad suadēdū habilis passiuē: qz q̄ h̄ dei sapiētiā de facili recipit bonas admonitiones z psuasiones.

Suauū. a salua dicit h̄ suauū rij basū cū salua mixtū. vlt suauū d̄ qz sit suauē. Et inde h̄ suauio omis q̄ suauū facit. z suauio as: z suauior aris. i. osculari cū suauio. De h̄ etiā vide in osculū.

Suauis. a sueo sues dicit h̄ z h̄ suauis z h̄ ue: qz sueta sunt suauia z eē solēt. Et compaf. vnde suauiter uius uissime aduer. vnde h̄ suauitas tatis: z p cōpositionē in suauis ue q̄suauis. i. valde suauis:

Sub p̄positio est: z deseruit vtriqz casui. Et nota qz quoties cūqz sub figt ad locū cōstruit cū actō tñ: vt Virg. Nitunt sub ipsos postes. i. ad ipsos postes. Itē q̄qz ponit. p an vt Virgi. in geoz. Sub lucē exportat calatū. i. an̄ lucē. Itē q̄qz ponit. p p: vt Sub noctē cura recusat. i. p noctē. Ali bi videt signare in loco vlt q̄si in loco: z cōstruit tunc cū ab latino tñ: vt Sub domo. Et scias q̄ sub his lris seq̄ntib⁹ mutat b̄ illas. i. cf g m p r: vt succūbo suffero suggero: su moueo: suppono: surripio. Uide de h̄ in p̄ma parte: in ca. de syllaba vbi agit de b.

Subagito in agito tas exponit.

Subarro. a sub z arra cōponit subarro ras rari rare q̄si late ter arram dare. Un̄ bti Agnes dixit: A nullo subarrauit me dñs meus iesus xps zc.

Subater. a sub z ater componit subater tra trū. i. aliq̄ntulū ater. i. niger. z pducit a.

Subbasilicanus na nū cōponit a sub z basilican⁹. z dicunt pprie subbasilicani q̄ habitāt circa basilicā z sub alis ei⁹. z producit ca.

Subcinericus. a sub z cinis cōponit subcineric⁹ cia ciū. i. sub cinere coctus. Et inde subcinerizo zas. i. sub cinere coquere. z h̄ b̄ mutet in c in cōpositione sequēte c: tñ in sub cineric⁹ nō mutat: ne a succ⁹ z cinis cōponi videat.

Subdecania nie in subdecana⁹ exponit.

Subdecana⁹. a sub z decan⁹ cōponit h̄ subdecana⁹ ni q̄ ē sub decano. z designat dignitatē in ecclia. vñ hec subdecania nie dignitas subdecani. z pdu. ca subdecana⁹.

Subdiacon⁹. diacon⁹ cōponit cū sub vel bypos q̄d z dicit subdiacon⁹ z hypodiacon⁹. h̄ hypodiacon⁹ d̄ grece: subdiacon⁹ latine: q̄ iō sic appellant qz subiacēt p̄ceptis z officijs diaconi. oblatiōes enī in tēplo dñi a fidelib⁹ xpi suscipiūt: z diacono supponēdas altarib⁹ deserūt. Di apud hebreos nathinei vocant. i. in humilitate dño seruiētes. Et hinc h̄ subdiaconat⁹ tus: vel hypodiaconat⁹ tus. i. officii vlt ordo subdiaconi z hypodiaconi. D̄ ē h̄ subdiacon conis: z hypodiacon conis penul. cor. Uide in ordo.

Subdo. a sub z do das componitur subdo subdis subdidi subditū. i. supponere: subiugare. Et inde subditus ta tū penultima correpta.

Subdokus la lū cōponit a sub z dolus penulti. cor. z est subdokus latenter dolosus: astutus: versipellis: varius. vnde subdole aduerbium.

Subeo is iui vel subij p̄ syncopā. i. subtus ire vlt post vel parū. Et cōponit ex sub z eo is. Itē inuenit subeo is. i. sursuz eo. Ita sumit Jo. vj. Subijt ergo iesus in montē. i. sursuz abijt. z h̄ est lra Aug. z tūc cōponit a sursuz z eo is: z mutat s in b causa euphonie. Lra Chrysostomi est: Abijt ergo iesus in montem.

Suber in suberies exponit.

Suberatus ta tū in ero eras exponit.

Suberias. a sub z edo es est cōponit h̄ suberies ei arbor ex q̄ cortex natatorius extrahit q̄ suber d̄. z d̄ suberies q̄si subedies: qz fruct⁹ ei⁹ sues edant: z sepe eadē arbor suber d̄. Et vt dicit P̄ap. suber eris neu. ge. d̄ arbustula vlt ei⁹ cortex. Differentia tñ est inter suber z corticē. Uide in cor

ter. et pducit banc syllabam su.

Subbircus ci dicif a sub et hircus. Vide in brachiū.

Subiectio. subiect^o ta tū subiecti addita o fit hec subiectio onis. i. subiugatio: suppositio. Itē subiectio fin q̄ sumif in rhetorica fit q̄n aliqd̄ q̄rim^o ab aduersarijs interponēt res rōnē: et postea qd̄ est rō destruit qd̄ subijctif vt h: Qd̄ fugiā capiar: clamē nō audiar: hostē aggrediar: vincar. vñ sic. Q miser qd̄ agas: de^o est que spernis: An ipm euitare putas terra cinisq̄: Deū clam fugies s; nil latet hūc falles ne: Sed idem qd̄ fuit est et erit cognitione tenet.

Subiectus ta tū in subijcio vide.

Subigito tas in agito tas exponif.

Subigo gis egi actū ex sub et ago gis cōponif: et h; q̄ttuoz significaciones. s. cogere: impellere: aciere: supponere vel subiugare: q̄si subitus agere.

Subijcio cis ieci iectū ex sub et iacio cis. et ē subijcere sub^o iacere: vel post subiugere: rñdere: reddere. vnde subiectus ta tū: et subiecti^o ua uū: et subiecto tas frequē. et etiā subij cito tas inuenif in eodē sensu. s. pro supponere. Et scribit subijcio p̄ duo i in secūda syllaba: et est primū consonans: alterum vocalis.

Subijt p̄teritū a subeo is. Vide in subeo is.

Subito aduer. i. cito: velocit̄: repēte: inspire. et vt dicit Dio. in epi. ad Hauū: subito est qd̄ p̄ter spem et nō ex apparēte ad manifestū aductū.

Subiugalis. iugalis cōponif cū sub: et dicif h et h̄ subiugal et hoc le. i. sub iugo posit^o q̄si domit^o: iugo assuet^o. Vñ in Matheo dicif Inuenietis afinā et pullū filiū subiugal. i. afinē q̄ fuit sub iugo posita.

Subiugo gas in iugo exponif.

Subiung. iugū cōponif cū sub: et d̄ h et h̄ subiūx gis. i. bos sub iugo posit^o. Vñ qdā: Subq; iugo posit^o bos dices ti bi subiūx. et cor. penul. genitiui.

Sublet^o a sub et molest^o sta stū cōponif. i. tristis: infirmus: molestus. Et compaf. vnde sublestia. i. tristitia: molestia: infirmitas: anxietas.

Subligar. a sub et ligo gas deriuatur h̄ subligar ris. i. succin croziū. s. bracariū. vñ subligar vocaf quodlibet ligamē: vñ ligula calligariū: vel fascia q̄ ligant̄ inguina victime vñ p̄a tomimoz: ne soluerent̄ in libidinē: vel ne coirent. et cor. li s; pdu. ga. et d̄ subligar p̄ subligare p̄ apocopa. Iuuenal Tursumq; tenet: et subligar acci. zc.

Subligo gas q̄si subitus ligare: a sub et ligo cōponif.

Subligo gas legi lectū a sub et lego gis cōponif. et est sublig gere furari q̄si subitus vel latēter legere. et cor. li.

Sublimis. a sub et lim^o cōponif h et h̄ sublimis et h̄ me pe nul. pdu. i. altus. Cū enī sublimia aspiciunt̄ oculos quod dāmo distozqm^o et diminiunt^o. Vel sublimis d̄ a limo terre q̄si a limo subleuat^o. Et compaf sublimioz sim^o. vñ sublimiter fime aduer. et h̄ sublimitas tatis. et ponif sepe sublime pro h̄ aduerbio sublimiter. Itē a sublim^o d̄ sublimo mas vñ actiū. et inde v̄balia sublimatoz sublimas trix: sublimatio: sublimat^o. Et est sublimare sublimē vel altū facere: exaltare.

Sublinguiū. a sub et lingua cōponif h̄ sublinguiū guij loc^o subitus linguā. Vel sublinguiū d̄ foliū vñ aliud qd̄ quis sub lingua ponit: et cantat vt aues decipiat.

Sublustris in lustro stras exponif.

Subneruo uas uauū uatū a sub et neruo uas cōponif. et est subneruare neruos poplicū succidere. Tūc enī eq̄ subner uant^o q̄n eis nerui poplicū precindunt̄.

Subnixus. a subnitor qd̄ cōponif a sub et nitor terj d̄ subnixus xa xū nomē. i. subiect^o: supposit^o: suffult^o: humilis. pōt etiā eē participiū: et tūc pōt exponi sic subnitor expo nitur in nitor teris.

Subo. a sus dicitur subo bas baui bare. i. coire: libidinare: et est porcorum. vnde sues subant. i. coeunt vel amore coeundi fertantur.

Suboleo in oleo les exponif.

Subfanno. fanna ne p̄ nun est frūcatio naris vel os distoz

tū cū vultu. vñ fannozes dicūt q̄ rectū vultū nō h̄nt. et qz cū ridem^o os solem^o distozqre et nasum frūcare: iō fanna d̄ derisio. Persi^o: Occipiti ceco postice occurrere fanna. vnde fanna mnas. i. deridere. s; nō est in vsu. Et cōponit tur subfanno as. i. deridere. vñ ppha: Et d̄ns subfanna uit eos. et scribit p̄ mn: vt p3 in Papiā.

Subfelliū. a sub et sella cōponif h̄ subfelliū lii ornāmētū eq̄ sub sella positū. Subfelliū etiā d̄ sedes minorū sub pede posita: et inferi^o et dep̄ssi^o q̄z maior sedes. et tūc cōponif a sedes q̄si subfeditum.

Subsequiū. a subsequoz q̄ris d̄ h̄ subsequiū qui. i. seruitiū q̄si subsequēs obsequiū.

Subsexquiterius in sexqui exponif.

Subsexquialiter in sexqui exponif.

Subfiliio lis cor. si in salio lis exponif.

Subsistentia. a subsisto stis d̄ h̄ subsistētia tie. i. forma: qz sub se sistit fluxū materie.

Subsolanus. Sub componif cū sol: et dicif hic subsolanus quidam ventus: quia sub sole nascif. Vel potest cōponi a sub et salanus.

Substātia. a substō stas d̄ hec substātia tie: qz substat acci denti. vnde h et h̄ substāialis et h̄ le: et substāliē aduer. Et cōponif: vt substāliē le: et substāliē aduer. i. eius dē substātie: vt fili^o dei d̄ p̄ri substāliē. Et scias qz substātia diuidif in p̄mā substātiā et secūdā. Prima substātia d̄ socrates: secūda hō vel aiā. Itē substātia diuidif in corporeā vt lignū: et in incorporeā vt aiā. Itē substātia diuidif in materiā formā et cōpositū. s; h̄ magi ad aliā scientiam pertinet.

Substātiū. a substās vel substātia dicif substātiū ua uū i. substātiā vel ad modū substātie signās vel supponēs: vñ modo substātie designās. vnde substantiūo uas. i. substātiū facere.

Substituo is in statuo is exponif.

Substo. a sub et sto stas cōponif substo stas stiti stitū. et est substare subesse: subitus stare: vel subsistere. vnde substās stantis ge. ois.

Subtegmē. a subtego gis d̄ h̄ subtegmē nis filiū qd̄ inter stamina discurrit. vel deriuaf a subtexo ris: qz sub stamine in tela texif. et cor. penul. genitiui.

Substel ima pars. s. pedis medietas: inde subtilis.

Subtela. a sub et tilia cōponif h̄ subtela le. i. deceptio fraus. Et dicunt̄ subtele q̄si subtilia tela. Dicif etiā subtela in alio sensu. s. corrigia que tendif sub cauda equi: et tūc cōponif a sub et telon longū.

Subtelaris. a sub et talis dicitur hic subtelaris huius laris: q̄si subtalaris. i. calcaneus. Vel dicif subtularis q̄si subtalaris: qz sub talo est: similiter a sub et talus. Sotular autē vñ sotularis nihil aliud est vt dicit magister Bene. s; aliq̄ contrarium dicant.

Subter. a sub deriuaf subter et subitus aduerbia. et differūt: qz subter est qd̄ re aliq̄ supiori deprimif et cōculcat: subitus quod demissionē alteri^o nō cōtingit. Itē subitus non exigit casum. s; subter exigit q̄nq; accusatiū q̄nq; ablati uū. Quotiēs subter signat eē in loco vñ q̄si in loco: cstruif cū ablatiūo trā: alibi vō cū accusatiūo. Et compaf subter subterioz: superlatiūo caret.

Subterc^o. cutis cōponif cū subter vel sub: et d̄ subterc^o cuti ge. ois res ex̄ns sub cute: et succ^o cutis filr ge. ois: et in eodē sensu. vñ succutic^o ca cū: et succutane^o nea neū: et subtercutan^o nā nū oia p̄ re q̄ existit sub cute. et cor. primā cuti. vñ subtercutis penul. cor.

Subterro ras. i. sub terra ponere: sepelire: terre infodere. Et cōponif a sub et terra.

Subticeo ces cui tū ex sub et taceo cōponif: et cor. ti. et ē subiticere subitus vel post tacere. vnde subticesco scis inchoa.

Subtilis. a subtel qd̄ est ima pars pedis dicif h et hec subtilis et hoc le penul. pdu. acutus: exilis: astut^o. Item subtile tenue: inualidū: leue. Item subtilis malitiosus subdolos fin Papiam.

Subtrinu in sutrinu exponit.
Subularis et subtularis dr. Vide in subtularis. et pdu. la.
Subtus in subter exponit.
Sububer. a sub et yber coponit h et h sububer: vel h sububer: hec sububeris et h re. et dicunt sububeres infantes: qz adhuc sunt sub ybere. et cor. be.
Subucula. a sub dicitur hec subucula le camisia vel sacerdotalis linea corpori penitus astricta. et dicitur sic qz subijcit panis alijs. Et subucula e talaris et pedestri camisia ephor super humerale. Vel potest dici subucula a suo suis. In viij. cap. Leuiti. dicitur: Vestiuit pontificem subucula. et corripit penultima. Un quidam: Quod tunice suppono subucula dicitur esse.
Subudus da du coponit a sub et vudus qd est madidus: qsi no pfecte madidus: vel pfecte humidus.
Subula. a suo suis dicitur hec subula le. i. brocca ferrea cuz q suunt sotulares vel sutulares sine b a suo suis. Un in lege precipit vt subula pfozet auris serui. Exo. xxi. vnde subulo las. i. suere subula. et cor. bu. Un quidam Est instrumentu subula sutoris acutu.
Subulcus. a sus dicitur h subulcus ci custos suu. Qz aut dicitur subulcus qsi suu custos etymo. est. Virg. Venit et opilio tardi venere subulci. Subulcus aut aliud est.
Suburbana sunt circumiuncta vrbs edificia qsi sub vrbe posita fm fidozum.
Suburbium. a sub et vrbs vrbs coponit h suburbium bij. et dicunt suburbia burgi q sunt iuxta vrbe. vnde suburbium qsi locus sub vrbe positus siue burgus. It suburbium alio nomine dicitur proasti.
Succedo. a sub et cedo dis coponit succedo dis cessi cessus. et mutatur b in c: et sic succedo scribit per geminu c. et est succedere subtus vel post cedere. vnde hic successor foris dicitur qui locum precedentiu occupat. et succedere dicitur prospere euenire. vnde hic successus sus sui. i. prosper et bonus euentus.
Succedo dis di sum verbu actiuu coponit ex sub et candeo des dui. et caret supi. sicut et studeo fm vsum: deberet tamen facere canditu sicut et studitu studeo: et est succedere: latenter accedere.
Succetoz. a succino nis nui centu ti: u in oz fit h succetoz ris et dr succetoz q in ecclia post pcentoz siue pncipale catoze subsequeter canedo respodet: vel q facit officiu pncipaliter in choro sinistro.
Succensor foris in succedo dis exponit.
Successus sus sui in succedo dis vide.
Succenturio as in centurio as exponit.
Succibo bas in cibo bas exponit.
Succidanus. a succido dis deriuat succidane? nea neu. i. aptus ad succidendu. et succisus? ua uu in eode sensu. et hec succisua uoz nri pluralit declinat. i. frustra illa q sutor ab scindit de materia: qz solea subtus abscindunt.
Succido dis si sum dere. i. subtus cedere: sic fit cu pozi in duas terras cedunt. et coponit a sub et cedo dis cecidi. et pducit ci vbiqz. It succido dis di supi. caret coponit ex sub et cado dis. et cor. ci ta in pnti qz in pterito. et est succidere qsi subtus cadere.
Succiduus. a succido dis dicit succiduus cidua duu. i. ad subtus cadendu paratus. Un Claudianus: Succidui tibatant gressus etc.
Succinctoz. a succingo gis xictu etu: u in oz fit h succinctoz tozis qui se cingit causa ministrandi vl seruiendi. sed succentoz per e dicitur qui facit officiu pncipaliter in choro sinistro.
Succinctoz iuz rij quo succingimur: a succingo gis dicitur. Vide in cingo gis.
Succino nis succinui succentu ex sub et cano nis componitur. et cor. ci. Et est succinere parum vel subtus voce remis sa vel post canere.
Succisus ua uu in succidanus exponit.
Succotraria riua sub et otraria: et mutat b in c: et sic debz

scribi p duo c. vel fit figure decoposite a succotrario: ario qd coponit a sub et otrario. Et scias q in dialectica dicuntur ppones succotrarie due ppones pticulares eiusde subiecti et eiusde predicati: qru vna est affirmatiua: altera negatiua: vt quida ho currit: quida ho non currit. et differunt a otrarijs in quantitate: sed conueniunt cu eis in qualitate fm dialecticum.

Succuba be penul. cor. cois ge. q vel q succubit vel succubat Et dicit a succubo bis vel a succubo bas. vñ quida demones dicunt succubi vel incubi. Vide in pilosus. Dic nota q angeli corporib? assumptis vita no influunt: s; tm motu. Et io consideradu est q oes operationes q sequunt corp? viuū in qntu viuū est no pnt angelis in corporib? assumptis auenire: s; tm illa q sequunt corp? mobile in qntu huiusmodi vt mouere: impellere: diuidere: et huiusmodi. vnde proprie et vere loquedo nec coeunt nec generant: tm p demouu actu coplet generatio: in qntu semē humanu apponere pnt loco auenienti ad materia proportionata: sicut et semina aliaru reru colligere pnt ad coplendos seu colligendos aliquos effect? vt tribuat ei tm id qd est mot? localis: no aut ipsa generatio cui? principiu no est virtus demonis: aut corporis ab eo assumpti: s; virt? illi? cui? semē fuit: vnde et genit? non demonis sed alicui? hois fili? est. Nec vident angeli p oculos corporis assumpti: qz hec est opatio potētie corporis vitētis. Nec locutio corporalis angelis conuenire pot in corporib? assumptis fm copletā significationē cu no habeant vera organa corporalia: sed est aliq silutudo locutiois in qntu intelligunt et intellectus exprimunt quibusda sonis qui proprie no sunt voces s; silutudines vocu: sicut etia quedā animalia no respiratia dicuntur vocare. et etia quedā instrumenta vt dicit pbs in. ij. de aia. et licz angeli non comedant in assumpto corpore: ch: stus tm post resurrectionē vere comedit: qnis cib? conuersus non fuerit: quia illa decisio cibi fuit habētis virtutē nutritiuā et auersiuā.

Succussator in succo exponit.

Succussio. a succutio tis dicit succussio sas frequē. et formatur ab vltimo supino succussu u in o. et dicit succussare trotare vnde h succussatura re. i. trotatura. et h succussator tozis. i. trotator: vt equus. Un illud: Bradari? est equus mollis incessus sine succussatura inmitens.

Succutaneus nea neu in subtercus exponit.

Succuticus ca cu in subtercus exponit. et cor. ti.

Succutio tis coponit a sub et cutio tis qtu ad voce: a sub et quatio qtu ad significationē qd magis videt. et est succutere subtus vel ab inferiori parte quaterere: sic faciunt trotatores. vñ succutere est subtus vel sursum quaterere.

Succidus. a succus dicit succidus da du. i. succo plen? humid? vel imbutus. Iuuenalis: Qui succida nollet lana pati. i. tinta succo alicui? coloris.

Succinus. a succus dicit hic succinus ni quedā gēma quā greci vocant electrum. s. fului et cerulei coloris fertur arboris succus esse: et ob id succinus dicit. A quibusdam vocatur arpa ab arpe quod est rapere: quia attritu digitoru accepta calozis animlva folia et vestiu fimbrias et paleas: sic magnes ferru rapiat. Sed hoc succinu dicitur pixis a succo ibi reposito. Iuuenalis: In cuius manibus seu pinguis succina tricas. Quidam scribunt succinus et succus p duo c. Et scias q Hieronym? dicit sup illud Math. ix. Et surgens Mattheus secutus est eum. Si enim in magnete lapide et succinis hec esse vis dicitur vt anulos et stipulam et festucas sibi copulent: qnto magis dñs oiu reru creator ad se trahere poterat quousqz volebat. et cor. penul. succin? sed primā producit.

Sucula le dimi. parua sus. Unde dicit Priscianus in tertio libro: Sus comune abiecta s et assumpta cula facit diminutiū sucula.

Suculentus. a succus et lentus componitur succulentus lenta lentu. i. plenus succo. Et compas succulentus tior tissimus. vnde succulentia tie.

Suculus li dimi. paruus sus. vel potest esse dimitti. de sus-
cus. unde succulus paruus succus: sed tunc quidam gemi-
nant ibi e.

Sucus a succus dicitur h succus ci qz sacco exprimat vt ptifa-
na: opozima: zomo. z sunt greca noia ista. vel succus dicitur
a sugo gus: qz sugit. vñ sucosus sa su: abundans succo. z cõ
paratur vt sucosus sior simus. vñ sucositas tatis. Item a
succus dicitur succo cas: qd nõ est in vsu. sed inde cõponitur
exuco cas. i. succu auferre: z pdu. primã. vñ in Aurora dr:
in petra carnes poni succusqz iubent. Quidã tñ putant qd
ibi sint duo c.

Sudariũ rij: in sudo das exponit.

Sudates tis: qui facit sudas: z dicitur a sudas.

Sudatus. a sudas dicitur sudatus su data sudatũ. i. sudib⁹ ar-
matus vel ornatus. vel sudatus. i. sudus. Põet etiã sudat⁹
a sudo das deriuari. i. qd sudore emittit.

Sudes a sudus dicitur hec sudas dis. i. palus: vel pica que
terre insigif acuta: qz mundat z purificat. Job. xl. In sud-
dibus perforabit nares eius. vñ fm quosdã sudas dicitur
a suo suis: qz sepes qñ suta sudibus videt eo qd sudas ex
transuerso p eam mittant z figant: z cor. primã sudas no-
men: sed sudo das z sudas verbum producant hanc sylla-
bam su. unde quidam: Trabs z acuta sudas: sed verbum
dicitur sudas.

Sudo. a succus dicitur sudo das dau datũ. i. sudore emittere
quod magis fit in sereno qm in nubilo. vel qz tunc homo
habet corpus subudũ. vñ h sudor dozis. z hinc sudosus
sa sum: z sudorosus sa sum. i. sudore plenus. z h sudarium
rij. i. facitergiũ quo sudore a facie tergitur. Sudariũ etiã
dicitur qd tenet sup cervical. Qz aut dicitur sudaria a sudo
dica: qz sint sudoribus vda: est ethymo. Sudo cõponit
vt consudo das. i. simul sudare. desudo das. i. deorsus vel
valde sudare: vel a sudore cessare. exudo das. i. sudorem
emittere: vel extra sudore exire. insudo das. i. inuigilare:
insistere: vacare operã dare. psudo das resudo das: presu-
do das. subsudo das. i. post vel subtus vel parum sudare.
Sudo z eius cõposita sunt neutra. z pducant hanc sylla-
bam su. sed sudas nomen eã cor. vñ versus: Te mars ferre
sudas inbe: vt p prelia sudas.

Sudus sub cõponit cũ vdu z dicitur sudus da dũ. i. seren⁹:
mundus: purus. pprie quidẽ illud tps serenũ dicitur sudũ
qd venit post pluuiã. vñ z ver dr sudũ. i. subudus: qz post
hyemen venit. Sudus cõponit vt psudus da dũ. i. valde
sudus: z pdu. su.

Sueo es nõ est in vsu in presenti: sed in preterito sueui: z in
supino suetũ. vñ suetus ta tũ. Sueo componit vt absueo
sues absueui vel absuetus sũ. i. dissuere. assueo es assueui
vel assuetus sum. i. valde suere. vñ hec assuetudo dinis. cõ
sueo sues consueui vel consuetus sũ. vñ z suetim aduer.
z hec consuetudo dinis. z hic suetudinarius ria riũ. diss-
sueo sues dissueui vl dissuetus sum. desueo sues desueui
vel desuetus in eodẽ sensu. i. a consuetudine cessare. vñ h
dissuetudo. insueo sues isueui isuet⁹ sũ. i. valde suere vl ñ
suere: desuere. vñ h isuetudo. pueo. i. valde vel pfecte sue-
re. Et ab oibus istis descendunt inchoa. s. suesco scis. as-
suesco scis: consuesco scis: dissuesco scis: insuesco scis: per-
suesco scis. Sueo z eius cõposita sunt neutra. z habet par-
ticipiũ preteriti tps. tñ in presenti z formatis a pñti litte-
raturã pñtis semp seruantibus: nõ sunt in frequẽti vsu.
vñ declinando inchoatiua solemus eis attribuere preter-
ta istoz vt suesco sueui. vñ Pñs. videt velle qd suesco non
fit inchoatiua: est tñ pculdubio inchoatiua. Itẽ nota qd
suescimus bona: insuescimus mala: assuescimus vtraz
ita vult Dug. Multi tñ dicunt qd Pñs. videt velle: z vult
qd predicta verba nõ sunt inchoatiua. z facit suesco sueui
vel suetus sũ: z qd apud modernos suesco z hmoi nullam
inchoationẽ notat. De h etiã habes in tertia pte in tracta-
tu de speciebus verbor ca. de verbo inchoatiuo.

Sueui preteritũ vide in sueo sues. Itẽ sueui dicti sũt quidã
populi. vñ scribit in Papiã: Sueui pars germanoz fue-

runt in fine septentrionis. dicti aut putant a monte sue-
uo: qui ab ortu initu germanie facie: cuius loca incolue-
runt: z pdu. e.

Suffarcino nas in farcino exponit.

Suffecit preteritũ de sufficio cis.

Suffectus cta ctũ in sufficio cis exponit.

Suffercio cis ferri ferũ cõponit a sub z farcio cis: z est suf-
fercire parũ vel subtus vl post farcere. z inde suffertus ta-
tũ. z sufferto tas frequen.

Suffero a sub z fero cõponit suffero suffers sustuli sublatũ
z mutat b in f: z est sufferre pati: vel surũ ferre: z eleuare.
z est irregular sicut z fero z pteritũ sustuli scribit sine b: z
mutat b in s.

Suffibulatoriũ a suffibulo las dicitur hoc suffibulatoriũ
tozij. i. subligatoriũ. z hoc suffibulũ li. i. subligaculum. vel
potius cõponit a sub z fibula.

Sufficio a sub z facio cõponit sufficio cis suffeci suffectus
z est sufficere quod vulgariter potest dici bastare. unde
in secunda epis. Corinth. Sufficit tibi gratia mea. z fm
hanc significationẽ inuenit sufficit impersonale. unde in
ij. li. Regũ ca. xiiij. ait angelo dñs percutienti. Sufficit. i.
basta satis est: contine manũ tuam. Item sufficere. i. sum-
ministrare: vt iste sufficit mihi necessaria. i. ministrat. Itẽ
sufficere. i. subrogare: substituere. unde dicitur episcopus
vel consul suffectus. i. loco mortui substitutus. i. subroga-
tus in loco decedentis. unde dicitur in. ij. li. Macha. ca. iij
Suffecto vno ex comitibus suis andronico: z dicitur suffe-
ctus a sufficio cis: vide in facio cis.

Suffio fis in fio fis exponit.

Sufflo a sub z flo flas cõponit sufflo flas sufflaui sufflare.
i. subtus flare: vel p⁹ vl parũ flare. z sufflare. i. appodiare
fulcire: appodiamẽ supponere. vñ h sufflamẽ minis. i. ap-
podiamẽ. s. cui aliqd inuit vt sustentet.

Suffoco ex sub z faux faucis cõponitur suffoco cas suffoca-
ui suffocati. i. sub fauce capere: strangulare. vno suffoca-
tus ta tũ. z hic z hec suffocans cantis. Ezech. xxxv. Et sus-
focans gentem tuã. Matth. xij. Fallacia diuitiarũ sus-
focat verbũ. Matth. iij. Suffocat verbũ. Luc. viij. Sus-
focant. vñ dicit Grego. in homel. Suffocant enim qz in-
portunis cogitationibus suis guttur mentis strangulant
Item consueuit dici: Est sollicitudo suffocans. Et oia pre-
dicta z consilia pdu. fo. unde Qui. Suffocent aiam vira
venena tuã. Et in hoc concordant cõiter doctores. Item
fm quosdã: suffoco cas potest cõponi a sub z focus: z tñ
suffoco z suffocans z hmoi cor. fo sicut focus: unde con-
sueuit dici: Suffocat extinguit: suffocat guttura stringit
sed nõ oēs recipiunt istam compositionẽ: unde magister
Benedi. dicit: qd suffoco cas habet penultimã tñ longã
qz nullus notabilis autor eam cor. Componit enĩ ex sub
z faux: z nõ ex sub z focus: ergo trutinicũ est illud: Sus-
focat extinguit zẽ. vt supra. Dug. etiã dicit: qd suffoco pe-
nul. pdu. z Papi. filr hec dicit.

Suffraganeus a suffragor garis deriuat suffraganeus nea-
neũ. i. auxiliarius: z pprie in verbis. unde epi suffragas
nei alioz epoz: qz debent eos iuuare nõ solũ ope: sed etiã
verbis. vel si non possunt opere saltem verbis. vide etiã
in metropolis.

Suffragines a sub z fragus cõponit he suffragines. i. po-
plices: qz sub fragis sunt: vel qz subtus fragunt. i. flectun-
tur nõ supra sicut in brachijs: z cor. gi.

Suffraginoz a suffragiens dicitur suffraginoz naris. i. flecter-
re genua. vñ hic suffraginator tozis: z hec suffraginatrix
z hec suffraginatio. i. curuatio genuũ. z suffraginatus ta-
tũ fractis vel curuatis cruribus.

Suffragiũ gij in suffragor exponit.

Suffragor a sub z fragor garis cõponit suffragor garis: z
suffragatus sum. suffragari. i. auxiliari: z pprie in verbis
s. preces effundere. vñ hoc suffragiũ suffragij. z dicitur p-
prie suffragia orationes sanctorz quas p nobis fundunt
ad deũ z rogationes quas xpianis eis fundimus. s. lecte

Suffragor. Petre: Ictē Paule: ora p nobis rē. z pdu. fra suffragor.
Suffumigiū a suffumigo gas qđ cōponit ex sub z fumigo gas dicit suffumigiū gij. i. suffumigatio.
Suffumigio gas in fumigo gas exponit.
Suffundo a sub z fundo dis cōponit suffundo dis fudi fu sū fudere. i. parū vel subtus fundere. vñ suffusus sa sum. i. subtus vel parū fusus.
Suffusoriū a suffundo dis dī. hoc suffusoriū rij vas in quo est oleū: qđ ponit in lucernis. Idē z infusoriū ab infundo dis. Itē suffusoriū dicit p qđ pijcitur ablutio calicis idem z infusoriū z fusoriū.
Suffusus sa sum in fundo dis exponit.
Suggero ex sub z gero ris cōponit suggero geris gessi gestū: z mutat b in g. z ē suggerere sūmittere: substernere: sū ministrare: vl̄ indicare dicere: suadere: qđ latent aliquid qđ alicui cōsulere: z pprie cā decipiēdi: z in cōmodū dādi z vt dī: Intimat ad mentē: sed suggero spectat ad aurā.
Suggestio. a suggero ris dī hec suggestio onis. i. diabolica persuasio z cōsultatio.
Suggestus. a suggero ris dicit h suggestus stus stui. i. suggestio. vel suggestus. i. tribunal vel sedes principis: sic dicta: qz ibi multa replicatio vestiū z pallioz z tapetoz sub principe gerit. i. ponit. vel qz dū princeps ibi sedet mlta ei in aurē suggerunt.
Suggillo las a suggero ris dī suggillo las laui lare. i. suggerere. z sugillare. i. suffocare: strangulare: vl̄ manū gule dare: z eā stringere: z tūc cōponit a sub z gula qđ suggulare. i. sub gula cape. Itē suggillare. i. cōdenare: irridere.
Suggrunde exponit in grunda.
Sugutto tas in gutta exponit.
Suggo gis xi caret supino fm vsū deberet tñ facere suctuz: xi in cū: z dicit puer sugere dū lactet. vñ in Luca: Btūs venter qđ te portauit: z vbera qđ suxisti. Et est sugo neu. cuz suis cōpositis: z scribit p vnū g: pdu. tñ primā. Job. xx. c. Caput aspidū suget. Et Isaie. lxxi. Sugatis z releamini ab vberē.
Suillus. a sus dī suinus na nū. inde suillus la lū. dimi. Isa. lxxvi. Qui comedūt carnē suilā. i. suis. vide in suinus.
Suinus. a sus dī suin? na nū. i. ad suem ptinēs: vel res suis z vt dicit Pril. in. ij. li. vbi agit de possessiuis: Quin? deriuat ab oue: z suinus penultima pdu. a sue. nā ouilla z suilla sūt dimi. z format suillus a suinus: abiecta n z addito gemino ll: vt suinus suillus: ouinus ouill? fm Pril. sicut dixi in tertia pte in ca. de diminutiuis noibus.
Sulco. a sol dī h sulcus ci qđ defossū est inter duas porcas qz sulcus solē capiat. vñ z sulcus dicit qđ solē capiens: z est ethymo. vñ sulcus dī a suo suis: qz vomere transiit: vel qđ sitendo sūt sulci. vñ sulculus li dimi. z sulcosus sa sū: z h sulco conis qđ sulcos facit. z sulco cas a quo cōponit vt consulco cas: desulco cas. i. valde sulcare: vel sulcos destruere: disulco cas: insulco cas: resulco cas. Et est sulco neutri cū oibus suis cōpositis.
Sulculus li dimi. paruus sulcus. vide in sulco cas.
Sulmo onis est qđā regio de cui? regionis oppido. s. Peligno natus fuit Qui. vt dixi in mātua. z declinat h sulmo monis. vñ h z h sulmonensis z h se: incola illius ciuitatē vel ptinēs ad illā ciuitatē. z pōt dici sulmo a sol z moys qđ est aq: qđ solis aq vel fons: sua enī amenitate qđlibet puincias proximas. s. collaterales superat. vñ ipse Qui. Sulmo mihi p̄ria ē gelidis vberimīs vndis. vl̄ sit ethy. sulmo qđ solis moys. i. aqua.
Sulphur. pir cōponit cū solū qđ est terra: z dicit h sulphur ris qđ soli pir. i. ignis terre. vel cōponit sulphur a solus z vr. i. ad ignē aptū. vel pōt dici sulphur qđ terra ignis: qz cito ignit z accendit z est sulphur fomentū ignis: qđ tñ sic ignē nutrit vt grauissimū fetozē exalet. vñ sulphureus rea reū. i. de sulphure existens. z hoc sulphureū ti locus vbi sulphur abundat.
Sum es est verbū substantiuū: z caret p̄terito: s; accipit in tuo a suo suis: z facit sui fuisti fuit: s; h; duo p̄cipia ens

z futur?: z essendi do dū gerūdia ficticia. Sum cōponit vt ad sū ades. i. iuxta vel p̄is sum: z inde affuturus ra rū. absū abes. i. longe esse z nō esse ibi: a sensu corporis distare. vñ abfuturus ra rū. z h z h z h absens tis. desum dees i. abesse vel deficere: Dō ppe abest: sed vinū deest. abest qđ alibi est: deest qđ deficit z nō habet. vñ defutur? ra rū insum ines inest. i. esse in: vñ infutur? ra rū. intersū inter es interest. i. inter aliqđ esse: vt interfui lectioni. z interest inuenit impersonale: de quo dixi in suo loco. p̄sum pdes pdest. i. p̄ficere: p̄ficiū p̄ferre. vñ pfuturas ra rū. p̄elus p̄ees. i. p̄stare: superstare. vñ p̄sens tis oīs ge. i. p̄stās: superstans. Itē sum cōponit cū potis: z dī possum potes. i. sum potis: vel sum potens: vñ potens oīs ge. Itē ob sum obes. i. nocere. vñ offuturus ra rū. i. nociturus: vt p̄mitto me tibi nō offuturū si id hodie feceris: z dī obsum tibi. i. sū ob te. i. te. subsū subes. i. esse sub. Sū z eius cōposita neutra: z simplex. s. sum es est: est verbū substantiuū. z nullū cōpositū ab eo pōt esse substantiuū. vñ sum h; exigere n̄m post se: sed nullū cōpositū ab eo pōt hoc facere. Itē tria cōposita ab eo habent p̄cipiū in ens: absū absens: p̄sum p̄sens: possum potens. Et scias qđ qum dicit: In principio erat verbū: p̄ erat signat non t̄pis: sed substantie significatio: vt dixi in positiuis. Itē nota qđ h verbū est pōt esse impersonale in quattuor locis: vt dixi in tertia pte in tractatū vboz in ca. de gerūdijs. Itē aī aduer te qđ futurus nō pōt regere n̄m sicut habes in futurus ra rū. Itē pōt dici: Ego potestas sū bonus. sed in tertia p̄sona male dicit potestas est bonus: vt dixi in potestas. Itē nolo te ignorare qđ n̄m qđ apponit huic verbo sū es est nō tenet cōcordare secū in numero nec in p̄sona. vñ bene dicit sū homo sum hoies: sicut dixi in quarta parte in tractatū de allotheca vbi egi de plensi. Nota etiā qđ h verbū sū es est potest recipere quēcūq; n̄m: sed alia verba qum habeat in se copulā implicitā. i. coartatā nō pōt recipere quēcūq; n̄m: vt dixi in incendio dis. Itē an sit dicendū vni: vos estis bonus boni: vos estis legēs vel legentes: dixi in tertia parte vbi egi de numero nois. Itē volo te scire qđ hoc verbū est regit duos diuersus datiuos simul ex vi acquisitionis: vt hec res est mihi boni. vñ in Lu. ca. x. dī: Dñe nō est tibi cure qđ soroz mea reliquit me solam ministrare. sed vnus datiuus regit ex vi acquisitionis acquirentis. s. mihi: alter. s. cure ex vi acquisitionis acq̄site. vñ ibi est duplex acquisitio. s. acq̄rens z acq̄sita. vñ nō d; copula interponi.
Sumen. a sus dicit hoc sumen nis. i. minuta porcorū exta vel p̄guedo qđ est in ventre porci vel potius porce fete qđ z abomen dicit qđ abditū omentū: sed ponit p̄ quodaz bono ferculo. Perius Laldū scis ponere sumē. Sumē etiā dicit tenerrimus arboris cortex. z hinc pubendoz z pubendarū pilos: sumina dicimus: qz virtus humani seminis illos p̄fert. Sumen etiā ponit pro vmblico. vnde dicit Auicēna li. iij. ca. de causis hydropisis ascitis. Infantes dū sunt in ventre mingūt ex sumine: z orti anteq̄ liget sumen eis mingunt etiā ex sumine qum p̄hibent vrina ex illo latere tendit ad vesicam.
Summanus. a sūmus z manes: inde cōponit h sūman? m i. pluto: de? iferni qđ sūm? manū. i. ifernaliū: z pdu. ma.
Sumministro a sub z ministro stras cōponit sūministro stras: z mutat b in m qđ subtus vel subministrare seruitiū vel subsidiū p̄bere: vide in ministro.
Sūmitto a sub z mitto cōponit sūmitto tis misit tere. i. supponere. vñ mutat b in m fm Pril.
Summo supra ponit p̄ positiuo: z dicit supra rior sūpm?: vel sūmus ma mū. z a sūmus h sūma: cōpendiū: totū quādā brenitate stinens: vel capitale. vñ sūmo mas sūmā facere: vel sūmatim cōprehendere z colligere. vñ sūmatim aduer. breuit: strictim: partim: festinant. z cōponit vt cōsūmo mas. Itē a sūmus h sōmitas tatis p̄ duo m.
Summoveo ues in moueo ues est.
Summula le dimi. parua sūma.